ADEVĂRUL

DESPRE

MASONI

ADEVĂRATA
FAŢĂ A MASONERIEI.
DESPRE CEI CE URĂSC DE MOARTE
CREŞTINISMUL (ORTODOXIA)

Radu Iacoboaie

PITEŞTI
2013

Deşi cunosc care a fost soarta celor care au îndrăznit să spună adevărul despre francmasonerie şi comunism, sau au militat în slujba ţării lor (precum dramaturgul Schiller, poetul Goethe care s-a dezis de masonerie, Alexandru Ioan Cuza, **Mihai Eminescu**, Nicolae Labiş, Mitropolitul Irineu Mihălcescu, Octavian Goga, Corneliu Zelea Codreanu, scriitorul Ioan Petru Culianu, senatorul Antonie Iorgovan, preşedinţii americani Abraham Lincoln şi J.F. Kennedy – ultimul pronunţându-se pentru încetarea războiului din Vietnam şi împotriva societăţilor secrete, precum şi mulţi, mulţi alţii), îmi asum orice risc pentru că sunt în definitiv un creştin ortodox. Moartea nu este nicidecum capătul drumului, ci o punte către veşnicie şi începutul unui nou drum.

„În clipa când vom privi moartea ca pe o perspectivă a splendorii vom deveni cu adevărat creştini...” Iată, ce cuvinte înălţătoare a lăsat posterităţii părintele Mitropolit Bartolomeu Anania, care vedea moartea ca o punte spre veşnicie. Sfinţia sa mai spunea: *„noi nu credem în moarte, ci în Înviere!*” şi că *„a şti este bine, a înţelege este frumos, dar a participa este ceeea ce ne lipseşte cel mai mult...”* Este vorba, fără putinţă de tăgadă, despre **trăirea autentică a ortodoxiei**.

DOAMNE, APRINDE IARĂŞI EVLAVIA ÎN NOI,
PE CARE AU AVUT-O PRIMII TĂI CREŞTINI
ŞI AJUTĂ-NE SĂ FIM LA JUDECATA DE APOI
ÎNCUNUNAŢI DE TINE ŞI MULT MAI SENINI.

NE ÎNTĂREŞTE PE NOI ÎN CREDINŢĂ PE VECIE,
GUSTÂND MEREU DIN OSPĂŢUL TĂU CERESC
IAR VIATA TOATĂ SĂ ŢI-O JERTFIM DOAR ŢIE,
ZDROBIND PĂCATUL ŞI DUHUL CEL LUMESC.

INTRODUCERE. *DESPRE CEI CE URĂSC DE MOARTE CREŞTINISMUL (ORTODOXIA)*

Dacă vom întreba pe mulţi dintre tinerii şi adulţii de astăzi, chiar pe unii dintre studenţi, despre **comunism, globalizare, reeducare, manipulare, spălarea creierului**, **francmasonerie, ecumenism**, vom primi cu certitudine multe răspunsuri complet nesatisfăcătoare. Percepţia lor va reflecta destul de fidel cultura maselor, poziţia partizană a mass mediei aservită globalizării, care deformează adevărul (inclusiv pe cel istoric), îl cenzurează şi adeseori seamănă multă confuzie şi falsitate în mintea oamenilor.

Iată de ce ne propunem în lucrarea de faţă să limpezim cât se poate de mult lucrurile, prezentând publicului larg o succintă analiză a acestor problematici.

Originile masoneriei se pierd în timpuri străvechi. Istoria consemnează apariţia propriu-zisă a acesteia odată cu crearea primelor loji masonice în Marea Britanie în 1717. Adică, puţin după decapitarea în anul 1714 la Instanbul a ultimului domnitor ortodox, Constantin Brâncoveanu, împreună cu cei patru fii ai săi şi sfetnicul său de taină Ianache.

Ideologia masonilor îşi are fundamentul în vechea învăţătură a **fariseilor** şi **cărturarilor** Vechiului Testament (unii dintre rabini) şi ulterior în Talmudul evreiesc (un compendiu de 63 de volume, plin de învăţături împotriva creştinilor). Acei farisei şi cărturari, care nu L-au acceptat atunci ca Mesia sau Mântuitor al lumii pe Iisus Hristos, au cerut condamnarea Lui la moarte şi răstignirea Lui cu mai bine de 2000 de ani în urmă. Ei sunt primii **duşmani ai lui Hristos**. Ei au dat bani lui Iuda, dar şi soldaţilor romani, care păzeau mormântul Lui, ca să spună tuturor că au venit ucenicii Lui şi i-au furat trupul.

În ceea ce priveşte organizarea, există o ascendenţă a masoneriei în puternicul **Ordin al Cavalerilor Templieri**, creat mai târziu pentru protecţia pelerinilor ortodocşi şi care s-a transformat într-un adevărat clan distrugător, cu averi uriaşe, concurându-i chiar pe mulţi regi ai timpurilor lor. De asemenea, **cavalerii cruciaţi** (cu excepţia primei cruciade), care trebuiau să apere sau în alte situaţii să recucerească Locurile Sfinte (Ierusalimul şi altele), au deturnat cruciadele înspre jafuri şi ucideri (mai ales când au jefuit sălbatic cetatea creştină Constantinopol), atitudini desigur total opuse învăţăturilor propovăduite de creştinism.

Potrivit cotidianului Adevărul din 13 ctombrie 2007 (articolul intitulat *„Templierii, absolviţi de vină după şapte secole'',* semnat de Arina Avram, pp.11-12), „templierii fuseseră acuzaţi de erezie pentru **ceremonia de iniţiere care implica <<scuiparea crucii>>, <<negarea lui Iisus>>, sărutarea <<dosului>>, buricului şi gurii celor care propuneau novici**. (...) Timp de 200 de ani, Cavalerii Templieri au fost mai puternici decât mulţi regi. (...) În afară de scuiparea crucii şi <<săruturile ilegale>> printre capetele de acuzare mai figurau **sodomia** şi **adorarea <<idolilor>>** (în proces, când au fost judecaţi şi executaţi templierii din Franţa, în timpul regelui Filip al V-lea - n.a.). De fapt, articolul voia să-i reabiliteze pe aceşti predecesori ai masonilor de astăzi, precum a procedat şi Papa de la Vatican.

Ceea ce aş dori să mai precizez aici, este interesul sporit al masonilor de a veni la „suprafaţă'', de a se face vizibili, cum spun ei - discreţi. Au apărut unii dintre ei tot mai des la televiziuni, vorbind despre „ajutorul" pe care îl dau ei societăţii fără a cere nimic în schimb.

În general, ei afirmă că la originea lor se aflâ Ordinul Cavalerilor Templieri, cavaleri care au apărut în jurul anului 1100, după prima cruciadă, „cu scopul iniţial de apărare a pelerinilor pe drumul spre Ierusalim''. Despre aceştia se ştie că au acumulat averi uriaşe şi „timp de mai mult de 200 de ani… au fost mai puternici decât mulţi regi''. De asemenea, dintre ei mulţi au devenit cavalerii cruciaţi din cruciade, ori cruciaţii au jefuit în mai multe rânduri populaţiile autohtone, „au masacrat şi decapitat mii de oameni''...

Trebuie precizat că există în România organizaţia Ordinul Cavalerilor Templieri, **înfiinţată în 2002, în timpul regimului masonului Ion Iliescu**.

Indiscutabil, este dificilă descoperirea adevărului, atunci când este falsificat (o parte de adevăr şi mai multe părţi de minciună). Ceea ce intrigă încă de la bun început în articolul de mai sus sunt **informaţiile foarte sumare** despre „pergamentul rătăcit care ascundea informaţiile despre procesul templierilor'', iar din fotocopia documentului nu se înţelege absolut nimic, scrisul fiind total ilizibil (cu caractere foarte mici).

Ar fi foarte interesant de aflat în ce condiţii şi cum s-a produs „absolvirea templierilor'' de către însuşi Papa Clement al V-lea, după şase ani de la proces şi de ce ritualul de iniţiere nu-l mai considera blasfemiator. Interesantă ar fi şi descifrarea denumirii ordinului. Nu cumva există vreo legătură între Cavalerii Templieri şi Templul lui Solomon, venerat de masoni? Apoi, reabilitarea acestora ar fi justificată de începerea reconstruirii acestui vestit templu, despre care vorbesc unele profeţii. De asemenea, nu trebuie pierdut din vedere nici faptul că ritualul lor de iniţiere se aseamănă foarte mult cu cel practicat la intrarea în francmasonerie. Iar, Filip, duce de Orleans a fost implicat în mare măsură în readucerea în prim-planul vieţii politice a francmasoneriei, cea care a declanşat şi condus sângeroasa revoluţie franceză din 1789.

În opinia mea, acest demers început de catolici, la nivel înalt (de a-i reabilita pe templieri), se subscrie politicii Vaticanului şi lumii catolice în general, de a face **concesii** (atât de multe, de-a lungul vremii), şi nu oricui, ci masoneriei, care astăzi doreşte să-şi construiască un trecut legitim, o imagine şi un trecut pe măsura lor. Iar reabilitarea cavalerilor templieri se dovedeşte a fi o necesitate de prim ordin. Apoi, alegerea lui Francisc ca Papă în 2013, în premieră, din rândul **Ordinului Iezuiţilor**… (un puternic ordin de-a lungul istoriei, cuprinzând călugării zeloşi şi fideli Papei).

Nu întâmplător, potrivit masonului Olimpian Ungherea (fost colonel dar şi activist PCR), cel mai bun Papă, cu care masonii au avut relaţiile cele mai bune, este Papa Ioan Paul al II-lea, trecut de catolici deja în rândul sfinţilor. De ce oare? Pentru că, în data de 13 octombrie 2007, exact când s-au împlinit 7 secole de la această execuţie, **Papa Ioan Paul al II-lea i-a absolvit de vina lor pe templieri**, folosindu-se de un document „rătăcit" şi descoperit în arhiva Vaticanului, care arăta chipurile, că Papa Clement al V-lea îi găsise fără de vină (în 1314, la 7 ani după incident), că „templierii nu erau eretici"!

Evreii sionişti, care au îmbrăţişat teza poporului ales din Vechiul Testament, sunt cei care au conceput francmasoneria, adresată celorlalte neamuri, ca organizaţie ocultă care să lupte eficient împotriva creştinismului şi să impună prin diverse mijloace oculte dominaţia lor asupra întregii lumi.

Aceste capcane diabolice ale masoneriei nu sunt chiar atât de uşor de identificat şi de combătut pentru că sunt curse abile diavoleşti. Vom încerca să le enumerăm pe cele mai importante dintre ele: **ocultismul (iniţierea în francmasonerie), comunismul, globalismul (globalizarea treptată şi forţată), politicianismul, ecumenismul, sectarismul, materialismul, evoluţionismul, consumerismul, formalismul în credinţă, practica avorturilor, planificarea familială (folosirea metodelor contraceptive şi abortive), pornografia, prostituţia, homosexualitatea, drogurile, euthanasia, sinuciderea asistată, jocurile virtuale şi agresive pe calculator, cursurile de sexologie (începând din grădiniţă!), magia (ezoterismul, vrăjitoria), spiritismul, astrologia (credinţa în zodiacuri), chiromanţia sau ghicitul în palmă, ghicitul în cafea şi în cărţi, interpretarea viselor, deschiderea psaltirii, yoga, terapiile alternative cu bioenergie etc**.

Oricât de banală li s-ar părea unora afirmaţia, lumea contemporană este realmente grav bolnavă. Boala este una sufletească şi ea avansează rapid către cancer. Lumea de astăzi este infectată de VIRUSUL MATERIALISMULUI, microb care ne ucide lent sufletul şi trupul de care este legat, condamnându-l prin căutarea plăcerilor şi bunurilor pământeşti la osânda veşnică a muncilor şi durerilor Iadului. Iar singurul antidot al acestei maladii este ÎNTOARCEREA LA DUMNEZEU ŞI LA BISERICA SA – ORTODOXIA.

Materialismul satanic în esenţa lui, este aşadar cel care conduce această lume spre autodistrugere şi moarte spirituală. Omul materialist se sinucide lent şi devine un om mort sufleteşte, un om mortificat şi

împietrit. El nu mai are sentimente. Are doar o voinţă mai puternică şi o raţiune proprie bolnavă. Nu întâmplător unii autori au pomenit de sintagma „morţii vii''. Pentru că, deşi vii, oamenii materialişti sunt cu adevărat morţi în ceea ce priveşte spiritul. În timp ce creştinii, sunt dimpotrivă asemenea lumânărilor care ard şi luminează, îndepărtând tot întunericul din jur, prin flacăra credinţei lor adevărate în Dumnezeu.

Despre fiecare dintre aceste capcane diabolice ale masoneriei, menţionate mai sus, se pot scrie desigur multe lucruri argumentând de ce sau cum dăunează omului contemporan. Şi fără excepţie credem că sunt combătute de Biserica Ortodoxă prin glasul monahilor şi preoţilor care păstrează neschimbată şi astăzi dreapta credinţă şi morala creştină în acord cu învăţătura Sfinţilor Părinţi.

De asemenea se pot spune multe şi despre noile directive care vin din partea marilor organisme internaţionale (O.N.U., U.E., U.N.E.S.C.O. ş.a.) precum: **acceptarea homosexualităţii şi altor perversiuni sexuale** (ca relaţii fireşti, normale şi care ar trebui să fie mai ales impuse prin lege)**, legalizarea incestului, legalizarea prostituţiei, legalizarea drogurilor uşoare, introducerea disciplinei numită educaţie sexuală ca materie obligatorie de studiat în gimnaziu şi chiar în anii de grădiniţă** (care incită practic la relaţii sexuale timpurii, distrag atenţia de la studiu, cauzează decepţii şi chiar depresii, precum şi infecţii transmisibile pe care copiii nu le anunţă şi nu le tratează, oboseală etc.), **eliminarea simbolurilor religioase din instituţiile publice, eliminarea orelor de religie, accesul femeilor în Sfântul Munte Athos ş.a.m.d.**

De unde putem trage concluzia logică şi evidentă că se fac eforturi intense pentru introducerea unei noi „moralităţi", unui nou mod de viaţă pentru descreştinarea lumii.

Având în vedere faptul că masoneria a fost dintotdeauna o organizaţie anticreştină condusă de anumiţi lideri evrei, ultranaţionalişti sau extremişti (urmaşi ai celor care au cerut cândva în Ierusalim răstignirea Mântuitorului nostru Iisus Hristos), n-ar fi o naivitate imensă să credem că francmasoneria (adică masoneria extinsă, înglobând şi pe cei care nu sunt evrei) ar fi ceea ce se pretinde a fi: o organizaţie filantropică (cu Fundaţii caritabile) şi o simplă „asociaţie voluntară de prieteni" (aşadar inofensivă) care urmăreşte „progresul omenirii" şi „salvarea omenirii"?

Ştim noi oare, că sub paravanul unor ajutoare băneşti substanţiale şi burse de studii se ascund interese şi intenţii dintre cele mai obscure cu putinţă mergând până la satisfacerea unor cereri imorale sau iniţierea într-o lojă masonică? Ştim noi oare, că aşa cum au recunoscut chiar unii maeştri ce fac propagandă francmasoneriei, **aceasta a complotat mereu împotriva Bisericii lui Hristos**? Ştim noi că până şi cele mai multe secte din lume, inclusiv Biserica Satanistă sunt opera lor, fiind sponsorizate să racoleze cât mai mulţi credincioşi ortodocşi? Până la urmă, masoneria nu este decât biserica sau sinagoga lui satan, în opoziţie să zicem cu Oastea Domnului cea adevărată, cu Mişcarea Legionară, care a împlinit în mare parte visul lui Mihai Eminescu (acela de creare a unei organizaţii care să lupte împotriva Alianţei Izraelite Universale, cum se numea atunci un important forum al masoneriei).

Masonii aşteaptă cu nerăbdare momentul lor de glorie, clipa dezlănţuirii lor demonice potrivit Cărţii Apocalipsei (asemenea aceleia din Revoluţia Franceză din 1789, când ghilotina a secerat multe vieţi şi a curs mult sânge nevinovat), momentul când, după ungerea lui Antihrist ca împărat al lumii de către Papa de la Vatican, îşi vor dezvălui adevărata lor faţă, **ca duşmani ai lui Hristos şi unelte ale diavolului**. Atunci, pentru o scurtă vreme (trei ani, dar despre care se spune că vor trece repede, că aşa va îngădui Dumnezeu), creştinii vor fi prigoniţi precum la începuturile creştinismului sau mai mult. Deja, ştim că **ei au conceput deja Biblia ecumenică**, cea care va servi ca fundament religiei unice preconizate.

Trăim vremuri care preced acea domnie înfricoşătoare a lui Antihrist, de care ne vorbeşte Cartea Apocalipsei. De aceea ne trebuie multă luciditate şi vigilenţă. Să luăm aminte mai mult la ceea ce se întâmplă în jurul nostru şi să luptăm mai mult cu patimile noastre. Chiar dacă suntem simpli mireni, toţi avem datoria de a mărturisi Adevărul, când este atacat. E datoria fiecărui ortodox să-şi apere cetatea când aceasta este asediată de vrăjmaşi.

Ieromonahul Teofan ne spune: „*Este foarte important să ne rugăm tot timpul să facem **voia lui Dumnezeu**. (...) Trebuie văzut ce vrea Dumnezeu cu fiecare dintre noi la momentul respectiv. Aici este marea taină a vieţii noastre! (...) **Dumnezeu poate aşteaptă de la mine anumite fapte concrete, prin care să-mi arăt credinţa**. (...) Nu este firesc să fim complexaţi şi lipsiţi de curaj. Lupta împotriva introducerii actelor biometrice este şi o luptă pentru apărarea statului democratic. Cred că, dacă vom tăcea acum, vom fi călcaţi în picioare (adică vom fi zdrobiţi şi nu vom mai putea reacţiona nici în grup, nici individual – n.a.) şi, mai mult decât atât, vom răspunde în faţa lui Dumnezeu fiindcă nu am mărturisit adevărul.*" Şi în acelaşi timp, ne îndeamnă să ne luăm un mic canon zilnic de rugăciune pentru ţara noastră şi pentru fraţii noştri ortodocşi implicaţi deja în lupta deschisă pentru apărarea credinţei noastre strămoşeşti.

Mărturisesc că a sosit timpul să renunţăm la viaţa comodă şi mai ales la formalism. Oare nu cumva conştiinţa, care este glasul lui Dumnezeu în noi, a amorţit sau a căzut într-un somn de moarte? Nu este o atitudine egoistă şi mai ales iresponsabilă? Formalismul nu este altceva decât resemnare şi moarte spirituală. Este racordarea la o credinţă moartă şi nelucrătoare. Este inerţie şi apatie. Oare fariseii de altădată şi cei de astăzi nu au practicat şi ei formalismul? Desigur, fiecare a avut uneori şi momente de slăbiciune, de răcire a credinţei. Chiar preoţii şi monahii sunt încercaţi uneori, ademeniţi de formalism şi de gânduri lumeşti în rugăciunile lor. **Credinţa călduţă nu mai este credinţă.** Este o credinţă moartă şi nefolositoare. Credinţa adevărată presupune un minimum de efort şi jertfă din partea noastră. Este simplu să ne numim ortodocşi şi să lăsăm fiecare ca ortodoxia să fie apărată mereu, mereu de alţii. Oare ortodocşii cu numele mai pot fi consideraţi oare ortodocşi?

Ne amintim poate de Mihai Eminescu care a criticat adeseori „formele fără fond" dar mai ales de pilda vie a Mântuitorului, când i-a numit pe farisei „morminte văruite" dar pline de putreziciune. Aceştia sunt de fapt cei care au cerut răstignirea Lui.

Ne amintim poate şi de expresia mai rar întâlnită, aceea de „**morţi vii**". Deşi pare un nonsens, ei definesc acei oameni care au murit sufleteşte, zăcând în patimi grele. Sunt oamenii nefericiţi, cărora nu le pasă de nimeni şi de nimic, înrobiţi iubirii de sine şi de valorile materiale.

În condiţiile în care există tot mai multe mijloace de spălare a creierului, tot felul de droguri care anesteziază simţul critic şi obiectiv anihilând toate puterile sufleteşti ale omului, ne putem explica de ce „morţii vii" sunt tot mai numeroşi. Ei sunt cei s-au lăsat pradă duhului lumesc, care lucrează prin tot soiul de concepţii materialiste şi evoluţioniste (în fond anticreştine). Dacă luăm numai materialismul, vedem că acesta este în esenţa lui satanic, fie că vorbim de materialismul dialectic şi istoric propovăduit în comunism, fie că avem în vedere noua formă a materialismului societăţii de consum impus astăzi de capitalismul corporatist şi globalizant.

Cum altfel i-am putea numi şi pe satanişti sau masoni (unii, cu grad mai mare, adoratori pe faţă ai lui satana!) sau pe toţi cei care au îmbrăţişat cultul morţii? Ei sunt cei care corup din umbră tineretul, învăţându-l „să-şi trăiască viaţa" cu intensitate, să afişeze în intimitatea lor şi nu numai, postere înfricoşătoare, simboluri reprezentând cranii, oase încrucişate, pentagrama sau crucea inversă ori pătrată şi stilizată pe inelele de la deget etc. **Pentagrama sau steaua în cinci colţuri este simbol satanist, mai ales când are două vârfuri în sus.** La fel şi semnul cu două degete ridicate, ca semn al victoriei. În reprezentarea obişnuită de stea, este preînchipuit omul cu braţele întinse consacrat de filosofia umanistă şi idolatrizând astfel omul. Ce să mai spunem şi de cei care răspândesc în lume virusul sinuciderii (în grup sau individual) sau chiar a sinuciderii de tip asistat (în clinici sau cabinete particulare, unde omul este „ajutat" sau consiliat pentru a se sinucide)?

Astăzi observăm că se fac **multiple pregătiri pentru instaurarea dictaturii globale a Antihristului**, adică a celui care îl urăşte de moarte pe Fiul lui Dumnezeu, Domnul nostru Iisus Hristos.

Într-un interviu relativ recent, marele duhovnic din grupul Rugul aprins de la mănăstirea Antim

Ivireanul din Bucureşti, părintele Sofian Boghiu, ne vorbea despre cursul acesta al răului din lume, care împinge omenirea spre distrugere, dar şi despre loja satanică a masoneriei (vezi şi alte aspecte, accesând pe Google Romania cuvintele cheie **masonii duşmanii lui Hristos**). Părintele recunoştea faptul că noi creştinii nu putem face mare lucru pentru a împiedica acest lucru, dar că este imperios necesar **să ne întărim în credinţă şi s-o mărturisim** prin faptele noastre.

E adevărat că Apocalipsa este în curs de desfăşurare şi că vremea Antihristului şi de prigoană făţişă a creştinilor se apropie tot mai mult. Deja se fac multe pregătiri în acest sens. Unirea religiilor urmează un grafic prestabilit. Se va face în două etape. Mai întâi, se vor uni ortodocşii cu catolicii şi protestanţii (vezi rugăciunile care se fac în unele biserici sau alte aşezăminte în comun în ultimii ani şi multe altele...). Mai apoi, aceştia se vor uni cu credincioşii aparţinând altor religii, adică cu evreii, musulmanii, budiştii ş.a. Iar noua religie se va închina nu lui Dumnezeu desigur, ci lui Lucifer (numele satanei de dinaintea căderii din rai). Se pare că protestanţii (sectanţii) vor fi primii care vor accepta Biblia ecumenică (universală).

De altfel, nici nu e de mirare. **Legătura dintre sectanţi şi masoni a fost dovedită de multă vreme.** Este vădită nu numai de importantul sprijin financiar de care se bucură pretutindeni şi de predicatorii şcoliţi în prestigioase universităţi masonice, ci şi de ura de moarte neafişată încă faţă de ortodocşi, adevăraţii creştini (a fi creştin înseamnă de fapt, a-L avea în viaţa noastră ca model suprem pe Domnul Iisus Hristos). Ori, această ură ascunsă împotriva ortodocşilor contravine flagrant legii iubirii propovăduite de Mântuitor. Iar masonii şi cei care-i manevrează din umbră şi pe ei, evreii sionişti, duc această ură la extrem, întrucât sunt cei mai înverşunaţi **duşmani ai lui Hristos şi ai Adevărului („lupi în piei de oaie")**. Ei sunt cei care duc de multă vreme un război viclean şi crud împotriva creştinismului şi pentru descreştinarea lumii. Tocmai de aceea, preoţii şi monahii ortodocşi nu au voie să intre în rândul francmasonilor. Pentru că erezia aceasta cumplită este cea mai periculoasă dintre toate.

Pregătiri pentru viitoarea dictatură globală se fac la toate nivelurile, mai ales la nivel politic. Un exemplu concret este implementarea de către Uniunea Europeană a unor aşa zise programe de Dezvoltare Regională, cum ar fi proiectul **Creşterea nivelului de securitate**. Potrivit acestuia, se vor amplasa numeroase camere de supraveghere video (în sistem radio Wirelles) în cele mai importante locuri publice (căi de comunicaţie, instituţii publice etc.), motivându-se necesitatea lor prin reducerea substanţială a infracţionalităţii şi prevenirii infracţiunilor (furturilor, tâlhăriilor, traficul de droguri ş.a.).

La prima vedere, am putea spune că totul este în regulă. Dar, nu trebuie să pierdem din vedere faptul că această supraveghere electronică serveşte mai degrabă altor interese. Pe lângă supravegherea individuală cu cip-uri RFID (în actele de identitate, paşapoarte, carduri, biocipuri), această supraveghere video permanentă are raţiunea ascunsă publicului larg, în **preîntâmpinarea şi înăbuşirea oricărei revolte ale populaţiei împotriva guvernanţilor sau sistemului**.

În România, proiectul amintit mai sus, este deja în derulare. S-au făcut şi unele conferinţe publice (cum ar fi în municipiul Curtea de Argeş, 30 aprilie a.c.), dar nu am observat voci critice.

Şi ne putem întreba pe bună dreptate, de ce sunt alocaţi atâţia bani europeni pentru un asemenea proiect, care nu este urgent şi necesar (întrucât există realmente o infracţionalitate redusă, confirmată de rapoartele din ultimii ani ale poliţiei, jandarmeriei şi altor instituţii) şi se respinge de către Uniunea Europeană şi guvernanţii noştri redresarea şi reorganizarea unor companii de stat precum Arpechim şi Olchim. Nu sunt mai importante oare mai degrabă problemele sociale ale acestor salariaţi, de care depinde chiar şi soarta multora dintre familiilor lor?

Dacă ar fi să surprindem doar în câteva cuvinte esenţa problematicii abordate (francmasoneria), putem afirma că evreii sionişti (extremişti, masoni) au conceput francmasoneria mondială şi au creat sectele religioase pentru a desfiinţa treptat creştinismul (ortodoxia), statele naţionale şi valorile tradiţionale, în vederea impunerii Noii Ordini Mondiale, care schimbă totul: o

religie unică, o dictatură globală sub paravanul unei aşa zise republici universale şi non-valorile modernismului şi globalizării (un mod de viaţă opus celui creştin, cultivarea viciilor, libertinajul, homosexualitatea, erotismul, violenţa, materialismul etc. etc.). ***Tot ei au impus prin guvernul înţesat de masoni în anul 2002 (pe timpul lui Ion Iliescu şi Adrian Năstase) legea care interzice negarea sau contestarea în public a Holocaustului (evreiesc) în România!Tot ei au cerut, în numele victimelor - „evreii exterminaţi" şi despăgubiri de peste 9 miliarde de euro... (vezi mai ales fişierul*** **Materiale alese de pe Internet despre masonerie)**

Ne exprimăm regretul profund pentru căderea în **<u>erezia ecumenismului (erezie masonică!)</u>** a unora dintre înalţii clerici ai Bisericii Ortodoxe Române (precum: Patriarhul BOR **Daniel**, Mitropolitul Banatului **Nicolae Corneanu**, arhiepiscopul Buzăului şi Vrancei **Ciprian Câmpineanul**, episcopul de Oradea **Sofronie Drincec**, episcopul Caransebeşului **Lucian**, episcopul Aradului **Timotei**, episcopul de Tulcea **Visarion Bălţat**, episcopul Italiei **Siluan**, episcopul Spaniei şi Portugaliei **Timotei**, foarte probabil şi Mitropolitul Ardealului **Laurenţiu Streza,** arhiepiscopul Argeşului şi Muscelului **Calinic**, arhiepiscopul Tomisului **Teodosie**, mitropolitul Moldovei **Teofan Savu** ş.a.), precum şi a unora dintre preoţi (cum ar fi: Gheorghe Popa şi Ioan Vicovan, reprezentanţi ai mitropolitului Teofan al Moldovei, Vasile Sârcu, Mihai Octavian Bălan şi Ovidiu Sârcu din Episcopia Romanului şi Bacăului, Dănuţ Gheorghe Benga şi Neamţu Victor din Braşov, aparţinând de Mitropolia Ardealului, Laurenţiu Lazăr, Ioan Ghiurco şi Origen Sabău din Episcopia Oradei) şi mireni, care acceptă rugăciunile în comun cu ereticii şi introducerea actelor biometrice. Numele acestora le găsiţi detaliat în fişierul *Materiale alese de pe Internet despre masonerie* (mai exact, Lista ruşinii clericilor ce s-au rugat împreună cu ereticii...).

Ca să ne dăm seama de gravitatea faptelor de mai sus, potrivit canoanelor ortodoxe, trebuie precizat că lăcaşurile sfinte unde s-au oficiat asemenea rugăciuni, trebuie sfinţite din nou!

Chiar şi înălţarea Catedralei Mântuirii Neamului nu este legitimată precum se spune, neapărat de faptul că actuala Catedrală Patriarhală ar fi neîncăpătoare sau că noi nu avem o Catedrală măreaţă precum au alte popoare. Noi credem că scopul acesteia este cu totul altul: un loc special şi grandios în care să se oficieze slujbe şi rugăciuni în comun pentru ortodocşi, catolici şi protestanţi, iar mai târziu unde se vor adăuga şi credincioşii altor religii (mozaică, islamică, budistă), precum şi confesiuni sectare.

Spunem cele de mai sus pentru că, potrivit tradiţiei noastre ortodoxe şi învăţăturilor ortodoxe, lăcaşurile închinate lui Dumnezeu nu trebuie să se remarce prin grandoare şi măreţie, ci dimpotrivă, să îndemne pe creştinii ortodocşi către rugăciune adevărată, simplitate şi smerenie. Priviţi numai specificul şi stilul arhitectonic al mănăstirilor şi bisericilor noastre...

Nu putem decât să-i compătimim şi să ne rugăm pentru ei, pentru masoni şi ceilalţi sectanţi să le descopere bunul Dumnezeu credinţa cea adevărată sau să-i întoarcă la credinţa dreptmăritoare. Adevărata fericire nu poate exista celebrând şi venerând ştiinţa, omul şi materialismul ateu. Adevărata fericire nu este nici alături de Lucifer şi îngerii săi izgoniţi din rai (veneraţi de masonii în grad mai înalt), adică de satana, care este vrăjmaşul lui Dumnezeu de multe veacuri, pentru că nu cere iertare Atotputernicului şi se împotriveşte voii lui Dumnezeu. În spatele atrăgătoarei devize a Revoluţiei Franceze din 1789 „Libertate, Egalitate, Fraternitate", se ascundea tot sclavia omului faţă de diavol, inegalitatea şi singurătatea/nefericirea.

<u>Adevărata fericire este numai alături de Hristos.</u> El, Care este „Calea, Adevărul şi Viaţa", ne-a dăruit posibilitatea întoarcerii în rai (mântuirii), ajutorul Său, adevărata pace şi linişte sufletească.

Fraţi ortodocşi, fie că ne convine sau nu, Apocalipsa îşi urmează cursul ei. Datoria noastră este să ne păzim de toate cursele diavoleşti şi de a mărturisi Adevărul chiar cu preţul vieţii noastre, după cum ne îndemna şi ne îndeamnă părintele arhimandrit şi marele duhovnic Justin Pârvu. **Numai prin credinţă puternică şi statornică în Dumnezeu, prin lucrarea faptelor bune după voia lui Dumnezeu şi mărturia noastră dreaptă în Hristos ne vom putea mântui sufletele noastre**. Amin.

MASONII MAI CUNOSCUŢI DIN ROMÂNIA

Doar câţiva **masoni** din România: „Eugen Ovidiu Chirovici *(fost consilier personal al lui Adrian Năstase! Şi impus apoi în Partidul Conservator!)*, **Dan Voiculescu** *(preşedintele fondator şi onorific al Partidului Conservator)*, **Ion Iliescu** *(preşedintele onorific al Partidului Social Democrat*), Crin Antonescu *(preşedintele Partidului Naţional Liberal)*, **Mugur Isărescu** *(guvernatorul BNR)*, **Adrian Năstase**, Viorel Hrebenciuc, Petre Roman *(fiul rabinului Ernst Neulander)*, Marko Bela *(UDMR)*, "Regele" Mihai I, Prinţul Radu, Sorin Frunzăverde, Ilie Sârbu, Laszlo Tokes, Silviu Prigoană, Mircea Dogaru, Mircea Badea, Omar Haissam, Olimpian Ungherea *(purtător de cuvânt al Marii Loje Naţionale a României, fost propagandist torţionar în Comitetul Central al PCR)*, Horia Nestorescu- Bălceşti, scriitorii Pavel Coruţ, Dan Puric, Radu Comănescu, Emilian M. Dobrescu, Teşu Solomovici, Zoe Petre ş.a., Oreste T., Şerban Huidu, Virgil Ianţu, Cătălin Crişan, Marcel Pavel, Horaţiu Mălăele, Florin Busuioc..." Dintre cei adormiţi: regele Carol al II-lea, evreica Ana Pauker, Mihail Sadoveanu, Jean Constantin, Toma Caragiu ş.a. (din documentarul video Masonii din România ş.a.).

Lista lor este desigur cu mult mai lungă, evidenţiată şi în rapoartele SRI-ului, care nici ele nu pot fi complete, datorită caracterului secret al masoneriei şi abilei organizări a acesteia. Exemple: foştii prim-miniştri Călin Popescu Tăriceanu şi Radu Vasile, Victor Ponta, Mihai Răzvan Ungureanu, Theodor Stolojan, Gigi Becali, foarte probabil Dan Diaconescu...

Cornel Dan Niculae menţionează într-un volum pe: Ion Iliescu, foştii prim-miniştri Petre Roman şi Adrian Năstase, Viorel Hrebenciuc, Mircea Geoană, Gelu Voican Voiculescu, Silviu Brucan, Adrian Severin, foştii miniştri ai Apărării Victor-Athanasie Stănculescu şi Victor Babiuc, guvernatorul BNR - Mugur Isărescu, senatorul Nicolae Alexandru, miniştrii Dan Ioan Popescu şi Radu Sârbu, Corneliu Ruse, Şerban Mihăilescu, Răzvan Theodorescu, Ionuţ Costea, Dana Barb (sora lui Adrian Năstase), Radu Cornea, scriitorul Alexandru Paleologu, Radu Vasile, Sorin Moisescu, Ion Ilie Mania, Gheorghe Stan, Andrei Florin Ionescu, Dragoş Andrei, Ilie Şimon, Şandru Ion, Mircea Gheordunescu, cunoscuţii masoni Mihail Sadoveanu, Horia Hulubei, Mihai Ralea, N. D. Cocea, Victor Eftimiu, liderul masoneriei române din exil Marcel Shapira, Dan Amedeo Lăzărescu, colonelul Costel Iancu, Nicu Filip, maiorul Viorel Danacu, Mihai Musceleanu, Andre Szakvary, Ion Adlerberg, istoricul D. G. Şerbănescu.

Este bine cred să ne cunoaştem şi duşmanii din umbră, mai mult sau mai puţin vizibili. În România şi nu numai, masoni precum Horia Nestorescu-Bălceşti (director al Centrului Naţional de Studii Francmasonice) ne spun că ei au alte scopuri şi nu se implică în politică. Noi putem afirma exact contrariul afirmând adevărul. **Masoneria se implică mai ales în politică pentru a-şi atinge obiectivele măreţe stabilite.** Chiar unii politicieni şi-au declarat uneori apartenenţa la francmasonerie. Alţii au fost recunoscuţi într-un fel sau altul şi dovediţi ca masoni.

Încercăm să oferim aici şi alte câteva nume foarte importante poate deja cunoscute publicului larg informat: Dan Voiculescu, foştii prim-miniştri Radu Vasile, Nicolae Văcăroiu, Mugur Isărescu şi Călin Popescu Tăriceanu, Ion Angelescu (fost ambasador la Cairo), Teodor Meleşcanu, Dinu Patriciu, Silviu Prigoană, Gigi Becali, Mihai Răzvan Ungureanu, Doru Ioan Tărăcilă, Ioan Rus, Gavril Iosif Chiuzbaian (fost ministru de justiţie), Ioan Talpeş, Andrei Pleşu, Ion Caramitru, Corneliu Ruse, Şerban Mihăilescu, Ionuţ Costea etc.

Apoi, din diplomaţie şi servicii: Virgil Ardelean, Dumitru Prunariu, Mihail Popescu Gheorghe Carp. Din ministerul sănătăţii: Irinel Popescu, Mircea Popescu, Alexandru Ciocâlteu, Eugen Pascal Ciofu, Petru Calistru, Ovidiu Bejenaru (potrivit postului OTV).

Mai putem aminti pe înfocatul sionist Ellie Wiesel, dar şi Moses Rosen, Tiberiu Roth, Teşu Solomovici (care a scris *România iudaică*, şi încă pe banii Ministerului Culturii!), Mark Meyer, Tom

Lantoş, Alexandru Bittner, Ronald Lauder, Mark Rich, Stephan Löwy, Hugo Weinstein, Motti Zisser, Tonya Halpern, Eliahu Rasin, Eli Papouchado, Bernard Shraer, Yoah Stern, Eric Rudosh, Liviu (Alfred) Mandler, Fredy Robinson, Sorin Beraru (Shmuel Bergovici), Moshe Pesah, Shimon Nahor, Sammy Ofer, Dan Fisher, Vladimir (Vova) Cohn ş.a.

Mai putem adăuga potrivit şi altor surse pe Ion Raţiu, afaceristul Sorin Ovidiu Vântu (care recent a vândut trustul media Realitatea lui Elan Schwartzenberg), Constantin Bălăceanu Stolnici, Olimpian Ungherea, generalii Gheorghe Carp şi Mihail Popescu, Virgil Ardelean, Florentin Calapod, Sergiu Cunescu, Alina Mungiu Pippidi, ziarişti precum Cristian Tudor Popescu şi Sorin Roşca Stănescu etc.

Apoi, înfocatul sionist Elie Wiesel, dar şi Moses Rosen, Tiberiu Roth, Teşu Solomovici (care a scris România iudaică, şi încă pe banii Ministerului Culturii!), Mark Meyer, Tom Lantoş, Alexandru Bittner, Ronald Lauder, Mark Rich, Stephan Löwy, Hugo Weinstein, Motti Zisser, Tonya Halpern, Eliahu Rasin, Eli Papouchado, Bernard Shraer, Yoah Stern, Eric Rudosh, Liviu (Alfred) Mandler, Fredy Robinson, Sorin Beraru (Shmuel Bergovici), Moshe Pesah, Shimon Nahor, Sammy Ofer, Dan Fisher, Vladimir (Vova) Cohn ş.a.

Mult mai multe nume veţi descoperi, accesând blogul lui Victor Roncea (lista cu cei 330 de venerabili, cu venerabilii din Bucureşti) dar şi fişierul *Materiale alese de pe internet despre masonerie*, cuprinzând un raport al SRI din 2010, un istoric al masoneriei şi multe altele).

EXEMPLE DE STRUCTURI SAU LOJE MASONICE

Există în lume peste 2500 de organizaţii guvernamentale şi neguvernamentale, asociaţii, fundaţii subordonate direct sau indirect sionismului şi francmasoneriei. Ierarhia ocultei mondiale este reprezentată de piramida masonică. Referindu-ne la **faţa nevăzută a masoneriei** mondiale, credem că în vârful ei tronează „ochiul atotvăzător" al lui Lucifer, satana însuşi. Urmează apoi Consiliul celor 13 (Înţelepţii Sionului sau Consiliul Druizilor/rabinilor talmudişti), Consiliul celor 33 (mari bancheri, politicieni, afacerişti etc.), Comitetul celor 300 (Olimpienii), Ordinul B'NAI B'RITH (Fiii Alianţei sau Fiii Legământului, cea mai mare lojă, cu peste 500 000 de **evrei sionişti** în toată lumea), apoi cele francmasonice: Ordinul Marele Orient (lojă procomunistă cu filiale în multe ţări, condusă de evrei), Ritul Scoţian, Cluburile Rotary International şi Lions, Clubul de la Roma, Vaticanul, Cavalerii Iezuiţi, Cavalerii de Malta (ioaniţi), Propaganda Due (prescurtată P2, procomunistă, care i-a adus servicii importante de imagine lui Nicolae Ceauşescu) etc.

<u>Faţa văzută a masoneriei</u> cuprinde însă Grupul BILDERBERG (considerat guvernul nevăzut al lumii!), Consiliul Afacerilor Externe (prescurtat CFR, Consiliul pentru Relaţii Externe a lui Rockfeller, care înglobează şi Clubul de la Roma), Comisia Trilaterală (G3), marile loji naţionale (la noi, Marea Lojă Naţională din România), Ordinul Cavalerilor Templieri, Asociaţia Cavalerilor Cruciaţi, ASPEN, Fundaţia Söros etc. Alte organizaţii internaţionale precum ONU, Consiliul Europei, FMI, Banca Mondială şi multe altele, sunt puternic penetrate şi conduse din umbră de masonerie. Astfel, o parte din membrii acestora sunt oarecum vizibili. Dar există bineînţeles şi faţa nevăzută în care Papa de la Vatican are un loc de frunte, fiind un antemergător al Antihristului şi conducător al Noii Ordini Mondiale.

Merită menţionat şi faptul că Ordinul B'nai B'rith a fost înfiinţat la New York în 13 octombrie 1843 de către 12 evrei sionişti iar în simbolistica masonică, cifra 13 a avut şi are un loc aparte (vedem chiar şi în planul superstiţiilor populare). Putem observa, că multe întruniri şi acţiuni importante ale masonilor au avut loc cu predilecţie în zilele de 13. Tot într-o astfel de zi a fost ars pe rug în Franţa liderul mason Jacque de Molay.

Celor neîncrezători încă în existenţa reală a francmasoneriei le recomandăm să cerceteze presa şi simbolistica masonică, să consulte imagini cu temple masonice din SUA, Franţa şi alte ţări, care sunt într-o anume măsură chiar deschise publicului larg, în scopul acreditării teoriei false, potrivit căreia masoneria este o societate neimplicată politic, umanistă, deschisă şi discretă, caritabilă etc.

Unii autori au evidenţiat dimpotrivă, că masoneria este cea mai coruptă organizaţie şi cea mai periculoasă. Şi cum să nu fie aşa, dacă se comportă ca **un stat în stat**, întrebuinţează mijloace oculte şi subversive şi atentează la desfiinţarea statelor, culturii şi tradiţiilor acestora? Cine promovează făţiş şi ocult Noua Ordine Mondială, cu un guvern unic şi o religie unică?

Ne mai întrebăm de ce astăzi Fundaţia Söros, condusă de un multimiliardar cu funcţii în mai multe mari organizaţii masonice, racolează în multe ţări tineri dotaţi intelectual, cărora le oferă „gratis" burse în străinătate? Sau de ce în ultima vreme se implică în proiecte în parteneriat cu televiziunea română publică (TVR1 şi celelalte) iar filmele în special abundă acum în erotism dus până la pornografie şi violenţă extremă? De ce scade mereu calitatea programelor destinate publicului larg (maselor)? De ce odraslele masonilor au acces la cele mai bune şcoli şi universităţi în timp ce pentru ceilalţi tineri nivelul învăţământului de stat şi privat scade continuu?

RECOMANDĂM ŞI VIZIONAREA UNOR DOCUMENTARE DE PE INTERNET...

Informaţii utile şi interesante prin conţinutul şi forma lor de prezentare despre activitatea framcmasoneriei, le puteţi descoperi şi pe Internet, accesând unele documentare de scurt metraj. Însă, trebuie alese cu mare grijă deoarece au apărut destule link-uri, postate de masoni, sectanţi şi yoghini, cu toţii adepţi ai globalizării şi ai Noii Ordini Mondiale (precum prezentatorul Oreste, scriitorul Pavel Coruţ, chiar şi Dan Puric, şi mulţi alţii).

Recomandăm vizionarea următoarelor documentare video, accesându-le cel mai bine direct pe Google sau YouTube:

fight4romania (link-uri: **Mesaj**, **Mesaje din trecut**, **Manipularea şi controlul minţi**i),
Trezirea La Nivel Global A Inceput!,
Masonii din România,
Despre erezia New Age - Pr. Gheorghe Anitulesei (despre caracatiţa noii religii globale),
Teodor Stănescu - despre masonerie (şi documentarele video, prin link dreapta)
Monahul Teodot - Mănăstirea Petru Vodă. Adevăruri tulburătoare
Moartea lui Antonie Iorgovan, comandă masonică (cu opinii pro şi contra - n.a.)
Antonie Iorgovan despre masonerie,
Nicolae Paulescu (mai multe documentare; a tradus Protocoalele Înţelepţilor Sionului),
Cu ce te alegi dacă (nu) votezi?,
Masoneria demascată. Ieromonahul Amfilohie spune adevărul,
România încotro?,
România ţinta sionistă,
Lupta pentru România,
5 probleme care vor afecta viitorul României,
Pr. ArsenieBoca - viitorul României,
Preşedintele Care a Mărturisit ADEVĂRUL,
J.F. Kennedy - Mesaj,
Discursul lui Kennedy,
DOSARE SECRETE - Războiul Izraeliţilor cu Românii [1/14],
Adevărul despre Masoni şi Noua Ordine Mondială. (ultimul interviu al lui Aaron Russo),
america - cine conduce lumea [1,2],
Eminescu - jurnalist politic omorât la comandă (de masonerie - n.a.),
Asasinarea lui Eminescu - Adevăruri tulburătoare,
SENZAŢIONAL! MISTERUL MORŢII LUI EMINESCU,
Un geniu sacrificat - Ioan Petru Culianu (**asasinat de masonerie**, „critic academic profund al mentalităţii occidentale şi al modelului occidental, care este impus acum silnic, la scară planetară", critic al „aşa-zisei ştiinţe moderne"),
Adevărul despre moartea Patriarhului TEOCTIST, (de către masonerie - n.a., prin echipa doctorului Ionel Sinescu, în august 2007, pentru declaraţiile vizând respingerea homosexualilor şi U.E.),
Adevărul despre Moartea Patriarhului. Cea mai completă anchetă din presa română asupra morţii Patriarhului Teoctist,
Reeducarea de la Piteşti [1,2],
Demascarea. Adevărul despre „Experimentul Piteşti",
Moartea lui Nicolae Labis - Documentar,

Istoricul Cristian Troncota: Corneliu Codreanu a fost asasinat (de masonerie)
Adevărul din spatele mişcării legionare (TV+ Suceava),
C.Z.C. În viziunea lui Ion Cristoiu,
Personalităţi celebre din Mişcarea Legionară,
Mişcarea Legionară (de la buciumul)**,**
Mişcarea Legionară - Moştenire sau blestem,
Mircea Nicolau - despre asasinarea lui N. Iorga (de către NKVD - n.a.)**,**
felina: Asasinarea lui Octavian Goga (otrăvit de masoni - n.a.),
Condamnarea la Moarte a lui Nicolae Ceausescu,
Agenţi KGB şi GRU în România (1/4),
Agenţi ai Moscovei în România,
Ioan Vlăduca - Despre evoluţionism, masonerie şi alte teme interesante,
MAI BINE MORT DECÂT COMUNIST,
Unde se duc banii din împrumuturile de la FMI şi Banca Mondială,
Evreul mason grad 33 Itzac (Isărescu) a falimentat Romania,
Patriarhul Daniel - Masonul,
Adrian Năstase, sacrificat ritualic de fraţii săi masoni... (pe blogul lui Victor Roncea),
LOJA PRO RUSĂ Ultimatum Francmason - ANTIBĂSESCU,
Supărarea lui Băsescu pe masoni,
Dovezile că Lumea este condusă din umbră de MASONI! INCONTESTABIL!,
Masonii satanişti care conduc lumea.avi,
Aaron Russo - Planurile Masoneriei pentru Noua Ordine Mondială 666,
Părintele Justin - despre viitorul război şi lipsa de mărturisire a generaţiei actuale,
Omul lui Dumnezeu (I) (despre Părintele Arsenie Boca - n.a.),
Iadul în Centrul pământului,
Un altfel de discurs,
Lăsaţi-ne să fim români.

Pentru exemplificare, vom reproduce doar două fragmente scurte:

„*Cu alte cuvinte, sunt înafara Constituţiei, sunt înafara spiritului democratic, sunt în afara valorilor care înalţă fiinţa umană. (...) Pentru că ăsta e rolul lor până la urmă, să controleze prin aceste mijloace oculte şi guverne şi parlamente şi justiţie şi poliţie şi jandarmerie şi gardă de la prefectură şi orice, tot ce mişcă, tot ce zboară.* ***Totul trebuie să fie controlat de masonerie. Dacă se poate şi divinitatea.*** *Este un paravan la şmecherie, la mafii, la asocieri până la urmă.* ***Dacă este să căutăm crima organizată, ea este foarte bine aşezată în aceste structuri masonice.***" (din documentarele Moartea lui Antonie Iorgovan, comandă masonică şi Antonie Iorgovan despre masonerie)

„*<<Război de moarte creştinismului!>> Răcneşte un mason. <<Trebuie să extirpăm lepra devorantă a creştinismului!>> Ţipă altul. Şi-s numai oameni de stat, numai oameni din conducere. Va veni vremea, cobeşte un înverşunat mason, când crucile şi icoanele vor fi aruncate în foc, potirele şi vasele sfinte schimbate în unelte folositoare...>> Prin conferinţe nu se salvează ţara. Ci* ***printr-o atitudine eroică, creştinească şi bărbătească****. Este singura soluţie de a ieşi într-adevăr din impas. Nu există altă cale. Această democraţie, invenţia de aur a masoneriei este cea mai mare înşelăciune. (...)* ***A tăcea în condiţiile astea, intelectuali şi profesori, şi călugări şi creştini, este cea mai mare crimă pentru noi.***" (din documentarul Masoneria demascată. Ieromonahul Amfilohie spune adevărul).

Iată şi un comentariu anonim: „*Planurile iudeo-masonice au reuşit să impună frica, tăcerea şi compromisul în societatea românească. <<Frica generează frica, iar cinstea sufletească, mărturisirea şi rugăciunea generează curaj.>>*"

DOCUMENTARE PE INTERNET PRIVIND CIP-URILE ŞI EREZIA MASONICĂ A ECUMENISMULUI

666 Pecetea Fiarei (despre bio-cip-urile de la Veri-Chip),
Noile paşaporte cu cip biometric sunt lucrarea diavolului,
Cardul şi cipul e botezul lui satan,
Despre CIPURI- EMISIUNE OTV (1/5) (cu maica Ecaterina Fermo şi Danion Vasile),
Emisiune B1TV - 21.02.2009 Microcip, RFID, 666 (cu maica Ecaterina Fermo...),
MITING ANTICIP 14 MARTIE 2013 (cu Danion Vasile),
Mitingul anti-cip al preoţilor, călugărilor şi mirenilor (Roncea, 14.03.2013),
MITING ANTI-CIP. Bucureşti, 14 martie 2013, orele 12, Palatul Parlamentului,
Părintele Justin Pârvu este alături de cei prigoniţi pentru atitudinea lor anti-cip,
Cât de sigure sunt cipurile biometrice [RFID] (cu păr. Filoteu şi Victor Roncea),
CIP-urile sunt definitive, nu temporare, nesigure şi abuzive [RFID],
Cardul de sănătate te transformă în donatorul propriilor organe, cu sau fără consimţământ,
Noile Buletine cu CHIP RFID,
Despre Cipurile Implantabile 666 şi 11 Septembrie - Aaron Russo,
Membrii guvernului şi parlamentarii NU SUNT obligaţi să poarte CIP-uri biometrice,
Părintele Ioan de la Rarău ne vorbeşte despre actele biometrice,
Despre 666, Sfârşitul Lumii, Antihrist - "Îngerul Digital" Prima parte,
ÎNGERUL DIGITAL - Semnul fiarei [1/14],
Părintele Justin Pârvu - Despre erezia ecumenismului,
Ecumenismul este o erezie - erezia secolului XX (cu P.S. Iustinian),
Elder Arsenie Papacioc - Despre erezia ecumenismului,
Pr. Amfilohie Brânză - despre ecumenism.

NOTĂ: listele acestea nu sunt exhaustive, complete. Pot fi identificate şi altele.

MESAJ PE INTERNET DE LA „fight4romania"

De-a lungul istoriei oamenii s-au zbătut pentru libertatea lor, s-au zbătut pentru libertatea de a vota şi libertatea de a-şi decide propriul viitor. **Democraţia trebuie să fie rezultatul voinţei poporului**, prin urmare, **deciziile guvernului trebuie să fie în concordanţă cu vocea poporului**. Actualul sistem nu este unul perfect, vocea noastră nu e auzită, iar **cei pe care îi votăm nu ne reprezintă**.

De câte ori aţi auzit în dezbaterile publice ca "actuala clasă politică nu reprezintă interesul cetăţenilor" sau "actuala clasă politică reprezintă **grupuri de interese**"? Majoritatea românilor nu au încredere în actuala clasă politică din următoarele motive:

1) Rata şomajului este în continuă creştere cu toate că la fiecare campanie electorală politicieni populişti promit ca o să trăim mai bine. După nici 24 de luni de la alegeri suntem invitaţi de proprii "reprezentanţi" să ne părăsim ţara dacă dorim să trăim bine sau în cel mai fericit caz suntem trimişi să muncim mai bine pe un salariu de mizerie. Întrebare: unde să muncim domnilor politicieni?

2) Pierderea încrederii în instituţiile statului. Zi de zi actuali politicieni încalcă legea şi constituţia ţării fără ca nici unul dintre ei să plătească pentru acest lucru. Toate acestea se întâmplă deliberat, singurul lor scop fiind acela de a distruge încrederea oamenilor în instituţiile statului.

3) Lipsa educaţiei. La fiecare schimbare de guvern sistemul de învăţământ este "îmbunătăţit" . Intenţia actualei clasei politice este de a avea un popor sărac şi cât mai puţin educat. Nu este întâmplător că sistemul de învăţământ suferă schimbări stranii de la o legislatura la alta.

4) Erodarea valorilor.Valorile societăţii româneşti sunt marginalizate, ignorate, scopul fiind unul singur : pierderea identităţii naţionale.

5) Îndatorarea următoarelor generaţii fără ca nimeni să ştie pentru ce exact amanetăm viitorul copiilor noştri.

Având în vedere cele menţionate mai sus, considerăm că este de datoria noastră să strângem rândurile şi să încercăm să schimbăm actualul sistem din temelii.

IATĂ CU CE SE LAUDĂ ASTĂZI FRANCMASONII…

În Occident mai ales este la modă în ultimii ani să se facă propagandă în favoarea francmasoneriei. Apar tot felul de conferenţiari, în acelaşi timp autodenumindu-se maeştri, care fac eforturi ca studenţii şi alte categorii de oameni să fie „bine informaţi”, „bine educaţi”, desigur în spiritul laicizant al „corectitudinii politice”.

În articolul său sugestiv intitulat „Ora de francmasonerie”, apărut în revista „Permanenţe” nr.3 din martie 2008, Marian Costache prezenta cam cu ce se mândresc cel mai mult francmasonii înşişi. Şi arăta că, în primul rând cu „marii gânditori” ai lumii, cu mulţi filosofi mari din ultimele secole, care „au influenţat întregul decurs al omenirii”, ceea ce este exagerat în mod voit.

Credem că merită să reproducem un fragment din acest articol:

„- Nu numai că toţi fără nicio excepţie, **preşedinţii Statelor Unite au fost francmasoni**, dar toţi cei care s-au prezentat şi se prezintă în alegeri pentru această funcţie au făcut şi fac parte din oculta francmasonică; - Francmasoneria este o tehnică care îşi permite să se amestece în experienţa şi în calea credinţei intermediare dintre om şi Dumnezeu; - **Dacă nu toate, aproape toate sectele creştineşti, Martorii lui Iehova, Mormonii, Evangheliştii, Penticostalii, etc. au fost şi sunt operele francmasoneriei; - Chiar şi Luther, unul dintre marii reformatori ai protestantismului**, a fost membru al lojei engleze încă cu câteva sute de ani înainte de secolul 18; - În cadrul francmasoneriei sunt **membri din toate domeniile şi au diferite profesii, ambasadori, bancheri, profesori, politicieni, medici, jurnalişti, avocaţi, judecători, ba chiar şi preoţi şi clerici ai Bisericii Catolice sau ai altor biserici** etc.; - Numai în Statele Unite ale Americii sunt peste trei milioane de masoni, iar ei sunt prezenţi şi numeroşi în toate ţările lumii; - Francmasoneria este strâns legată de marile finanţe ale globului; - Membrii ei fac parte din diferite religii, chiar dacă **o mare parte dintre ei au fost şi sunt evrei**; - Ea s-a constituit şi se constituie ca <u>o asociaţie voluntară de prieteni</u>; - În timpul comunismului au existat **numeroşi francmasoni comunişti**, atât în URSS cât şi în celelalte ţări vecine şi foste comuniste; - **Revoluţia Americană, Revoluţia Franceză, ca şi alte revoluţii** de altfel (adică cea rusească – n.ed.) au fost mai întâi discutate, elaborate, dezbătute şi chiar programate în interiorul lojelor; - **Multe reforme politice, liberale, republicane, şi chiar religioase, au fost şi sunt mai întâi dezbătute, analizate şi elaborate în cadrul lojelor**; - Lojele au fost şi sunt nişte «laboratoare» ale societăţilor politice şi secrete; - Nu puţine idei evolutive şi ideologii politice (vezi comunismul în special şi globalizarea – n.a.), ca şi numeroase partide politice de masă, s-au creat mai întâi în cadrul lojelor; - După ce sunt bine dezbătute şi bine analizate în cadrul lojelor, temele, studiile şi teoriile ideologice născute aici, sunt puse în practică şi experimentate; - Un mason se defineşte ca fiind «un om de bine care respectă legea morală» şi întotdeauna este obligat să se supună legii morale; - Francmasoneria luptă pentru protejarea democraţiei căci protecţia democraţiei este o experienţă de lungă durată şi are o lungă istorie; (…) Au existat şi există şi anti-francmasoni. Aceştia, în cea mai mare parte, au fost şi sunt catolicii care au văzut şi văd un complot, existent de altfel, al francmasonilor împotriva bisericii înfiinţate de Iisus Christos. Pentru a încerca să mai calmeze spiritele, nu puţini clerici şi cardinali au fost iniţiaţi în cadrul lojelor. (…) **Francmasoneria a complotat şi continuă să comploteze împotriva Bisericii Lui Christos**…”

Desigur nu este uşor a analiza care din aceste afirmaţii sunt adevărate. Cine poate să creadă că francmasoneria este o „asociaţie voluntară de prieteni”, cât timp cu greu pot părăsi organizaţia şi nu au voie să dezvăluie nimic pentru că ar plăti cu viaţa? Apoi, credem că nu toţi candidaţii la preşedinţia SUA şi toţi preşedinţii acestui stat au făcut voia masoneriei sau au fost francmasoni, cum este de pildă cazul lui J. F. Kennedy.

Ei spun că respectă „legea morală”. Dar moralitatea se bazează desigur pe conştiinţă. Iar

conştiinţa este cum s-a mai spus glasul lui Dumnezeu care ne mustră când greşim. Aşadar, din moment ce francmasoneria se opune Bisericii Lui Hristos, despre care morală şi conştiinţă poate fi vorba? De fapt, nu cumva la ei tronează pentru cei proaspăt iniţiaţi libera cugetare iar mai târziu obedienţa faţă de religia satanistă?

Un adevăr dureros este că au cumpărat şi cooptat personalităţi publice şi în special pe unii clerici şi preoţi. Este elocvent de pildă cazul actualului papă Benedict al XVI-lea, care în octombrie 2007, pe baza unui aşa-zis document rătăcit şi descoperit de profesoara Barbara Frale, a absolvit de orice vină pe Cavalerii Templieri, considerând că de fapt papa din acea vreme (Clement al V-lea) i-ar fi absolvit de blasfemiile de care erau acuzaţi (ritualul de intrare în ordin implicând scuiparea crucii, negarea lui Iisus, sărutarea dosului etc). Nu se pomeneşte nimic însă de alte capete de acuzare importante în procesul desfăşurat în faţa regelui francez Filip al IV-lea precum **sodomia şi adorarea idolilor**.

Merită să consultaţi articolul „Templierii, absolviţi de vină după şapte secole” din Adevărul de Seară, pp.12-13, în care se mai spune: „Timp de mai mult de 200 de ani, Cavalerii Templieri (pe care îi revendică unii francmasoni) au fost mai puternici decât mulţi regi. S-au remarcat atât datorită excepţionalelor abilităţi în luptă, cât şi graţie discreţiei de care au dat dovadă. (…) El (Ian Sinclair) crede că extraordinara lor bogăţie ar fi putut fi cauza pentru care regele Filip al IV-lea al Franţei şi Papa Clement al V-lea au ordonat execuţia tuturor templierilor francezi la sfârşitul anului 1307.”

În acelaşi timp actualul papă gira apariţia unui volum într-un tiraj redus („Proces împotriva templierilor”), care „încearcă să facă lumină asupra legendarului grup de călugări luptători, învăluit în mister”.

Ordinul acesta al Cavalerilor Templieri a fost fondat din câte ştim în secolul XII având drept menire protecţia pelerinilor care călătoreau la Locurile Sfinte din Ierusalim şi împrejurimi. Desigur, dintr-o asemenea activitate nu se puteau îmbogăţi atât de mult. Iar istoria confirmă că după primele două cruciade de eliberare a acestor ţinuturi de sub ocupaţia musulmanilor, următoarele au avut ca scop jaful. Nu aceşti cavaleri cruciaţi sunt cei care în 1097 au pătruns în Constantinopole (întemeiat de împăratul creştin Constantin) unde au masacrat şi decapitat mii de oameni? Şi spun unii autori că a fost un jaf care a ţinut mult timp (datorită bogăţiilor imense) iar pătrunderea lor în oraş s-a făcut cu sprijinul unor grupuri de evrei.

Spicuind şi din revista Presa Ortodoxă nr.7/2009 (pp.55-56), cum am putea traduce recomandările aceluiaşi papă care spunea recent, că se simte „nevoia urgentă de o adevărată autoritate politică mondială”, care „să fie recunoscută pe plan universal şi să fie investită cu puteri efective” şi „să aibă puterea de a determina **conformarea** tuturor părţilor faţă de deciziile sale, precum şi faţă de măsurile coordonate adoptate de diferitele foruri internaţionale”. Oare acest gir important faţă de forurile globalizatoare şi conlucrarea cu preşedintele SUA nu vădesc cel puţin colaborarea cu imensa şi teribila organizaţie a francmasoneriei?

DESPRE OBIECTIVELE SIONISMULUI MONDIAL

Masoneria atacă nu numai Biserica Ortodoxă, ci şi fiecare stat din lume, toate instituţiile tradiţionale, manevrând totul după bunul plac acestea pentru a întrona <u>Noua Ordine Mondială</u>.

Sub influenţa unor ideologii satanice, **<u>evreii sionişti (cei care conduc la vârf francmasoneria)</u>**, avizi după puterea mondială şi dominarea tuturor popoarelor (conform dogmei străvechi a poporului ales), **sunt cei care au inventat sistemele totalitare ucigaşe** precum:

- NAZISMUL (înarmându-l pe Adolf Hitler şi organizând sistematic exodul în masă al evreilor, după război, spre statul Israel fondat în 1948);

- COMUNISMUL (care din 1917 a secerat în întreaga lume peste 320 de milioane de vieţi omeneşti!; iar alte miliarde de oameni au trecut prin torturi şi închisori, privaţiuni greu de imaginat şi de cuantificat etc.);

- GLOBALISMUL ACTUAL (care are ca ţintă dictatura mondială, acţionând făţiş şi pe căi oculte în scopul unificării/înglobării statelor lumii la nivel economic, politic şi religios - prin ECUMENISM etc).

Să reţinem că **ecumenismul**, care este expresia ideologiei masonice în plan religios, numit de părintele profesor Dumitru Stăniloae „produs al masoneriei", constituie **un adevărat cal troian pentru Ortodoxie**, o capcană abilă întinsă credincioşilor ortodocşi de pretutindeni, sub masca toleranţei şi dialogului ecumenic.

Noi putem explica acum cu luciditate şi claritate, de ce sunt distructive şi malefice comunismul şi globalismul actual, atât de asemănătoare în fondul lor, fiind impregnate cu o ideologie profund anticreştină. Ceea ce s-a schimbat mult astăzi este forma, în special forma de constrângere.

Dacă în comunism exista la noi o constrângere directă, un regim de teroare şi exterminare fizică (regimul lui Gheorghe Gheorghiu-Dej), urmat apoi de un regim de privaţiuni, de teroare şi tortură psihică prin inocularea fricii colective (regimul lui Nicolae Ceauşescu), <u>în globalism constrângerea este indirectă şi disimulată, însă mult mai eficientă,</u> <u>folosindu-se de noile tehnologii împotriva omului</u>. Şi este într-adevăr mult mai greu să te împotriveşti unui duşman nevăzut, care te supraveghează şi îţi strecoară lent şi perfid otrava lui. Reeducarea ce s-a experimentat la Piteşti, apoi la Gherla şi Aiud, omenirea o trăieşte astăzi sub o nouă formă la nivel mondial!

Iar tinerii trebuie să conştientizeze până nu este prea târziu, că actualul globalism (capitalism de tip corporatist) promovat de către sionismul internaţional este chiar mai distructiv decât comunismul (ambele sisteme fiind în esenţa lor antidemocratice şi satanice), urmărind disoluţia statului până la desfiinţare, familiei, valorilor creştine şi naţionale, precum şi faptul că tocmai prin reeducarea şi manipularea lor (prin mass-media în special) se va edifica lumea globalizată de mâine şi dictatura mondială preconizată.

Prin GLOBALIZARE se impune treptat nu numai controlul absolut, imprimarea unor pseudovalori, ci şi alienarea, înstrăinarea omului faţă de ceilalţi semeni şi faţă de Dumnezeu, încât el să cadă cât mai mult în deznădejde şi chiar sinucidere.

Putem spune că OMUL NOU GLOBALIZAT este: desacralizat/ateu, apatrid, depersonalizat, consumerist, însingurat (deşi printre oameni), uşor de manipulat, fără simţ critic/obiectiv.

Fraţi ortodocşi, asemenea altor instituţii importante ale statului, şi **familia creştină** este atacată. Statul însuşi nu o mai sprijină ca înainte. Familia se destramă astăzi mai ales prin: DESFRÂNARE (adulterul, concubinajul, patima beţiei şi alte patimi, necinstirea zilelor de post şi posturilor de peste an), AVORTURI (chirurgicale, hormonale/pilule contraceptive de generaţie nouă etc.), PAZA DE A NU AVEA COPII (calendar, paza bărbatului/onanie, malahia, prezervativul, diafragma, legarea trompelor, steriletul etc.)

Biserica Ortodoxă nici nu îngăduie astfel de practici şi nici planificarea familială şi fecundarea in vitro (care presupune în mod evident onania). Aceştia sunt într-adevăr URIAŞII CARE SAPĂ LA TEMELIA FAMILIEI!

Redăm mai jos **cele mai importante obiective ale sionismului, care se foloseşte de francmasonerie**:

1 – Unificarea treptată şi completă a tuturor statelor lumii prin crearea unui imperiu global sub pretextul şi denumirea falsă de republică universală (desfiinţând sau pervertind în acest scop instituţiile naţionale precum armata, Biserica, serviciile secrete, justiţia, învăţământul etc., prin aşa-zise reforme, pentru a fi în acord cu Noua Ordine Mondială);

2 – Cenzurarea şi manipularea mass mediei (inclusiv prin intoxicări şi diversiuni), desfiinţarea libertăţii mass mediei prin ingerinţele patronilor şi suprimarea dreptului la liberă exprimare (cu crearea unei aparenţe de democraţie);

3 - Suprimarea libertăţii individuale şi manipularea cetăţenilor (inclusiv în cazul votării politicienilor) prin supravegherea permanentă (acte şi cipuri biometrice), prin numeroase tehnici de manipulare (scopul lor fiind evident spălarea creierului şi menţinerea maselor şi tinerilor în ignoranţă, comoditate şi pasivitate);

4 – Reducerea drastică a numărului populaţiei de pe glob la circa două miliarde (de la circa 8 miliarde în prezent) prin: promovarea avorturilor şi metodelor contraceptive, plantele modificate genetic, aditivii alimentari toxici, alimentele iradiate (în cuptoarele cu microunde), viruşii creaţi în laborator, sterilizarea populaţiei, vaccinuri periculoase care reduc imunitatea, războaie şi conflicte, terorism dirijat etc.;

5 – Pervertirea generală a tinerilor şi abolirea modului de viaţă creştin ortodox (opus celui promovat de comunism şi globalism), prin desfiinţarea treptată a familiei şi moralei creştine, prin libertinaj, droguri, tutun, abuz de alcool etc.;

6 – Instaurarea dictaturii materialismului şi consumerismului ca mod de viaţă „modern" şi „progresist", promovarea teoriilor evoluţioniste şi neoevoluţioniste, umaniste şi ateiste (folosindu-se în acest scop în special de televiziune, presă şi internet)...

ADEVĂRATA FAŢĂ A MASONERIEI...
DESPRE CRIMELE MASONERIEI...

Dacă privim puţin în istorie, într-adevăr impactul în societate a masoneriei este colosal din 1717 încoace (mai precis de la Revoluţia sângeroasă din Franţa din 1789 şi Războiul civil din America de Nord), dar nu putem spune că a avut un impact mai mare decât creştinismul, de la apariţia lui cu mai bine de 2000 de ani în urmă. **Masoneria a apărut de la început ca o organizaţie secretă opusă creştinismului, în special celui autentic (ortodox), ortodoxia fiind considerată inamicul nr.1 al masoneriei**, deşi catolicii au fost cei care i-au prigonit uneori, excomunicându-i prin bule papale, mergând până la torturarea şi arderea lor pe rug (inclusiv a unor oameni de ştiinţă). Interesant este faptul, că masonii află mult mai târziu că sunt **duşmani ai lui Hristos (**abia după ce au înaintat în grad) şi nu se mai pot retrage, de teama represaliilor (ştiind că „din masonerie ieşi doar cu picioarele înainte", adică în patru scânduri).

Încercăm să subliniem aici **crimele masoneriei** (săvârşite conform principiului talmudic *„Pe cel mai bun dintre creştini, ucide-l!*". Şi voi avea în vedere distincţia făcută de Florin Mătrescu, care a scris „Holocaustul roşu", care consideră pe bună dreptate că există masoni cu opţiuni diferite, unii comunişti şi alţii pro capitalişti.

Masoneria roşie comunistă (cu sistemul său diabolic, reflectat mai ales între anii 1948-1952, perioada de maximă colaborare a comuniştilor români cu masoneria, când a avut loc şi reeducarea sălbatică şi răzbunătoare de la Piteşti, Aiud, Gherla ş.a.; cu un comunism ateu conceput de altfel de masonerie) are la activ de la Revoluţia bolşevică din Rusia din 1917 încoace, deja peste 320 de milioane de victime în întreaga lume! Este părerea unor reputaţi istorici, nu este o supoziţie sau afirmaţie personală.

Adeptă a socialismului şi comunismului, masoneria roşie este prezentă în România prin politicieni şi afacerişti din PSD, PC şi PRM, precum Ion Iliescu, Adrian Năstase, Viorel Hrebenciuc, Miron Mitrea, Adrian Severin, Mircea Geoană, Dan Voiculescu, Corneliu Vadim Tudor, Gigi Becali şi mulţi alţii.

Masoneria neagră capitalistă (care adună credincioşii din toate religiile, şi este promotoare a ecumenismului, un „produs al masoneriei", potrivit marelui teolog român Dumitru Stăniloae, calul troian pentru ortodoxie) are şi ea victimele ei, atât în trecutul îndepărtat cât şi în cel apropiat. De exemplu: **asasinarea unor mari oameni de cultură, politicieni, jurnalişti** (precum Mihai Eminescu, poetul Nicolae Labiş, poetul şi prim-ministrul Octavian Goga, Nicolae Iorga, Virgil Madgearu, Corneliu Zelea Codreanu şi mulţi lideri ai Mişcării Legionare, senatorul şi profesorul de drept constituţional Antonie Iorgovan, Patriarhul Teoctist şi alţi mitropoliţi şi episcopi, dinainte de 1989, colonelul Gheorghe Trosca şi generalul Nuţă în timpul loviturii de stat din decembrie 1989 ş.a.). Abdicarea forţată şi plecarea în exil a domnitorului Alexandru Ioan Cuza, prin lovitura de stat din 1 februarie 1866, este tot opera lor, deşi masonii îl includ în rândul lor.

Masoneria neagră sau de rit scoţian, adeptă a capitalismului de tip neo-liberal, este şi ea prezentă prin politicieni şi afacerişti din PNL şi alte partide, precum Dinu Patriciu, Călin Popescu Tăriceanu, Silviu Prigoană, Ludovic Orban, Crin Antonescu, Norica Nicolai, Theodor Meleşcanu şi mulţi alţii.

Dar, aceste crime abominabile nu pot fi atribuite în parte formal, doar uneia dintre aceste două ramuri ale masoneriei. Ele au „ajutat" ambelor părţi, masoneriei. De altfel, există şi alte împărţiri, cum ar fi distincţia: masoneria naţională (francmasoneria, cuprinzînd cetăţeni de etnii diferite) şi masoneria propriu-zisă (de factură sionistă evreiască, cuprinzând doar evrei), cea din urmă situându-se deasupra francmasoneriei, iar la vârf având pe cei 13 Înţelepţi ai Sionului).

Deşi, masonii afirmă că sunt discreţi (adică, nu au nici un fel de secrete, decât iniţierea în francmasonerie), că sunt în legalitate (din 2004, când a fost declarată pe timpul masonului Ion Iliescu

societate de utilitate publică), că ei ajută societatea şi progresul (cum ar fi sponsorizarea prin burse a unor studenţi a studiilor lor în străinătate), că ei nu se implică în politică ş.a.m.d., realitatea este cu totul şi cu totul alta.

Adevărul este că sunt în continuare tot secreţi (nimeni nu are acces la întâlnirile lor de taină, cu atât mai puţin presa şi televiziunea, cu mici excepţii bineînţeles, când prezintă doar ceea ce vor ei să prezinte opiniei publice), că săvârşesc liturghii negre (cu invocarea lui Lucifer, ceea ce nu ar accepta mulţi dintre români), că legea din 2004 este neconstituţională (remarcă acest lucru chiar unul dintre părinţii fondatori ai Constituţiei României din 1991, Antonie Iorgovan), că studenţii români „ajutaţi" sunt practic determinaţi să devină ei înşişi masoni şi vin înapoi cu multe idei şi mentalităţi masonice, că se implică cu precădere în politică (prin lovituri de stat atent regizate, numite apoi „revoluţii"), în economie (împrumuturi de la FMI, Banca Mondială, Organizaţia Mondială a Comerţului etc., cu măsuri care trebuie îndeplinite de guvernanţii români), în afaceri necurate (de genul afacerilor oneroase cu statul, foarte profitabile, cămătăriei, jocurilor speculative la bursă, traficului de armament şi droguri, prostituţiei), dar şi în sfera socială (impunerea drepturilor cât mai largi homosexualilor, scoaterea religiei din şcoli şi a însemnelor religioase din spaţiul public, renunţarea la indemnizaţiile de stat pentru preoţi şi la sprijinirea materială a cultelor religioase şi a patrimoniului acestora, controlul asupra mass mediei centrale, a educaţiei, sănătăţii, culturii etc.). Sunt doar câteva aspecte pe care le evidenţiem aici.

Având în vedere oamenii propulsaţi la putere în decembrie 1989 (precum Ion Iliescu, Nicolae Militaru, Gelu Voican Voiculescu, Petre Roman, Silviu Brucan şi mulţi alţii), metodele de acţiune şi de manipulare din marile oraşe ale României (aceleaşi peste tot, indicând organizarea lor concertată), necesitatea legitimării „revoluţiei " prin cei peste 1000 de morţi şi peste 3000 de răniţi (că „aşa e la revoluţie!", declara atunci în particular Ion Iliescu), execuţia rapidă a cuplului Ceauşescu (în ziua sărbătorii ortodoxe Naşterea Domnului Iisus Hristos şi printr-un simulacru de proces stalinist), anchetarea dosarelor „Revoluţiei" de procurorul Dan Voinea care a făcut rechizitoriul în acest proces (dosare nefinalizate până în ziua de astăzi, cu autori/criminali necunoscuţi, neexistând încă o versiune oficială despre cei care au fost numii „terorişti"), provocarea evenimentelor de la Timişoara şi Bucureşti (cu ajutorului pastorului protestant şi mason Laszlo Tokes şi agitatorilor infiltraţi în mulţime), crearea de către Iliescu a Institutului Revoluţiei, campania murdară de denigrare a dizidenţilor, înăbuşirea protestului studenţilor şi intelectualilor din Piaţa Universităţii, mineriadele şi alte motive, suntem îndreptăţiţi să afirmăm că **în decembrie 1989 am asistat în România la o lovitură de stat masonică** (programată, dirijată şi executată de masoneria comunistă, cea rusă colaborând cu masoneria română). De alfel, Ion Iliescu, Adrian Năstase, Dan Voiculescu şi mulţi alţii sunt masoni!

Astfel putem explica multe lucruri care s-au întâmplat atunci dar şi după 1989: profanarea trupului colonelului **Gheorghe Trosca**, în faţa Ministerului Apărării Naţionale (unde fusese intenţionat chemat să o apere!; decapitat, cu ţigara pusă în gură, prezentat ca „terorist"!; unii şi-au făcut nevoile peste el!), asasinarea şefului său, **generalul Nuţă** (a cărui helicopter a fost doborât cu ordin de sus). Responsabil de aceste crime este generalul şi masonul Nicolae Militaru, care fusese proaspăt investit de noua eminenţă Ion Iliescu ca noul ministru al Apărării şi prezentat prima oară la televiziune, de către un obscur căpitan. Colonelul Trosca este cel care l-a deconspirat pe Nicolae Militaru ca agent sovietic (colaborator cu GRU, agenţia de spionaj a armatei sovietice).

Masoneria este vinovată de asasinarea prin iradiere (cu uraniu, ataşat unui fotoliu, metodă folosită de sovietici şi împotriva lui Gheorghe Gheorghiu-Dej) a senatorului Antonie Iorgovan, care după ce a prezentat public poziţia sa critică faţă de masonerie, a decedat în urma unui cancer galopant de pancreatită.

Masoneria a acţionat ocult şi în cazul morţii **Patriarhului Teoctist** (al Bisericii Ortodoxe Române), în august 2007, pentru că Prea Fericitul şi nu încuviinţase marşurile homosexualilor în Capitală (acordarea drepturilor depline acestora, fiind una din condiţiile aderării României la UE) şi se exprimase public cu

scepticism în privinţa viitorului nostru în această uniune. „Greşelile" doctorului Ionel Sinescu şi echipei sale (cele două operaţii), sunt impardonabile pentru statutul lor de chirurgi. Eşecul banalei operaţii de prostată a fost pus pe seama vârstei sale înaintate...

Masonii se laudă că au în rândurile lor elite din toate domeniile. Să înţelegem aşadar, că şi în cazul medicilor (chiar chirurgi) sunt unii, care au făcut pact cu diavolul. Cazul Patriarhului Teoctist nu este desigur singular, dacă s-a îndrăznit la acest nivel. Există şi alte metode de a ucide, cum ar fi prescrierea unor medicamente în mod greşit şi intenţionat. Trebuie să avem în vedere şi noile carduri de sănătate obligatorii (pe care vor fi stocate informaţii importante despre boli, tratamentele făcute, etc.), care prezintă riscul de a putea fi citite cu scanere practic de oricine dispune de asemenea tehnologii. Iar masoneria nu dispune doar de resurse materiale uriaşe, ci şi de oameni care îi pot executa orbeşte ordinele oricând este nevoie.

Nu putem uita asasinarea de către masonerie, în 1963, a preşedintelui american **John Fitzgerald Kennedy**, care s-a pronunţat public cu convingere împotriva societăţilor secrete. Nu ştim dacă mass media nu a cenzurat atunci drastic discursul său. Ştim doar că s-a concentrat pe găsirea vinovatului şi a luat în calcul alte ipoteze (criza din Cuba, războiul din Vietnam etc.). Iar vinovat a fost găsit un nebun pe care l-au judecat şi condamnat pentru a linişti opinia publică. Deşi, cercetările au stabilit că s-a tras printr-un foc încrucişat ş.a. Mai ştim că fratele său, Robert Kennedy, a fost ucis la scurt timp şi toţi apropiaţii preşedintelui Kennedy au avut de suferit ulterior într-un fel sau altul.

Corneliu Zelea Codreanu şi întreaga conducerea a Mişcării Legionare a fost decapitată în 1938. Codreanu fusese în prealabil arestat pentru că s-a exprimat critic la adresa lui Nicolae Iorga (fostul lider naţionalist, reputatul istoric căzut în mrejele Camarilei Regale). Iar Codreanu este deputatul care a cerut în Parlament scoaterea în afara legii a masoneriei, în acelaşi an când Sinodul Bisericii Ortodoxe Române condamnase masoneria.

Masoneria este vinovată de **torturarea şi uciderea a mii de legionari din întreaga ţară**, atât pe timpul regelui mason Carol al II-lea, cât şi în timpul guvernării mareşalului Antonescu, de ruperea relaţiilor dintre mareşalul Antonescu şi legionari în 1941, prin inventarea poveştii rebeliunii legionare. Masonii i-au propus lui Antonescu să pretindă să fie acceptat şi numit şeful sau Căpitanul Legiunii. Mareşalul a fost puternic influenţat de prietenul său Ică Antonescu (avocat evreu, posibil mason, cel care îl apărase cândva într-un proces de bigamie).

Extrem de interesantă mi se pare totodată şi preocuparea „celor din umbră'' pentru <u>ascunderea adevărului faţă de publicul larg, îndeosebi a celui referitor la Mişcarea legionară din România şi prezentarea ei într-o perspectivă cât mai inadecvată şi ostilă (fascism, extremism, fanatism etc. etc.), atât înainte de 1989 cât şi după această dată</u>. În realitate, legionarii lui Corneliu Zelea-Codreanu au fost spre deosebire de alte formaţiuni mai radicale, cum a fost cea a lui A. C. Cuza, mult mai ponderaţi, realişti şi responsabili, <u>datorită spiritului lor</u> <u>civic şi creştin</u>, suportând după cum spun numeroase documente istorice, umilinţe şi brutalităţi, care nouă, celor de astăzi, ni s-ar părea incredibile (cu mult mai grave decât scenele bine cunoscute ale mineriadelor postdecembriste şi tulburărilor de la Târgu Mureş).

Atunci, cine are încă interesul de a-i asimila pe legionari, precum au făcut şi comuniştii, cu extremiştii cuzişti sau de alte culori politice, unii finanţaţi şi conduşi chiar de către masoni? În realitate, ei au fost, exceptându-i pe cei care s-au infiltrat (cu sprijinul KGB-ului sovietic), **adevăraţi eroi ai luptei anticomuniste şi antimasonice**. Acesta este adevărul, domnilor. Dacă ei ar fi fost într-adevăr extremişti, cu siguranţă că n-ar fi intrat în rândul lor atât de mulţi intelectuali români (dintre care unii foarte cunoscuţi), nu s-ar fi produs acel impact social formidabil (ajungând o forţă redutabilă şi cu adeziuni atât de mari în rândul românilor), n-ar fi ajuns la guvernare alături de Antonescu ş.a.m.d. Dacă un francmason reactivat, precum Alexandru Paleologu, îl „glorifica'' pe regele Carol al II-lea (unul dintre conducătorii cei mai iresponsabili ai României, care în finalul „carierei'' a cedat fără luptă în

1940 aproape jumătate din teritoriul ei) şi îi îndemna pe tineri să nu tragă concluzia „greşită'' că legionarii ar fi fost buni, din moment ce comuniştii erau văzuţi acum ca răi, şi că legionarii erau cei profund încrâncenaţi, fanatici şi extremişti, nu înseamnă că este şi opinia pe care noi trebuie s-o acceptăm fără rezerve.

Masoneria este vinovată de **ororile şi crimele comunismului de pretutindeni**, ştiut fiind faptul că acest comunism a fost implementat încă de la început prin elemente alogene (străini, în cea mai mare parte de origine evreiască). Comisarii sovietici i-au instruit îndeaproape şi pe comuniştii români şi i-au supravegheat atent prin agenii săi infiltraţi în Securitate, armată, etc. Răzbunarea masoneriei pe legionari o observăm mai ales în cazul reeducării de la Piteşti, extinsă ulterior şi în alte închisori şi lagăre comuniste.

Comunismul a inoculat masiv frica. Masoneria de astăzi generează frică. Mass media tace aproape în întregime. Chiar preşedintele american asasinat de braţul lung al masoneriei, J. F. Kennedy, ne vorbea de uriaşele resurse pe care le acumulase oculta, de controlul pe care încearcă să-l exercite aceasta la orice nivel şi în orice domeniu. Ştim şi faptul că masonii sunt prezenţi realmente printre marii funcţionari de stat, politicieni, magistraţi, avocaţi, jurnalişti, sociologi, economişti, filozofi ş.a.m.d. Influenţa lor se extinde până la controlul absolut asupra individului (actele biometrice cu CIP, cipurile implantabile, armele psihotronice), nu doar până la nivelul formării unui mental colectiv globalizat, a unui nou mod de viaţă (folosind în acest scop mass media, sistemul de educaţie etc.): „*Cei ce manipulează acest mecanism ascuns al societăţii reprezintă un guvern invizibil care deţine puterea în ţara noastră...* ***minţile noastre sunt modelate, gusturile noastre sunt formate, ideile ne sunt sugerate****, în general de către oameni de care nu am auzit niciodată.*" (Bernays, 1991)

Este adevărat că puţini români au auzit vreodată despre masonerie. Şi mai puţini ştiu despre planurile ei malefice şi influenţele pe care le exercită în societate. Iar **despre crimele masoneriei se ştie cel mai puţin**. Şi mai puţini îndrăznesc să expună altora sau public aceste adevăruri pentru a-i demasca. Cu toate acestea, trebuie să ştim că „*Cel ce luptă chiar singur, pentru Dumnezeu, nu va fi învins niciodată*."

DESPRE GLOBALIZARE SAU GLOBALISM
(manipularea maselor, reeducare, spălarea creierului)

Globalizarea nu reprezintă - aşa cum se spune - o etapă a unui proces istoric firesc din evoluţia omenirii, un fenomen de ''modernizare'', un aşa-zis spaţiu intercultural şi multicultural, între religii, ori între naţiuni, sau între civilizaţii. Nu este nici rezultanta ştiinţei şi tehnologiei, care astăzi ne unesc mai mult ca oricând într-un timp foarte scurt, dar în mod indirect. Ea este altceva. **Este vorba de o nouă himeră sau utopie, utilizată în mod diabolic pentru a ne forţa să trăim într-o lume atee sau imorală, izolaţi unii de alţii în fapt şi să acceptăm necondiţionat manipularea şi sclavia modernă**. Arhitecţii acestei noi lumi, a Noii Ordini Mondiale, au lansat deja (mai ales prin mişcarea New Age sau Noua Eră) directivele «naţiunii universale» şi ale guvernului mondial «al păcii». Adepţii masoneriei pun astăzi la cale dominaţia absolută a lumii întregi şi a fiecărui individ în parte, **ca într-un sinistru joc de şah, în care aproape toţi oamenii nu sunt decât simpli pioni de sacrificiu**.

Politica a devenit pentru cei puternici (cu capital impresionant), un fel de joc de cărţi, în care cărţile sunt destinele oamenilor, consideraţi simple zero-uri. Săracii au devenit un fel de deşeuri sociale, cu care nu prea ştii ce să faci, unde să le mai arunci…Însăşi proiectul comunist a eşuat mai ales, datorită unor oameni importanţi care s-au opus masoneriei. Este vorba de preşedintele John Fitzgerald Kennedy, care a iniţiat programul ambiţios spaţial şi Ronald Reagan, care a supralicitat programul înarmării. Economia sovietică n-a mai putut ţine pasul şi n-a putut să reziste competiţiei cu americanii. Este atunci o întâmplare că primul a fost asasinat iar celălalt a trecut prin câteva încercări serioase de asasinare?…

Personal cred că nu întâmplător ne sunt devalorizate tradiţiile şi culturile naţionale, iar în locul lor ne sunt **inoculate** anumite opţiuni de viaţă şi orientări precum pragmatismul, oportunismul, carierismul şi materialismul societăţii de consum. Studiaţi anumite filosofii, cum este pragmatismul, utilitarismul, materialismul, existenţialismul, pozitivismul şi altele, şi veţi vedea că ele au marcat şi continuă să aibă numeroşi adepţi sau tot mai mulţi adepţi în zilele noastre. Ca şi în cazul „supra-statului'' preconizat, cultura nouă, de tip Coca-cola sau McDonald's, cultivă şi ea un gen de ''supraom'' - ***homo globalis*** -, sau individul:

● apatrid (deznaţionalizat sau separat complet de ţara lui natală şi devenit apoi cosmopolit sau cetăţean al «naţiunii universale»…);

● depersonalizat (adică devenit aproape identic cu oricare altul, şters, lipsit de iniţiativă, conformist);

● obedient sau sclav (supus întrutotul celor care-i furnizează confortul său (inclusiv creditele „avantajoase'' şi mijloacele de existenţă);

● desacralizat (înstrăinat de Dumnezeu, ateu sau liber-cugetător, sau de ce nu, chiar mason, sau mason de „grad superior'' – închinător pe faţă lui Lucifer);

● consumerist (fidel şi supus necondiţionat „spiritului de consum'' inoculat de cei care îşi permit să-i creeze «nevoile»);

● însingurat (deşi trăieşte printre mulţi oameni şi ''comunică'' destul de mult cu ei).

Chiar şi numai aceste şase trăsături de bază enumerate aici, ne pot trimite cu gândul la simbolistica masonică. El este uşor de manipulat neavând simţ critic.

Dacă avem în vedere **mijloacele şi efectele globalizării**, vom remarca fără îndoială câteva mai importante: manipularea şi intoxicarea informaţiei, răspândirea unor filosofii materialiste (nihilismul, pragmatismul şi altele), relativizarea adevărului, nivelarea sau «omogenizarea» culturilor naţionale, **uniformizarea gândirii tuturor oamenilor şi a modului lor de viaţă**, transferul centrului de greutate dinspre viaţa spirituală spre cea strict materială, schimbări grave în structura vieţii sociale (disoluţia

instituţiei familiei, prin încurajarea căsătoriilor încheiate din interes material şi care eşuează în numeroase divorţuri; încurajarea căsătoriilor heterosexuale şi a adopţiilor de către aceşti homosexuali şi lesbiene, etc.); schimbări dramatice în viaţa economică a ţărilor îndatorate marilor instituţii financiare internaţionale; desfiinţarea companiilor mici şi mijlocii viabile şi care oferă angajaţilor lor drepturi fireşti şi o protecţie socială reală, de către companii specializate în acest sens (precum «piraţii corporatişti»), sprijinirea directă şi indirectă de către stat a masoneriei (adevărata Mafie) cu bani de la buget (lojele fiind declarate societăţi de utilitate publică, în România!) etc.etc. Iar, toate acestea au loc cu un incredibil simţ al detaşării faţă de moralitate şi dreptate.

Această omenire, după cum putem observa şi noi înşine, devine într-adevăr tot mai incapabilă de a mai distinge clar între adevăr şi minciună. Omul zilelor noastre ajunge să le confunde adesea, să le amestece şi este chiar «ajutat», să devină un infirm sufleteşte, să-şi piardă atât **curajul,** cât şi **limpezimea minţii** (adică două trăsături importante ale creştinului), tocmai pentru a deveni cât mai maleabil şi manipulabil, până la anularea totală şi dacă se poate definitivă a personalităţii sale, a voinţei sale (adică se ajunge la subjugare sau sclavie!).

Dar, această morală la care atentează masonii, reprezintă în fond şi la urma urmei morala iubirii şi a comuniunii dintre oameni (nu a urii sataniste), învăţătura adusă de Fiul lui Dumnezeu în scopul mântuirii noastre, care constă în desprinderea de patimile noastre. **Morala creştină este însăşi esenţa creştinismului!** Or, fără morala creştină, cunoscută şi trăită efectiv în viaţa noastră cotidiană, ajungem foarte uşor în ghearele apostaziei, ale ateismului deghizat în laicism şi secularism, ba chiar ale satanismului masonic. Ajungem să ne răzvrătim unii faţă de alţii, să ne învrăjbim, să purtăm un război nevăzut împotriva Creatorului, întrebuinţând ca principale „arme moderne'' **indiferenţa, individualismul şi raţionalismul**, în atmosfera dominantă a materialismului societăţii de consum.

Dar dincolo de denumirea sa prea vagă sau ambiguă, **globalizarea este în opinia mea personală cea mai mare ameninţare la adresa umanităţii de până acum**, **deşi ea promovează în aparenţă valori pozitive ca şi comunismul: unitatea, toleranţa, umanismul, pacea, libertatea…** Aceste valori arată bine doar pe hârtie, întrucât în practică sau în realitate nu sunt acordate naţiunilor şi nici tuturor indivizilor, ci rămân doar la nivel declarativ, simple utopii în spatele cărora se ascunde setea nestăvilită de dominaţie a unui grup foarte restrâns de oameni, dar cu o putere de decizie şi de influenţă uriaşă.

De pildă, libertatea omului este tot mai limitată şi supravegheată, în vreme ce toate marile companii (în frunte cu cele transnaţionale) şi unele minorităţi (sexuale, naţionale…) îşi sporesc neîncetat drepturile şi îşi diminuează obligaţiile (aspect evidenţiat în procesele juridice). Astfel, grupurile de interese de acest fel, au tot mai multă putere şi tot mai multă influenţă, fiind foarte greu de contracarat, chiar de către autorităţile statale.

Ceea ce cred că se impune astăzi ca o necesitate stringentă este împiedicarea declinului accentuat al spiritului public. Trebuie combătute toate confuziile şi dezinformările mass-mediei, care reprezintă cu adevărat o forţă şi o categorie privilegiată, dar care din păcate se supune adeseori unor interese economice, politice sau de altă natură. Aceste interese produc o ruptură gravă în sânul societăţii de astăzi. Acestea au impus crearea unei realităţi virtuale pentru cei bogaţi şi a alteia dramatice şi reale pentru majoritatea tot mai săracă…

În opinia noastră, credem că tot ceea ce ţine de globalizare intră şi trebuie să intre sub incidenţa liberului acces la informaţiile de interes public, ca şi în cazul condamnării comunismului. Ambele sisteme trebuie cunoscute mai întâi de către specialişti (istorici, sociologi, politologi etc.) până în cele mai mici detalii şi condamnate de către autorităţi cu hotărâre şi pentru totdeauna. Aşa cum renunţarea la comunism şi la mentalităţile acestuia cere cu necesitate reforme şi legi în toate domeniile (mai ales legea lustraţiei şi legea deconspirării „poliţiei politice''), tot astfel trebuie să procedăm şi în cazul globalizării,

după ce vom fi cunoscut pericolul pe care îl reprezintă pentru fiecare individ, adică pentru fiecare dintre noi şi pentru toate naţiunile în care democraţia mai înseamnă ceva.

Merită să subliniem de asemenea faptul că, în esenţă, comunismul şi globalizarea şi-au propus (în ceea ce priveşte individul, la nivel psihologic) acelaşi lucru: «spălarea creierului». Chiar dacă acest subiect este luat în derâdere, după cum am remarcat în ultima vreme, de către anumiţi actori, pentru a preîntâmpina dezvăluirile de acest gen, sper că voi fi totuşi destul de convingător.

Ca să înţelegem mai bine despre ce este vorba, trebuie să pătrundem puţin mai departe în culisele **ideologiei perfide a globalizării**. În numele unor idealuri atât de nobile (afişate şi în vitrina comunismului dealtfel), precum: pacea între popoare, umanismul şi toleranţa, libertatea şi drepturile omului, democraţia, se săvârşesc în continuare şi astăzi, datorită adepţilor globalizării nenumărate dezinformări, manipulări, abuzuri, fărădelegi (şi uneori, în extremis, chiar crime) iar omul este constrâns în felurite chipuri şi prin diverse mijloace neortodoxe (dar extrem de subversive) să renunţe la drepturile şi libertăţile sale fundamentale. Adică, poporul nu mai contează în fapt.

Spălarea creierului reprezintă în sine o operaţie foarte minuţios pregătită, de pervertire a gândirii umane, de răsturnare a valorilor sale (în concordanţă cu stilul filosofiei lui Nietzsche), o operaţie în sine diabolică, un adevărat atentat asupra libertăţii, culturii şi spiritualităţii omului! Cineva se întreba chiar, dacă nu cumva noi trăim acum, efectiv, un nou „experiment Piteşti'', ceea ce este desigur foarte probabil, cu menţiunea că poate într-o nouă formă, generalizată! Pentru că, asistăm la nivelarea sau uniformizarea gândirii şi comportamentului uman, la nivelarea statelor lumii, în scopul înglobării (absorbirii) lente a acestora într-un vast imperiu. Unde este atunci „unitatea în diversitate''?

«Spălarea creierului» presupune în fond o serie de schimbări, care constau în distrugerea premeditată a oricărei specificităţi de structură a individului şi colectivităţilor umane, ştergerea oricăror diferenţe, şi ceea ce este mai important, este faptul că atentează la principiul diversităţii creaţiei lui Dumnezeu.

Nu întâmplător, aţi observat poate, că sunt tot mai mulţi cei care îşi pun în ultima vreme problema identităţii naţionale. De ce? Pentru că sunt îngrijoraţi de ritmul accelerat de degradare morală şi spirituală, de noua „cultură'' şi opinia lor este răspunsul onest şi responsabil faţă de încercarea **impunerii unui model de viaţă tuturor şi a unei gândiri de tip „şablon'' la nivel global**. Este rezistenţa omului **liber** în faţa distrugerii identităţii individuale şi naţionale, observând schimbările şi mutaţiile care se produc astăzi în toate domeniile. Ei sunt cei care observă fenomenul degradării omului sub toate aspectele vieţii sale, a culturii şi civilizaţiei noastre.

Adevărul despre comunism nu poate fi ascuns. Deşi, cei care s-au opus sistemului comunist au fost torturaţi şi omorâţi chiar adeseori, **libertatea nu le-a putut fi luată sau ucisă**.

Amintindu-ne astăzi de „Experimentul Piteşti'', să spunem mai întâi că acesta a îngrozit pe mulţi oameni, fiind **un atentat samavolnic şi diabolic nu numai asupra trupului ci şi sufletului**. Şi totuşi, puţini tineri sau adulţi au auzit şi înţeles ce s-a petrecut la Piteşti cu studenţii şi intelectualii încarceraţi acolo, supuşi într-un mod sălbatic schingiuirilor, umilirilor, înfometării şi înfricoşării.

Să mai precizăm că fenomenul Piteşti a fost şi este considerat încă, de către mulţi autori, cel mai diabolic şi cel mai cumplit experiment care a avut loc în spaţiul concentraţionar al ţărilor Europei de Est înrobite comunismului. La Piteşti, a fost decimată într-un fel sau altul, mergându-se până la forţarea sinuciderilor, floarea studenţimii române, studenţime care reprezenta factorul cel mai dinamic al societăţii, care desigur nu putea să agreeze ideologia extremistă a comunismului.

După cum mărturiseşte însuşi unul dintre supravieţuitorii acestui experiment petrecut între anii 1949-1952, dl. Traian Popescu - „**Experimentul urmărea ca prin torturi fizice şi morale asupra victimelor să se obţină transformarea lor, ştergerea conştiinţei etnice – de apartenenţă la un neam şi o cultură**.'' Torturile şi presiunile psihice permanente, timp de luni de zile sau ani au încercat în mod

ambiţios să-i transforme pe oponenţii comunismului (majoritatea fiind tineri din Frăţiile de Cruce, viitori legionari) în oameni fideli şi utili regimului. **În fapt, Piteştiul era conceput ca un „Laborator'', de unde rezultatele şi metodele urmau să fie extinse la toate închisorile comuniste, apoi în întreaga ţară şi chiar mai departe, pe baza unui minuţios şi ştiinţific program.**

Reeducarea deţinutului a constat în „**inversarea omului faţă de sine însuşi**'' şi pregătirea lui în scopul de a-l determina să reeduce la rândul său pe alţii. S-a încercat practic schimbarea structurii sufleteşti, caracterului şi educaţiei primite până atunci. S-a dorit ştergerea identităţii şi inocularea alteia, a omului de tip „nou'', care să adere la „valorile'' comunismului. Cu alte cuvinte, a încercat să impună **metoda spălării creierului prin tortură** iar ea a dat greş pentru că nu a putut fi ascunsă lumii în întregime. Se ştie că mulţi s-au mântuit astfel, devenind martiri şi sfinţi.

Oricât de incredibil ar părea la prima vedere, omenirea trăieşte la ora actuală un nou „Piteşti''. Desigur, într-o formă mai aparte, dar asemănătoare. S-a renunţat la brutalitatea torturii pe faţă sălbatice în favoarea unei alte torturi, mai rafinate, prin constrângere şi manipulare, prin cenzura discretă şi supravegherea omului. Sub paravanul luptei împotriva terorismului internaţional.

Când vorbim despre spălarea creierului, vorbim în primul rând despre manipulare şi dezinformare. Omul îşi spală creierul desigur şi prin yoga şi prin aderarea la secte religioase (circa 6000 în întreaga lume!), prin exacerbarea simţurilor şi viciilor, prin erotismul fără limite şi deviaţiile sexuale, prin încurajarea libertăţii totale şi violenţei, prin stimularea abuzului de alcool, consumului de droguri şi tutun, prin **impunerea aşa-zisei morale a banului şi succesului**, prin căutarea traiului cât mai comod şi lipsit de griji.

Spălarea creierului se foloseşte din plin de mijloacele de informare în masă, pe care în mare parte masoneria le are la dispoziţie. Ea este orientată astăzi spre formarea noului tip de om – **homo globalis** sau individul: apatrid (deznaţionalizat sau separat complet de ţara lui natală şi devenit apoi cosmopolit sau cetăţean al <<naţiunii universale>>…); depersonalizat (adică devenit aproape identic cu oricare altul, şters, lipsit de iniţiativă, conformist); obedient sau sclav (supus întrutotul celor care-i furnizează confortul său, inclusiv creditele „avantajoase'' şi mijloacele de existenţă); desacralizat (înstrăinat de Dumnezeu, secularizat, ateu sau liber-cugetător, sau de ce nu, chiar mason de grad „superior'' – închinător pe faţă lui Lucifer); consumerist (fidel şi supus necondiţionat „spiritului de consum'', inoculat de către cei care îşi permit să-i creeze „nevoile''); însingurat (deşi trăieşte printre mulţi oameni şi „comunică'' destul de mult cu ei).

Această nouă identitate, globală este răspândită astăzi în rândul tuturor oamenilor. De către cine şi în ce scop? Desigur, la ordinul artizanilor globalizării, care sunt promotorii Noii Ordini Mondiale şi Noii Ere. La ordinul masoneriei şi grupului Bilderberg (faţa totuşi văzută a masoneriei) în care activează vestitele familii Rockfeller şi Rotschild, mari bancheri şi afacerişti, care şi-au propus nici mai mult, nici mai puţin, să creeze un imperiu global în numele Antihristului. Se doreşte astfel: **un guvern mondial, o singură religie (care ar prelua chipurile ce este bun din toate religiile), un singur mod de viaţă şi de gândire**.

Prin reeducarea tinerilor se va edifica lumea globalizată de mâine. Astăzi această reeducare se realizează atât prin vechile metode de manipulare a maselor, dar şi prin altele noi, cum este şi parapsihologia (reînvierea practicilor magice păgâne). Tinerilor le este inhibată gena gândirii şi acţiunea. Ei sunt determinaţi să nu mai gândească singuri, să nu-şi mai pună niciodată întrebări fundamentale, cum ar fi cele privind sensul vieţii şi lumea în care trăim. Şi împotriva lor se utilizează, când se împotrivesc, războiul economic şi psihologic, şantajul şi uneori altele mai dure.

Acaparatorii sau obsedaţii de putere şi bani se folosesc desigur de internet, televiziune şi radio. Cu ajutorul lor în special, se realizează manipularea alegerilor, dezinformarea şi diversiunile asupra opiniei publice. Prezentarea tendenţioasă a informaţiilor sau ştirilor interne şi externe creează aproape o imposibilitate pentru a se mai putea discerne între ceea ce este bine şi ceea ce este rău, care informaţii sunt

reale şi care sunt false şi prelucrate. Un scriitor grec spunea chiar că **„se lucrează consecvent la îndobitocirea omenirii!''**

Astăzi, noi ar trebui să înţelegem că marii bancheri şi afacerişti au sponsorizat ambele tabere din toate războaiele ultimelor veacuri urmărind cu ambiţie nemăsurată banii şi puterea. Prin dominarea lumii şi tuturor indivizilor în parte, se ajunge fără îndoială la apusul libertăţii omului.

Cineva a pus întrebarea următoare: **„Va fi generaţia de acum (a internetului – n.a.) capabilă, în fapt, prin faptă, să răspundă noilor provocări? Mult mai perfide şi, infinit, mai periculoase decât forţa brută a bolşevicilor de început de secol XX.''**

Într-o lume influenţată tot mai mult de închinătorii la idoli, dominată autoritar de cultul sau dictatura banului şi a confortului material, mijloace prin care omul este supus mult mai lesne globalizării, **cultura şi gândirea tind să fie înlocuite prin noi forme sau ambalaje strălucitoare ale civilizaţiei şi lipsei capacităţii de analiză (de cântărire a lucrurilor)**. Încep să conteze tot mai mult diplomaţia şi «bunele maniere». De asemenea, cultura capătă tot mai mult un caracter decorativ, popular sau de masă (ca şi în timpul nazismului şi comunismului), devenind **o „cultură de consum'', cum este deja cea nouă de tip american (ruptă aproape complet de tradiţie, şi respingând cu aroganţă cultura tradiţională europeană)**. Totul capătă un caracter comercial şi sunt evidente pentru noi mai ales «produsele culturale» din mass-media actuală (în special reclamele publicitare). Analizaţi ori de câte ori aveţi ocazia reclamele care se difuzează şi **mesajul lor ascuns sau profund**. Ce părere aveţi de pildă, despre cea pe care am observat-o pe un panou imens, care înfăţişează un trup de femeie cu un ciocan în loc de cap şi unul de bărbat cu un cui în loc de cap? Reclama aceasta se face pentru diverse materiale de construcţii, dar să nu credeţi că este singura de acest gen…

Cultura adevărată este abandonată mai mult ca oricând pentru un alt mod de existenţă: căutarea plăcerilor, îndeosebi fizice. Cultura de cartier şi fotbalul, manelele şi viaţa de lux (fără griji) câştigă tot mai mult teren. Noul tip de «cultură» se răspândeşte astăzi în mod vertiginos în toată lumea, cucerindu-i în primul rând pe **tineri** (viitorii consumatori de mâine), mai ales prin intermediul majorităţii filmelor, emisiunilor şi reclamelor americane.

În faţa acestui flagel al globalizării, considerat de către tot mai mulţi intelectuali a fi unul extrem de negativ şi periculos, depăşind în amploare şi subtilităţi chiar pe cel al comunismului (şi el tragic experiment, cu pretenţii hegemonice la nivel mondial), **va trebui să ne repliem, să adoptăm o poziţie legitimă de apărare şi să luăm cu toţii atitudine**. Amintiţi-vă că, cu ani în urmă, filosoful Emil Cioran atrăgea deja atenţia asupra pericolului reprezentat de **internaţionalism**: „*Internaţionalismul este o expresie a culturii de mase. [...] **Cultura de mase este antispirituală, antilibertară, antiindividualistă**. Este suficient să ne gândim la bolşevism sau la hitlerism, fenomene de masă, (de manipulare mai ales, ideologică - n.a.), pe cât de diferite în conţinut, pe atât de asemănătoare în formă.''* (în „Schimbarea la faţă a României'', Ed.Humanitas, Bucureşti, 2001, pp.35-98). El nu se referă la egocentrism, spunând că este „antiindividualistă'', ci are în vedere ştergerea identităţii sau anularea personalităţii individului, pierdut într-o masă.

În fond, globalizarea nu este altceva decât o nouă formă de internaţionalism şi de colonialism corporatist, un tip de capitalism imperialist (radical sau sălbatic) şi, în mod incredibil, un extremism deghizat în rolul de pacificator.

Indiscutabil, noi alunecăm astăzi tot mai mult pe panta globalizării, adică trecem dintr-o extremă într-alta, ceea ce este într-adevăr o mare şi adevărată dramă. O nouă tiranie (prima de o asemenea ambiţie şi anvergură, transpusă în practică) se profilează la orizont, dacă n-a început deja, condusă din umbră de către marii posesori şi mânuitori de uriaşe capitaluri şi cu influenţă în toată lumea politică. Aceştia desigur nu-şi pot permite luxul sau decenţa de a suporta democraţia reală şi ca atare nu sunt deloc interesaţi de respectarea cu adevărat a drepturilor omului, inventate tocmai de

strămoşii lor (dar în scop propagandistic!). Ei sunt izbitor de asemănători, în acest sens, cu comuniştii, care aveau şi ei demagogia lor, precum şi mijloace moderne de manipulare în masă. În aceste condiţii, democraţia reală devine desigur chiar lipsită de orice sens şi aplicabilitate iar **ipocrizia (fariseismul) este ridicată la rangul de politică de stat**.

Câteva întrebări se impun aproape de la sine. Unde este atunci mult trâmbiţata libertate a omului? Unde este adevărul? Suntem constrânşi să respectăm cu toţii, la nesfârşit, regulile impuse de noul joc din «satul global»? Chiar nu mai prezintă omul nici o valoare în sine şi este dispreţuit atât de mult, încât nu însemnează un simplu „animal social'', ca în vremuri străvechi, ci cel mult un obiect sau un număr oarecare pentru statistică? Numai aşa se explică necesitatea buletinelor electronice (conţinând semnul fiarei, cifra 666) şi preconizata **implantare a microcipurilor** în fiecare individ, ceea ce pe unii americani nu-i deranjează, optând pentru „siguranţa'' lor şi a copiilor lor (sau din alte interese pragmatice…).

Mai observăm că globalizarea cultivă astăzi libertăţi excesive faţă de anumite minorităţi în detrimentul majorităţii, minorităţi care de fapt sunt manipulate, pentru a se realiza un obiectiv central: **desfiinţarea statelor naţionale**.

În opinia mea, **denigrarea marilor eroi ai neamului nostru se subscrie îngropării valorilor naţionale, care stau în calea făuririi noului tip de om şi a «naţiunii universale»**. Dar, din fericire pentru noi, **nimeni şi nimic nu poate împiedica adevărul ca să iasă la lumină**, oricât ar fi de bine ascuns sau de adânc îngropat.

Cum este posibil, ca într-un manual de istorie pentru clasa a XII-a (probabil şi în altele), să apară enunţuri de genul: FRANCMASONERIE = asociaţie cu caracter filantropic, în parte secretă, ai cărei membri se recunosc prin anumite semne, embleme şi simboluri? Am ajuns noi să credem că ea este cumva morală? Este ca şi cum am spune că sistemul comunist a fost în slujba omului şi a fost mai degrabă bun decât rău (adică invers decât în realitate). Nu înţelegem oare că filantropia afişată este un simplu paravan şi că n-are decât un rol de a face prozelitism şi de a racola noi adepţi din rândul naivilor? Nu am aflat încă adevărul cutremurător, că adepţii aceştia ''liber-cugetători'', grupaţi într-un club ascuns şi elitist, cu reguli foarte stricte (ca în cadrul Mafiei), practică de fapt un anticreştinism, o obedienţă strictă (mai severă decât în armată) în cadrul celor 33 de grade masonice, de la care urmează cultul direct al lui Lucifer? Nu realizăm că în fond, masoneria (grupând un cerc restrâns de evrei) sau francmasoneria (cercul amintit, dar mai larg, înglobând şi alte etnii), alcătuiesc Biserica lui Antichrist? N-a fost el şi este încă Lucifer, îngerul negru decăzut, despre care se vorbeşte în Biblie şi care n-a renunţat niciodată a fi adversarul înverşunat al lui Dumnezeu şi creaţiei Sale?

Am rămas profund uimit, după ce iniţial am dorit să citez din cartea „Melancolia democraţiei'', scrisă de Pascal Bruckner (un autor titrat, ca să zic aşa, în domeniul sociologiei şi politicii) şi în ciuda faptului că „opera'' sa era protejată „copyright'', când am răsfoit „la întâmplare'' dintr-un alt volum al acestui autor… M-a atras desigur titlul său: „Iubirea faţă de aproapele''. Când mă uit prin el, ce credeţi că am descoperit? N-o să vă vină să credeţi: cea mai mare blasfemie la adresa iubirii creştine. O iubire exact pe dos, o glorificare a „sexualităţii sacre'' (pentru care pledează gnosticii şi yoghinii de astăzi), un cult al eroticului fără frontiere…Nu cred că aţi putea găsi în orice altă carte de literatură (cărţile Sandrei Brown sunt „inocente'' în comparaţie cu aceasta!), expresii, perversiuni şi obscenităţi mai mari decât aici…Dacă aveţi îndoieli asupra acestei afirmaţii, aţi putea să vă convingeţi singur, doar dacă sunteţi sigur că puteţi risca şi suporta „şocul''. Sigur că aceste lucruri nu m-au interesat, nu m-au fascinat, dar ajungând pe mâinile tinerilor, sunt convins că ar avea în multe cazuri, **consecinţe extrem de grave asupra formării lor spirituale şi însăşi modului lor de viaţă şi de gândire**. Mai trebuie să precizez că unul din personajele principale ale romanului este tocmai o amantă, o femeie talmudistă, având deci concepţii profund anticreştine…

Mai putem observa că, femeile în general şi cei mai mulţi tineri din ziua de astăzi poartă amprenta schimbărilor din lume în gradul cel mai ridicat. Iar aceste schimbări globalizatoare s-au produs şi se produc mai ales **la nivelul mentalului colectiv şi stilului de viaţă individual**, sub indirecta dirijare şi manipulare a aşa-zisei elite mondiale (alcătuită după avere, putere, influenţă), formate din indivizi extrem de aroganţi, care sunt foarte siguri că pot face tot ceea ce vor şi îşi propun, cărora nu le pasă câtuşi de puţin de suferinţele altora şi de dorinţele oamenilor, fie chiar uniţi în comunităţi locale şi naţionale.

Aceste schimbări vizează aşadar în special **reeducarea femeilor şi tinerilor**, prin ştergerea identităţii lor, mentalităţilor şi obiceiurilor tradiţionale şi imprimarea forţată sau nu a altora, aşa-zis moderne. Vom vedea astfel că aproape toată mass-media şi învăţămîntul de stat acţionează în acest sens. Vom observa că pretutindeni se derulează un diabolic proces de **restructurare din temelii a fiinţei umane** (îndobitocire), încă de la cea mai fragedă vîrstă a copilului. Uitaţi-vă numai cum suntem trataţi inuman ca simpli sclavi consumatori, care trebuie să înghită pe nemestecate şi fără discernămînt toate serviciile şi produsele impuse prin publicitatea mass-mediei aservite intereselor companiilor transnaţionale. Nici ca alegători, cu drept de vot, nu mai contăm.

E suficient să cercetaţi puţin programele TV, emisiunile de la radio, revistele şi cărţile, mai ales cele cărora li se face o mai mare publicitate (şi care evident costă mulţi bani, dar care desigur nu sunt pentru **ei** o problemă) şi veţi constata şi dumneavoastră că majoritatea covârşitoare a acestora şi-au fixat ca ţintă femeile şi tinerii. Femeile, pentru că frecventează mai des magazinele şi supermarketurile, sunt interesate de industria cosmeticelor etc. Iar tinerii, pentru că din primii ani de viaţă pot fi cu uşurinţă orientaţi şi influenţaţi în dorinţele lor neavînd discernămîntul necesar. Şi care părinţi de astăzi pot refuza mereu ceea ce îşi doresc copiii lor?

Reeducarea vizează în primul rînd femeile şi tinerii, avînd în vedere faptul că rolul femeii în societate este foarte important, mai ales în ceea ce priveşte educaţia oferită copiilor. Iar prin îndepărtarea lor de tradiţie şi de valorile creştine autentice (ale ortodoxiei) sau prin pasarea responsabilităţii educaţiei şcolii sau societăţii, se grăbeşte procesul de secularizare şi globalizare. Noile generaţii devin tot mai rebele şi descoperă mai greu comuniunea cu Dumnezeu.

Oare câte femei sau părinţi mai asigură o educaţie creştină copiilor lor? Oare de ce se preocupă atît de mult să le ofere dacă s-ar putea totul sub aspect material şi pentru toată viaţa, să le satisfacă toate mofturile posibile şi imposibile? De ce neglijează aproape complet sau în totalitate nevoile lor afective şi spirituale?

Din păcate ceea ce am semănat, acum adunăm. Tot mai mulţi copii nu mai ascultă nici de părinţi, nici de educatori şi profesori, nici de sfaturile preoţilor şi persoanelor vîrstnice. Adeseori se transformă într-un gen de tirani. Iar atunci cînd îşi caută modele, şi le însuşesc privind la televizor ori navigînd pe internet, devenind fani unor idoli, care sunt de fapt creaţia mass-mediei necreştine. În mai tot ceea ce fac, caută ce este „cool”, adică la modă.

Însă moda este impusă tot de mijloacele de informare în masă, care nu îndrăznesc să condamne pe faţă fumatul, consumul excesiv de alcool şi drogurile, libertinajul ş.a.m.d., ci dimpotrivă le încurajează într-o manieră mai mult sau mai puţin vădită. Aceste vicii duc la depersonalizare, alienare, depresie şi în final la sinucidere.

Să luăm de pildă numai cazul sinuciderii recente a solistei Mădălina Manole, care prin comentariile apărute în mass-media a umplut de compasiune inimile a multor români. Însă s-a omis să se spună ceea ce era mai important. E vorba de suflet şi de credinţă. E foarte trist faptul că un om poate ajunge atît de uşor la suicid (păcat foarte greu, care nu se iartă) pentru simplul motiv al pierderii frumuseţii fizice şi iubirii de sine. Da, pentru că în mesajul lăsat se insistă pe aspectul fizic, cuvînt reprodus cu majuscule.

Astfel de evenimente indică fără putinţă de tăgadă un simptom grav la bolii care macină astăzi societatea contemporană, şi anume necredinţa. Atîtea patimi devastatoare îşi fac loc acolo unde a dispărut credinţa în Dumnezeu şi în ajutorul divin. Iar deznădejdea se pare că se răsfrînge asupra a tot mai multor oameni.

Spaţiul nu-mi permite să demonstrez aici **profunda imoralitate a apartenenţei la masonerie**. Ştim însă că ea **propagă în societate materialismul, erotismul, violenţa, feminismul, modernismul, arta de avangardă şi alte curente**. Dar se poate deduce şi din antagonismul dintre masoni şi creştini. Primii se închină Satanei şi sunt în general inconştienţi în această privinţă, iar creştinii îşi poartă crucea lor dată pe măsură de Dumnezeu şi se închină numai Lui. Primii se închină şi se supun legii urii, în timp ce creştinii dimpotrivă, au legea iubirii faţă de aproapele lor şi nu pot iubi umanitatea la modul abstract, ci îl iubesc pe Dumnezeu, îşi iubesc familia, comunitatea locală, patria şi neamul.

Un creştin se deosebeşte în mod fundamental de un mason, prin aceea că el nu-şi poate permite sau nu-şi îngăduie faptul de a urî şi de a dori răul altuia. El poate urî cel mult păcatul, orice fel de păcat. De pildă, deşi el poate avea multe informaţii despre masonerie sau oculta mondială (că ea a manevrat revoluţiile sângeroase din istoria omenirii, războaiele mari dintre naţiuni şi în interiorul lor, că ne-a adus modernismul, Renaşterea, democraţia, drepturile omului, care au importante scăderi ş.a.m.d.) şi le poate percepe el însuşi în evenimentele la care asistă sau participă, totuşi nu este capabil de ură. Chiar dacă, în România există în prezent peste 189 de Ateliere şi alte grupări ale masonilor, cu peste 6000 de membri activi, creştinii ortodocşi (consideraţi inamicul nr.1 de către ei!) n-au recurs la intoleranţă şi la măsuri drastice într-o ţară în care tradiţia ortodoxă face parte integrantă din fiinţa poporului român şi constituie specificul său naţional. Iar nu întâmplător, Bucovina (cu mănăstirile sale) a fost desemnată brandul României…

Numai masonii sunt capabili de ură şi ei se aseamănă izbitor atunci cu toţi fanaticii şi extremiştii, atât de stânga (comuniştii), cât şi de dreapta (ultra-liberalii sau capitaliştii globalişti). De ce se ating aceste extreme uneori, în ciuda deosebirilor? Datorită… intereselor comune ale celor două părţi: masoneriei ,,roşii''/comuniste şi masoneriei ,,negre''/de rit scoţian. Şi mă opresc aici…

Prin urmare, privind şi analizând toate aceste lucruri mai cu seamă dintr-o perspectivă creştin-ortodoxă, atât integrarea în Uniunea Europeană, cât şi proiectul malefic al Globalizării, noi trebuie să devenim mult mai vigilenţi şi lucizi, mult mai activi, dar…fără a ne tulbura sufleteşte, adică aşa după cum spunea un părinte din Grecia: să trăim ,,cu neliniştea cea bună''.

Trebuie să fim convinşi, că această **nouă şi mare provocare pentru lumea contemporană** poate fi - şi eu cred că este - <u>o nouă încercare a credinţei noastre</u>. Ca şi în comunism, astăzi ni se oferă din nou **<u>o mare şansă de mântuire pentru mulţi dintre noi</u>**, pentru ca … să se ,,umple cerul de sfinţi''. Aceasta nu poate în definitiv, decât să ne bucure, cel puţin pe noi, creştinii de astăzi, sau pe noi cei care suntem pe cale să devenim adevăraţi creştini.

În fond, singura teamă pe care o poate accepta un creştin este numai **frica de Dumnezeu şi de Judecata de Apoi**. Este frica de păcat, prin călcarea poruncilor şi frica de consecinţele sale. Nu de moarte trebuie aşadar să ne temem noi, adică de trecerea la cele veşnice (în fond, cel mai important moment al vieţii fiecăruia, pe care trebuie să-l întâmpinăm cu deplină demnitate şi seninătate), ci ar trebui să ne temem doar de imposibilitatea mântuirii sufletului şi comuniunii noastre cu Dumnezeu.

Nutresc speranţa că salvarea lumii va veni prin **Ortodoxie**, care va reuşi să spiritualizeze Occidentul, aflat astăzi într-o mare criză morală şi cu un vid existenţial nemăsurat…

Concluzionând, globalizarea constituie într-adevăr **<u>un subiect complex, aflat abia la începutul unor investigaţii serioase</u>**. Spre deosebire de comunism, ea nu face acum obiectul unor cercetări, inclusiv ştiinţifice, în mass-media. Ea ridică astăzi tot mai multe semne de întrebare şi semnale de alarmă, mai ales în rândul intelectualilor de pretutindeni. Observaţi cât de mult suferă de pildă, cultura?

Iar acest domeniu, în care putem include (sau la care putem adăuga) spiritualitatea este un obiectiv extrem de important în cadrul globalizării! Rezultatul acestui ,,război'' împotriva omului (persoanei) depinde de victoria globalizării culturale! Totul se desfăşoară prin voinţa unora (peste voinţa noastră adeseori), pentru a impune **individul**, adică omul desprins de Dumnezeu, plin de sine (egoist) şi plin de alte ,,calităţi''!

Eu m-am oprit, în tot ce-am ,,cules'' şi în scurtele comentarii făcute în legătură cu diverse subiecte care se leagă de globalizare, mai ales la **originile ei (promotorii – sioniştii, masonii, etc.)**, planurile acesteia vizând aspectele culturale, spirituale şi psihologice. Dar implicaţiile globalizării actuale sunt uriaşe, în plan politic şi economic, ba mai mult, după cum am mai scris (dezvoltând subiectul), ating însăşi întreg ecosistemul.

Dar, privind atent problema, dintr-o perspectivă creştin-ortodoxă, atât integrarea în Uniunea Europeană, cât şi proiectul malefic al Globalizării, ne dăm seama că trebuie să devenim mult mai activi şi lucizi, fără a ne tulbura sufleteşte, adică aşa cum spunea un părinte din Grecia: să trăim ,,cu neliniştea cea bună''. Trebuie să fim convinşi, că această **nouă şi mare provocare pentru lumea contemporană** poate fi o nouă probă de foc a credinţei noastre. Ca şi în comunism, ni se oferă astfel **o şansă de mântuire pentru mulţi dintre noi**, pentru ca din nou, să se ,,umple cerul de sfinţi''. Aceasta nu poate decât să ne bucure, cel puţin pe noi, creştinii de astăzi.

NIMIC MAI FALS DECÂT AŞA ZISA NEIMPLICARE POLITICĂ A MASONERIEI!

Deşi există unii masoni care neagă astăzi orice fel de implicare a masoneriei în viaţa politică a statelor lumii, întâlnim şi cazuri de masoni care se mândreau tocmai cu implicarea acestei organizaţii oculte în schimbările survenite în istoria omenirii (mai ales schimbări politice) şi în „evoluţia" acesteia.

Putem noi să nu recunoaştem acum braţul lung al masoneriei în cadrul desfăşurării Revoluţiei franceze din 1789, revoluţiilor paşoptiste din 1848, Revoluţiei bolşevice din Rusia în 1917, în cele două războaie mondiale, urmate imediat de crearea organismelor internaţionale, precum Liga Naţiunilor, ONU, marilor bănci FMI, Banca Mondială, NATO, ulterior UE ş.a.m.d.?

Revoluţia bolşevică a fost de fapt o lovitură de stat, ca şi lovitura de stat de la 23 august 1944 din România. Aşa zisa revoluţie din decembrie 1989 a fost tot lovitură de stat. Toate trei au fost înfăptuite de masoneria comunistă. Vedem în acestea o atentă regizare şi planificare.

Dacă ne oprim doar asupra evenimentelor sângeroase din decembrie 1989, înţelegem acum mai lesne de ce trebuia urgent executat dictatorul Ceauşescu. Pentru a nu se putea pronunţa în mod public asupra implicării masoneriei, în special a celei sovietice. Ceauşescu pomenise deja în treacăt de implicarea „agenturilor străine" în evenimentele de la Timişoara. Fusese o vreme chiar membru al Lojei masonice P2 (Propaganda Due). Apoi, se putea afla şi cine i-a forţat mâna lui Ceauşescu să achite în anii '80 datoriile externe (FMI) înfometând poporul român, dar şi alte lucruri interesante despre Ion Iliescu, generalul Militaru şi acoliţii lor (toţi aceştia colaborând cu Moscova, implicit cu masoneria sovietică).

Masoneria nu putea să lase puterea în mâinile unor revoluţionari patrioţi şi cinstiţi. Interesele sale în plan economic erau uriaşe (România fiind o piaţă de desfacere relativ mare). Iată de ce trebuia ca Ion Iliescu, pregătit din vreme, să devină preşedinte iar FSN să câştige alegerile în primăvara anului 1990. Împotriva contestatarilor din Piaţa Universităţii au fost aduşi de către Ion Iliescu minerii la Bucureşti! Au urmat şi alte mineriade care au şifonat grav imaginea României în lume...

Planul fusese conceput înainte. Marile întreprinderi urmau a fi demolate iar pe aceste terenuri să se construiască mall-uri şi supermarkete în toată ţara. Şomajul şi inflaţia trebuiau să determine exodul emigrării forţei de muncă în statele bogate din Occident. Totul era aranjat astfel pentru sporirea resurselor economice ale acestora, cu precădere ale celor deţinute de masonerie.

Chiar preşedintele Traian Băsescu recunoştea printr-un comunicat de presă (pe marginea comentariilor fostului director al SIE, dl. Ioan Talpeş) implicarea ocultei mondiale în suspendarea sa din 2012. Se pomenea acolo de vizita şefului masoneriei din Rusia, Alexandr Kondyakov în România, chiar cu două zile înainte de suspendarea sa din funcţie în faţa Parlamentului! O vizită deci, deloc întâmplătoare şi cu consecinţe. Traian Băsescu a stat vreme de două luni suspendat.

De unde aversiunea masoneriei împotriva preşedintelui? Nu este uşor de înţeles, dacă nu analizăm puţin poziţia domniei sale în planul politicii externe faţă de SUA (parteneriatul strategic cu americanii, incluzând scutul antirachetă de la Deveselu) şi Republica Moldova (relaţiile tot mai strânse cu aceasta în vederea aderării acesteia la UE). Ori, credem că Rusia nu doreşte nici intrarea Moldovei în UE, nici posibila unire dintre Moldova şi România.

Mai putem observa şi împotrivirea francmasoneriei autohtone, datorită eforturilor preşedintelui în planul politicii interne de a se realiza reforma în justiţie (asumându-şi rolul de preşedinte activ/jucător, discursurile domniei sale vizând obţinerea independenţei reale a procurorilor şi judecătorilor, faţă de factorul politic). Numai dacă amintim aversiunea fostului colaborator sau agent sub acoperire al Securităţii, Dan Voiculescu (şeful Comisiei din Parlament pentru suspendarea sa), ori condamnarea lui Adrian Năstase (mason de rang înalt) şi este suficient.

Vom spune încă de la început, că regimul comunist a marcat în istoria poporului român paginile cele mai întunecate de până acum. Ideologia lui utopică şi satanică a fost încă de la început îmbrăcată într-un ambalaj atrăgător. El a instaurat prin principiul luptei de clasă şi al urii, dominaţia muncitorilor sau a clasei muncitoare (în fapt, a activiştilor şi securiştilor, care beneficiau de numeroase privilegii: salarii mai consistente, acces facil la alimentele de bază şi servicii, concedii gratuite în staţiuni, locuinţe de serviciu, diurne, cazări şi deplasări gratuite în ţară şi străinătate etc.), în detrimentul tuturor celorlalte categorii sociale. Aceştia de fapt, nici nu credeau sincer în ideologia comunistă, destinată să manipuleze masele populare şi transformată într-o adevărată religie de partid.

Comunismul a impus românilor dominaţia urii şi minciunii (prin propaganda de partid, care avea voie să modifice în interesul partidului până şi datele statistice, cum ar fi raportările false din agricultură şi din alte sectoare), să ascundă informaţii de interes public (accidente grave, regimul de exterminare din închisori, lagăre de muncă şi locuri de deportare etc.).

Comunismul a instaurat dominaţia fricii prin sistemul său totalitar, controlând autoritar viaţa românilor (mergând până la controlul vieţii intime a membrilor de partid). Frica era instrumentul care a fost inoculat mereu şi premeditat de Securitate, înlocuind cu succes regimul dur de la instaurarea forţată a comunismului de tip sovietic. Informatori ai Securităţii erau numeroşi şi pretutindeni iar delaţiunea a mers până la trădarea membrilor din propria familie, a rudelor apropiate şi prietenilor şi spovedanii deconspirate de către unii preoţi sau duhovnici, infiltraţi de Securitate sau supuşi şantajului şi ameninţărilor.

Comunismul a impus o utopie evidentă astăzi (egalitatea indivizilor, libertatea şi fraternitatea pentru toţi, deviză a masoneriei încă de la Revoluţia franceză din 1789). Dar erau oare aplicate cu adevărat aceste principii? Erau comuniştii egali cu restul cetăţenilor din moment ce aveau atâtea privilegii?

Comunismul a impus şi un sistem imoral bazat în realitate pe ipocrizie, necinste, şantaj, impostură. Regimul comunist avea nevoie pentru cadrele sale de oameni oportunişti, necinstiţi, dispuşi la compromisuri (deci, uşor de manipulat şi şantajat), mediocri (pentru a nu descoperi eventual viiciile comunismului!), lichele şi chiar oameni certaţi cândva cu legea. Pentru avansarea într-o funcţie mai mare, adeseori se impunea obţinerea carnetului de partid ca o condiţie de bază. Nu era aceasta o formă de şantaj?

Comunismul este un sistem diabolic conceput anume de către masoneria mondială pentru a dărâma lumea veche fundamentată pe valorile creştinismului, dar şi pentru ruinarea ţărilor ortodoxe în special şi subjugarea lor politică, socială şi economică. Este una din formele internaţionalismului, care urmăreşte NOUA ORDINE MONDIALĂ. Nu întâmplător, una din devizele sale mai importante era şi este: Proletari din toate ţările, uniţi-vă!).

Comunismul şi capitalismul corporatist sunt de fapt cele două feţe ale globalizării, urmărind în esenţă aceleaşi deziderate: puterea supremă, controlul absolut asupra indivizilor, unificarea tuturor religiilor şi statelor lumii, nivelarea sau omogenizarea modului de viaţă şi a mentalului colectiv (contrar principiului divin al diversităţii şi armoniei), reducerea drastică a populaţiei (vezi comunismul din China, dar şi sistemul de planificare şi contracepţie din Vest şi nu numai) ş.a.m.d.

În mod evident, **puţini români ştiu că acest comunism a distrus până în prezent vieţile a peste 300 de milioane de oameni din întreaga lume şi că numai în România, numărul victimelor comunismului (torturaţi, o parte ucişi în închisori şi lagăre de muncă) a depăşit cifra de 2 450 000**. Comunismul a fost impus cu forţa României de către emisarii şi comisarii sovietici sub presiunea tancurilor (armatei de ocupaţie, care s-a retras abia după 20 de ani, timp în care am plătit datorii de război imense, fără a se fi luat în calcul jertfele armatei române după 23 august 1944). Comuniştii bolşevici din Rusia au confiscat şi folosit în mod ilegal tezaurul României adus la Moscova în 1916 prin demersurile rusofilului Nicolae Titulescu (idolatrizat de comuniştii români) şi liberalului I. C. Brătianu, tezaur de o valoare greu de apreciat, estimat la câteva zeci de miliarde de dolari în prezent!

Se vorbeşte mult prea puţin astăzi şi despre perioada comunizării României după modelul sovietic

patentat, despre întemniţarea, deportarea şi decimarea încă de la început a elitelor poporului român (sute de ofiţeri superiori din armată şi servicii secrete, numeroşi intelectuali, preoţi, ţărani fruntaşi, toţi politicienii opozanţi. **Ori, aceste crime oribile şi orori ale comunismului nu trebuie nicicând uitate!** Nu cerem să fie traşi la răspundere penală toţi cei vinovaţi, ci doar să nu uităm trecutul şi jertfele înaintaşilor noştri.

Să ne amintim cum s-a făcut de pildă, colectivizarea forţată, cu arme şi tunuri, precum la Vadul Roşca în judeţul Vrancea. Acolo, în 1957, Nicolae Ceauşescu, în calitate de secretar al partidului şi responsabil cu colectivizarea în agricultură, a ordonat armatei să tragă în ţărani! Numărul victimelor nu este cunoscut. Şi nu este doar un caz singular.

Să ne amintim de demolarea unui număr important de biserici şi mănăstiri (unele chiar jefuite, aruncate în aer sau incendiate de sovietici, altele servind ca depozite, Case de Cultură, muzee, săli sportive, restaurante, camere de hotel şi de depravare!, staul de oi! etc.), nu doar în Basarabia şi Bucovina de nord, ci şi în România, aşezăminte sociale (precum spitalul Brâncovenesc, asupra căruia Safta Brâncoveanu pusese un blestem de moarte într-o zi de sărbătoare!, consemnat în piatră, pentru cel care va îndrăzni să-l distrugă) şi izgonirea din mănăstiri a peste 5000 de călugări prin Decretul din 1959. Să nu uităm că peste 2000 de preoţi ortodocşi au fost torturaţi şi ucişi în închisori pentru refuzul lor de a pactiza cu regimul satanic comunist.

Conform volumului „Opresiunea cultelor religioase din România în timpul dictaturii comuniste. Simpozion 2002; Piteşti", editat de Fundaţia Culturală Memoria, Filiala Argeş, Piteşti, 2003, aflăm de înlocuirea abuzivă a peste 30 de episcopi şi arestul la domiciliu sau la un schit. Aflăm de otrăvirea patriarhului Nicodim Munteanu în 1948, uciderea mitropoliţilor Irineu Mihălcescu (tot în 1948) şi Efrem Enăchescu, a episcopului Grigore Leu (ucis la Jilava). Mai aflăm de profanarea mai multor cimitire ale soldaţilor români şi multe altele.

Comunismul nu a apărut întâmplător. El a fost conceput de masonerie şi aplicat de masoneria roşie (comunistă) şi cu scopul ca valorile creştine şi naţionale autentice să fie extirpate şi înlocuite de mentalităţi materialiste şi atee. Ştiinţa a fost aşezată deasupra religiei iar toate învăţăturile ortodoxiei au fost respinse ca fiind superstiţii. V.I. Lenin, primul lider al comuniştilor din Rusia (la ordinul căruia a fost executată întreaga familie a ţarului Nicolae al II-lea, iar trupurile le-au fost arse cu vitriol!) numea religia drept opium pentru popor. Este o simplă întâmplare faptul că ideologul Karl Marx, membru al Bisericii Sataniste şi-a pierdut minţile înainte de a muri, alergând şi strigând în gura mare că el este Dumnezeu?

Nu este întâmplătoare nici implicarea sectelor protestante (manevrate din umbră tot de masoneria capitalist-corporatistă împotriva ortodoxiei) în declanşarea evenimentelor sângeroase din decembrie 1989 la Timişoara. Pastorul Laszlo Tokes era membru al sectei baptiştilor. Nu este întâmplătoare campania mediatică împotriva comunismului a unor lideri protestanţi (precum scriitorul Richard Wurmbrandt), tocmai pentru a racola numeroşi adepţi din rândul celor atei, care încercau după prăbuşirea oficială a comunismului să descopere credinţa în Dumnezeu.

Comunismul nu a fost sacrificat însă în zadar. El şi-a îndeplinit scopul. Mulţi români şi-au părăsit atunci credinţa devenind atei ori credincioşi doar cu numele şi ulterior s-au înrolat în rândul sectanţilor.

Sărăcia generală în care a fost adusă România a înlesnit posibilitatea foştilor nomenclaturişti să-şi păstreze pârghiile puterii politice şi economice.

Masoneria s-a folosit de acest sistem comunist, aşa cum altădată s-a folosit şi de naţionalism (declanşând şi manevrând revoluţiile de la 1848 din Europa) pentru a se produce dezintegrarea imperiilor (ştiut fiind că regimurile autoritare nu era pe placul ei, nu puteau fi penetrate cu uşurinţă de masoni).

Deşi comunismul a pregătit terenul pentru aservirea economică a României unor grupuri de interese mondiale şi locale (prin închiderea şi demolarea marilor întreprinderi, pentru a fi create ulterior tot felul de supermarkete şi mall-uri care scoteau şi scot din ţară capitaluri uriaşe) şi a condus la globalizarea sufocantă

şi subversivă de astăzi (care are în general mijloace de coerciţie asupra indivizilor diferite de cele comuniste şi utilizate chiar şi de marile trusturi de media aservite masoneriei), **în plan duhovnicesc el a suferit o mare înfrângere**. Pentru că, a umplut cerul de sfinţi, prin Botezul sângelui, prin jertfa lor mucenicească bineplăcută lui Dumnezeu...

ROMÂNIA ŞI ATACURILE SIONISMULUI

Mişcarea sionistă din ţara noastră a reapărut o dată cu crearea Asociaţiei Sioniste din România în anul 2002 (în timpul guvernării PSD).

De fapt, ce înţelegem noi prin sionism? Este acea formă de extremism religios a unora dintre evrei, a acelora care nu au renunţat la teza poporului ales de Dumnezeu şi care se cred încă îndreptăţiţi ca popor să domine pe toate celelalte popoare.

Prin sionism însă se susţine şi cauza statului Israel, mai ales de către SUA, prin orice mijloace şi în orice împrejurări. Profeţiile spun că în Ierusalim va apărea Mesia aşteptat încă de evrei şi va fi întronat în Templul lui Solomon (care trebuie rezidit).

Evreii sionişti consideră că Ierusalimul trebuie să fie centrul lumii şi pretind chiar că se trag din evreii biblici (iudeii) care aveau Vechiul Testament (Tora). În realitate, originea lor se află în evreii khazari (95% dintre evreii actuali), care s-au format în nordul Mării Caspice, unde au fost exilaţi în mare parte de către Tiberius, fiul împăratului Vespasian în anul 70 d.Hr., pentru revoltele lor dese împotriva stăpânirii romane. Fiind cuceriţi apoi de către ruşi, s-au putut răspândi uniţi în mai mari sau mai mici comunităţi în Europa şi Statele Unite.

În fond, **sionismul este forma de exprimare a imperialismului şi mesianismului evreiesc**, ultimul de acest gen, după atâtea alte imperii cunoscute în istoria omenirii. Dar este un mesianism dus la extrem şi programat sistematic până la îndeplinirea obiectivului central: **cucerirea puterii mondiale şi a tuturor statelor lumii**.

Se ştie că evreii, conduşi de evreii sionişti (care au ca îndreptar Talmudul, o compilaţie de 63 de volume, adăugate Vechiului Testament, cu multe îndemnuri pe faţă anticreştine) au spoliat pretutindeni avuţiile statelor în care au fost primiţi. România nu a făcut excepţie, ci dimpotrivă. Nu se pot contabiliza pierderile aduse statului român (implicit contribuabililor români) prin cămătărie, prin nenumărate afaceri ilegale şi exploatarea păturilor sărace ale populaţiei.

Există relativ foarte puţine lucrări care tratează problemele legate de sionism, mafia mondială şi crima organizată din România, reţelele firmelor evreieşti. Dar despre mari afaceri evreieşti şi despre sionism, despre acţiunile lor în ultimele secole, ne vorbeşte bine documentat Cornel Dan Niculae în volumul său „Războiul nevăzut al evreilor sionişti cu românii", apărut în anul 2003.

Astfel, aflăm despre dedesubturile multor afaceri, cum ar fi: falimentarea puternicei bănci Marmorosch Blank & Co după 1930, devalizarea Bancorex-ului şi Băncii Internaţionale a Religiilor, preluarea mafiotă a Băncii Dacia Felix de către viitoarea Eurombank, vânzarea sub valoarea reală a Bancpost către General Electric Capital Corporation (condusă de evreii americani), acapararea Băncii de Dezvoltare de consorţiul evreiesc francez Société Générale, încercarea de mai mulţi ani de exploatare a zăcămintelor mari de aur şi argint de la Roşia Montană de către Gold Corporation controlată de magnatul evreu Mark Rich (cu cetăţenie americană şi israeliană) în pofida numeroaselor proteste şi împotriviri (20% dintre localnici nu şi-au vândut proprietăţile, chiar pentru sume mari oferite; statului român revenindu-i doar 2% din beneficii în 15 ani!), preluarea posturilor de televiziune Pro TV, Prima TV, Tele7ABC, B1, **penetrarea în proporţie de 80-90% a postului naţional TVR1**, conducerea TVR Internaţional, ziarele Libertatea (grupul Ringier), Evenimentul zilei (concernul „german" evreiesc Bertelsmann), afacerea cu afişele electorale dintre Ion Iliescu şi evreul parizian Adrian Costea, privatizarea companiilor PETROM şi Romtelecom, spolierea agriculturii româneşti şi valul de revendicări de terenuri şi imobile de către evrei, ruinarea industriei de apărare româneşti (de la un export de 750 milioane în 1989 la 31 milioane dolari în 2001), sabotarea avioanelor MIG pentru a fi achiziţionate alte avioane şi sistemul electronic de ghidare israelian Socat, cedarea Întreprinderii de Avioane de la Ghimbav-Braşov firmei Bell Helicopters-Textron

(incluzând afacerea Dracula, cu 96 elicoptere Cobra, rebotezate Dracula), păcălirea serviciilor secrete româneşti cu echipamente de interceptare în sistemul GSM, privatizările din staţiunile Neptun şi Olimp, privatizarea Hotelului Bucureşti ş.a.

Sunt menţionate nume importante din rândul politicenilor, afaceriştilor, militarilor şi funcţionarilor, ziariştilor...

Pentru masoneria evreiască, România a reprezentat mereu o pradă bogată şi o ţintă pentru atacurile lor, deoarece încă de pe vremea lui Eminescu românii s-au opus creării statului Palestina în această zonă şi exploatării românilor de către aceşti venetici. Iar ei s-au răzbunat cumplit ori de câte ori au avut ocazia să preia frâiele puterii în statul român: pe timpul regelui mason Carol al II-lea, în timpul lui Ion Antonescu prin apropiaţii săi, după instalarea comunismului, cu precădere în anii 1949-1952 (când s-a derulat „Experimentul Piteşti" cu acordul lui Stalin), apoi după 22 decembrie 1989 şi până la sfârşitul lui 2004.

Dacă evreii sionişti ar avea puterea, cu siguranţă ar face posibilă avizarea proiectului de la Roşia Montană prin care s-ar decapita cei patru munţi, localităţile din zonă, s-ar muta locuitorii, cimitirele, bisericile şi siturile arheologice, s-ar construi un bazin uriaş de decantare a cianurilor (o bombă ecologică, pentru că nu se poate garanta siguranţa acestuia), s-ar deteriora iremediabil flora, fauna şi peisajul zonei etc.

Este incredibilă influenţa nefastă pe care au avut-o evreii sionişti asupra ţării noastre în ultimele secole. Cine ar putea contabiliza efectele acţiunilor îndreptate împotriva intereselor României şi românilor afectaţi? Peste tot aceştia au dominat sau au încercat să domine viaţa popoarelor care au făcut greşeala să-i primească şi să-i tolereze.

Istoria abundă prin relatări despre abuzurile şi practicile neloiale ale evreilor cămătari şi comercianţi, ba chiar şi a unor medici care au fost complici în asasinate (otrăviri). Puţine cărţi şi documente însă se mai păstrează. Filmul „Neguţătorul din Veneţia", care ne prezintă un cămătar evreu ahtiat după bani, a fost interzis în unele ţări.

După cum au şi recunoscut chiar unii dintre ei, comunismul reprezintă o creaţie evreiască şi a fost instalat încă de la început prin evreii masoni. Acest comunism a produs deja peste 320 de milioane de victime de când a apărut în lume. Ba chiar şi astăzi există numeroşi oameni care suferă torturi şi sunt ucişi pentru demnitatea şi nevoia lor de libertate. Numai în China s-au înregistrat în ultimii ani zeci de milioane de victime. O carte recent apărută (scrisă de un chinez anonim) ne dezvăluie lucruri cutremurătoare şi necunoscute opiniei publice mondiale.

Credem că GLOBALIZAREA a început cu adevărat odată cu instaurarea comunismului. Apoi au început să fie create marile organizaţii internaţionale: Liga Naţiunilor, ONU, NATO şi celelalte. În 1948 apare statul Israel, cu un puternic lobby şi sprijin american şi britanic (englezii erau datori evreilor pentru atragerea Statelor Unite în război de partea lor). Înfocaţii sionişti evrei (naţionalişti şi religioşi în aparenţă doar) aveau nevoie de crearea acestui stat, nu pentru a rezolva problema evreilor de pretutindeni (care o duceau oricum mai bine în alte ţări), ci pentru ambiţiile lor nemăsurate.

Conştienţi sau nu, ei împlinesc profeţiile legate de înscăunarea unui împărat al lumii (antihristul) în Templul lui Solomon din Ierusalim. S-au cumpărat prin interpuşi aproape toate proprietăţile din zonă. Sunt pregătite deja materialele pentru a fi înălţat. Singura problemă este moscheea lui Omar, care ocupă locul originar al templului (masonii şi-l doresc pentru că pe vremea lui Solomon, Israelul a cunoscut cea mai mare bogăţie şi pe care o doresc din nou).

OCULTA MONDIALĂ PROMOVEAZĂ INTERNAŢIONALISMUL ŞI NOUA ORDINE MONDIALĂ

Am putea observa, că odată cu apariţia în istoria omenirii a comunismului ca sistem politic cu ideologia sa marxist-leninistă au proliferat şi organizaţiile regionale în Europa (Liga Naţiunilor ş.a.) iar apoi numeroasele organisme internaţionale sau mondialiste (ONU, NATO, FMI, Banca Mondială, Organizaţia Mondială a Comerţului etc.). Naţionalismul a fost abandonat şi înlocuit cu internaţionalismul. S-a urmărit mereu ştergerea identităţii naţionale şi culturale, dispariţia frontierelor şi statelor, a armatelor naţionale, pentru a se impune un viitor stat global atotputernic.

De fapt, comunismul şi globalismul/globalizarea reprezintă cele două feţe ale internaţionalismului. „Aceeaşi Mărie, cu altă pălărie!"

Amintiţi-vă că filosoful Emil Cioran atrăgea deja atenţia asupra pericolului reprezentat de internaţionalism: „*Internaţionalismul este o expresie a culturii de mase. (...)* ***Cultura de mase este antispirituală, antilibertară, antiindividualistă.*** *Este suficient să ne gândim la bolşevism sau la hitlerism, fenomene de masă, pe cât de diferite în conţinut, pe atât de asemănătoare în formă.''* („Schimbarea la faţă a României'', Ed.Humanitas, Bucureşti, 2001, pp.35-98). Şi nu se face aici referire la egocentrism, spunând că este „antiindividualistă'', ci se are în vedere omogenizarea, ştergerea identităţii sau anularea personalităţii individului, absorbit şi pierdut în masă.

În fond, globalismul/globalizarea nu este altceva decât o nouă formă de internaţionalism, de colonialism corporatist, un capitalism de tip imperialist (total, radical sau sălbatic) promovând un extremism (ca şi comunismul) dar deghizat în pacificator.

Este bine cred să ne cunoaştem şi duşmanii din umbră, mai mult sau mai puţin vizibili. În România şi nu numai, masoni precum Horia Nestorescu-Bălceşti (director al Centrului Naţional de Studii Francmasonice) ne spun că ei au alte scopuri şi nu se implică în politică. Noi putem afirma exact contrariul afirmând adevărul. Masoneria se implică mai ales în politică pentru a-şi atinge obiectivele măreţe stabilite. Chiar unii politicieni şi-au declarat uneori apartenenţa la francmasonerie. Alţii au fost recunoscuţi într-un fel sau altul şi dovediţi ca masoni.

Interesant este faptul că arhiva cu documentele din anii 1939-1945, ale fostului preşedinte al Federaţiei Comunităţilor Evreieşti din România Wilhelm Filderman, nu a fost şi nu este accesibilă istoricilor şi publicului. Prin aceasta s-a încercat a se ascunde faptul că guvernul lui IonAntonescu i-a protejat în mod real pe românii de etnie evreiască şi România a reprezentat un important loc de refugiu pentru alţi evrei din Europa (numărul lor fiind de peste 200 000 după unii autori). Prin urmare, evreii din România nu au avut de suferit ci chiar dimpotrivă. Ştim că unii au plătit sume de bani sau au prestat munci pentru a nu merge pe front. S-a construit chiar şi un teatru evreiesc. De ce însă unii evrei, evreii sionişti, au cu totul altă părere?

Filosoful mason Francis Bacon nu greşea prea mult spunând că ***„Informaţia înseamnă putere"***. Numai că şi puterea vine de la Dumnezeu. Diavolul are putere numai asupra celor care i-au căzut în plasă şi care nu vor să se mai ridice. Şi vedem astăzi tot fenomenul acesta de informatizare, care presupune crearea unei imense baze de date, prin care suntem cu toţii inventariaţi, îndosariaţi (precum opera Securitatea în regimul comunist sau mai înainte regimul nazist cu ajutorul companiei IBM, pentru a-i controla pe evrei în special).

Ba, mai mult, sunt avute în vedere pe viitor şi bunurile mobile şi imobile, orice transfer sau operaţiune, adică va fi urmărit tot ceea ce facem fiecare dintre noi, mai ales însă cei care vor încerca să se opună dictaturii. Dacă s-ar putea, sioniştii ar fi în stare să ne afle şi să ne controleze până şi gândurile (aşa cum au încercat şi uneori au reuşit securiştii în închisoarea de la Piteşti în anii 1949-1952).

Microcipurile care vor fi implantate de bună voie sau forţat în corpul uman vor avea şi acest rol diabolic. Atunci poate nu ne mai miră faptul că scriitorul H. G. Wells afirma încă de multă vreme: ***„Foarte mulţi oameni vor urî NOUA ORDINE MONDIALĂ şi vor muri protestând împotriva ei”***. Considerăm că, mai bine ne este nouă să murim cu demnitate decât să acceptăm ordinea antihristului şi să ne lepădăm de Dumnezeu.

Interesant este şi faptul că în România, pentru acest proiect pilot al introducerii paşapoartelor biometrice a fost ales ca loc judeţul Argeş (un „bazin electoral” al PSD-ului, condus de un lider al acestui partid, Constantin Nicolescu, acuzat în prezent şi cercetat de DNA pentru mai multe acte de corupţie: favorizarea încheierii unor contracte ilegale, deturnarea unor fonduri publice, etc). Coincidenţa este însă prea mare, dacă avem în vedere şi faptul că, până şi episcopul locului, Î.P.S. Calinic, a pledat în ultimii ani pentru introducerea actelor biometrice, nevăzând în acestea niciun pericol!

În faţa acestui flagel al globalismului, considerat de către tot mai mulţi intelectuali a fi unul extrem de negativ şi periculos, depăşind în amploare şi perfidie chiar pe cel al comunismului (şi el tragic experiment, cu pretenţii hegemonice la nivel mondial), **va trebui să ne repliem, să adoptăm o poziţie legitimă de apărare şi să luăm cu toţii atitudine**.

MASONERIA ÎNCEARCĂ SĂ PREIA CONTROLUL ASUPRA PREŞEDINŢIEI ŞI INSTITUŢIILOR IMPORTANTE PRECUM: SRI, SIE, CONSILIUL SUPREM DE APĂRARE AL ŢĂRII, MINISTERUL APĂRĂRII NAŢIONALE Ş.A.

Ceea ce se petrece astăzi în politica românească, la începutul integrării efective în Uniunea Europeană, se traduce în ultimă instanţă prin încercarea masoneriei (cu sprijinul masonilor autohtoni) de a elimina pe toţi cei care i-ar putea sta în cale, adică pe cei care urmăresc interesul naţional, iar nu pe cel privat sau al grupurilor de interese (din care fac parte, de pildă Dan Voiculescu, Dinu Patriciu şi Sorin Ovidiu Vântu, trei afacerişti versaţi şi foarte înstăriţi, dintre care primul amintit este şi politician). Scopul masoneriei, prin suspendarea preşedintelui Traian Băsescu este de a-l scoate definitiv din politică şi de a ocupa poziţii cheie (de decizie) în mai multe instituţii, care cooperează cu justiţia română şi o ajută să lupte împotriva corupţiei.

De altfel, va trebui să ţinem seama că dl. Băsescu a recomandat tuturor să fie atenţi la cei care vor apărea în mass-media şi vor vorbi despre aceste evenimente. Oare de ce? Pentru că, o mare parte din mass-media şi din clasa politică (după cum s-a văzut) este înregimentată în masonerie sau aduce servicii acesteia.

Eu personal m-am convins de acest lucru, urmărind comentariile şi reacţiile unora, precum: ale preşedintelui Asociaţiei Prodemocraţia, dl. Cristian Pârvulescu (mason de rit scoţian, care a publicat printre altele şi un eseu în volumul „Masoneria. *Spiritul unei naţiuni*'', ediţie îngrijită de Olimpian Ungherea, apărută la Editura Phobos, Bucureşti, 2006), personalitate arhicunoscută la televiziune, politolog redutabil; ale prim-ministrului Călin Popescu Tăriceanu (care a încercat, public, să-l forţeze pe dl. Băsescu să-şi dea demisia, precizând că domnia sa n-ar avea dreptul moral să mai candideze!); ale ziaristului Cristian Tudor Popescu (cunoscutul ziarist liber-cugetător de la cotidianul Gândul şi preşedintele Clubului Român de Presă din fosta Casa Scânteii) sau ale lui Adrian Ursu (coleg cu dl. Popescu la ziarul Gândul, care s-a arătat profund dezamăgit de faptul că preşedintele nu şi-a dat demisia; şi câţi oare ca el, n-au rămas la fel de supăraţi?) ş.a.

Într-adevăr, a sosit un moment în care putem separa apele, să vedem cine rămâne adept al valorilor comunismului sau valorilor europene absolute şi cine nu.

Domnul preşedinte spunea recent că vrea o Românie modernă. Nu cred că şi-a dorit ori îşi doreşte o Românie absorbită în UE (înghiţită de un peşte mai mare, dezintegrată) şi supusă globalizării, ci o ţară **independentă şi parteneră** într-un proiect economic european.

M-am tot întrebat, ce se urmăreşte efectiv prin demersul de suspendare a preşedintelui, acţiune care a surprins cred o Europă întreagă şi a alarmat oarecum investitorii străini, care se vor gândi probabil mai mult înainte de a-şi lansa investiţiile în România. Miza este uriaşă.

Pe de altă parte, devine tot mai evidentă încercarea de aservire a justiţiei (cea care începuse în ultima vreme, să creeze probleme serioase celor vinovaţi). Deja, am remarcat câteva eliberări condiţionate a unor infractori de notorietate iar cazurile se vor înmulţi, la presiunile care se fac acum. Cu alte cuvinte, se contracarează planul preşedintelui Băsescu, de a lăsa instituţiile statului să-şi facă datoria legală.

În momentul de faţă, se încearcă adoptarea unor legi pe care le vrea masoneria europeană (atât cea comunistă, cât şi cea capitalistă), începând cu înfiinţarea Agenţiei Naţionale de Integritate (în varianta PSD-ului şi altor partide de stânga şi de extrema stânga), modificarea Codului penal şi a Codului de procedură penală, care să permită legalizarea prostituţiei şi alte asemenea „reforme'' (înlocuirea procurorului oricând cu un altul!; forme subtile de cenzură şi de îngrădire a dreptului la

libera exprimare!), pe care dl. Băsescu nu le-ar fi semnat. Pe perioada suspendării, aceste legi pot fi promulgate iar ulterior ar fi nevoie de abrogarea lor, ceea ce parlamentarii actuali nu ar vota ulterior. Astfel, preşedintele ar fi pus în situaţia faptului împlinit…

Ce aş mai putea adăuga? Faptul că, preşedintele Traian Băsescu a ţinut să precizeze la încheierea discursului său din Parlament: **„Acest Raport reprezintă act oficial al statului român”**. Iar, domnul Văcăroiu (preşedintele Senatului), în replică parcă, a încheiat şedinţa vorbind despre faptul că „acest Raport este asumat de preşedinte”, dar „mai este mult de studiat” în ceea ce priveşte cei 45 de ani de comunism, sugerând astfel că nu reprezintă într-adevăr şi opinia Parlamentului!…

Ceea ce a urmat, după numai câteva luni, confirmă cele afirmate mai sus. Cei mai mulţi parlamentari (322, mai precis) au votat împreună pentru suspendarea preşedintelui, celui care, de la nivelul funcţiei sale, a cerut victimelor comunismului scuze în numele statului român, dând totodată un puternic impuls condamnării comunismului şi mentalităţilor acestuia.

Chiar dacă sunt unele inexactităţi istorice, pe care le-au promovat unii dintre membrii Comisiei Tismăneanu (adepţi, în mod destul de evident ai capitalismului internaţionalist, neo-protestantismului şi sionismului), cum ar fi condamnarea persecuţiei avortului (interzis de Ceauşescu, nu din motive religioase, ci pentru a înmulţi populaţia României!) şi a persecuţiei mişcării sioniste (?!), în ansamblul său Raportul a fost totuşi unul corect, este un început al reformei clasei politice din România, „aruncarea balastului comunist” (neagreat pe bună dreptate în Occident şi în Uniunea Europeană) şi un mare pas înainte făcut pentru aflarea şi consolidarea adevărului şi moralităţii. Aceeaşi părere, cred că o au şi alţi intelectuali români.

Comunismul n-a murit încă, „nu ne-a uitat el pe noi”. Aceasta rezultă şi din implicarea actuală a masoneriei comuniste mondiale, care se pare că vine nu numai dinspre Rusia, cea care se opune strângerii relaţiilor dintre România şi Republica Moldova. Cine ar putea garanta că nu mai există acel „fir roşu” dintre Bucureşti şi Moscova, deschis de Ion Iliescu (o linie de comunicaţie privată protejată şi descoperită de jurnaliştii de la „România liberă”)?

Faptul că **masoneria a cerut capul lui Băsescu şi a fost implicată în toată această poveste a suspendării preşedintelui din 2012**, este dovedit mai ales de vizita făcută în România, cu câteva zile înainte de votul din Parlament, a şefului masoneriei ruse, **Aleksandr Kondyakov**. Acesta s-a întâlnit atunci cu şefii liberalilor (premierul **Tăriceanu** şi preşedintele Camerei Deputaţilor, **Bogdan Olteanu**), dar şi cu alţi lideri marcanţi social-democraţi, precum **Ion Iliescu**, **Adrian Năstase**. A avut întâlnire şi cu **Radu Stroe** (preşedintele Comisiei parlamentare de control al SRI!), precum şi cu **Cozmin Guşă** (cu care se cunoaşte de vreo 7 ani de zile). E firesc să ne întrebăm ce a avut de discutat, în ajunul suspendării preşedintelui, cu toţi aceştia şi probabil şi cu alţii. Pentru că declaraţiile acestuia, conform cărora în această vizită ar fi reprezentat interesele magnaţilor din lumea petrolului Igor Jiujin şi Oleg Deripaska, sau că ar fi oferit consultanţă PNL-ului, nu se susţin şi nu sunt credibile, în contextul politic respectiv.

Dar cine este în fond acest Aleksandr Kondyakov? Ei bine, cotidianul „România liberă'' din 8 mai 2007 (pag.3) ne prezintă o fotografie interesantă, în care stau la masă câteva persoane importante: Alfred Koska (lider al masoneriei din Germania), Eugen Chirovici (şeful masoneriei române) şi Aleksandr Kondyakov. Potrivit aceleiaşi surse şi site-ului Centrului European de Studii Politice, Kondyakov este **fost ofiţer KGB**, lider al firmei de consultanţă politică Novocom (fost consultant al preşedinţilor Putin şi Voronin!), dar şi **Mare Secretar al Marii Loji a Rusiei**. A lucrat la Agenţia de ştiri TASS şi a fost consilier al şefului Comitetului pentru organizaţiile de tineret ale URSS…

ROMÂNIA NU VA FI ÎNGENUNCHEATĂ DIN NOU DE MASONERIE! NU PUTEM ACCEPTA SCLAVIA NIMĂNUI!

,,Noi trăim într-o tragedie istorică, care a început în secolul nostru pe la mijlocul deceniului al patrulea'', afirma recent binecunoscutul scriitor Gabriel Liiceanu în emisiunea ,,Alb şi negru'', pe postul TV Realitatea. Discutând cu Andrei Pleşu, domnia sa remarca pe drept cuvânt unele puncte nevralgice ale societăţii româneşti postdecembriste: lipsa oricărei ideologii (idealuri), absenţa din prim planul vieţii publice a persoanelor cu autoritate morală de necontestat, dezertarea unor asemenea persone de la obligaţiile morale pe care le au, ,,mineriada'' împotriva reperelor/modelelor autentice din societate. Se regreta mai ales faptul că sunt prea puţini cei care se încumetă să emită judecăţi de valoare, adică să separe binele de rău, albul de negru iar societatea a fost nevoită să se zbată în fel de fel de nuanţe de gri, în existenţa ei cenuşie.

Trebuie să recunoaştem, că noi românii am avut şi avem mulţi oameni valoroşi, care au trăit sau trăiesc în condiţii precare şi sunt destui printre aceştia care au şi sfârşit tragic. Unii dintre ei, precum Mihai Eminescu şi Alexandru Ioan Cuza au intrat în conflict direct cu interesele masoneriei. Tocmai de aceea am ales ca principali subiecţi ai acestui volum masonii, pentru că în opinia mea, problemele pe care le ridică ei în fiecare stat sunt de o gravitate nebănuit de mare. Masoneria şi sionismul mondial atentează la siguranţa naţională a României, ca şi în cazul tuturor statelor naţionale. Cu toate acestea, autorităţile nu iau măsuri iar însăşi acest subiect al masoneriei se banalizează sau se minimalizează ori se muşamalizează cu totul prin cenzură.

Analizând la rece toate datele de care dispunem până acum, putem trage concluzia, că în România am asistat de fapt, după 1989, la o rivalitate tot mai acerbă între masoneria comunistă (,,roşie'') şi masoneria globalistă (comunitaristă, ,,neagră'' sau de rit scoţian). Poate v-aţi întrebat şi dumneavoastră de ce ,,este nevoie'' de două ramuri ale masoneriei. Există, din punctul meu de vedere, un răspuns cât de cât acceptabil şi anume că, diavolul a aplicat acel principiu al său ,,divide et impera'' nu numai pentru a le stăpâni mai bine dar şi pentru a-şi asigura continuitatea, de pildă în politică. A înlăturat adesea alternativa la guvernare, prin rotaţia partidelor susţinute de el. Când interesele lor coincideau, s-au sprijinit reciproc (de exemplu, cum au procedat nu o dată la noi, PSD-ul şi PRM-ul).

Ce se doreşte în momentul actual în România? Am ajuns la cuvintele părintelui Ioanichie Bălan, care ne avertiza că ,,dacă nu vom fi patrioţi, în curând România va fi îngenuncheată din afară''. România este în opinia mea pe cale de a deveni o colonie la discreţia masoneriei mondiale, dacă n-a fost deja cucerită prin tot arsenalul de care aceasta dispune.

Eu cred, de asemenea, că a început la noi o vastă campanie în favoarea restaurării monarhiei, atât prin emisiunea amintită ,,Mari români'', cât şi prin noi cicluri de emisiuni, cum este şi ,,Dinastia. Rolul dinastiei Hohenzollern în făurirea României moderne.'' Se adaugă o bună parte a presei şi a altor mijloace. Mă îndoiesc de faptul că regalitatea ne-ar aduce vreun beneficiu substanţial în sens pozitiv. Ar strânge relaţiile cu Uniunea Europeană şi atât. Am câştiga oare un prestigiu mai mare în lume? Îmi amintesc de admiraţia francmasonului Alexandru Paleologu faţă de regele Carol al II-lea, de trădarea lui Antonescu de către regele Mihai I aliat cu comuniştii şi de alte aspecte de acest gen şi nu pot să cred că regele Mihai I, care s-a implicat în integrarea noastră europeană, n-a intrat în contact strâns cu masoneria şi nu doreşte restaurarea monarhiei, fie şi pentru urmaşii săi.

Din punctul nostru de vedere, România avea şanse infinit mai mari să devină un stat puternic, total independent şi respectat, dacă n-ar fi existat acea monstruoasă coaliţie masonică, care l-a detronat pe domnitorul Unirii Principatelor şi l-a exilat. A-l alege în locul său pe uzurpatorul şi masonul Carol I,

adus pe furiş în ţară de câţiva politicieni români masoni puşi pe căpătuială şi transformat în român, acest lucru mi se pare un lucru strigător la cer!

Cunosc aspectul că foarte mulţi români nu sunt prea interesaţi de a afla mai multe despre masonerie, ca de altfel şi despre comunism. Îi solicită prea mult un asemenea subiect, îi plictiseşte de-a dreptul sau nu au timp pentru „fleacuri''. Dar, nu am scris aceste rânduri neapărat pentru ei, ci pentru toţi aceia care vor să fie **informaţi** şi cărora **nu le este indiferent** ce se întâmplă în România şi sunt sigur că mai există asemenea români printre noi. De asemenea, le este util autorităţilor care veghează asupra suveranităţii noastre statale.

Prin urmare, fac un apel neîntârziat către toţi românii, care vor să trăiască şi să moară ca români dimpreună cu urmaşii lor, să se solidarizeze cum n-au făcut-o poate niciodată în viaţa lor şi să pună în dezbatere publică imoralitatea şi distructivitatea francmasoneriei, indiferent de care fel. Totodată, să ceară nominalizarea tuturor securiştilor şi activiştilor de partid, dar şi îngrădirea accesului lor la funcţiile publice. Să facem măcar un proces moral al comunismului atât de necesar revigorării societăţii româneşti.

Astăzi putem vorbi fără teama de a greşi, despre imoralitatea profundă a globalizării şi apartenenţei la francmasonerie, precum şi despre impactul pe care masoneria îl are asupra Ortodoxiei (prin ecumenism şi alte mijloace). Alte lucrări, cu mult mai multe desigur, aparţin unor autori masoni, sprijiniţi financiar şi logistic foarte mult de confraţii lor.

Puterea masoneriei rezidă în mare măsură tocmai în imperiul său financiar, în caracterul ei ocult şi în serviciile ei de informaţii. Organizaţiile acesteia, numeroase şi puternice, sunt în continuare invizibile pentru public, chiar dacă unii masoni vorbesc de contrariul acestui fapt.

Mass-media românească, ca şi în celelalte ţări ale lumii, este într-o proporţie covârşitoare înrolată sau aservită în masonerie. Este şi firesc, dacă luăm în calcul miza uriaşă în acest „joc'' al globalizării şi importanţa acesteia în cadrul societăţii.

Globalizarea reprezintă în viziunea mea un nou experiment diabolic la scară planetară (vezi şi emisiunea Mari români de la TVR1), care are scopul ei bine definit de autorii ei (hegemonia mondială).

Globalismul este un comunism mascat, «îmbunătăţit», ridicat la un alt stadiu. **Orice intelectual poate vedea cu ochii minţii sale procesul actual de îndobitocire intensivă a omenirii. Iar mijlocul principal folosit în acest scop este mass media, în care televiziunea ocupă deja locul cel mai important.**

Nu putem să nu remarcăm legătura (şi continuitatea) dintre filozofia englezului Thomas Hobbes şi a continuatorilor săi John Locke şi Jean-Jacques Rousseau, pe linia gândirii care promovează iraţionalismul şi materialismul societăţii de consum de mai târziu. I s-au atribuit lui Jean-Jacques Rousseau multe paternităţi şi contribuţii care au dus la evoluţia omenirii, dar acestea au fost de multe ori exagerate de exegeţii săi. De pildă, «contractul social» al lui Rousseau, care nu-i aparţine de fapt. Nu ştim sigur dacă a fost sau nu mason, dar filozofia sa a servit perfect intereselor ocultei şi totalitarismului de mai târziu. **Nu întâmplător, vom descoperi în scrierile politice ale lui Eminescu reproşuri aduse filozofului francez şi teoriei contractului social, şi nu întâmplător poetul nostru naţional şi marele nostru gânditor a avut parte de o agonie prelungită şi un sfârşit tragic, pentru ideile şi convingerile sale.**

Filosofia celor amintiţi mai sus a servit mai târziu utilitarismului, acea doctrină sau atitudine morală care consideră că «utilul sau ceea ce ne poate aduce maximum de fericire» trebuie să fie principiul suprem al acţiunilor noastre. Această tradiţie îşi are începuturile în filozofia lui Epicur şi a fost susţinută de Thomas Hobbes, Helvétius şi Jeremy Bentham. **Astăzi, utilitarismul a îmbrăcat forma materialismului societăţii de consum, care exclude prin prezenţa sa aproape în**

__**totalitate morala şi religia şi impune o religie a banului**__ (denumit de un autor «sângele corporaţiilor multinaţionale»).

Dar nici comunismul nu s-a abătut de la această filosofie. Desigur, oculta mondială se poate lăuda cu iniţierea şi ''stoparea'' experimentului comunist, experiment care a fost efectuat pornindu-se probabil de la cercetările psihologilor, cum ar fi principiile psihologiei mulţimilor, de care s-a ocupat profesorul Gustave Le Bon în cartea „Psihologia maselor". Manevrarea psihologică a grupurilor de oameni a operat şi la căderea comunismului. Manipularea şi dezinformarea, diversiunea şi teroarea au constituit metode de lucru eficiente pentru realizarea planurilor masoneriei.

Întrebat fiind dacă deţine un doctorat în psihologie, fostul preşedinte al României, Ion Iliescu, recunoscut ca liber cugetător a răspuns, bineînţeles râzând: *«Doctoratul meu ... nu este teoria, ci practica»*.

EXISTĂ TERORISM INTERNAŢIONAL SAU IMPERIALISM AMERICAN DIRIJAT DE MASONERIE?

Se vorbeşte în ultimii ani tot mai mult despre aşa-zisul ,,terorism internaţional'' şi despre războiul dus împotriva acestuia. În agenda politicii internaţionale a unor state, în special a Statelor Unite ale Americii, acesta este chiar principalul subiect. Nu mai vorbim despre sumele exorbitante care au fost alocate pentru a combate acest ,,flagel''.

Dar nu se mai vorbeşte absolut deloc despre imperialism, cum ar fi cel american şi pe care îl incriminau înainte doar comuniştii, în virtutea propagandei lor. De parcă nici n-ar exista sau n-ar avea nicio importanţă. Cât despre imixtiunea masoneriei în ceea ce priveşte acest imperialism contemporan (sau neocolonialism), aceasta ar părea doar rodul unor speculaţii sau conspiraţii mondiale nedovedite.

Şi totuşi, mai mult ca oricând, putem constata noi înşine că nu aşa stau lucrurile. Aparenţele ne înşală tot mai des. De fapt, ce ştim noi despre ,,terorismul internaţional''? Evident, doar ceea ce ne prezintă tendenţios, televiziunea şi presa, adică principalele mijloace de informare în masă, conduse aproape în totalitate … de Masonerie. Dar ce ştim noi despre Masonerie? Aproape nimic sau … chiar nimic. Ori, Masoneria este astăzi o organizaţie puternică şi secretă, cu ramificaţii în întreaga lume, cuprinzând nenumărate asociaţii şi fundaţii, precum şi conducătorii a nenumărate secte religioase protestante şi neoprotestante, unii dintre catolici, greco-catolici, romano-catolici ş.a.m.d. Iar principalul ei obiectiv este dominarea întregii omeniri şi controlul strict asupra fiecărui individ în parte.

Masoneria are într-adevăr o structură de tip piramidal iar gradele inferioare nu cunosc nimic din ceea ce se întâmplă la nivelele sau gradele superioare. Marele ei vicleşug nu constă neapărat în faptul că masonul este iniţiat treptat în grad ,,ca să nu sufere un şoc când ar afla că se-nchină lui Lucifer'', cum se arată într-un material pe Internet. Masonul este iniţiat treptat în această ,,religie universală'' (ecumenistă şi luciferică) sau în ,,Biserica lui Antihrist'', pentru a fi controlat strict şi dirijat de către superiori, astfel încât secretele masoneriei să nu poată fi divulgate, acestea vizând ritualurile, dar mai ales planurile sale diabolice şi anticreştine.

Masoneria nu poate fi transparentă, nu pentru că ar condamna-o neapărat toţi, dacă i-ar cunoaşte toate secretele. Ea nu poate fi decât ocultă, cum a fost dintotdeauna. Plăcerea jocului din umbră sau din culise este o trăsătură substanţială şi specifică acesteia. Ea va putea acţiona în largul său, devenind într-adevăr ,,discretă'', doar când majoritatea covârşitoare a cetăţenilor sau întreaga omenire va experimenta ,,spiritul universal'' sau, cu alte cuvinte masonic. Când <<spălarea creierului>> va fi reuşit într-o proporţie năucitoare, adică totală.

Revenind la ,,terorismul internaţional'', principalul obiectiv de pe agenda unor state în frunte cu SUA, ne punem întrebarea dacă el există într-adevăr. Există destui autori care au remarcat caracterul fictiv al acestuia. Pe plan mondial, nu există nici până astăzi o definiţie a ,,terorismului internaţional'', unanimă sau împărtăşită de majoritatea statelor lumii. Aceasta pentru că, nu putem considera că acei care luptă pentru independenţa naţională, sunt într-adevăr ,,terorişti internaţionali''.

Faptul că nu există ,,terorism internaţional'' este atestat şi prin exemplul aşa-zişilor ,,terorişti'' care s-au dezlănţuit după capturarea liderului comunist Nicolae Ceauşescu, despre care astăzi nu avem … nici un fel de date. Puţinii care au fost prinşi atunci, au fost imediat eliberaţi, la ordinul viitorului preşedinte Ion Iliescu, pentru a se şterge toate ,,urmele'' palpabile ale loviturii de stat.

De fapt, constatăm că ,,terorismul internaţional'' a devenit important abia după prăbuşirea

turnurilor gemene din New York în septembrie 2001, dată de la care s-au investit resurse umane şi materiale uriaşe pentru a-l eradica. Şi cu toate acestea, liderul arhicunoscut Osama bin Laden (instruit în agenţia de spionaj şi contraspionaj americană C.I.A.) nu a fost încă capturat iar atentatele continuă furibund atât în Irak, cât şi în Afganistan. În atare condiţii, invazia americană în aceste state şi crearea unor baze americane pe teritoriul acestora continuă, fiind „justificate'' în ochii celor care conduc operaţiunile militare sau/şi de altă natură. Nu mai vorbim despre exploatarea petrolului irakian, într-o lume în care resursele naturale sunt disputate tot mai acerb de către economiile statelor lumii, îndeosebi a celor puternic industrializate.

Invenţia „terorismului internaţional'' se datorează, în realitate, intereselor Masoneriei. De frica acestor „terorişti'' („fundamentalişti'' sau „extremişti'' islamici), toţi cetăţenii lumii vor fi obligaţi şi forţaţi să poarte microcipuri, pentru a fi controlaţi/supravegheaţi tot timpul şi oriunde. De ce? Pentru că principalul obiectiv al Masoneriei este supunerea necondiţionată a întregii omeniri şi a tuturor indivizilor. Acesta este şi obiectivul Antihristului, în slujba căruia se află Masoneria sau Francmasoneria.

În schimb, putem vorbi mai degrabă despre existenţa imperialismului sau expansionismului american. De altfel, Statele Unite ale Americii reprezintă de mai bine de o sută de ani, principala forţă economică şi militară a lumii.

În condiţiile în care destui autori au vorbit clar despre subjugarea acestui stat de către evreii sionişti (având puternice centre în New York, Washington şi altele) şi Masonerie iar Israelul a fost permanent susţinut economic şi militar (încât nu-i de mirare că însăşi Mossad-ul, serviciile secrete israeliene a devenit poate cel mai puternic din întreaga lume!), atunci putem vorbi într-adevăr despre un imperialism american, dar supus masonilor, adică despre imperialismul masonic.

În sprijinul tezei de mai sus, stau intervenţiile nenumărate în alte state (Vietnam, Iugoslavia, Afganistan, Irak etc.). Mărturie stau şi astăzi mari construcţii din Belgrad, capitala Serbiei de astăzi şi din alte multe alte zone, încă într-o stare deplorabilă de ruină şi nefolosinţă. Dar, mai mult, sacrificarea a nenumărate vieţi omeneşti (inclusiv a soldaţilor americani!) este rezultatul politicii agresive şi expansioniste pusă în slujba intereselor Masoneriei. Nu mai este un secret astăzi faptul că, în Iugoslavia, refuzul demn al ortodocşilor sârbi de a se uni cu catolicii sub conducerea evidentă a papei, a justificat (oare?!) … bombardamentele ucigaşe ale americanilor.

Un ultim argument este unul chiar de ordin logic. Pentru a domina lumea, Masoneria avea nevoie neapărat de puterea imensă a Statelor Unite ale Americii, principalul actor pe scena lumii sau cel denumit arbitrar „jandarmul păcii'' (ceea ce este în realitate un nonsens, câtă vreme politica externă a unui stat utilizează împotriva altora principiul forţei!).

NOI, ROMÂNII, AM ÎNVĂŢAT OARE CEVA DIN EXPERIMENTUL MALEFIC AL COMUNISMULUI?

Aţi observat poate faptul că, în ultima vreme, o mare parte din mass media, controlată din umbră de francmasonerie, încurajează tot mai mult nostalgiile după epoca de tristă amintire, numită epoca de aur sau epoca Ceauşescu şi totodată atacurile subversive la adresa preoţilor ortodocşi şi Bisericii Ortodoxe Române?

Opinia publică este manipulată în aşa fel încât tot mai mulţi români să regrete acele timpuri (locurile de muncă şi locuinţele cu chirie primite de la Ceauşescu?!, fiind aproape singurele aspecte avute în vedere şi subliniate). Însuşi cuplul Ceauşescu devine în mass media, în special la unele canale TV un cuplu celebru de personaje mondene, un fel de VIP-uri de actualitate!

De asemenea, sondajele nerealiste şi făcute la comandă, ar indica chipurile scăderea încrederii populaţiei în Biserică... Ştirile despre preoţi ortodocşi, care au săvârşit fapte de corupţie sau reprobabile, precum şi despre afacerile altora sau ale Bisericii se înmulţesc. Însuşi modul tendenţios de prezentare a acestor ştiri ne indică o denigrare premeditată a Bisericii, de altfel una din instituţiile cele mai importante ale statului, încă de la reforma acesteia în timpul domniei lui Alexandru Ioan Cuza, patriot român care a murit departe de ţară după 7 ani de exil forţat.

Şi ne întrebăm fireşte, dacă nu cumva noi, românii, am preluat învăţămintele de rigoare după ce am trecut prin experimentul diabolic al comunismului...

Vedem cum tinerii de astăzi sunt determinaţi să asimileze noi „adevăruri istorice" (prin noile manuale de istorie şi mass media), care cuprind mai degrabă o biografie romanţată, incompletă şi falsă a acestuia. Se vorbeşte despre regimul lui Ceauşescu dar se omite cu bună ştiinţă regimul mai dur de dinainte, al lui Gheorghe Gheorghiu-Dej, care a desfiinţat partidele, a umplut închisorile cu deţinuţi politici până în 1964 din rândul elitelor din toate domeniile de activitate, care a făcut naţionalizarea proprietăţilor private, colectivizarea, etc.

Chiar şi noile documentare (precum Utopia impusă) se limitează în a sublinia chestiunile de suprafaţă (de genul: statul la cozi, raţiile alimentare, raţionalizarea energiei etc.). Se amintesc în acestea unele greşeli ale regimului Ceauşescu, care a luat măsurile acestea de austeritate, chipurile pentru a lichida datoriile externe (deşi Fondul Monetar Internaţional este adevăratul vinovat, această organizaţie masonică fiind cea care practic l-a obligat să returneze cât mai repede împrumuturile!, grăbind în felul acesta căderea comunismului şi în România).

Din păcate, semnale negative ne vin şi de la forurile superioare ale Bisericii (Patriarhia Română în special), precum întârzierea prelungită a canonizării martirilor temniţelor comuniste, torturaţi şi ucişi, aruncaţi adeseori în gropi comune neştiute. Observaţi cum, până şi la Sf. Liturghie, în unele biserici şi regiuni, nu mai sunt pomeniţi la Sf. Daruri aceşti apărători şi luptători neînfricaţi ai credinţei ortodoxe şi demnităţii naţionale, care fac cinste poporului român şi neamului românesc. Preoţii nici nu mai fac în general activitate misionară, nu mai mărturisesc adevărul despre comunism şi despre ceea ce se întâmplă astăzi la noi şi în lume. Sunt împiedicaţi de hotărâri ale Sinodului, ale patriarhului şi ale unor episcopi să-şi îmdeplinească această sfântă datorie a mărturisirii Adevărului, se subînţelege - a lui Hristos, de teama unor represalii ulterioare (mergând până la pierderea parohiei şi caterisire).

Pe de altă parte, mass media centrală nu mai doreşte să dezvăluie crimele comunismului decât arareori, acest demers conducând la uitare şi nepăsare, marginalizează subiectul, ca şi când nu ar mai fi un subiect important sau de actualitate ori îl trimit chiar în derizoriu şi vulgaritate. Iar atunci când se vorbeşte despre comunism, totul este expus într-o manieră ipocrită, falsă şi neprofesionistă. **De fapt, nu se doreşte cunoaşterea reală a adevărului istoric despre comunism, mai ales de către noile generaţii de tineri!**

Să nu uităm faptul că mulţi dizidenţi de după 1989 (precum Doina Cornea, Dumitru Mazilu, Paul

Goma, Octavian Paler şi mulţi alţii), jurnalişti, scriitori, ba chiar politicieni care au criticat pe faţă comunismul (precum Sorin Ticu Dumitrescu, care a dorit o adevărată Lege a lustraţiei, adică a interzicerii accesului foştilor activişti şi securişti la funcţii şi demnităţi publice şi alte măsuri binevenite pentru însănătoşirea societăţii) au fost ei înşişi denigraţi, discreditaţi, marginalizaţi şi reduşi în felul acesta la tăcere.

Şi vă întrebaţi poate de ce s-a întâmplat acest lucru. Răspunsul este unul singur. M**asoneria neagră din Occident (capitalist-corporatistă) a dorit prăbuşirea comunismului, opera lor de bază de altfel, doar la suprafaţă („aceeaşi Mărie, cu altă pălărie!") şi menţinerea la putere a vechilor nomenclaturişti** (securişti şi activişti, mulţi devenind după 1989 patroni foarte bogaţi şi influenţi, precum Dan Voiculescu), înlocuind doar proprietatea de stat cu cea privată şi operând alte diverse liberalizări.

Există numeroase dovezi astăzi, despre implicarea directă a masonilor în Revoluţia bolşevică din 1917, dar şi în căderea blocului comunist din Est, precum cea a fostului lider al URSS, Mihail Gorbaciov. Tot ei au ordonat şi execuţia rapidă a cuplului Ceauşescu în ziua Naşterii Mântuitorului. Se ştie de pildă, printre multe altele, că Silviu Brucan (evreu de origine, cu numele schimbat sau românizat, din Saul Bruckner), fost propagandist al PCR şi ulterior formator al opiniei publice, analist politic, a cerut în mod expres acest lucru. Ei au pus la cale lovitura de stat care l-a propulsat la putere pe fostul activist şi secretar de partid Ion Iliescu în fruntea liderilor CFSN, îmbrăcând-o ulterior în forma Revoluţiei şi creând chiar şi Institutul Revoluţiei!...

PE CINE MAI BÂNTUIE HIMERA COMUNISMULUI?

O ştire de pe HotNews şi apărută ulterior în revista Rost (nr.85/2010, pp.28-29) ne reaminteşte de cenzura din timpul comunismului: *,,La câteva zile după premiera mondială a lungmetrajului lui Constantin Popescu, «Portretul luptătorului la tinereţe», Institutul pentru Studierea Holocaustului «Ellie Wiesel» şi Asociaţia pentru Studierea Istoriei Romilor au cerut nu doar directorului Berlinalei Dieter Kosslick, dar şi membrilor juriului Competiţiei Oficiale interzicerea filmului. (...) Semnatarii, Marco Katz, Alexandru Florian şi Florin Manole le comunică destinatarilor faptul că eroul filmului lui Constantin Popescu, Ion Gavrilă Ogoranu, «a făcut parte din Mişcarea Legionară din România, Frăţia de Cruce Negoiul, fiind un militant al acestei organizaţii cu caracter fascist, antisemit şi rasist.» De asemenea, ei susţin că filmul face propagandă în favoarea activiştilor de dreapta."*

Lecturând cu atenţie rândurile de mai sus, observăm faptul că acest film despre un tânăr legionar, care a luptat în rezistenţa anticomunistă după lovitura de stat de la 23 august 1944, nu a fost de fapt pe placul acelor evrei care păstrează o opţiune net procomunistă şi înregimentaţi sau aflaţi în solda ocultei mondiale. A interzice un film care nu convine unora este în mod evident un act samavolnic şi antidemocratic de cenzură.

Lucrurile nu stau deloc astfel. Acest erou al luptei anticomuniste a partizanilor din munţi şi care a trecut de curând la cele veşnice, nu merită a fi denigrat. Mişcarea Legionară nu a fost nicidecum o organizaţie cu caracter fascist, antisemit şi rasist, dovadă fiind în primul rând neincriminarea acesteia de către Tribunalul de la Nurnberg după încheierea celui de-al doilea război mondial. Sunt şi multe alte argumente în acest sens, dar nu ne permite spaţiul. Ea a fost în esenţă o mişcare socială şi naţionalistă, un răspuns dat de către patrioţii români faţă de pericolul şi invazia comunismului bolşevic (sovietic), internaţionalist şi apatrid, creat şi implementat de francmasoneria mondială (condusă la vârf de un cerc de evrei sionişti, partizani încă a tezei poporului ales, adică evreu) pentru slăbirea credinţei ortodoxe şi sărăcirea ţărilor ortodoxe. Nu întâmplător a purtat de la început denumirea de Legiunea Arhanghelului Mihail, cel care după cum bine ştim, l-a izgonit din rai pe Lucifer cu toate cetele care l-au urmat.

Apoi, filmul nu face deloc «propagandă» ajutând la restabilirea adevărului istoric. Activiştii de partid din timpul regimului comunist sunt cei care realizau acest lucru, mai ales prin intermediul mass mediei, pentru a preaslăvi la infinit realizările socialismului, partidului unic şi ale lui Nicolae Ceauşescu, când de fapt erau toate roade ale muncii susţinute din partea poporului român.

Comuniştii au distrus viaţa a sute de mii de români. Au umplut o mulţime de închisori şi lagăre de muncă, cu români nevinovaţi, însufleţiţi de iubirea de ţară şi de Dumnezeu. La Piteşti au chinuit studenţii. La Gherla, pe muncitori. La Sighet, pe deţinuţii politici. Dacă ne referim doar la închisoarea Aiud, rezervată intelectualilor şi preoţilor, prin această temniţă au trecut, potrivit unui pliant, 240 de generali ai elitei Armatei Române şi ,,mulţi intelectuali de marcă precum poeţii Radu Gyr şi Vasile Voiculescu, filozoful Mircea Vulcănescu, Prof. G. Manu, creatorul curentului gândirist Nichifor Crainic, la care se adaugă Părintele Dumitru Stăniloae, Părintele Galeriu, Părintele Calciu-Dumitreasa, Părintele Iustin Pârvu, Părintele Dimitrie Bejan, Părintele Arsenie Papacioc, Părintele Daniil Tudor, Părintele Ilie Lăcătuşu şi mulţi, mulţi alţii".

CÂT TIMP VOM MAI AŞTEPTA CANONIZAREA SFINŢILOR ÎNCHISORILOR, MARTIRI AI POPORULUI ROMÂN DIN TEMNIŢELE COMUNISTE?

Am pornit să scriu aceste rânduri de la întrebarea absolut legitimă ridicată de dl. Marius Ştefan într-o revistă: *,,Vom aştepta 300 de ani ca să afle copiii noştri că cei decapitaţi de comunism sunt SFINŢI ŞI MĂRTURISITORI...?"* Autorul concluziona: *,,ROMÂNIA NU ESTE CE SE VEDE! Dar* ***dacă noi dormim, copiii noştri vor deschide ochii în întuneric****..."*

Ce ştiu copiii noştri despre comunism, despre nenumăratele torturi şi crime abominabile din închisorile şi lagărele de muncă forţată comuniste? De ce nu se doreşte cunoaşterea adevărului întreg despre comunism şi nu s-a dorit la noi îndepărtarea practicilor şi mentalităţilor comuniste? De ce în atâţia ani nu s-a reuşit măcar adoptarea Legii lustraţiei, care ar fi interzis foştilor nomenclaturişti să mai ocupe funcţii publice?

În câteva cuvinte, vom spune următoarele. Comunismul a însemnat înainte de toate o religie distructivă şi satanică, care a promovat în aparenţă binele şi interesul naţional. Este regimul dictatorial care a sădit în oameni ura (lupta de clasă), minciuna şi ipocrizia, iar pentru a se putea menţine a recurs la teroare şi violenţă. Ce s-a întâmplat la Piteşti, apoi la Gherla, Aiud şi în alte închisori comuniste depăşeşte de multe ori chiar puterea noastră de imaginaţie. Prin torturi îndelungate s-a încercat reeducarea deţinuţilor de către alţi deţinuţi sau ,,schimbarea minţii" prin reevaluarea sistemului de valori, prin lepădarea credinţei creştine şi îmbrăţişarea concepţiilor comuniste, bazate pe ateism şi idolatrie faţă de partidul unic.

Nenumăraţi români nevinovaţi, unii reprezentând elitele neamului nostru, au cunoscut bătăi şi torturi groaznice, injurii şi alte acţiuni doar pentru vina de a fi buni patrioţi şi creştini. Mulţi au fost ucişi şi îngropaţi în gropi comune, comuniştii nereuşind să-i convingă şi să-i atragă de partea regimului.

Un mărturisitor al vremurilor de astăzi, Danion Vasile, ne atrăgea atenţia încă din 2008 astfel: *,,Chiar dacă până acum sfinţii din închisorile comuniste, care au pătimit pentru Hristos în România, nu au fost canonizaţi (de către Sf. Sinod al Bisericii Ortodoxe Române - n.a.), am venit să vă cer să-i canonizăm în inimile noastre. Pentru că dacă vom şti să-i iubim ca pe nişte sfinţi mucenici, atunci Dumnezeu va rândui şi canonizarea lor de către Biserică. (cum ar fi Valeriu Gafencu, Ioan Ianolide şi mulţi alţi mucenici - n.a.) (...) Pentru că sfinţii închisorilor ne-au învăţat să fim demni, să fim curajoşi şi, când duşmanul lui Hristos vorbeşte, să vorbim şi noi. Să nu ne fie frică. Pentru că* ***secretul prigonitorilor este tocmai trezirea fricii în sufletele celor prigoniţi****. (...) Şi bine ar fi fost ca şi în ţara noastră să fie o luptă făţişă împotriva comunismului, nu numai dusă de către mireni sau de către călugări sau de către preoţi, ci şi de către ierarhie şi de către conducerea ierarhiei, aşa cum s-a întâmplat în Rusia. (...) M-am dus la el (la părintele Justin Pârvu - n.a.) şi l-am întrebat ce e de făcut. Pentru că prigonitorii credinţei lucrează astăzi mult mai parşiv şi puţini ştiu să le stea împotrivă. Şi părintele Justin a răspuns: «În vremea de astăzi, în care preoţii se feresc să dea mărturia cea bună, în care călugării se feresc să dea mărturia cea bună,* ***mirenii trebuie să iasă la mărturisit****. (...)* ***Comuniştii sunt duşmanii Bisericii, ai ţării şi ai familiei.*** *Eu, să mă lepăd de Hristos? Niciodată!», a mărturisit părintele Dimitrie Gagastakis (din Grecia - n.a.), pe care l-au condamnat la moarte pentru că nu a vrut să pactizeze cu comuniştii. (...) Cu adevărat, fraţilor, pentru sfinţi mucenicia e o bucurie!"*

Glorie eternă şi cinstire tuturor mucenicilor din închisorile comuniste, care nu au renunţat la demnitatea şi libertatea lor de conştiinţă şi au luptat pentru Adevăr.

NU UITAŢI EXPERIMENTUL DE LA PITEŞTI!
REEDUCAREA DE AICI – O ACŢIUNE VĂDIT ANTILEGIONARĂ

Este demn de reţinut faptul că în România a avut loc un experiment halucinant şi demonic, care s-a petrecut în închisoarea **Piteşti** şi extins apoi la Gherla şi Aiud în perioada anilor 1949-1952. Acest experiment poate suporta comparaţie doar cu dezlănţuirea satanică din Revoluţia Franceză din 1789. Ceea ce s-a petrecut la noi sfidează orice imaginaţie şi această ură cumplită este desigur de neînţeles pentru raţiunea umană.

Deţinuţii politici din aceste închisori au fost cobaii unui experiment malefic, care consta în transformarea omului creştin în opusul său şi înlocuirea moralei creştine cu ideologia comunistă. Mai mult, s-a urmărit distrugerea fizică şi psihică totală a celor care refuzau colaborarea şi compromisul, fiind omorâţi prin torturi groaznice şi executaţi. Puţini au reuşit să se sinucidă spre a scăpa de dureri şi suferinţe. Practic, ei au fost supuşi unei spălări a creierului şi reeducaţi prin torturi fizice şi psihice cu caracter PERMANENT pentru a deveni buni comunişti şi torţionari la rândul lor pentru alţi camarazi.

Cât de crudă şi demonică a fost această reeducare la noi (în China cel puţin, tortura se rezuma la presiunile psihologice), reiese şi din faptul că Eugen Ţurcanu a inventat el însuşi noi metode de tortură pe care le-a şi consemnat în peste 2000 de pagini, în care făcea consideraţii şi analize asupra puterii de rezistenţă la tortură şi mijloacelor de a zdrobi această rezistenţă. Reiese şi din caracterul acestora (care ţineau chiar de patologia mintală), din liturghiile negre (adică liturghii creştine, dar făcute anapoda sau invers), din blasfemiile teribile din perioada posturilor, din obligarea deţinuţilor de a-şi mânca propriile fecale şi a-şi bea urina, din însetarea lor programată după administrarea prealabilă în mod forţat a unor băuturi foarte sărate etc. etc.).

În volumul ,,Mărturisiri din mlaştina disperării'', fostul deţinut Dumitru Bordeianu precizează foarte bine şi fazele acestei reeducări la care erau supuşi:

,,1 - Demascarea externă (denunţarea tuturor legăturilor pe care le păstra în afara închisorii, ca şi complicităţile); 2 - Demascarea internă (denunţarea celor care l-au ajutat să reziste în interiorul închisorii, atât din rândul deţinuţilor, cât şi din administraţia închisorii); 3 – Demascarea morală publică (călcarea în picioare a tot ce avea mai sfânt, în primul rând familia, pe Dumnezeu – dacă era credincios, soţia sau iubita, prietenii, pe el însuşi); 4 – Reeducarea celui mai bun prieten al său dintre deţinuţi (schingiuirea lui cu mâinile sale).'' Dacă deţinutul nu dădea dovezi convingătoare, relua de la capăt reeducarea cu cele patru faze ale sale, care însemnau alte săptămâni de tortură cumplită.

Mai trebuie precizat şi faptul că această reeducare, care se dorea a fi extinsă la toate închisorile din România, a fost concepută în mod expres împotriva tinerilor naţionalişti creştini, îndeosebi celor aparţinând Frăţiilor de Cruce, organizaţii care constituiau pepiniera Mişcării Legionare. Nu este nici întâmplător faptul că a fost impusă la noi prin agenţi ai ocultei mondiale comuniste precum Ana Pauker, Teohari Georgescu, generalul Nicolski (multă vreme Şeful Securităţii) şi chiar ofiţeri sovietici care asigurau instruirea şi supravegherea operaţiunii.

Interesant este şi faptul că, până şi închisoarea aleasă, cea de la Piteşti, fusese construită pe timpul lui Armand Călinescu pe una din proprietăţile acestuia, special pentru tineretul legionar pe care îl ura de moarte. Aceasta era ideală pentru experimentul reeducării datorită izolării, pentru a nu fi auzite gemetele şi strigătele de durere ale celor torturaţi aici zi şi noapte.

Apoi, în echipa de torţionari a lui Ţurcanu intraseră şi doi evrei arestaţi înainte pentru activitate SIONISTĂ (deci agenţi ai ocultei mondiale) Fuchs şi Steier/Steiner, care spre deosebire de alţii care au fost executaţi mai târziu după procesul din 1954 (în care culmea, erau învinuiţi tot legionarii, cei din străinătate!), au fost absolviţi de orice vină. Care a fost aşadar misiunea lor? (evident supravegherea îndeplinirii planului!)

Oprirea experimentului reeducării a avut loc şi la noi şi în China în acelaşi an (1952), puţin înainte de moartea lui Stalin, când începuse şi epurarea evreilor din structurile de partid datorită asasinării unor lideri de către medici evrei. De aceea şi grupul evreilor conduşi de Ana Pauker şi Teohari Georgescu au căzut în dizgraţia secretarului general al PCR, Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Care a fost motivaţia sau sensul acestui terifiant experiment de distrugere? Masoneria roşie (comunistă) avea de răzbunat toţi anii pe care comuniştii români i-au petrecut în ilegalitate. PCR fusese înfiinţat la Moscova şi interzis în România din 1924 pentru că acţiona ca structură aflată direct în slujba unei puteri străine şi care pe deasupra milita pentru dezmembrarea statului român, acuzat de imperialism.

Ori legionarii, încă de la înfiinţarea Legiunii Arhanghelului Mihail, s-au declarat împotriva bolşevismului şi francmasoneriei. Mai târziu, când legionarii deveniseră iminenţi câştigători ai alegerilor datorită popularităţii şi naţionalismului lor, Căpitanul lor Corneliu Zelea Codreanu, ca deputat ceruse în 1937 în Parlament scoaterea în afara legii a francmasoneriei! În acelaşi an, în care Mitropolitul Nicolae Bălan întocmise un raport asupra ocultei şi Sinodul Bisericii Ortodoxe Române îl aprobase (aflat în vigoare şi astăzi).

Nu întâmplător, aşa-zisa rebeliune din ianuarie 1941 (în fapt lovitura de stat a lui Antonescu faţă de legionari) a avut loc la numai două săptămâni după confiscarea arhivelor francmasoneriei din România de către legionari! Acest lucru demonstrează colaborarea lui Antonescu cu oculta (cândva fusese ataşat militar la Londra!) şi dorinţa de a conduce el însuşi Legiunea nefiind legionar. Astfel se explică toată această prigoană sălbatică împotriva legionarilor, care au fost arestaţi în masă şi torturaţi, trimişi pe front în linia întâi şi mai ales în misiuni sinucigaşe (cum erau capturararea unor ofiţeri ruşi etc.).

În volumul său ,,Piteşti. Cronica unei sinucideri asistate" (Ed. a II-a, Polirom, 2010), dl. Alin Mureşan scrie: *,,De ce a avut loc această macabră acţiune la noi? România avea o puternică mişcare naţionalistă care încurca planurile Moscovei de a comuniza ţara (întârziind practic venirea la putere a comuniştilor români cu peste două decenii - n.a.) (...) Comuniştii propovăduiau ura de clasă, ateismul şi internaţionalismul (net opus naţionalismului - n.a.), pe când studenţii (închişi la Piteşti - n.a.) mizau pe credinţă şi iubirea de ţară! (...) Considerăm că ceea ce s-a întâmplat în Piteşti (şi apoi în alte închisori din România) se înscria într-**un plan bine pus la punct de supunere şi transformare a poporului român**. (...) Astfel, vârfurile studenţeşti au devenit pericolul imediat, cei care urmau să le ia locul, în mod natural, vechilor elite."*

Autorul sugerează poate implicarea masoneriei în experimentul reeducării de la Piteşti, implicare în opinia noastră de netăgăduit şi care evidenţiază religia comunismului (ateu doar la suprafaţă, demonic în substanţă) în flagrantă opoziţie cu cea creştină.

Implicat direct în acele evenimente dureroase (închis aici în perioada 22.04.1949-29.08.1951), Dumitru Bordeianu sublinia în volumul său ,,Mărturisiri din mlaştina disperării" (Ed. a II-a, Ed. Scara, Bucureşti, 2001): *,,Fenomenul Piteşti-Gherla nu este numai unul ieşit din comun ci, din punctul meu de vedere, este un fenomen mistic, pentru că acolo lupta s-a dat între cei ce-L slujeau pe Dumnezeu şi cei posedaţi de duhurile satanei. (...) Răfuiala a fost numai cu **tineretul legionar**. Numai acesta a fost vizat în planul lor, nu un altul, neorganizat. Ceilalţi tineri care au fost arestaţi au fost cazuri individuale. Comuniştii cunoşteau bine organizarea şi activitatea tineretului legionar printre studenţi şi elevi. (...) Prin «reeducare», cel rău şi slugile sale s-au strâns să nimicească cel mai scump dar al lui Dumnezeu: libertatea conştiinţei, care nu ţine seama de nicio îngrădire materială, trupească. În aceste puşcării ale Antihristului lupta a fost duhovnicească; scopul nu a fost exterminarea fizică, lucru uşor de înfăptuit, ci **uciderea sufletului** (de altfel, victimele nici nu aveau voie să moară, sinuciderea fiind cea mai gravă infracţiune - n.a.). (...) Comunismul nu este decât prezenţa satanei pe pământ. Comuniştii au făcut din ideologia lor o religie, care, în opoziţie cu aceea creştină, este religia urii, a minciunii şi a crimei ridicate la rangul de «virtuţi»; şi nu se răspândeşte decât prin minciună, neîncredere, teroare şi frică.*

Pe plan spiritual, scopul său este dezumanizarea omului, iar pe plan material: mizerie, foamete şi lipsă. Cum s-ar explica altfel atâta ură, bestialitate, cinism şi plăcere sadică de a-ţi chinui semenul şi a-l ucide? (...) A zis ispititorul: «Dar ia întindeţi mâna şi atinge-Te de osul şi de carnea lui! Să vedem dacă nu Te va blestema în faţă!» (Iov, 2,5)."

Ei bine, puţini români ştiu cam ce s-a întâmplat în închisoarea de la Piteşti din acea vreme dintre anii 1949-1951, în care s-a folosit un întreg arsenal de metode de tortură împotriva deţinuţilor politici şi notat într-un dosar cu un cinism incredibil de către torţionarul şef Eugen Ţurcanu. Numai dacă amintim în treacăt tortura prin înseţare (după obligarea deţinuţilor de a consuma lichide foarte sărate), tortura prin înfometare, bătăile crunte fără oprire şi îndelungate, obligarea de a ingera materiile fecale proprii şi ale altora, obligarea deţinuţilor de a face tot soiul de obscenităţi şi blasfemii (cum ar fi denigrarea lui Dumnezeu, a Maicii Domnului şi sfinţilor, mai cu seamă în timpul sărbătorilor creştine), obligarea de a-şi face demascarea şi a denigrării propriilor rude şi a prietenilor, ba lovirea şi torturarea prietenilor şi a altor deţinuţi, ne arată dimensiunile reale ale dezastrului umanitar de la Piteşti.

Analizând retrospectiv toate acestea, precum şi alte orori ale comunismului, singura explicaţie plauzibilă pentru ceea ce s-a întâmplat la Piteşti este **răzbunarea masoneriei pe Mişcarea Legionară**, care s-a opus mereu comunismului şi **împiedicarea aflării adevărului despre comunism**. Legionarii au fost vânaţi mulţi ani la rând mai mult decât în timpul regelui mason Carol al II-lea. La Piteşti au fost închise elitele studenţeşti, pentru a fi anihilate şi pentru a se construi mai uşor o societate nouă bazată pe alte valori şi precepte.

Faptul că deţinuţii torţionari Iosif Fuchs şi Steier (evrei de origine) au fost protejaţi încă de la început de Eugen Ţurcanu iar ulterior au scăpat oricărei condamnări, ne arată că masoneria nu avea încredere deplină în cei implicaţi, în comuniştii români şi a supravegheat ea însăşi acest experiment important de aproape.

Reeducarea a fost stopată abia când masoneria nu mai putea ascunde acest experiment extins ulterior şi în alte închisori (unde nu exista însă gradul de izolare de la Piteşti, iar cazul uciderii doctorului Ion Simionescu din Peninsula la Canal ajunsese să fie cunoscut şi în străinătate) şi când grupul de comunişti din jurul Anei Pauker (pe adevăratul ei nume evreiesc Anna Rabinsohn), Teohari Georgescu (alias evreul Burăh Teşcovici) şi Vasile Luca (alias Laszlo Luka) a căzut în dizgraţia regimului comunist de la Bucureşti, care voia mai multă autonomie faţă de Moscova.

Totul a fost muşamalizat prin condamnarea la moarte a lotului Ţurcanu şi incriminarea Mişcării Legionare (care chipurile a încercat astfel să destabilizeze din exterior şi din interior regimul comunist), deoarece însăşi deţinuţii torţionari ai lui Ţurcanu (aleşi dinainte) au avut un trecut legionar sau avuseseră contacte cu această mişcare. Adevăraţii autori morali, care au ordonat şi condus experimentul au scăpat... Însă istoria îi va condamna.

Pe cei mai mulţi îi putem dezvălui astăzi: generalii aflaţi la conducerea Securităţii, Alexandru Nicolschi (alias Boris Grunberg, prezent încă uneori la televiziune după 1989!) şi Gheorghe Pintilie (alias Pantiuşa Bodnarenko), totodată agenţi ruşi NKVD, Marin Jianu de la Ministerul de Interne, coloneii Tudor Sepeanu şi Zeller, generalul Dulgheru (alias Dulberger), ofiţerii Iosif Nemeş, Ion Marina şi Gheorghe Sucigan, directorul Alexandru Dumitrescu, gardienii Augustin Văşcan şi Alexandru Georgescu. O anume implicare există şi din partea ruşilor Josef Kişinevski (alias Jakob Broitman) şi Alexandr Mihailovici Saharovski (conducătorul „operaţiunii Gaianeh" - comunizarea prin teroare).

Despre acest vast program de îndoctrinare şi de spălare a creierelor, citim în articolul Moara sufletelor (revista Axa nr. 39/16-31 mai 2010, p.18) semnat de Lavinia-Elena Ciurez: *„Ideea îi aparţine pedagogului sovietic Makarenko (1888-1939), specialist în delicvenţa juvenilă şi partizan al reeducării deţinuţilor tineri cu ajutorul deţinuţilor mai vechi (idee dezvoltată la Piteşti - n.a.) (...) Cred că* ***fenomenul Piteşti este exemplul perfect conceput pentru a forma un «om nou» şi tehnicile ce pot fi***

***folosite pentru a modela oamenii**. Aceste argumente pot să explice situaţia în care se află societatea românească la ora actuală şi se doreşte a fi o alarmă pentru întreaga lume ca istoria să nu se mai repete şi să se înveţe ceva din trecut."*

Nu fără temei, comparându-l cu alte forme de reprimare, experimentul Piteşti a fost numit de către scriitorul rus Alexandr Soljeniţîn „**cea mai cumplită barbarie a lumii contemporane**".

Nu putem respinge declaraţia lui Dumitru Bordeianu, deţinut care a trăit personal calvarul de la Piteşti dintre anii 1949-1951, precum că aici ţinta principală a constituit-o studenţimea cu convingeri sau apartenenţă legionară. Experimentul acesta de tristă amintire a fost urzit din umbră de oculta mondială şi reeducarea experimentată aici a servit reeducării globale contemporane. Nu zadarnic, părintele Iustin Pârvu, unul dintre cei mai mari duhovnici ai României, trecut prin chinurile temniţelor comuniste, ne vorbea despre pericolul acesta al unui „Piteşti mondial".

Reeducarea de la Piteşti, constând mai ales în torturarea deţinuţilor de către alţi deţinuţi instruiţi anume în acest scop (reeducaţi) şi procesul complex de demascare şi autodemascare (pentru obţinerea de către Securitate a unor noi informaţii, dar şi pentru a suprima pe toţi legionarii şi simpatizanţii lor din ţară, pentru schimbarea convingerilor personale şi crearea unui „om nou", opus celui dorit de Mişcarea Legionară), a fost *în fapt* un act teribil de răzbunare din partea evreilor sionişti (mai precis, ramurii masonilor comunişti), cei care conduc francmasoneria mondială şi care sunt cu adevărat urmaşi ai vechilor iudei care L-au răstignit pe Fiul lui Dumnezeu.

Evreii sionişti sunt aceia care încă îl aşteaptă pe Mesia, de fapt pe Antihrist (în traducere, cel care luptă împotriva lui Hristos), cei care astăzi se străduiesc să rezidească Templul lui Solomon şi măreţia Ierusalimului pământesc de altădată, cei care doresc a-l întrona pe Antihrist ca împărat al întregii lumi. Pentru mai multe detalii, vom consulta însăşi profeţiile din Cartea Apocalipsei după Sf. Evanghelie a Apostolului Ioan.

Permiteţi-mi să redau numai câteva mici fragmente din cartea „Imn pentru crucea purtată" (vol I, p.50), în care autorul acesteia, alt deţinut, Virgil Maxim, consemnează următoarele: „Evreii sunt deconspiraţi ca *Sinagogă a Satanei* cum o indică Sf. Ap. Pavel, prin care se lucrează în lume toate fărădelegile. De aceea, la originea tuturor acţiunilor antilegionare stau evreii. Dar *se va cere de la neamul acesta (evreiesc) tot sângele proorocilor vărsat pe pământ*, aşa cum zice Mântuitorul."

În continuare, autorul adaugă: „O mărturisire recentă a lui David Kaufman pune în evidenţă, această acţiune nefastă în lume. Ea este conţinută în nişte scrisori adresate unui legionar, Traian Popescu (trecut şi el prin Piteşti). *Mai bine să mai ţină regimul comunist încă o sută de ani, decât să spurcaţi pământul României vreodată cu ultimele fosile ce mai supravieţuiesc pe ici, pe colo (a se înţelege că ei au încercat să-i extermine pe toţi legionarii, creştini şi naţionalişti – n. a.). De noi nu aţi scăpat şi nu veţi scăpa niciodată deoarece tot noi conducem America şi toată lumea.* A doua mărturisire deconspiră nu numai acţiunea, dar şi agresivitatea acestui popor: *Cum aţi nesocotit voi, mă proşti bătrâni, imensa noastră forţă, desfăşurată în lume sub toate timpurile. (...) Învingem pe linie de ţară: Israelul. Învingem pe linie de internaţională ocultă şi secretă: **Francmasoneria**. Învingem pe linie de internaţională muncitorească: **comunismul**.* (Urmează şi alte *mărturisiri* cu privire la Hristos, batjocorit şi insultat în tot felul de expresii triviale greu de suportat nu numai de suflet, dar chiar şi de hârtie)

Credem că merită să reproducem un fragment din articolul d-nei Tamara Gheorghiu, intitulat „Teroarea roşie. Temniţele comuniste", publicat în revista Axa nr.39/16-31 mai 2010, care evidenţiază sălbăticia de-a dreptul diabolică din închisoarea Piteşti dintre anii 1949-1951: (citind totul cu mare atenţie!):

„Documentele oficiale din timpul *procesului* organizat de autorităţi în toamna anului 1954 (atât de târziu, având timp să muşamalizeze totul, scăpându-i pe cei mai vinovaţi – n.a.) menţionau câteva din metodele de tortură folosite în timpul *reeducării* (deci, nemăsluite, fiind oficiale – n.a.):

- bătaia deţinuţilor cu ciomege cu vână de bou, curele, frânghii, picioare de la paturi, cozi de mătură;

- ţinerea deţinuţilor în poziţii chinuitoare timp îndelungat cu ochii la bec, într-un picior, cu bagaje de la 20 la 40 de kg pe spate;

- statul cu faţa la perete pe şezut cu mâinile întinse la picior;

- smulgerea părului din cap, a mustăţilor cu mâna pe viu sau cu ajutorul unui aparat confecţionat dintr-un nastur;

- strivirea degetelor de la mâini şi picioare prin folosirea unui instrument special confecţionat de ei;

- punerea unei cantităţi exagerat de mare de sare în mâncare fără să le dea apă deţinuţilor;

- obligarea deţinuţilor sub teroare de a mânca în poziţii incomode fără să folosească mâinile, de a mânca mâncarea fierbinte, direct şi fără să o mestece, opărindu-şi limba şi esofagul, dezlipindu-li-se piele de pe limbă şi buze;

- obligarea deţinuţilor sub tortură să mănânce materii fecale, fie ale lor, fie ale altor deţinuţi;

- să bea urină;

- punerea deţinuţilor să se bată cap în cap unii cu alţii, până li se umflau capetele şi cădeau în nesimţire;

- dezbrăcarea deţinuţilor complet, după care erau trecuţi printr-un cerc de bătăuşi care îi loveau până cădeau leşinaţi, apoi erau călcaţi în picioare şi bătuţi cu diferite corpuri tari şi cu picioarele până le rupeau coastele şi îşi pierdeau cunoştinţa;

- apăsare pe coşul pieptului de către mai mulţi deodată, lovirea deţinuţilor cu bocancii şi cu cărămizi peste piept, faţă sau alte părţi sensibile ale corpului (ceafă, tâmple, organe sexuale);

- punerea deţinuţilor cu capul în closet şi cu picioarele în sus.

Din cauza acestor torturi sistematice aplicate deţinuţilor, au fost înregistrate numeroase cazuri de deces...”

În final, mai trebuie făcute unele precizări importante. Subliniem că aceste tipuri de tortură sunt doar **câteva** din cele întrebuinţate la Piteşti. Eugen Ţurcanu însuşi avea notat un dosar cu circa 2000 de torturi, probabil toate experimentate de echipa lui! Nu se pomenesc în aceste documente oficiale acele forme de tortură adresate de această dată sufletului şi fiind mult mai dureroase, prin care erau forţaţi „să-şi schimbe mintea” (cu alte cuvinte, li se spăla creierul): **orgiile şi blasfemiile anticreştine (împotriva lui Dumnezeu şi a lui Hristos, împotriva Maicii Domnului şi sfinţilor, chiar în timpul Posturilor mai importante!), greu de imaginat şi de reprodus pentru acele obscenităţi, obligarea demascării şi autodemascării prin care îşi renegau toate valorile în care au crezut până atunci (educaţia), propria familie, prin care îşi trădau rudele şi prietenii, injuriile permanente ale torţionarilor şi gardienilor, obligarea de a asista la chinurile celor apropiaţi (lucru foarte greu de suportat pentru oricine!)**...

Tocmai de aceea, marele Alexandru Soljeniţîn din Rusia şi alţii au mărturisit că nici ei, sub teroarea cruntă a bolşevicilor dezlănţuită începând din 1917, nu au avut parte de aşa ceva! Ne întrebăm poate de ce s-au experimentat aceste torturi tocmai în România. Iar răspunsul îl vom găsi într-un alt articol, scris înaintea acestuia.

DE LA EXPERIMENTUL REEDUCĂRII LA ROBOTIZAREA OMULUI CONTEMPORAN

Actuala globalizare pe care o trăieşte omenirea a început de fapt odată cu promovarea comunismului, care a reprezentat istoric o etapă necesară în cadrul unui vast program de distrugere în masă la nivel mondial, care să impună crearea unui stat global atotputernic.

Niciun imperiu şi nicio dictatură nu au reuşit vreodată ceea ce comunismul şi globalizarea capitalistă (corporatistă) şi-au propus ca obiectiv primordial: **controlul şi puterea absolută asupra întregii omeniri**. Imperialismul transpare chiar şi din acel slogan prezent mereu în presa comunistă ,,Proletari din toate ţările, uniţi-vă!''

După cum ne-au avertizat tot mai numeroşi oameni de cultură şi specialişti în domeniile lor, ne îndreptăm către o aşa-zisă republică universală, în fapt către o dictatură teribilă a unui imperiu global. Şi cum întotdeauna un regim totalitar a debutat cu o supraveghere minuţioasă şi înlăturarea oricăror opozanţi (deci şi a democraţiei), astăzi se depun mari eforturi în direcţia implementării sistemelor de supraveghere şi control bazate pe biometrie (cipurile RFID şi biocipurile, adică cele care se vor implanta în corpul uman!).

Noi trebuie să ne aducem aminte că s-a lucrat intens la îndobitocirea omenirii în ultimele secole, mai ales odată cu răspândirea teoriilor lui Karl Marx, Charles Darwin, Friedrich Nietzsche şi Sigmund Freud, care au contestat în lucrările lor implicit sau explicit morala creştină şi creştinismul în general, împingând omul către comunism, ateism, respectiv evoluţionism, materialism şi revoluţia sexuală.

Comunismul a avut ca ţintă principală războiul împotriva creştinismului şi sărăcirea ţărilor ortodoxe. El a făcut deja în lume peste 320 de milioane de victime iar alte miliarde de oameni au avut de suferit întemniţări, torturi, privaţiuni şi alte şicane diverse.

Noi ştim acum că în comunism se urmărea obedienţa deplină, îndobitocirea şi sclavia omului. Nu erai lăsat să gândeşti și să te exprimi liber, ba mai mult trebuia să îi demaşti pe ,,duşmanii poporului'' sau ,,duşmanii de clasă''. Exista şi acel slogan ,,Noi muncim, nu gândim!'' Adică, nu trebuia să gândeşti tu însuţi, nu trebuia să pui întrebări incomode, nu aveai voie să critici câtuşi de puţin realitatea, sistemul comunist şi oamenii partidului.

După cum vom observa, oculta mondială s-a implicat activ şi direct şi în lovitura de stat din 22-28 decembrie 1989 din România. Mărturie stă nedescoperirea aşa-zişilor terorişti, care au ucis circa 1000 de români şi au rănit alte mii în toată ţara. Mărturie este şi răzbunarea generalului Nicolae Militaru (agent sovietic dovedit încă din vremea lui Ceauşescu) împotriva celor care i-au dovedit în trecut trădarea şi din cauza cărora a fost retrogradat şi marginalizat. E suficient poate doar să amintim cazul profanării cadavrelor militarilor din USLA (brigada de luptă antitero!), ucişi la comandă în faţa chiar a Ministerului Apărării Naţionale de către alţi militari, la ordinul generalului Militaru. Pe ei s-a scris ,,terorişti'', peste care s-au urinat unii iar colonelului Gheorghe Trosca, care fusese decapitat, i s-a aşezat chiar o ţigară în gură!...

Un fost deţinut afirma: ,,**Re-educarea a fost pregătită de ocultă (moscovită, românească şi internaţională) pentru tineretul legionar.** Horia Sima spunea că distrugerea pepinierei – Frăţiile de Cruce – de unde venea elita legionară, a fost unul din obiectivele asasinilor de la Piteşti. (...) S-a urmărit nu numai distrugerea Mişcării Legionare ca formaţiune politică, ci **s-au folosit de o metodă pe care, probabil, o vor reedita**. (...) Fenomenul Piteşti-Gherla nu este numai unul ieşit din comun ci, din punctul meu de vedere, este un fenomen mistic, pentru că acolo lupta s-a dat între cei ce-L slujeau pe Dumnezeu şi cei posedaţi de duhurile satanei. (...) **Comunismul nu este decât prezenţa satanei pe pământ. Comuniştii au făcut din ideologia lor o religie, care în opoziţie cu cea creştină, este religia urii, a minciunii şi a crimei, ridicate la rangul de <<virtuţi>>; şi nu se răspândeşte decât prin minciună, neîncredere, teroare şi frică.** (...) În comunism, vrei nu vrei, trebuie să spui şi să faci numai ceea ce ţi se ordonă. Nu trebuie să gândeşti,

nu trebuie să judeci, voinţa şi libertatea nu mai există. Iar, dacă nu, pentru consolidarea puterii suntînchisori, gulaguri, lagăre, canale, deportări, domicilii obligatorii şi degradarea, siluirea conştiinţei, pierderea demnităţii umane, **robotizarea şi dirijarea tuturor acţiunilor**. Aşa s-a făcut comunismul dumnezeu.'' (Dumitru Bordeianu, vol. Mărturisiri din mlaştina disperării, Ed. Scara, Bucureşti, 2001, pp.5-14).

Observăm desigur că reeducarea de astăzi nu mai îmbracă formele violente din trecut dar că ea există! Este omniprezentă prin controlul şi dirijarea programelor publice de învăţământ, prin manipularea mediatică (propaganda concepţiilor şi teoriilor consumiste, materialiste, evoluţioniste, libertinajului, drogurilor, exacerbarea toleranţei şi drepturilor omului, propaganda în favoarea avortului etc.; prezentate drept cuceriri ale civilizaţiei moderne şi progresiste!).

Omenirea a regresat practic spiritual începând cu mult lăudata epocă a Renaşterii, când a început să fie proslăvit în locul lui Dumnezeu omul. Încât s-a ajuns astăzi la un proces perfid de **robotizare în masă**, adică de dezumanizare, prin care omul devine programabil şi dirijabil de către alt om, prin care i se anulează omului personalitatea, voinţa, libertatea şi sentimentele. Ca şi reeducarea, robotizarea este în mod evident parte a unui vast proiect diabolic îndreptat împotriva omului de către urâtorul de veacuri şi milenii a acestuia.

COMUNISMUL NU DISPARE CU UNA CU DOUĂ!

Se împlinesc anul acesta 23 de ani de la răsturnarea regimului dictatorial ceauşist, printr-o lovitură de stat atent plănuită şi executată de elemente antiromâneşti din ţară şi din străinătate (în special din fostul URSS), care a confiscat rapid revoluţia spontană din marile oraşe ale României şi regizată din exterior chiar şi prin încercarea de arestare a pastorului protestant Laszlo Tokes la Timişoara. Iar tot mai mulţi români ajung să uite cu totul de toate ororile şi greutăţile din perioada comunismului, gândindu-se doar la lipsa siguranţei unui loc de muncă şi a „siguranţei zilei de mâine” din zilele noastre, a lipsei de perspectivă a tinerilor.

Cine crede că în România comunismul a sucombat definitiv şi irevocabil se amăgeşte singur. Trebuie să înţelegem astăzi mai întâi că mentalităţile şi practicile din timpul celor aproape 45 de ani de comunism au marcat pe foarte mulţi români, chiar şi pe unii de bună credinţă, care visau într-adevăr egalitatea şi dreptatea socială („echitatea socialistă”). S-au transmis în unele cazuri şi urmaşilor lor. Mulţi politicieni postdecembrişti au preluat asemenea „modele” şi au lărgit sfera corupţiei şi incompetenţei din ţara noastră, luând decizii care au afectat soarta şi viitorul poporului român, nivelul de trai şi viaţa fiecăruia dintre noi.

Un exemplu este chiar intrarea României în Uniunea Europeană fără consultarea prealabilă a poporului român printr-un referendum. Vedem că, comunismul şi globalismul sunt de fapt, cele două faţete ale medaliei, pentru că ambele luptă în felul lor caracteristic împotriva valorilor creştine şi naţionale, împotriva statului român (naţional), încercând să suprime cu totul iubirea de neam (patriotismul curat, naţionalismul autentic) şi a credinţei creştine.

Doar metodele s-au schimbat. S-a renunţat la metodele brutale din partea regimului dictatorial (arestări, torturi, cenzură pe faţă, restricţii precum interzicerea libertăţii circulaţiei peste hotare şi a comerţului liber, etc.). În globalismul actual, s-au dezvoltat alte strategii de manipulare (prin intermediul mass-mediei aservite) şi şantaj (genul împrumuturilor de la FMI şi Banca Mondială, care puneau condiţii autorităţilor!), a unor strategii noi de urmărire şi control prin buletinele electronice cu cip, biocipuri (asemănătoare cu dosarele întocmite de Securitate), mergând până la mijloace sofisticate din sfera psihotronicii.

Ne putem întreba fireşte dacă Uniunea Europeană a adus României măcar o parte din bunăstarea multvisată de o parte dintre români. La şase ani de la aderare, constatăm că ţara noastră contribuie la bugetul european cu mai mulţi bani decât primeşte prin absorţia de fonduri europene (atât de slabă şi uneori blocată prin politica UE şi diverse aranjamente, clientelism politic, etc.), că peste 1200 de mari întreprinderi au fost falimentate sau vândute la un preţ mult subevaluat, ori închise pentru a fi vândut ulterior pământul la un preţ foarte mare, în special unora dintre supermarketurile care au răsărit ca ciupercile în ultimii ani, că s-au privatizat companii de stat strategice pentru economia naţională, că statul român s-a îndatorat excesiv, că ne otrăvim populaţia cu alimente bogate în aditivi şi coloranţi artificiali (de sinteză, toxici pentru organism, unii chiar cancerigeni), că importăm mult mai mult decât producem, că mulţi români s-au îndatorat la bănci şi nu îşi mai pot plăti ratele şi creditele ş.a.m.d.

Observăm că **nivelul de trai al majorităţii covârşitoare a românilor scade continuu**. Preţurile s-au egalizat în UE dar salariile şi pensiile românilor sunt cu mult inferioare (de circa 150-200 de euro)! Unul din cinci români a fost nevoit să plece la lucru în străinătate. Nu pentru a călători şi vizita alte meleaguri, ci pentru a supravieţui ei înşişi şi pentru a-şi ajuta rudele care se zbat în sărăcie!

Mai observăm că multe familii s-au destrămat din cauza depărtării dintre soţi, datorită faptului că unul dintre ei lucra în străinătate. Mulţi copii au suferit şi suferă de pe urma acestor realităţi triste. În schimb, vedem cum cresc mereu taxele şi impozitele (în cuantum şi ca număr). Scumpirea preţului la

gaze şi electricitate antrenează noi valuri de scumpiri. Multe firme falimentează. Se reduc locurile de muncă. Criza din UE se accentuează.

Ce mai pot face în acest caz bieţii români în această bătălie tot mai acerbă pentru supravieţuire? Ne întoarcem astăzi oare la lupta „pentru cel mai mare castron de mâncare” şi sărăcia cruntă din timpul comunismului? Pentru că, trebuie să recunoaştem adevărul că, puţini români în afara comuniştilor au dus-o cu adevărat bine înainte de 1989...

CINE SUNT CEI CARE AU TRANSFORMAT POLITICA DINTR-O ARTĂ A GUVERNĂRII ÎNTR-O ARTĂ A COMPROMISULUI?

Începând cu anul 1938, odată cu instaurarea în România a dictaturii personale a regelui Carol al II-lea de Hohenzollern (el însuşi mare maestru în masoneria română), a început şi la noi un proces de consolidare a puterii masoneriei, condusă de un grup de evrei. Acest fapt s-a produs după ce anterior, cu un an înainte, masoneria fusese condamnată atât prin Hotărârea Sf. Sinod al Bisericii Ortodoxe Române (în vigoare şi astăzi), cât şi în Parlament prin glasul unor politicieni curajoşi precum Corneliu Zelea Codreanu.

Putem remarca după această dată o prigoană a creştinilor fără precedent şi o deteriorare foarte gravă a politicii şi regimului democratic în România. Se poate vorbi astfel despre ascensiunea partizanilor comunismului/socialismului (masoneriei roşii, atee) cu sprijinul masiv sovietic (şi al unor evrei sau cetăţeni de altă etnie, formând Securitatea) şi mai târziu, despre ascensiunea adepţilor capitalismului corporatist (masoneriei negre sau de rit scoţian, permisivă faţă de religie). Astfel, am avut parte de o primă etapă pregătitoare, cea a regimului comunist între anii 1946-1989 (care a produs mutaţii importante la nivelul gândirii şi mentalităţilor, dar şi o sărăcie generalizată şi deprimantă) şi o alta de „tranziţie spre capitalism” din 1989 până în prezent, care a fost şi este dureroasă, frustrantă şi deturnată spre o dictatură mondială.

Dacă analizăm cu atenţie scena politică din România şi evenimentele social-politice, economice şi culturale, chiar şi sfera spiritualităţii, observăm că politica a devenit realmente ceea ce n-ar trebui să fie, adică o artă a compromisului, a promisiunilor fără acoperire, a minciunii, a ipocriziei şi neseriozităţii. Foarte puţini politicieni au arătat într-adevăr că le pasă de români şi de soarta poporului român. Şi nu întâmplător, participarea la vot a scăzut treptat şi constant iar sondajele au scos în evidenţă lipsa de încredere a românilor în clasa politică, în timp ce Biserica şi Armata au fost şi sunt instituţiile lor preferate.

S-a scris mereu despre faptul că politicienii s-au folosit de funcţiile publice pentru a se îmbogăţi. Dar în ciuda acestui fapt, acei politicieni care au făcut diverse compromisuri şi-au văzut liniştiţi de treburile lor, protejaţi fiind de oligarhia creată şi de imunitatea parlamentară. Ei au fost şi sunt în solda unor mari afacerişti şi persoane din oculta mondială şi locală. Justiţia a fost în mare parte cumpărată şi ea, devreme ce nu am avut şi nu avem decât cazuri cu totul izolate şi nesemnificative privind condamnarea unor politicieni sau afacerişti. Cum s-a spus adeseori, avem desigur corupţie dar nu avem corupţi.

După lovitura de stat din decembrie 1989, când masoneria a organizat minuţios totul şi a creat aparenţele unei revoluţii spontane, nu este deloc întâmplător că prima lege care s-a adoptat a fost **liberalizarea avorturilor**. Abia astăzi realizăm ce a însemnat pentru România adoptarea unei astfel de legi care permitea uciderea în mod legal a copiilor nenăscuţi. Aceste crime au cântărit mult pentru soarta poporului român, care se recunoaşte în proporţie de peste 80% ortodox. Ori Biserica a condamnat întotdeauna acest cumplit păcat. Iar catastrofele naturale şi greutăţile prin care am trecut şi trecem, nu sunt decât rezultatul politicii iresponsabile a unor conducători vânduţi masoneriei, care au uitat de interesul general şi de moralitatea creştină.

Mai recent, a început în forţă şi această invazie a microcipurilor, mergând deja în România până la adoptarea implantului cu biocip din raţiuni medicale. Nu este nici de astă dată întâmplător că suntem ţara care adoptă în premieră introducerea microcipurilor în varianta completă şi fără niciun amendament,

expunând informaţiile digitale ale românilor unor străini şi ştiind că nu există siguranţa că vor putea fi protejate pe deplin vreodată!

Ar mai trebui făcută precizarea că la noi şi în întreaga lume de altfel, masoneria este mult prea puţin cunoscută publicului larg şi rareori transpare în mass-media vreun comentariu la adresa ei. După cum se ştie, acest imens conglomerat de organizaţii internaţionale şi locale (tot felul de loji masonice, fundaţii şi asociaţii), este prezent în toată lumea ca stat în stat, ca societate de utilitate publică deoarece printre altele se ocupă şi de... acţiuni caritabile. Însă oare câţi oameni conştientizează faptul că este vorba de o organizaţie mai periculoasă şi mai puternică decât însăşi mafia, că este profund anticreştină şi subversivă atentând la siguranţa şi independenţa fiecărui stat de pe glob? Oare câţi îşi dau seama de implicarea directă a masoneriei prin mass-media în regresul omenirii (deşi ei afirmă contrariul, adică susţinând meritul lor în afirmarea „progresului"), în degradarea şi nivelarea valorilor creştine şi naţionale?

Recentele alegeri pentru Parlamentul european din 7 iunie a.c., au condus la o situaţie de-a dreptul stranie şi penibilă. După ce s-a înregistrat un turism electoral destul de consistent şi au existat numeroase contestaţii de fraude electorale, partidul de extrema stângă (comunist) PRM a obţinut în mod neaşteptat trei mandate de europarlamentar din cele 33 ale României, printre care C.V.Tudor şi Gigi Becali, adică doi politicieni foarte controversaţi şi care amestecă în discursurile lor înflăcărate politica cu creştinismul!

Părerea mea este că, bizuindu-se pe mult populism, demagogie şi religie de formă, misiunea celor doi şi a d-lui Tănăsescu va fi de a şifona grav imaginea României în Europa, dar mai mult, ea poate compromite imaginea ortodoxiei noastre, prin asocierea directă cu extremismul. Altfel spus, avem „şansa" de a fi catalogaţi tot mai mult ca extremişti, fanatici, ciudaţi etc. Ori, din punctul meu de vedere, nu putem vorbi despre aceştia ca fiind personalităţi reprezentative pentru România sau pentru ortodoxie.

Prin câteva acte de caritate făcute adeseori în văzul lumii şi ostentativ, sau discursuri emoţionante, nu poţi face dovada unor principii morale ferme şi nu se poate obţine încrederea populaţiei. Iar retorica lor ieftină de psihologi ai maselor nu poate convinge. Poate doar pe oamenii mai puţin informaţi, care „învaţă" numai de la televizor sau sunt prea creduli, care nu cântăresc lucrurile puţin şi cu judecata lor proprie. Doar astfel de persoane ar putea gira astfel de reprezentanţi!

CUM S-A IMPLICAT OCULTA ÎN CAMPANIA ELECTORALĂ A UNIUNII SOCIAL LIBERALE?

Oculta mondială s-a implicat mereu în politică în ciuda declaraţiilor sale înşelătoare. Altfel, cum ar mai influenţat evenimentele şi istoria omenirii, după cum se laudă atât de mult? Agenţii acesteia s-au infiltrat peste tot şi mai în toate partidele. Simbolurile masonice ne arată uneori acest lucru. De pildă, sigla Partidului Alianţei Socialiste (un partid comunist până şi după denumire) este soarele, un vechi simbol masonic folosit şi preluat de la egipteni. Iar Lucifer adorat pe faţă de masonii de rang înalt nu a fost oare primul dintre îngeri şi cel mai luminos? Iar comunismul nu a fost în fond o doctrină demonică şi atât de frumoasă la înfăţişare?

Observăm mai întâi, că faţă de precedentele alegeri, Uniunea Social Liberală (care până şi prin această titulatură ne trimite cu gândul la alte uniuni, în special URSS sau Uniunea Sovietică, Uniunea Europeană, deşi vedem că nu se dă în vânt după respectarea principiilor de drept după care se conduce aceasta din urmă) a dispus de <u>resurse financiare uriaşe</u> pentru a-şi face campania electorală atât la alegerile locale, cât şi la cele parlamentare din anul 2012.

De ce s-au cheltuit oare atâţia bani şi s-a irosit atâta energie? Ce credeţi? Nu pentru a face totul pentru câştigarea alegerilor, cu orice preţ? Miza era în fapt desigur uriaşă: puterea de a face legi şi de a da ordonanţe de guvern după bunul plac şi pentru anume grupuri de interese, revizuirea Constituţiei după bunul plac ca şi în 2003, fonduri europene numai bune de deturnat, refuzul de a mai rămâne în opoziţie şi teama pentru posibila desfiinţare a alianţei lor ş.a.m.d.

Nu întâmplător s-a recurs adeseori la minciună şi atacuri murdare la persoană faţă de Alianţa România Dreaptă şi Partidul Poporului – Dan Diaconescu, principalii adversari politici. Nu degeaba PSD a sprijinit parlamentarii aflaţi în incompatibilitate şi pe cei cu dosare penale nefinalizate. Nu fără rost a uzitat de psihologia marketingului, care se aplică produselor şi consumatorilor acestora. Nu s-a spus oare că reclama este sufletul comerţului? Iar pentru a spori încrederea în candidaţii lor, au fost alăturaţi aceştia imaginii şi reputaţiei primarilor sau preşedinţilor de Consilii Judeţene, care deja au fost aleşi la locale în luna iunie.

Este relevant cazul de pildă doctorului Rădulescu Cătălin-Marian (fost deputat) de la Colegiul 9 din Piteşti. Într-un pliant semnat de un grup consistent de femei membre PSD, descoperim că de fapt, nu reprezintă valorile PSD-ului, având „grave probleme de moralitate”, ba fiind şi „violent, acuzat de sechestrare şi viol”. Nu ştim câtă crezare să acordăm acestor afirmaţii dar ele ridică desigur semne mari de întrebare pentru cel care doreşte şi îşi permite să ne reprezinte în Parlamentul României.

Într-un alt pliant, conceput tocmai de USL (tip broşură), i se deconspiră însă adevărata sa identitate mizându-se probabil pe ignoranţa românilor pe tema masoneriei. Aflăm încă de la început CV-ul său, în care descoperim că din anul 2009 este Cavaler al Ordinului Sfântului Ioan din Ierusalim al Cavalerilor de Malta (!) iar din 2011 - vicepreşedinte al PSD din Diaspora. Ori, indubitabil acest ordin este unul masonic (deci anticreştin). Nu ne mai miră faptul că în perioada 1990-1991 a activat ca purtător de cuvânt şi secretar al CFSN Argeş şi preşedinte al FSN Argeş. Adică, cu vechi state de plată în PSD (fost PDSR şi FSN) alături de tovarăşul Ion Iliescu.

Ca exemplu de denigrare a adversarului (cu referire la Alianţa România Dreaptă, principalul adversar), descoperim un alt pliant: „Ei au avut nevoie de o Românie slabă. Ţi-au pârjolit agricultura, ţi-au furat banii, ţi-au vândut resursele, ţi-au confiscat justiţia, ţi-au prăbuşit economia, ţi-au distrus învăţământul, ţi-au alungat doctorii. Dacă revin, te ARD la buzunare! Aceeaşi MAFIE, acelaşi LIDER, aceeaşi AROGANŢĂ: Băsescu, Boc, Udrea, Anastase, Blaga, Blejnar, Videanu, Berceanu”.

Oare, lucrurile prezentate mai sus stau chiar astfel? Istoria recentă ne arată cu totul altceva

altceva. Aproape toate acestea se regăsesc chiar în guvernările anterioare ale PSD-ului şi unele chiar în guvernarea lui Victor Ponta...

Dar, cea mai evidentă implicare a masoneriei în politica românească recentă este plecarea unui grup important de membri PDL, în frunte cu liderul şi masonul declarat Sorin Frunzăverde în barca USL-ului (PNL), schimbând astfel raportul de forţe şi majoritatea parlamentară şi dând posibilitatea suspendării în Parlament a preşedintelui Traian Băsescu! Precum şi vizita şefului masoneriei ruseşti la Bucureşti doar cu două zile înainte de votarea în Parlament a acestei suspendări...

TOCMAI REGALITATEA VA SALVA ROMÂNIA?

Aruncând doar o scurtă privire peste analele istoriei noastre, marcate adeseori de evenimente dramatice pentru poporul român, nu putem trece cu vederea ceea ce s-a întâmplat în ziua de 23 august 1944, când printr-o lovitură de stat atent regizată de către comuniştii instruiţi în prealabil de comisarii sovietici şi la care a aderat şi tânărul rege mason Mihai, a fost arestat la Palatul Regal mareşalul Ion Antonescu, conducătorul de facto al statului român.

Recompensa acordată Alteţei Sale Regale pentru colaborare a fost acordarea unui răgaz de timp, până la 30 decembrie 1947, când regele a fost silit să abdice şi să plece în exil cu toţi apropiaţii săi din Casa Regală, dar şi cu o avere destul de consistentă menită a-i atenua nemulţumirile fireşti de altfel.

Credem că regele a fost înlăturat deoarece comuniştii aveau în plan instaurarea unui nou regim (totalitar) şi a unei revoluţii a proletariatului după modelul bolşevic. Prin urmare, trebuiau să anihileze în viziunea lor toate rămăşiţele regimului burghezo-moşieresc, mai cu seamă pluripartidismul şi monarhia instaurând astfel Republica Populară Română. În plus, Casa Regală a României avea legături dinastice cu Casa de Hohenzollern din Austria şi nu se dorea ca ţările occidentale să cunoască realităţile dureroase din România, precum: torturarea şi exterminarea elitelor din toate domeniile, care nu erau de acord cu noul regim, cu imixtiunea Rusiei în treburile noastre interne, etc.; colectivizarea forţată şi multe altele.

Poporul român i-a iertat regelui Mihai rătăcirea din tinereţe. I-au fost înapoiate proprietăţile la presiuni externe. Însă credem că s-a pierdut definitiv încrederea noastră în capacitatea monarhiei de a salva România, chiar dacă nu cu mult timp în urmă au fost rupte în mod oficial legăturile dinastice cu Casa de Hohenzollern, una dintre familiile cele mai bogate din Europa.

Ne miră faptul, că se încearcă acum o resuscitare a monarhiei. Spre exemplu, după decernarea titlului de Doctor Honoris Causa regelui Mihai I, de către o universitate din Bucureşti, la începutul lunii noiembrie a.c., a venit şi rândul Principesei Moştenitoare Margareta să-l primească, de data aceasta din partea Universităţii din Piteşti, deşi nu a fost prezentă la festivitate, „pentru contribuţii esenţiale la dezvoltarea culturii şi societăţii româneşti”. Sau, poate mai degrabă pentru activitatea din cadrul Organizaţiei Naţiunilor Unite şi Organizaţiei Mondiale a Agriculturii... Nu este insignifiant faptul că Principesa Margareta este licenţiată în Ştiinţe Politice, Sociologie şi Drept Internaţional la Universitatea din Edinburgh din Scoţia.

Aceste fapte nu ni se par deloc întâmplătoare, ţinând cont mai ales de contextul actual al viitoarelor alegeri parlamentare şi prognozatei revizuiri a Constituţiei. Credem că se intenţionează cu adevărat modificarea Constituţiei în viitorul apropiat şi eventual organizarea unui referendum privind monarhia constituţională. Avantajul pentru Uniunea Social Liberală în special, ar fi reducerea atribuţiilor regelui (un rol onorific mai mult, decorativ) şi o imagine puţin îmbunătăţită pentru România (un oarecare şi discutabil prestigiu).

Nu în ultimul rând, noi nu mai credem în neutralitatea şi imparţialitatea Casei Regale. Ne amintim desigur de regimul de teroare al lui Carol al II-lea, care şi-a instaurat în 1938 dictatura personală, dizolvând partidele şi făcând represalii cumplite asupra celor din Mişcarea Legionară, al cărei partid era Garda de Fier, şi care fusese pe punctul de a câştiga alegerile! Mai mult, la ordinul expres al masoneriei, a decapitat cu multă cruzime elitele Mişcării Legionare, în frunte cu Corneliu Zelea Codreanu, cel care îndrăznise în Parlament să ceară scoaterea în afara legii a francmasoneriei! În acelaşi timp, Biserica Ortodoxă Română condamnase această organizaţie ocultă.

După părerea noastră, monarhia nu mai are nicio şansă în România. În schimb, credem că nu este neavenită introducerea unei noi forme de guvernare, a unui regim prezidenţial asemănător celui din SUA şi din alte state, în care preşedintele are puteri sporite, reprezentând şi puterea executivă. Ori, în

România din păcate, în momentul de faţă există de fapt doi poli de putere. Nesincronizarea dintre preşedinte şi premier, proveniţi din partide diferite, este unul dintre blocajele care împiedică reformele şi o sursă de instabilitate politică.

Pe bună dreptate se întreabă d-l Mihai Golescu: „... se vrea să se dea de la Piteşti semnalul că monarhia constituţională ar fi cea mai bună soluţie? Iar semnalul acesta continuă să fie dat din sfera spirituală, a elitelor culturale, de vreme ce tot o universitate din Capitală acorda acelaşi titlu M. S. Regele Mihai?" Acelaşi autor remarca într-un articol că eventual „se resimte din nou nevoia unei reconcilieri naţionale în evoluţia postdecembristă a României", după gravele derapaje din toate domeniile de activitate de după 1989.

Interesant este faptul că tocmai judeţul Argeş, unde s-a dorit introducerea actelor biometrice în premieră, unde corupţia a fost mereu un adevărat flagel (vezi nenumăratele anchete ale D.N.A. şi altele) şi este locul unde sunt înmormântaţi fondatorii regalităţii româneşti, aici a existat un Armand Călinescu încă la loc de cinste, vinovat de torturarea şi uciderea a mii de legionari din toată ţara. Tot aici a existat reeducarea elitelor studenţeşti într-o închisoare construită pe proprietatea acestuia...

EXISTĂ O LEGĂTURĂ ÎNTRE TITLUL DE DOCTOR HONORIS CAUSA, ECUMENISM, CASA REGALĂ DIN ROMÂNIA ŞI OCULTA MONDIALĂ

Pornind de la faptul că, înalta distincţie de Doctor Honoris Causa a fost acordată până acum de Universitatea din Piteşti doar în cazul fostului Patriarh Teoctist şi ÎPS Calinic al Argeşului şi Muscelului, ne întrebăm fireşte dacă a meritat să fie înmânată recent, la începutul lunii noiembrie a.c., părintelui catolic Roberto Giraldo şi Principesei Moştenitoare Margareta. Şi ce anume i-a determinat pe Nicolae Brânzea (preşedintele Senatului acestei instituţii) şi pe rectorul Ionel Didea să se pronunţe atât de elogios la adresa distinselor persoane menţionate acordându-le acest titlu de onoare?

Desigur anumite raţiuni există. Vedem că, la primul eveniment, a fost decorat preotul catolic şi profesor universitar Roberto Giraldo (director al Institutului de Studii Ecumenice *San Bernardino* din Veneţia), care între anii 2008-2011 a ţinut cursuri studenţilor şi masteranzilor teologi piteşteni şi a fost iniţiatorul dialogului teologic, concretizat prin întâlnirile şi *manifestările ştiinţifice* de la Vila Florica din Ştefăneşti şi Curtea de Argeş (potrivit cotidianului Argeşul, 2 noiembrie a.c., p.2, în care apare articolul semnat de M. Neagoe).

Cu această ocazie, domnul Nicolae Brânzea, pomenit mai sus, declara: „Prezenţa părintelui profesor în acest parteneriat ecumenic are drept scop împlinirea poruncii Mântuitorului întregii lumi de a iubi pe aproapele. Părintele profesor Roberto Giraldo este întruchiparea celor mai preţioase virtuţi pe care le cultivă morala creştină şi bisericile surori, Ortodoxă şi Romano-Catolică.” (sublinierea ne aparţine – n.a.)

Din declaraţia de mai sus, transpare în mod evident ecumenismul, această doctrină perfidă şi foarte ambiţioasă, care aspiră la unificarea tuturor religiilor într-una singură, potrivit directivelor statului global promovat de către francmasoneria mondială. Despre ecumenism, „produsul masoneriei”, cum îl denumea părintele profesor şi marele nostru teolog român şi ortodox, Dumitru Stăniloae, se pot spune multe. Subliniem aici, doar faptul că Biserica Ortodoxă (veche de peste 2000 de ani) şi Biserica Romano-Catolică (apărută după anul 1054, care a adus multe inovaţii învăţăturilor de credinţă şi rânduielilor bisericeşti) nu sunt nicidecum surori. Noi spunem mereu în Crezul ortodox: credem numai „Întru **una** Sfântă, Sobornicească şi Apostolească Biserică”, cu alte cuvinte în Biserica lui Hristos, păstrătoarea de-a pururi a dreptei credinţe.

Oare nu este interesantă şi participarea unor invitaţi, precum Aurel Pavel (decanul Facultăţii de Teologie din Sibiu, despre care ştim că a promovat în ultimii ani ecumenismul în România), ÎPS Calinic din păcate (despre care aflăm din presa locală, ziarul Jurnal de Argeş din 10-16 octombrie 2012, că a colaborat cu Securitatea sub numele de cod Zamfir, turnându-i îndeosebi pe trei mari duhovnici: Arsenie Papacioc, Adrian Făgeţeanu şi Benedict Ghiuş, din gruparea Rugul Aprins, de la mănăstirea Antim din Bucureşti), Dorinel Frunză (desigur director în cadrul Secretariatului de Stat pentru Culte) şi Cristian Soare (prefectul de Argeş)?

Într-un alt articol, din Argeşul (3-4 noiembrie a.c., p.12), intitulat sugestiv „Dar de suflet şi de iubire pentru Casa Regală”, acelaşi autor M. Neagoe vede în acordarea prestigiosului titlu academic Principesei Margareta (de altfel, lipsind de la acest eveniment şi reprezentată de Principele Radu) un „gest de normalitate şi respect”, pentru Casa Regală.

Spicuim doar din declaraţia aceluiaşi Nicolae Brânzea, preşedintele Senatului Universităţii piteştene: „Casa Regală este un simbol al aparteneţei statului român la valorile Europei. Majestatea sa Regele Mihai I rămâne o emblemă a rezistenţei şi valorilor libertăţii...”, precum şi din cea a rectorului Ionel Didea: „Marile familii ale Goleştilor, Brătienilor, oameni politici precum Ion Mihalache, Armand

Călinescu rămân repere ale legăturilor de sânge între ceea ce a însemnat Casa Regală şi valorile societăţii româneşti”.

Mai putem aminti că titlul a fost justificat „pentru contribuţii esenţiale la dezvoltarea culturii şi societăţii româneşti” şi că auditoriul a aplaudat îndelung după discursul Principelui Radu.

Dar, ca să repunem adevărul în drepturile lui, vom spune că Armand Călinescu (căruia un colegiu tehnic şi o importantă stradă centrală din Piteşti îi poartă încă numele!), a fost coautor şi executant al ordinului de asasinare a întregii conduceri a Mişcării Legionare (unică în istoria României, prin doctrina creştină şi naţionalistă, pusă în slujba poporului român şi cunoscută prin anticomunismul acesteia), în frunte cu deputatul Corneliu Zelea Codreanu (cel care a avut curajul de a cere în Parlament scoaterea în afara legii a francmasoneriei). În pădurea Tâncăbeşti, sub pretextul evadării de sub escortă (deşi fiecare deţinut era flancat de un jandarm), au fost sugrumaţi cu funii, potrivit unui adevărat ritual masonic. Trupurile le-au fost arse cu vitriol şi acoperite cu un strat gros de ciment.

Vom spune asemenea, că pe domeniul lui Armand Călinescu s-a construit închisoarea de tristă faimă de la Piteşti.

DOUĂ PERICOLE DE O GRAVITATE EXCEPŢIONALĂ PENTRU ROMÂNIA: AVORTURILE ŞI MICROCIPURILE!

Deşi s-au scris multe articole şi am avut conferinţe şi campanii împotriva avortului pentru sensibilizarea publicului larg, credem că situaţia nu s-a îmbunătăţit ci dimpotrivă. România încă mai este pe unul dintre primele locuri în Europa în ceea ce priveşte numărul de avorturi raportat la numărul de cetăţeni. Statisticile arată că, după 1989 s-au înregistrat aproximativ 1 milion de avorturi chirurgicale pe an! Asta înseamnă că până în prezent avem circa 20 de milioane de copii nenăscuţi ucişi în abatoarele ginecologice! Dacă adăugăm şi avorturile hormonale, prin folosirea metodelor anticoncepţionale, numărul este desigur cu mult mai mare.

Problema avorturilor credem că ţine în mare măsură de informare (mass-media a minimalizat totuşi acest subiect), dar şi de neimplicarea statului în stoparea şi combaterea acestui flagel. După cum bine ştim, prima lege votată în România a fost tocmai liberalizarea avorturilor! Atâta vreme, cât există cabinete de planificare familială, campanii pentru promovarea anticoncepţionalelor de tot felul iar facultăţile de medicină pregătesc cadre medicale care să efectueze chiuretaje, nu credem că putem vorbi de o îmbunătăţire a situaţiei existente.

Avorturile nu sunt nici măcar o problemă doar de natură religioasă (Biserica Ortodoxă considerând pe bună dreptate avortul drept o crimă). Copiii nenăscuţi, ca orice fiinţe umane au tot dreptul la viaţă din momentul concepţiei! Aceşti copii nu sunt „produse de concepţie" sau „ghemotoace de celule", după cum afirmă iresponsabil unii partizani ai avorturilor.

Avorturile sunt un atentat grav nu numai la adresa vieţii (copiii fiind un dar al vieţii şi fructul iubirii, cei care dau sens iubirii), ci şi un atentat grav la sănătatea omului. Se vorbeşte atât de puţin despre leziunile şi suferinţa femeilor care avortează, despre sindromul postoperatoriu, despre sterilitatea dobândită de unele femei, despre ultimele cercetări care demonstrează legătura directă dintre utilizarea pilulelor anticoncepţionale şi depresie. Oare câte femei nu au avut după avort coşmaruri toată viaţa lor?

Avorturile constituie şi o problemă socială serioasă. Multe cupluri ajung să se despartă datorită lipsei consimţământului reciproc. Apoi, se poate vorbi şi despre sporul negativ demografic, cunoscând faptul că la ora actuală, în România, se nasc tot mai puţini copii şi mor tot mai mulţi oameni în vârstă.

Pe plan internaţional există convenţii şi tratate care privesc drepturile omului şi chiar dreptul copilului dar nu există legi internaţionale care să interzică avorturile şi să ocrotească dreptul copilului nenăscut la viaţă.

Prin urmare aş vrea să pun câteva întrebări. De ce nu este ocrotit acest drept la viaţă al copilului dinainte de naştere? Cum vă explicaţi astăzi **exacerbarea sexualităţii**, prin apariţia disciplinei sexologiei, a planning-ului familial, a programelor de **educaţie sexuală** (încă de la nivelul grădiniţei!)?! Cum vă explicaţi mentalitatea modernă a cncubinajului, de experimentare a sexului înainte de căsătorie, a „căsătoriei de probă''? Cum se face că există organizaţii care militează astăzi pentru **promovarea în masă a anticoncepţionalelor**, ca pe ceva foarte firesc? Nu realizează ele oare că acestea sunt abortive? Sau ce sunt campaniile de „informare'' a femeilor, îndeosebi din lumea rurală, pentru folosirea lor şi a prezervativelor? Ori, utilizarea prezervativului este o metodă contragestivă, refuzul de a colabora cu Dumnezeu şi este o formă de onanie (masturbare, malahie).

E timpul să ne trezim la realitate. Să ne trezim conştiinţa în cazul în care ea este amorţită sau anesteziată de-a binelea. Şi ce este conştiinţa altceva decât glasul lui Dumnezeu sădit în om, care ne mustră părinteşte atunci când greşim sau săvârşim păcatul? Regretatul părinte Ilie Cleopa, vieţuitor în mănăstirea Sihăstria, ne spunea: **„Toate păcatele sunt păcate, dar pruncuciderea (adică avortul) este mai mare decât toate. O femeie care a făcut un singur avort, este oprită de la Sfânta împărtăşanie 20 de ani.**

<u>Este ucidere de om</u>.”

Iar într-un volum editat în 2009 de Fundaţia Sfinţii Mariri Brâncoveni intitulat „Cu ce preţ” (după păr. Arhim. Arsenie Papacioc „Cea mai completă scriere despre avort şi contracepţie”) se spune: „Femeia însărcinată este fiinţa cea mai nobilă din câte există. Femeia care moare născând viaţă, este socotită martiră. Cea care moare în timpul avortului, pierde două vieţi deodată. Copilului avortat nu i se ia numai dreptul la viaţă, ci şi dreptul la Botez şi la lumina lui Dumnezeu. Îi ucidem nu numai trupul, ci şi sufletul, crima fiind îndoită. De aceea, un copil, dacă nu este dorit, trebuie ajutat să se nască şi apoi dăruit spre înfiere, sau spre altă formă de a trăi şi a primi Sfântul Botez. Astfel se evită încărcarea conştiinţei cu un aşa de mare păcat. (...) Potrivit moralei creştine, avortul este un păcat strigător la cer, una dintre cele mai grele şi apăsătoare năpaste. «Acest păcat întruchipează trei mari păcate laolaltă: NECREDINŢA, DESFRÂNAREA şi UCIDEREA». (Pr. Prof. Ilie Moldovan)”

Astăzi, canoanele părinţilor duhovnici sunt desigur mai blânde, poate şi datorită ispitelor mai mari din vremurile noastre, dar căinţa pentru păcatul săvârşit trebuie să fie adevărată şi fapta să fie răscumpărată prin multe fapte bune.

Nu trebuie să neglijăm nici aspectul că ambii parteneri (femeia şi bărbatul) sunt la fel de responsabili pentru complicitatea la crima avortului. Totuşi, femeia este cea care se poate opune până în ultimul moment.

Este strigător la cer că în Marea Britanie şi în alte ţări, multe mii de embrioni umani au fost şi sunt utilizaţi în laboratoarele de experimentare! Cum să nu te indignezi când afli că, „embrioni’’ umani, aflaţi în surplus, au fost utilizaţi chiar şi pentru obţinerea de produse cosmetice! Închipuiţi-vă şi dumneavoastră până unde au mers lucrurile!

Cât priveşte microcipurile, acestea nu spunem că sunt rele în sine, cu excepţia faptului când scopul lor este unul rău. Dacă ele sunt aplicate omului, apare însă o problemă care ne priveşte pe toţi. Pentru că aici este vorba despre **controlul total asupra omului** şi de **suveranitatea statului**. Nu putem rămâne indiferenţi faţă de lichidarea libertăţii individuale (de exprimare, de conştiinţă ş.a.) şi independenţei statului. Sunt până la urmă valori centrale ale democraţiei.

Din moment ce democraţia este tot mai aproape de un faliment total pentru că se doreşte astăzi acest lucru, putem deja întrezări noua formă de guvernare: **dictatura sau imperialismul la scară planetară**. Un alt totalitarism, o nouă formă de sclavie, de tip modern, tehnicizată, globală şi fără precedent. Iar primul pas spre această dictatură universală este controlul omului de pretutindeni prin microcipuri şi crearea unei baze de date cât mai complete despre fiecare (inclusiv situaţia materială, convingeri etc.). În faţa unei asemenea reţele globale, omul este practic forţat să se supună pentru a supravieţui şi nu se mai poate împotrivi.

Ca şi în cazul comunismului, acest globalism/imperialism îşi propune implicit zdrobirea creştinismului autentic, adică ortodoxiei. Nu în acelaşi tip brutal ca înainte, ci într-un mod **discret**, tipic de altfel pentru activităţile subversive ale ocultei mondiale (masoneriei), care dintotdeauna (de la cavalerii templieri, care au ajuns să fure, să jefuiască, să scuipe pe cruce şi să practice homosexualitatea etc. şi până la masonii contemporani infiltraţi peste tot) au urât de moarte creştinismul slujind satanismul dimpreună cu urmaşii celor care l-au răstignit pe Mântuitorul nostru al tuturor, Iisus Hristos.

Ori, **microcipurile constituie într-adevăr instrumentul ideal şi discret pentru a instaura dominaţia lui Antihrist**, care este iminentă şi pregătită în toată lumea. Nu mai vorbim de faptul că pecetea lui sau numărul fiarei 666 este prezentă atât în codul de bare de pe produsele din hipermarket-uri, cât şi în aceste microcipuri. Tot acestea sunt deja folosite pentru crearea roboţilor humanoizi (aflaţi într-un stadiu avansat al cercetării), viitorii soldaţi şi asasini cibernetici. În circa 6 ani, am fost informaţi că armata americană va fi înzestrată cu asemenea roboţi având doar jumătate din efectiv format din oameni. Poate părea desigur incredibil dar uitaţi-vă şi la progresul uimitor pe care îl înregistrează an de an domeniile informaticii, electronicii şi robotizării. Şi trebuie spus că, oricum cercetările neoficiale sunt cu circa 15 ani

înainte faţă de cele pe care ajungem să le cunoaştem noi prin mass-media.

Pentru cei care nu au încă cunoştinţă de apariţia microcipurilor sau de scopul acestora, trebuie să facem câteva precizări absolut necesare. Microcipurile reprezintă la ora actuală cele mai performante dispozitive elecronice, ajungând să fie reduse în prezent sub 1 mm, putând fi introduse chiar sub pielea umană sau a animalelor printr-o simplă injecţie cu o seringă. Acestea au capacitatea de a stoca un număr impresionant de informaţii şi de a le transmite pe calea undelor radio către un aparat de citire de la distanţă (scaner). Mai mult, ele pot fi localizate oricând prin satelit (prin sistemul GPS) şi pot permite chiar ascultarea posesorilor. În cazul biocipurilor, care se preconizează a fi implantate oamenilor de pe întreaga planetă, s-a ajuns până acolo încât pot elibera şi unele cantităţi infime de substanţe chimice purtătorilor, cărora li se provoacă la comandă anumite stări fiziologice necontrolabile până la suferinţe greu de imaginat şi de suportat!

Ca orice invenţie a omului, dar ştiind că orice act creator al său este totuşi inspirat de divinitate, microcipurile ar putea avea desigur şi unele aplicaţii pozitive, ca şi în cazul energiei nucleare sau atomice, dinamitei, etc. Numai că de această dată, aplicaţiile acestora sunt mai mari, multe dintre ele înfricoşătoare şi încă greu de contabilizat.

Se pare că microcipul a apărut iniţial ca o încercare a oamenilor de ştiinţă de a mări performanţele telefoanelor mobile, prin reducerea dimensiunii şi calităţii lor. Însă putem observa că această invenţie importantă este astăzi deturnată spre aplicaţii nedorite de nimeni, şi anume către urmărirea omului de către om de la distanţă! Dacă ar fi vorba numai de cazul infractorilor periculoşi pentru societate sau de cel al ,,teroriştilor'', poate că am accepta fără prea mari rezerve, dar a impune prin lege tuturor cetăţenilor unui stat sau la nivel de federaţie de state să poarte microcipuri (în acte, viitoarele carduri şi chiar sub piele!) considerăm că este deja mult prea mult, o măsură absolut aberantă şi neîntemeiată, îndreptată împotriva omului şi drepturilor sale fundamentale.

În primul rând, o asemenea măsură reprezintă, după cum am afirmat deja, un atentat grosolan şi fără precedent la adresa demnităţii umane. Nu mai este vorba doar de asimilarea omului cu un număr sau cu o simplă marfă prin Codul Numeric Personal (deşi omul este chip şi asemănare cu Dumnezeu), ci de o însemnare asemănătoare cu cea care se face la animale! Învocându-se protejarea de furt sau răpire, se încearcă deja implantul unui microcip la nou-născuţi! Iar noi toţi suntem codificaţi şi amprentaţi ca pe o bandă de infractori!

În al doilea rând, este vorba despre lipsirea omului de libertate şi despre transformarea societăţii contemporane într-o uriaşă închisoare, într-o societate atomizată, în care fiecare cetăţean este rupt de comunitate şi se alienează, fiind permanent supravegheat de vigilentul ochi electronic. Iar ortodocşii, care au fost şi până acum loviţi crunt de experimentul masonic al comunismului, vor fi în continuare supuşi unei prigoane şi discriminări din partea ocultei mondiale. Şi vor suporta consecinţele şi cei care se vor pronunţa împotriva sistemului informatic, care a ales nu întâmplător simbolul de recunoaştere la codul cu bare tocmai simbolul anticreştin sau semnul Fiarei, care este 666. Prin urmare, libertatea de expresie se va reduce până la anulare.

În al treilea rând şi pentru creştini este cel mai important lucru, acceptarea treptată a actelor cu microcip ne va lipsi de harul şi ajutorul lui Dumnezeu (constituind o cădere sau un păcat) iar acceptarea implantului pe mâna dreaptă sau pe frunte va constitui cu certitudine lepădare de Dumnezeu! Să ne ferească bunul Dumnezeu de aceasta! Şi atunci ne punem fireşte întrebarea dacă va mai exista mântuire. Pentru că unui creştin nu-i este indiferent dacă va ajunge în Rai sau în Iad.

Data de 11 septembrie 2001, când a avut loc regretabilul atac asupra turnurilor gemene din New York va rămâne în analele istoriei ca momentul declanşator al luptei internaţionale împotriva ,,terorismului", prin adoptarea în Statele Unite ale Americii şi apoi în alte state a unor legi tot mai restrictive în ceea ce priveşte drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului.

Totodată, s-au alocat din banii publici sume imense poliţiei şi în special serviciilor de spionaj. Au început să fie injectaţi mai ales în noua industrie a cipurilor, care va cunoaşte în continuare o dezvoltare susţinută. Când de fapt, aşa-zişii terorişti au fost inventaţi şi sprijiniţi, cu scopul clar de a fi impuse legi restrictive la adresa omului de pretutindeni şi să fie exploatate bogatele resurse de petrol din Irak. Un paravan confortabil pentru atingerea scopurilor ocultei mondiale!

Nu ne permite desigur spaţiul, să demonstrăm aici teza absolut falsă a „terorismului internaţional" îndreptat împotriva SUA şi statelor „democratice", exercitat de aşa-zise „organizaţii extremiste sau fundamentaliste islamice", când de fapt acestea au fost antrenate tocmai de agenţi CIA.

Utilizarea microcipului pe fiecare om reprezintă în fond activarea unui sistem de supraveghere mondial şi începutul controlului total, care este premergător întotdeauna unei dictaturi ce se instaurează şi care, nu poate tolera nici cea mai mică împotrivire.

De altfel, Apocalipsa din Sfânta Scriptură ne vorbeşte de mult timp despre Antihrist şi scurta lui domnie asupra lumii întregi până la A Doua Venire a lui Hristos. Sunt multe semne care ne arată, că s-au apropiat într-adevăr vremurile de pe urmă iar pentru creştini, care reprezintă o ţintă predilectă pentru stăpânitorii din umbră ai acestei lumi, sunt cu mult mai vizibile.

Imaginaţi-vă măcar o clipă până unde pot merge aplicaţiile acestor microcipuri şi câtă libertate îi mai rămâne omului şi dacă mai are resurse să-şi păstreze intactă credinţa. Imaginaţi-vă ce s-ar fi întâmplat dacă aceste cuceriri ale ştiinţei ar fi încăput pe mâna unor dictatori precum Stalin, Hitler, Ceauşescu şi alţii, care s-au prăbuşit totuşi.

Ei bine, aceste microcipuri sunt pentru unii absolut necesare, pentru că ele asigură într-adevăr suportul unei dictaturi puternice la nivel global. Noi nu am avut niciodată un imperiu mondial dar iată că astăzi, acest vis bolnav poate deveni o realitate pentru toţi. Însă noi, creştinii nu ne vom resemna. Vom lupta cât timp se mai poate. Nu vrem să ajungem în ghearele disperării.

Noi ştim că nicio împărăţie pe pământ nu este veşnică şi dispare până la urmă. Nici împărăţia lui Antihrist, când va veni în viitorul cel mai apropiat, nu va rezista, după cum ne spune Apocalipsa, care n-a minţit până acum şi nu minte.

După părerea noastră, situaţia în care ne aflăm la nivelul întregii omeniri se înrăutăţeşte permanent. Recent, am aflat de la ştirile unui post de televiziune că membrii Grupului Bilderberg şi fostul preşedinte american Bill Cinton sunt acuzaţi de personalităţi din Occident de declanşarea crizei mondiale şi de exploatarea ei financiară. N-ar fi o noutate, având în vedere faptul că toate reuniunile la nivel înalt al acestui grup sunt secrete (presa neavând acces) iar membrii acestuia sunt cunoscuţi ca apartenenţi la lojile masonice. Iar multe state s-au îndatorat la mari instituţii financiare internaţionale, cum este FMI, instituţii care sunt controlate şi dirijate discret de către oculta mondială.

Indiscutabil, problema utilizării la om şi roboţi a microcipurilor devine o chestiune de o importanţă covârşitoare pentru viitorul omenirii şi intrarea într-o nouă epocă, cea a tehnologiei RFID. Să ne gândim doar la implicaţiile utilizării roboţilor militari (sau mercenari, asasini cibernetici). De aceea, se caută astăzi dezvoltarea unor tehnologii laser, prin care să se poată respinge posibilul atac al unor unităţi militare robotizate. Am ajuns astfel, să vedem în viitorul apropiat materializarea unor secvenţe din filmul „Războiul stelelor", film regizat de un american de origine evreiască şi al cărei denumire a fost preluată chiar de vastul proiect militar american „Iniţiativa Strategică'' vizând sateliţii militari şi nu numai...

Fără îndoială, viitorul război neconvenţional se va purta cu o vastă reţea electronică performantă, utilizându-se cu precădere roboţii umanoizi, sateliţii militari şi agenţi care au implanturi cu microcipuri. Să nu credeţi că n-au apărut încă forme rudimentare de androizi. Într-una din ştirile de la televiziune a fost prezentat un robot „de sex feminin" din Japonia, care putea vorbi şi se putea deplasa, putând chiar mişca muşchii feţei şi clipi din ochi. Cu atât mai mult, în laboratoare oculte din întreaga lume, în care

tehnologia este cu mult înaintea celei care mai apare în mass-media (chiar şi cu decalaj de 15 ani, cum au apreciat unii!), ne putem imagina sau nu noile arme tehnologice care pot servi intereselor marilor corporaţii şi lojilor masonice de a controla şi înrobi omenirea, aducând după sine sfârşitul lumii.

Este posibil ca peste 6 ani, dacă nu şi mai devreme, să avem o nouă ordine mondială (pe care o promează îndeosebi masonii), un guvern mondial, o singură religie oficială, un control total asupra omenirii şi desigur, ultima prigoană împotriva tuturor creştinilor...

În concluzie, ar trebui poate să ne răspundem la unele întrebări absolut legitime şi de bun simţ. A fost într-adevăr necesară aderarea României (proces început de aripa lui Iliescu şi Năstase din PSD) la Uniunea Europeană? S-au urmărit numai avantajele materiale, fondurile europene? Este astăzi o prioritate şi o necesitate intrarea României în Spaţiul Schengen, în care este legală urmărirea tuturor cetăţenilor prin microcipuri? Suntem conştienţi de pericolul extrem al utilizării microcipurilor la om? De ce suntem condiţionaţi (şantajaţi) cu sumele alocate României şi deschiderea pieţei muncii pentru români, de introducerea acestor acte electronice? Puteţi accepta acest control fără precedent, la care se adaugă nenumăratele camere de luat vederi din spaţiul public, urmărirea întregii corespondenţe de pe internet şi convorbirilor telefonice? Puteţi accepta pe viitor şi implantul biocipurilor pe mâna dreaptă sau pe frunte? Aţi accepta acest lucru ştiind că este lepădare de Dumnezeu? Cine sunt cei care pregătesc asiduu înscăunarea lui Antihrist ca împărat al lumii?

Mi se pare destul de relevant următorul material descoperit mai demult pe internet:

,,Aaron Russo un director de la Hollywood a discutat cu Nick Rockefeller (membru marcant al unei loje masonice – n.a.) care i-a spus cu câteva luni înainte de atacurile asupra turnurilor gemene că va urma un eveniment care va atrage invazia Irakului şi Afganistanului şi care are drept scop reducerea numărului populaţiei pe glob şi crearea unei populaţii care de frica aşa zişilor terorişti să poarte microcipuri. Aaron Russo a fost indignat de ideea unei populaţii aduse la sclavie prin purtarea microcipurilor dar Nick Rockefeller l-a întrebat de ce îi pasă de robi. Apoi l-a întrebat pe Nick Rockefeller care este scopul a toate acestea? ''Voi aveţi toţi banii din lume de care aveţi nevoie, aveţi puterea de care aveţi nevoie, care e scopul? Care e sfârşitul?" Nick Rockefeller a răspuns: ''Scopul final este ca toţi să poarte microcipuri pentru a putea controla întreaga societate pentru ca bancherii şi elita să controleze lumea". Nick i-a mai spus că un alt scop al invadării Irakului este şi petrolul irakian şi crearea unei baze în Irak. Rockefeller i-a mai spus că va vedea soldaţi căutându-l în grote, peşteri, în Afganistan şi Pakistan pe Osama bin Laden dar asta va fi ''un război fără sfârşit al terorii unde nu este nici un inamic real şi totul este o uriaşă farsă aşa încât guvernul să controleze poporul american..."

În opinia noastră, având în vedere că s-au scris volume pe tema masoneriei şi ofensivei acesteia împotriva statelor naţionale, valorilor naţionale şi creştine, culturii şi spiritualităţii autentice, vom face următoarele precizări.

Problema introducerii la om a microcipurilor este într-adevăr una extrem de gravă din toate considerentele. Iar argumentele în favoarea lor sunt de-a dreptul puerile şi insignifiante. În comparaţie cu ele, armele nucleare sunt mai prejos deoarece ele au ca efect doar distrugerea fizică şi atât. Pe când microcipurile pot anihila nu numai comunităţile locale, dar chiar şi sufletul, îndepărtându-ne definitiv de Dumnezeu. Cele mai periculoase aplicaţii ale cip-urilor sunt: controlul strict al omului şi utilizarea roboţilor împotriva omului!

Cipurile sunt necesare pentru iminentul imperiu global, pe care masoneria urmăreşte a-l instaura în viitorul cel mai apropiat. De fapt, criza actuală mondială a fost creată anume, ca o mare diversiune şi păcăleală, pentru a abate atenţia opiniei publice de la probleme majore, cum este şi cea a introducerii microcipurilor la om. Pe fondul acestei crize, oamenii pot fi forţaţi să admită orice, numai să revină la confortul şi bunăstarea existente înainte de criză. Şi mai are această criză şi interesul financiar, fiind o sursă de îmbogăţire atât pentru marile bănci internaţionale, cât şi pentru corporaţiile care vor

implementa tehnologia RFID. Precum şi interesul de a lovi în economia ţărilor, impunându-le drept condiţii pentru împrumuturi luarea unor măsuri concrete (constituind în mod cert un amestec în treburile interne ale acestor state!).

Prin lovituri de stat, războaie, crize economice (dar şi spirituale, culturale), masonii se pregătesc pentru a impune dictatura cea mai teribilă din toată istoria omenirii! Ei sunt adevăraţii slujitori ai satanei, care i-au şi depus un jurământ de credinţă şi de supunere necondiţionată.

Spuneţi tuturor şi lumii întregi adevărul despre cipurile RFID şi despre toate planurile masonice. E timpul să-L mărturisim pe Hristos! Cine nu ia aminte acum la semnele vremurilor de pe urmă şi nu va trăi ca un adevărat creştin, se va căi amarnic şi zadarnic mai târziu! Pentru că Împărăţia cerurilor şi A Doua Venire a lui Hristos sunt tot mai aproape. Să luptăm mai mult împotriva slăbiciunilor, păcatelor şi patimilor noastre.

Indiferenţa noastră ne va ucide şi ne va costa foarte scump. Există fără putinţă de tăgadă o conspiraţie împotriva statelor lumii şi creştinilor în mod special. Ştiind că, masoneria este direct responsabilă în declanşarea crizelor, războaielor (aprovizionând cu armament ambele tabere) şi şi-a propus de multă vreme îndobitocirea şi înrobirea omenirii, nu vă amăgiţi singuri că ea ar fi o asociere de organizaţii transparente, discrete (cum se autodenumesc) şi inofensive. Sunt cu mult mai distructive decât cele cunoscute sub denumirea de Mafia.

Să înţelegem că, numai împreună şi cu ajutorul lui Dumnezeu, putem lupta pentru libertatea, demnitatea, mântuirea noastră şi a copiilor noştri. Conducătorii noştri în special, să se jertfească precum domnitorul Ştefan cel Mare şi Sfânt, care a luptat câteva decenii pentru neatârnarea Moldovei şi mărturisea (în filmul lui Mircea Drăgan): „Cine nu se pune pe sine jertfă în acest veac de restrişte (de invazie a păgânismului - n.a), nu-i vrednic a fi numit conducător (sau creştin - n.a.), ci este cel din urmă mişel...”

Într-un alt scurt material de pe internet, se spune: „Masoneria este o organizaţie secretă. Are o conducere de tip piramidal, iar gradele inferioare nu cunosc ce se-ntâmplă la nivelele superioare. Acesta este şi vicleşugul. Masonul este iniţiat treptat în grad, ca să nu sufere un şoc când ar afla că se-nchină lui Lucifer. Dacă masoneria ar fi transparentă şi s-ar cunoaşte toate secretele, atunci toţi ar condamna-o...” Din câte se cunoaşte, de la gradul 33 în sus, respectivii se închină conştient şi pe faţă chiar satanei...

INVAZIA ECONOMICĂ ŞI CULTURALĂ A OCCIDENTULUI

Experimentul comunismului n-a fost până la urmă doar un experiment. Comunismul a fost impus forţat în Rusia şi apoi în ţările Europei de Est cu obiectivul clar de a ruina economic şi cultural aceste ţări ortodoxe în perspectiva globalizării. Aşa prevedeau însăşi planurile întocmite din timp de către mai marii lojelor masonice.

Astăzi putem observa o nouă invazie a Occidentului (actul al doilea), pe terenul pregătit de comunişti, care în fapt nici nu credeau cu adevărat în valorile comunismului, ci în cele ale partidului şi conducătorului. Comuniştii erau de fapt, în toată regula capitalişti „cu faţă umană''.

Lovitura de graţie dată economiilor ţărilor din Est a fost prăbuşirea pieţelor de desfacere ale acestora şi invadarea lor de către concurenţa capitalistă. Momentul prăbuşirii comunismului a fost regizat cu grijă şi speculat la maximum. Aşa se explică închiderea a nenumărate unităţi economice, dintre care unele chiar eficiente şi cu dotări destul de bune. Aşa se explică sărăcia tot mai pronunţată a păturilor largi ale populaţiei, condamnată la şomaj sau la unica speranţă – plecarea la muncă în străinătate. Iar aceasta din urmă a fost prevăzută şi încurajată de masonerie, pentru a spori bogăţia Occidentului prin mâna de lucru ieftină a muncitorilor, care acceptau să lucreze aproape în orice condiţii şi în cele mai proaste şi mai puţin căutate locuri de muncă.

Pe fondul sărăciei generalizate au venit „salvatorii'', adică investitorii strategici din străinătate, care şi-au mai tăiat o porţie din tort, adică din bugetul public. Profitul a luat cel mai adesea calea către Occident, nemaifiind reinvestit în România.

De asemenea, legislaţia privind concurenţa neloială s-a aplicat defectuos sau nu s-a aplicat deloc. Monopolurile au înflorit de la un an la altul. Aici se încadrează şi hipermarketurile de tipul Metro, Carrefour şi alte mall-uri, în care peste 80% din produse sunt din import. Şi acestea nu sunt de oriunde, ci chiar din Uniunea Europeană în care tocmai am intrat. Am devenit o nouă piaţă de desfacere pentru produsele ei.

În schimb, producătorii autohtoni sunt tot mai mult defavorizaţi şi descurajaţi, nu numai prin preţurile concurenţei (de pildă, de dumping, practicate de marile companii – preţuri mici la început, poate sub costul de producţie, pentru formarea unei clientele), ci şi prin impunerea unor taxe aberante: taxa de raft, taxa de vizibilitate ori a unor preţuri mici (pentru produsele textile etc.). Aceasta se repercutează negativ desigur şi asupra angajaţilor, care sunt menţinuţi într-o salarizare necorespunzătoare şi indecentă faţă de nevoile lor reale.

Întrebarea care se pune astfel, este cum protejăm noi economia naţională şi pe producătorii români în faţa invaziei produselor străine? Pentru că am ajuns să importăm aproape orice iar producătorii noştri dau faliment după faliment. Cum ne putem proteja salariaţii, pentru a nu pleca şi ei în străinătate, în vreme ce marile companii înregistrează profituri fabuloase şi îşi creează mereu locuri de muncă? Suntem obligaţi să ne desfiinţăm toate firmele noastre pentru a le face loc celor străine? Să dăm lovitura de graţie economiei şi chiar familiei, care se dezmembrează mai mult ca oricând prin plecarea unor membri ai săi în alte ţări?

De asemenea, nu putem să ne facem că nu observăm intensa ofensivă culturală a Occidentului. Ni se serveşte practic modelul cultural al acestuia. Şi unde? Tocmai în marile magazine, în care îşi fac cumpărăturile tot mai mulţi oameni, atraşi de preţurile mai scăzute la multe din produsele alimentare sau electrocasnice, ori pur şi simplu de această plăcere… de a cumpăra (la modă astăzi, pentru multe dintre femei).

Nu ştiu dacă aţi încercat sau nu să răsfoiţi puţin paginile revistelor şi volumelor luxoase din supermagazinele de astăzi. Nu cred că aţi găsi vreo carte de învăţătură ortodoxă, vreo carte critică la adresa masoneriei sau de istorie adevărată (de pildă, care să trateze obiectiv fenomenul Mişcării legionare din perioada interbelică ş.a.). Nici măcar nu veţi găsi vreo referire la Ortodoxie în cărţile ce tratează istoria

lumii! În schimb, veţi găsi din plin autori scoşi de la naftalină (precum Karl Marx, Friedrich Engels, Albert Camus, Che Guevara (un terorist comunist) ş.a.) ori care au aderat la masonerie. Veţi găsi, dacă veţi citi cu atenţie, nenumărate erori în ceea ce priveşte istoria, religiile lumii. Veţi găsi o întreagă apologie a darwinismului sau evoluţionismului, care pariază pe puterea supremă a cunoaşterii omului.

Cât priveşte teoriile evoluţioniste, am dedicat aproape un întreg volum din antologia comentată „Ofensiva masoneriei şi împotriva Ortodoxiei'', intitulat „Ofensiva materialismului împotriva tinerilor şi familiei! *Masoneria mondială şi subminarea creştinismului prin teoriile evoluţioniste («filosofia» lui Antihrist). Despre manipularea opiniei publice şi tinerilor, prin televiziune şi internet*''.

În esenţă, aceste teorii evoluţioniste prezente atât de mult în mass-media şi nu întâmplător (în emisiuni documentare pe Discovery, National Geographic etc., în cărţi şi chiar în manualele şcolare!), nu au nicio bază ştiinţifică solidă. Savanţi de renume şi în general cercetătorii au renunţat demult la acestea. Nici până în prezent nu s-a adus măcar o singură dovadă a faptului că o specie a putut evolua într-o altă specie. Cu atât este mai aberant să credem sau să admitem că omul, încunarea Creaţiei lui Dumnezeu şi „administratorul acestui pământ cu toate vietăţile sale'', este urmaşul maimuţelor, care şi ele se trag din reptile şi din… „ciorba'' universală primordială.

Din punctul nostru de vedere, este revoltător faptul că aceste hipermarketuri lucrează pentru Occident, pentru prosperitatea acestuia şi al grupurilor de interese desigur, ruinând pe tot mai mulţi dintre micii comercianţi sau producători mai mici sau mai mari din România (pe care statul îi impozitează dar nu îi şi protejează) şi transformându-ne încet pe toţi, în consumatori fideli ai unui stil nou de viaţă şi unui nou tip de cultură – **pseudocultura globalizării**.

E timpul să ne apărăm de toate principiile societăţii de consum. E timpul să înţelegem că materialismul de tip comunist a fost doar cosmetizat şi reambalat pentru a edifica o nouă societate, în care toţi oamenii se prefac că sunt mulţumiţi şi fericiţi, pentru că le este teamă să protesteze câtuşi de puţin, pentru că şi-ar pierde locul de muncă şi multe altele. Aşadar, trebuie să recunoaştem că materialismul este imoral şi anticreştin, fie şi numai pentru faptul că impune dictatura valorilor materiale şi a pragmatismului.

Comunismul arăta şi el o profundă consideraţie materiei şi filosofiilor umaniste. Şi ştim că această **utopie** a cunoscut falimentul, cel puţin într-o parte a lumii. **Este paradoxal că în numele valorilor „înalte'' ale comunismului s-au săvârşit cele mai numeroase şi odioase abuzuri şi crime din istoria omenirii.** Iată de ce, şi în cazul actualei globalizări (iar internaţionalismul şi unirea proletariatului comunist din întreaga lume era tot o formă de globalism), se cuvine să fim cel puţin sceptici şi vigilenţi. Putem fi transformaţi destul de uşor într-o imensă masă de manevră, plină de spiritul turmei şi deci, numai bună de exploatat.

Atât comunismul, cât şi capitalismul globalist au în comun anticreştinismul şi spiritul masonic. Dacă nu sunteţi de acord cu această afirmaţie, vă invit să vizitaţi câteva hipermarketuri şi să analizaţi cărţile de istorie şi literatură, chiar volumele care tratează subiectul masoneriei. Veţi vedea că ele promovează masoneria.

Am putea spune, fără teama de a greşi că masoneria reprezintă pentru Antihrist ceea ce este Biserica pentru Iisus Hristos. Privită din exterior, ea este o imensă organizaţie, cu nenumărate ramificaţii (asociaţii cum sunt şi lojele masonice, fundaţii şi ONG-uri) şi sateliţi (sectele de orice fel, politicienii cumpăraţi etc.). O caracatiţă împotriva căreia nu putem lupta în mod evident decât împreună şi strâns uniţi în jurul Bisericii lui Hristos.

OFENSIVA MASONERIEI ÎMPOTRIVA TINERETULUI ŞI ORTODOXIEI

Indiscutabil, **coruperea tineretului** (acuzaţie falsă în cazul lui Socrate!) **este poate cel mai important obiectiv al ocultei mondiale, pentru că „noile generaţii'' vor putea fi astfel desprinse de rădăcinile lor culturale şi spirituale, adică de tradiţiile înaintaşilor**. Acceptăm ca noile generaţii să devină inapte pentru gândire şi acţiune independentă, să accepte <<spălarea creierului>> de bună voie?

Aceste modeste rânduri încearcă să scoată în evidenţă mai ales **satanismul proiectului globalizării** şi în mod particular, incredibila operaţiune (în aparenţă doar incredibilă, sau la o privire desigur superficială) a «spălării creierului», la care şi-au dat concursul şi numeroase secte religioase şi alte grupări şi organizaţii.

Însă, indiferent de mijloacele sau motivele ocultei, **nici un individ normal nu va accepta, în cunoştinţă de cauză, să fie anulat ca personalitate** distinctă şi subiect al istoriei (care, cel puţin teoretic, poate face istorie), să se desprindă de neamul său (şi de trecutul său) şi să devină obedient faţă de o putere inumană şi rece. Prin urmare, trebuie să ştim şi cum putem lupta împotriva acestei aserviri la nivel colectiv şi individual, şi să-i avertizăm totodată şi pe semenii noştri. Boala inoculată – indiferenţa sau nepăsarea faţă de toţi şi de toate – poate fi învinsă de fiecare dintre noi, dar cu ajutorul nemijlocit al lui Dumnezeu. Putem să ne învingem astfel propriul nostru egoism şi să ne dăruim celorlalţi. „*Dăruind vei dobândi*'', spunea nu demult părintele Nicolae Steinhardt.

Trăim într-o societate înclinată tot mai mult spre superficialitate (datorită influenţei globalizării culturale, născută ca proiect în America şi extinsă în toată lumea!), tot mai confuză şi dezorientată (datorită pierderii reperelor sale spirituale şi culturale). Pe acest teren „moale'', este grefată astăzi pretutindeni, idelogia extremistă a globalizării. O susţin din plin marile corporaţii şi companii transnaţionale, care au inventat un nou materialism: cel al societăţii de consum (consumerismul). S-a născut astfel o nouă „morală'': a banilor şi succesului, de o calitate extrem de îndoielnică, pornindu-se de la vechile şi actualele idei protestante şi neoprotestante.

În esenţă, comunismul şi globalizarea se reduc în ultimă instanţă, la materialism (ca mod de viaţă şi gândire) şi au ca principal mijloc şi scop: «spălarea creierului» la nivel individual şi colectiv! Iar pentru a înţelege mai bine aceste probleme legate de un război psihologic teribil, va trebui să pătrundem puţin această ideologie perfidă (demonică) a globalizării (la fel ca şi în cazul comunismului, „un regim ilegitim şi criminal'', numit astfel şi în Raportul de condamnare a comunismului, prezentat de dl. preşedinte Traian Băsescu, în faţa Camerelor reunite ale Parlamentului, pe 18 decembrie 2006).

Fac aici o paranteză mai mare. Este cazul să precizez că acest act oficial de condamnare a comunismului, primul de acest gen, venit din partea unui şef de stat, reprezintă în opinia mea cel mai important act politic (benefic pentru România) după actul Unirii de la 1918. El nu a adus foarte multe elemente noi, dar această sinteză (raport) întocmită de un număr relativ mare de personalităţi din lumea ştiinţifică şi culturală, argumentează foarte explicit de ce trebuie condamnat comunismul. El nu face referire la anumite persoane, şi nici nu şi-a propus să pedepsească pe cineva anume. Dar, el poate sta şi va sta cu siguranţă la baza multor alte acţiuni şi măsuri, pe care le aşteaptă societatea civilă (al cărei merit în promovarea acestui raport este incontestabil şi meritoriu!) dar şi societatea în ansamblul ei. De pildă, se aşteaptă manuale de istorie, care să ţină cont de adevărul istoric despre comunism, se aşteaptă (în sfârşit) o lege a lustraţiei, care să împiedice accesul foştilor activişti şi securişti la funcţii publice etc. Chiar preşedintele Traian Băsescu a menţionat o serie de alte asemenea acte „secundare''.

S-ar putea spune multe despre felul în care opoziţia (PRM-ul şi PSD-ul, îndeosebi) a boicotat discursul preşedintelui. O lume întreagă, care a urmărit evenimentul, a rămas consternată de atitudinea

violentă (verbală) şi de fluierăturile „ca pe stadion'' (doar că aici au fost permanente, însă dl. Băsescu a trecut peste asta cu greu, dar a trecut!). Atitudinea furioasă a liderului PRM (Corneliu Vadim Tudor) a întârziat de la bun început momentul discursului preşedintelui, a creat o stare de tensiune şi a răbufnit apoi în câteva rânduri, într-un mod incalificabil. Unele insulte adresate în special unor membri din comisia Tismăneanu, care a redactat acest raport, nici n-ar putea fi reproduse. Desigur, „noua mineriadă'' va afecta imaginea României, dar îl va afecta desigur şi la viitoarele alegeri. Lipsa de respect faţă de preşedintele în exerciţiu (pe care l-a insultat în fel şi chip: „Incultule!… Mincinosule!…Afară!…etc.) şi faţă de alţi invitaţi de seamă de peste hotare în primul rând (pe care i-a ignorat cu totul), apoi faţă de cei care au lucrat la întocmirea raportului (pe care i-a numit „viermi nenorociţi'', întocmai cum comuniştii îi tratau pe cei aserviţi lor) este de-a dreptul incredibilă. Şi totuşi, totul a fost cât se poate de real. Reală a fost şi absenţa lui Ion Iliescu şi a multor senatori şi deputaţi din opoziţie.

Nu trebuie să trecem cu vederea nici faptul că, în calitate de conducător al şedinţei, dl. Nicolae Văcăroiu (şantajat probabil) i-a permis să se „etaleze'' (fără a lua măsurile care s-ar fi impus pentru asigurarea liniştei şi ordinii) şi, mai mult decât atât, în final, să precizeze foarte clar că, cei 45 de ani de comunism merită un efort mai mare de studiu şi, de asemenea, să reitereze teza lui Ion Iliescu privind înfăptuirea Revoluţiei române din 1989 de către poporul român fără imixtiunea unor trupe speciale din afara ţării (în ciuda evidenţei şi tuturor informaţiilor despre „turiştii sovietici'' veniţi cu maşini personale şi în grupuri organizate). Ori, se ştie că teoria loviturii de stat, organizată de liderul sovietic şi cu sprijinul altor state devine astăzi tot mai credibilă. Cum spunea şi istoricul Alex Mihai Stoenescu, cuvintele lui Nicolae Ceauşescu referitoare la „agenturile străine'' capătă abia astăzi o valoare istorică. Şi ar mai trebui să ţinem cont şi de faptul, că teroriştii n-au fost identificaţi nici până astăzi. Prin urmare, dl. Văcăroiu a dorit musai să facă şi o disculpare a fostului preşedinte Ion Iliescu, anchetat în dosarul mineriadei din primăvara lui 1990 şi suspectat de pregătirea şi conducerea unei lovituri de stat. Şi unde? Taman în public, la un eveniment de maximă audienţă!

Din punctul meu de vedere, această „exorcizare a răului'' demonstrează cu asupra de măsură apartenenţa la comunism a Partidului România Mare şi a Partidului Social-Democrat (partide, într-adevăr de stânga: primul de extremă stângă, ca şi vechiul PCR, al doilea de centru-stânga). Desigur, <u>nu toţi membrii acestora</u>…Însă, Uniunea Europeană, ne vrea fără „balastul'' mentalităţilor şi practicilor comuniste, fără oameni care s-au compromis grav în politică sau afaceri, etc. Ar fi foarte bine să rămână la aceste intenţii şi în viitor. Spun aceasta, pentru că în raport, se vorbeşte la un moment dat şi în treacăt, de persecutarea „sioniştilor'' de către regimul lui Ceauşescu, şi de „vânzarea evreilor şi germanilor'' (în ţările lor). Ori, ştiind că statului român i s-a cerut pe nedrept peste 9 miliarde de dolari drept despăgubiri, pentru cei 280 000 de evrei exterminaţi (de care amintea Adrian Cioroianu, nu întâmplător, în emisiunea „Mari români'' de la TVR 1) şi care sunt de fapt, evreii salvaţi de către Ion Antonescu, iar Ion Iliescu a acordat cetăţenia unui număr de circa 300 000 de evrei, <u>eu cred că s-a dorit condamnarea comunismului şi pentru a se înlesni (printr-o lege ulterioară) recuperarea proprietăţilor sau acordarea de despăgubiri din partea statului român, celor care au plecat din România</u>. Există deci, şi un interes pragmatic. Ştiind că aceştia au dat singuri bani pentru a putea părăsi România lui Ceauşescu, devenită „naţionalistă'', se ridică semne de întrebare asupra actualelor pretenţii şi poate datorită faptului că totul ar putea fi o mare afacere, făcută doar în numele lor.

Revenind la ceea ce spuneam înainte, eu cred că, în numele unor idealuri nobile (afişate şi în vitrina comunismului dealtfel), precum: pacea între popoare, umanismul şi toleranţa, libertatea şi drepturile omului, se săvârşesc în continuare şi astăzi, datorită adepţilor globalizării, dezinformări, manipulări, abuzuri, fărădelegi (şi uneori, în extremis, chiar crime) iar omul este constrâns în felurite chipuri şi prin diverse mijloace neortodoxe (dar extrem de subversive) să renunţe la drepturile şi

libertăţile sale fundamentale. Spălarea creierului nu este desigur, o lucrare propriu-zisă de spălare obişnuită, aşa cum ar înţelege poate unii. Ea reprezintă o operaţie minuţios pregătită de alţii, de pervertire a gândirii, o operaţie în sine diabolică, un adevărat atentat asupra culturii şi spiritualităţii omului! Cineva se întreba chiar, dacă nu cumva noi trăim acum, efectiv, un nou ,,experiment Piteşti'', ceea ce este foarte probabil, cu menţiunea că într-o nouă formă!. Iar globalizarea este nivelarea gândirii şi comportamentului uman, şi mai mult decât atât, este nivelarea la nivel global a statelor lumii în scopul înglobării lente şi forţate a acestora într-un vast imperiu.

«Spălarea creierului» presupune în fond o serie de schimbări, care constau în distrugerea premeditată a oricărei specificităţi de structură (personalitatea proprie, nonconformismul…) a individului şi colectivităţilor umane, ştergerea oricăror diferenţe, şi ceea ce este mai important, atentează la principiul diversităţii creaţiei lui Dumnezeu.

Nu întâmplător, aţi observat poate, că sunt tot mai mulţi cei care îşi pun în ultima vreme problema identităţii naţionale. Este răspunsul lor onest şi responsabil faţă de încercarea impunerii unui model de viaţă şi de gândire **de tip ,,şablon''** la nivel global. Este rezistenţa omului în faţa distrugerii identităţii individuale şi naţionale. Ei simt şi înţeleg schimbările şi mutaţiile care se produc în toate domeniile.

MANIPULAREA ŞI REEDUCAREA PRIN TELEVIZIUNE ŞI ALTE MIJLOACE

Iată şi „cele zece porunci ale societăţii de consum'', prezentate de scriitorul Matei Vişniec într-un număr din „România liberă'':

*1. Tu, fiule, **nu vei mai fi un cetăţean lucid**, ci un pasionat consumator.*
2. Îţi vei dori cu aviditate tot ce vezi în vitrine, pe panourile publicitare şi în casa aproapelui tău.
3. Pentru a intra în posesia a tot ce vezi vei munci cu disperare şi vei avea ca principal ţel să câştigi cât mai mulţi bani.
4. Nu vei fi fericit decât atunci când vei consuma mai mult decât aproapele tău şi când cei din jur vor vedea cât de mult consumi.
5. Modelul tău de viaţă va fi dictat de ceea ce vei vedea la televizor.
6. Eroii tăi vor fi vedetele la modă, cu ei te vei identifica şi ca ei vei dori să fii.
7. Dar mai mult decât orice, modelul tău va fi societatea de consum americană. Ca un american, îţi vei dori să consumi de patru ori mai multă energie decât ceilalţi oameni de pe planetă, şi vei arunca zilnic două kilograme şi jumătate de deşeuri la gunoi, adică de cinci ori mai mult decât ceilalţi oameni de pe planetă.
8. Fascinat cum vei fi de societatea americană, nu vei gândi niciodată cu creierul tău şi nu te vei gândi în nici un caz la viitor.
9. Nu vei avea alt Dumnezeu decât bucuria de a fi recunoscut ca un mare producător de gunoaie, de gaze poluante şi de deşeuri toxice.
10. Iar când planeta pe care ai trăit îşi va da duhul stoarsă de vlagă şi devenită o pubelă cosmică, vei muri cu zâmbetul pe buze, împăcat cu tine însuţi, ca un consumator care şi-a făcut datoria.

«Spălarea creierului» (folosindu-se în mod special televiziunea) şi pervertirea moralei creştine (prin proză, poezie, teatru, muzică – gen hard rock…, pictură – gen cubism…) sunt două mari realităţi crunte ale „vremurilor de fier'' pe care le trăim. De pildă, impresionismul confunda arta cu însăşi realitatea vieţii! Nu mai conta stilul…

Dar pentru că, manipularea în masă nu era destul de eficientă, s-au creat şi alte droguri mai sofisticate, oculte.

Ei bine, **aceste noi droguri ieşite din tiparele convenţionale, sunt cu atât mai periculoase cu cât oamenii nu sunt conştienţi de existenţa lor şi de nocivitatea lor**. Acestea atacă mai întâi sufletul şi mintea, aducînd bolile sufleteşti care sunt cu mult mai grave decît cele trupeşti.

Cercetări mai recente demonstrează fără echivoc că TELEVIZIUNEA este un veritabil sedativ şi drog. Ea are efecte de relaxare la început precum medicamentele cu efecte calmante, pentru ca mai tîrziu să inducă stări specifice hipnozei.

Vedem cum televiziunea exploatează la maximum puterea imaginii, cum recurge la efecte tot mai speciale care să impresioneze. Fiind un mijloc uşor de procurat şi prezent peste tot, ea a devenit un instrument ideal manipulării în masă şi uniformizării (omogenizării) modului de viaţă şi de gîndire al oamenilor de pretutindeni.

V-aţi pus întrebarea de ce ne desprindem tot mai greu de televizor şi internet? Doar pentru că le considerăm moderne, s-au banalizat şi sunt indispensabile? De ce ne lăsăm captivaţi şi vrăjiţi ore în şir fără măcar să învăţăm ceva sau să ne informăm cu adevărat? Sau de ce nu le respingem deşi suntem conştienţi că sunt încărcate de erotism, violenţă, practici magice etc.?

În mare parte, putem constata că televiziunea şi internetul nu asigură o informare corectă şi reală, ci mai degrabă o dezinformare şi o intoxicare, că multe din mesajele lor îndeamnă la apostazie, la lepădarea de credinţă. În vreme ce, spiritualitatea ortodoxă, tradiţiile şi cultura clasică şi autentică sunt reduse mereu la modul cel mai drastic, sunt minimalizate şi tot mai ignorate. De pildă, marşul homosexualilor se bucură de atenţia presei, în vreme ce marşurile împotriva avortului sau în favoarea familiei creştine trec aproape neobservate!

INTERNETUL şi JOCURILE AGRESIVE SAU VIRTUALE DE PE CALCULATOR au devenit şi ele droguri pentru mulţi tineri de azi, concepute anume pentru refugierea sau evadarea din perimetrul vieţii reale într-un spaţiu unde nu există responsabilităţi şi reguli morale bine definite. Oare cîţi dintre ei ajung să conştientizeze faptul că li se inoculează violenţa ca mod de viaţă, erotismul obsesiv ca centru al existenţei (ca scop în sine) şi chiar practicile oculte?

Ar trebui să ne întrebăm de ce la început, televiziunea, internetul şi jocurile pe calculator păreau foarte utile, interesante, chiar educative pe alocuri şi ce nu mai sunt astăzi la fel, ci dimpotrivă. Oare nu pentru a le accepta mai uşor, considerîndu-le pozitive? De fapt, ceea ce a urmat este o deturnare, care a avut loc treptat. Spaţiul micului ecran a fost şi este invadat de tot ceea ce este mai rău pentru sufletul omenesc.

Această invazie a răului în spaţiul public le-a transformat pe nesimţite în mijloace de înrobire şi îndobitocire, în adevărate maşini de spălare a creierului. Este greu de spus în ce măsură a fost afectată pînă acum gândirea şi evoluţia omenirii în ultimele decenii.

Aceste droguri pot fi încadrate în categoria **armelor psihotronice în masă**, pentru că ele operează asupra psihicului uman, producînd modificări importante. De ce credeţi că, în 1979, Uniunea Sovietică încerca pe atunci să obţină un tratat internaţional de interzicere a armelor electromagnetice şi a celor cu radiaţie acustică infrasonoră, în cadrul şedinţelor O.N.U.? Pentru că rămăseseră la vremea respectivă în urmă cu cercetările şi voiau să recupereze decalajul faţă de SUA şi alte state.

Însă pe noi ne interesează faptul că aceste arme există şi evoluează, că sunt direcţionate împotriva omului, pentru a-l aservi şi a-l lipsi de libertate. Ori Dumnezeu i-a dăruit din iubire omului libertatea pentru a se bucura de ea.

La 1600 de ani de la trecerea în veşnicie a Sf. Ioan Gură de Aur, unul din marii sfinţi părinţi ai Bisericii, Ortodoxia şi întreaga creştinătate se confruntă astăzi cu un val de erezii păgâne (printre care şi erezia francmasonică, legată de cavalerii templieri!), cu tot mai perfide teorii şi tentaţii materialiste de natură demonică. Pretutindeni în lume observăm o ruşinoasă degradare a omului şi fenomenul îngrijorător al scăderii drastice a orizontului său spiritual şi cultural. Iar aceste schimbări importante nu sunt nicidecum rodul întâmplării sau fireşti.

Atât comunismul cât şi globalizarea (capitalismul internaţionalist) au în comun un lucru desigur foarte important, de substanţă: **filozofia materialismului**. Sigur, că acesta păstrează nuanţe diferite în cele două sisteme amintite, dar esenţa lui rămâne aceeaşi. În fond, este vorba despre o filosofie pur omenească prin care omul îl exclude din viaţa şi gândirea sa pe Creatorul său şi al universului. Şi aş putea asemăna materialismul, această ideologie care aşează înaintea spiritului materia (implicit ştiinţa atotputernică şi omul), cu un vizitator nepoftit care se strecoară insidios şi obraznic în casa noastră şi în viaţa noastră, pe care apoi cu multă greutate îl putem scoate afară. Şi totuşi, dacă ne gândim mai bine, ateismul rămâne ateism, orice haină ar purta. Astăzi însă, îmbrăcămintea acestei „credinţe'' (în puterea omului şi a ştiinţei sale) o constituie religia. Spre exemplu, masonii de rit scoţian se dau drept religioşi şi poate că sunt în felul lor (după cum a rezultat şi din emisiunea despre ei, difuzată la TVR 1 şi analizată de autor), dar Dumnezeu nu poate fi decât UNUL SINGUR ADEVĂRAT. Iar Dumnezeul lor nu este în nici un caz Cel pe care îl îmbrăţişează creştinismul şi mai ales, creştinismul ortodox. Ei au un rit special, cu jurăminte teribile, cu obiceiul învederat de a răsturna orice adevăr de credinţă creştină, şi în plus,

declară categoric că, au deplina libertate de conştiinţă sau, cu alte cuvinte, libera cugetare!…

Prin urmare, nu e de mirare faptul că, **materialismul sau cum a mai fost denumit „filosofia lui Antihrist'', are un scop bine definit şi urmărit, şi anume acela de a submina creştinismul, cu spiritualitatea sa profundă, obligându-l să se „reformeze'', pentru a fi actual** (?!). De ce „trebuie'' să se întâmple asta, după atâtea secole de creştinism, nu ne explică nimeni, de parcă este secret de stat. Poate pentru că, măsurile directe sau atacul făţiş împotriva creştinismului n-au dat în timp roadele scontate, ci dimpotrivă, au dat naştere la mulţi martiri şi sfinţi. S-a trecut astfel, de la un război pe faţă la unul ocult sau indirect, care se pare că aduce deja rezultate notabile (vezi tinerii de astăzi şi noile lor preocupări). Ca teatru de război, s-a ales **gândirea omului**, care prin anumite mijloace puţin cunoscute nouă şi extrem de cinice şi perfide, poate fi într-adevăr modificată în sensul dorit de oamenii din umbră, cei aflaţi în culisele puterii şi care îşi închipuie că pot stăpâni totul şi au lumea întreagă la picioarele lor.

De fapt, ceea ce se doreşte este ,,gândirea tip şablon'', potrivită unui mod de viaţă colectiv. Fiecare individ în parte, trebuie împiedicat să-şi dezvolte o personalitate distinctă de cea a masei (despre care Gustave Le Bon spunea că-i este net inferioară) şi el este obligat să i se supună acesteia întrutotul. Libertatea lui, mai există? Ei bine, ea nu mai există decât pe hârtie, pentru că i-a fost confiscată aproape în întregime de „celebrii'' manipulatori din umbră, care i se închină slugarnici lui Lucifer, îngerul decăzut şi urâtor de oameni.

Prin urmare, **materialismul este o armă manipulativă şi distructivă**. Conţinutul său este desigur mai larg decât cel care apare în limbajul uzual, care l-a demonetizat, fiind mai accesibil înţelegerii creştinilor, tocmai datorită naturii sale. De fapt, în vorbirea curentă se folosesc mai mult derivatele acestuia: ,,materialist'' (materialişti) şi ,,materialistă'' (materialiste).

Din păcate, astăzi influenţa materialismului este de netăgăduit. Se vede acest lucru mai ales când se pun în discuţie iniţiative personale care nu convin „spiritului vremii'' (ateu/materialist). Se observă în conduita şi gândirea tinerilor de astăzi, care s-au abrutizat şi acţionează înainte de a cugeta. Se creează percepţia prin care unii cred cu destulă naivitate, că peste tot banul dictează şi că „banii contează'' („banii vorbesc''), ceea ce, după părerea mea este cât se poate de fals şi dăunător. În realitate, oamenii sunt cei care contează, iar nu banii…

Am scris aceste rânduri în special pentru tineri (şi pentru cei care se ocupă de educaţia lor), convins că, **tinerii sunt cei mai agresaţi de mijloacele materialismului** (diverse forme de publicitate şi de dezinformare, obiceiuri/moda, etc.), în faţa cărora nu le este deloc uşor să reziste. **Tinerii sunt practic cei mai expuşi virusului materialist**, pentru că „imunitatea'' lor este tot mai redusă. Cum însă, familia şi în special cea creştin-ortodoxă este cea care le asigură tinerilor imunitatea necesară, în condiţiile în care ea este **atacată** din toate părţile (homosexualitatea fiind doar un aspect) iar statul o protejează mai mult de formă sau deloc, atunci este explicabil declinul acesteia în condiţiile promovării constante a unor „reforme'', care caută să o desfiinţeze cu totul.

După cum remarca un domn din Franţa, reclama stradală este agresivă şi prezentă peste tot. Te loveşti de ea peste tot. Ori, tinerii cad pradă mai uşor acestor tentaţii, aşa cum copiii îşi doresc aproape tot ceea ce văd. Apoi, ce să mai vorbim de mesajele acestora, de multe ori cu un anume subânţeles (mesaje subliminale), care pătrund în gândirea şi comportamentul lor, fără ca ei să-şi dea seama şi fără a avea discernământul necesar datorită vârstei.

Am insistat în ultima parte a volumului doi (din antologie) asupra manipulării opiniei publice şi mai ales a tineretului, prin televiziune şi internet, deoarece efectele acestora sunt într-adevăr devastatoare. În niciun caz, nu am acuzat aceste mijloace de informare în bloc (toate posturile TV şi toate programele acestora, sau toate informaţiile de pe internet) şi nici nu le-am demonizat. Nu am făcut decât să atrag atenţia asupra influenţei şi puterii lor imense de persuasiune, asupra manipulării unei părţi importante din mass-media (îndeosebi cele internaţionale).

Ar fi incredibil dacă toată mass-media ar practica astăzi manipularea şi intoxicarea opiniei publice. Dar există multe cazuri flagrante, dintre care aş aminti aici doar câteva: **campaniile din presa internaţională (în general, evreiască sau condusă de evrei) duse împotriva intereselor şi imaginii României** (insistând asupra aspectelor negative legate de problematica rromilor, copiii instituţionalizaţi, adopţiile internaţionale, corupţiei, xenofobiei etc.etc.), **campaniile din presa SUA şi apoi internaţională care denunţau lumii lagărele create de sârbi pentru etnicii bosniaci, croaţi ş.a.** (?!), datorită cărora armata americană a intervenit în forţă şi a bombardat fără milă Iugoslavia (ulterior descoperindu-se inexistenţa acestor lagăre şi motivaţia etniilor de a-şi crea state independente), şi nu în ultimul rând **articolele privind agresarea cetăţenilor americani din Kuweit, fapt care a justificat (?!) primul război împotriva Irakului**, declanşat tot de americani, **ipoteza privind existenţa „mijloacelor de distrugere în masă'' din Irak şi iminenta lor utilizare** (?!), care a justificat cea de-a doua intervenţie (unde în ultimii patru ani au murit peste 3000 de soldaţi americani, au fost răniţi mult mai mulţi şi au pierit în atentate peste 50.000 de civili irakieni!; iar atentatele continuă în forţă şi astăzi). Apoi, pe plan local, ne putem „mândri'' cu **manipularea opiniei public din România în timpul Revoluţiei din decembrie'89** şi după aceea, mai cu seamă în timpul manifestaţiilor împotriva FSN-ului lui Ion Iliescu din **Piaţa Universităţii** din primăvara lui 1990, manipularea privind **evenimentele de la Târgu-Mureş**, care au legitimat înfiinţarea SRI cu cadrele fostei Securităţi, manipularea privind adevărul despre **mineriadele** cerute de Ion Iliescu (în care s-au distrus sediile partidelor din opoziţia democratică, unde s-au găsit „arme'', „droguri'', „maşini de scris'' etc.)…

Trebuie menţionat aspectul că mediatizarea incorectă a unor astfel de evenimente au avut urmări şi consecinţe concrete şi nefaste pentru politica internă şi externă a unor state! Prezenţa unor cercuri evreieşti (masonice sau pro-masonice) în fruntea acestor campanii de presă şi televiziune, mai ales împotriva României, se explică prin resentimentele acestora faţă de ţara noastră, care, la sfârşitul secolului XIX şi începutul secolului XX, a reuşit să împiedice materializarea proiectului de creare a unui stat evreiesc în jumătatea estică a teritoriului românesc! Aşa se explică şi interesele uriaşe ale acestora faţă de România (ca „districtul 9'', după cele 7 din SUA şi cel din Germania!) Aşa se explică acordarea cetăţeniei române unui număr de 300.000 de evrei, de către fostul preşedinte Ion Iliescu şi despre toate acestea şi multe altele am menţionat în chiar primul volum.

Occidentul este şi astăzi pentru foarte mulţi tineri o atracţie irezistibilă. Este locul celebrului vis american, care îţi schimbă viaţa şi prin care poţi ajunge de pildă, dacă munceşti, din simplu vânzător de ziare, miliardar. Ceea ce, în practică se dovedeşte a fi până la urmă chiar un vis, adică ţine din păcate de domeniul fantasticului, pentru că sunt cazuri rarisime!

Occidentul nu este totuşi aşa de roz pe cât pare. Relevant în acest sens, mi se pare mesajul pe care cineva l-a expediat din SUA. Respectivul mărturisea că are acolo, din punct de vedere material tot ce-şi doreşte (casă, maşină, salariu foarte bun, benzină de la firmă etc.), dar că s-a săturat de viaţa de acolo, pentru că alimentele sunt modificate genetic, totul este show (spectacol) ş.a.m.d. Este o lume artificială în care un creştin ortodox nu se regăseşte, în care relaţiile sociale sunt superficiale şi reci (oficiale), în care ipocrizia este ca la ea acasă. Iar asemenea mărturii nu sunt deloc singulare astăzi.

Eu nu-i îndemn pe tineri să lucreze în străinătate sau să emigreze. Vreau doar să le mai temperez elanul, pentru a nu trăi mai târziu mari dezamăgiri şi să fie pregătiţi dinainte. Mai frumos decât acasă nu poate fi nicăieri, dar dacă nu ai posibilitatea să lucrezi aici, atunci eşti nevoit să încerci în altă parte. Bine ar fi să nu uite apoi de ţara natală şi de semenii lor aflaţi în suferinţă, şi să revină cu dorinţa de a realiza lucruri mari.

Dar, oriunde s-ar afla, tinerii trebuie să conştientizeze că libertatea lor e un dar al omului primit de la Dumnezeu, un bun de mare preţ şi nu trebuie să renunţe la el. De asemenea, nu trebuie să cultive libertinajul, ca formă excesivă a acesteia. Ei trebuie s-o apere ori de câte ori le este ameninţată şi s-o

păstreze intactă. **Libertatea de gândire** este de fapt acel liber arbitru, pe care l-a sădit în om Dumnezeu şi pe care demonii se străduiesc de atunci în toate chipurile să i-l răpească omului, pentru a-l transforma într-un sclav înrobit plăcerilor sale trupeşti şi sufleteşti.

Astăzi, se vorbeşte tot mai mult de „libertatea de conştiinţă'', care la o privire mai atentă este o alăturare forţată a două concepte diferite (libertatea omului şi conştiinţa de sorginte divină) şi un nonsens! De fapt, prin această alăturare, se provoacă mai multă confuzie. Mai degrabă sugerează „eliberarea omului de conştiinţa lui'' (care-l mustră, când face rău cuiva), „libera cugetare'' (libertatea faţă de religie sau orice religie) şi ateismul, pentru că în fond, această conştiinţă nu poate fi altfel decât liberă. Nu e de mirare, că asociaţia botezată **Solidaritatea pentru Libertatea de Conştiinţă**, condusă de Remus Cernea, luptă insistent împotriva icoanelor şi simbolurilor religioase din spaţiul public (care agresează copiii, mai ales ai ateilor?!), că a reuşit să împiedice aplicarea legii privind construirea Catedralei Mântuirii Neamului în Parcul Carol (iniţiind o adevărată campanie mediatică în acest sens) şi că… apare la p.49, în cadrul site-ului de pe internet www.masonii.ro, site deţinut de marele afacerist Silviu Prigoană! (la „Pagina românească despre ateism''/ www.ateii.ro). Personal, nu vă pot recomanda vizitarea acestui site, pentru că ideologia masonică este într-adevăr o erezie puternică şi perfidă, încât poate influenţa negativ îndeosebi pe cei nepregătiţi. Nu m-a surprins până la urmă, să găsesc aici şi multe alte site-uri care promovează o mulţime de secte şi de practici combătute de Biserica Ortodoxă. M-a surprins puţin însă alăturarea unor site-uri ortodoxe (mai ales cele despre anumite mănăstiri).

Am descoperit cu acest prilej, ataşamentul d-lui Remus Cernea faţă de **„libertatea faţă de religie''**, **Constituţie** (precum unii din PSD, ca Ion Iliescu şi alţi „liber-cugetători'') şi … **Drepturile Omului** (precum Monica Macovei şi Alina Mungiu-Pippidi, care nu agreează nici dânsele Ortodoxia). Datorită menţiunii ataşate (copyright), nu vă pot reda textual mai multe aspecte. Pe scurt însă, vă pot spune că nu sunt de acord cu protecţia excesivă a drepturilor de autor (ce ar avea de ascuns sau de pierdut?). Nu sunt de acord cu opinia sa, potrivit căreia trebuie separată total Biserica de Stat iar legea care prevede salarizarea clericilor prin Ministerul Cultelor să fie abrogată (pe motiv că ateii contribuie şi ei la aceasta, şi încă împotriva voinţei lor!).

Ce înseamnă oare „libertatea faţă de orice religie''? Toleranţa faţă de dogmele tuturor religiilor? Sau poate indiferenţa? Atunci, cum se justifică contrariul acestei nepăsări şi implicarea în acţiuni vădit antiortodoxe? Cum se face, că un alt domn, care nu o dată s-a declarat făţiş ca fiind ateu (Florin Iaru, unul din moderatorii emisiunii „Mari români'' de la TVR 1), şi-a pierdut de câteva ori cumpătul iar în emisiunea „Între Bine şi Rău'' l-a luat peste picior pe părintele ortodox Constantin Coman? (sugerând lipsa sa de toleranţă faţă de păcătoşi, adică depărtarea de modelul Mântuitorului).

Oare, nu cumva dincolo de acest paravan (ateismul) se ascunde însăşi masoneria română? Putem vorbi de atei convinşi, persoane care nu cred decât în om şi ştiinţă?

Făcând o scurtă paranteză, trebuie spus, că în cadrul lojilor masonice, primele grade (cu o oarecare autonomie?) reunesc pe atei, dar gradele superioare sunt obţinute de cei care cunosc mai bine Răul şi i se închină. Spre deosebire de creştinism sau alte religii mari ale lumii (care cultivă viaţa spirituală, interioară), în masonerie prevalează cunoaşterea lumii exterioare şi bagajul de cultură generală (mai ales iniţierea în misterele lumii, ezoterism, magie etc.etc.)

Mie personal, mi se pare că atacurile împotriva Ortodoxiei se înteţesc, mai ales de când am intrat în „hora'' europeană. Mai multe detalii veţi găsi în volumul al treilea (în final), în special cu referire la cazul Tanacu, după cum a fost numit de mijloacele de informare dezlănţuite împotriva unui călugăr şi câtorva măicuţe, care nu puteau înghiţi defel ecumenismul (cea mai mare erezie a timpului nostru!). Ateii se poare că îşi strâng rândurile, au prins mult curaj şi apar tot mai multe articole prin care îşi fac … publicitate. Unele au apărut chiar în Postul Mare şi au denigrat pe creştinii ortodocşi! Mai recent, am

aflat că şi casa în care a crescut Nicolae Ceauşescu a intrat în preocupările mass-mediei, care doreşte să transforme Scorniceştiul într-un loc de pelerinaj!

Mă deranjează tot mai mult să ascult la radio, să privesc la emisiuni cu un puternic mesaj anticreştin şi subcultural. Constat că se face în mod deliberat tot mai multă băşcălie pe seama preoţilor şi credincioşilor, de către limbile fără de Dumnezeu şi de către cumpliţii eretici. Invazia de umor de proastă calitate este prezentă aproape peste tot şi contrastează foarte mult cu umorul ,,de supravieţuire'' din perioada comunismului. Se pare că, totul se află astăzi în criză, inclusiv credinţa ortodoxă. Apar tot mai multe cazuri de convertiri ale orotodocşilor la diverse secte. **Tot mai multe familii se destramă din cauza alcoolului, drogurilor, prostituţiei etc. Ori, familia creştină are o importanţă nebănuit de mare în societatea românească şi în întreaga lume.**

Existenţa unei ofensive şi a unui plan de subminare a Ortodoxiei şi spiritualităţii, culturii în general, este atestată de numeroase exemple. Dar, poate cel mai elocvent este exemplul unor reviste precum Rost (de cultură creştină şi politică), care sunt astăzi puse în situaţii extrem de dificile. Iată ce se spune, în numărul din octombrie a.c.:

,,Recunoaştem că ideea de a schimba modul de difuzare şi, deci, de a ne cerne altfel cititorii nu ne-ar fi venit fără ajutorul neprecupeţit al capitalismului sălbatic de la noi – care ne-a dovedit că înţelegerile şi contractele nu fac nici cât o ceapă degerată, iar onoarea şi corectitudinea sunt simple naivităţi pe care le ignoră orice afacerist hotărât să se îmbogăţească. Cum noi nu vrem să facem parte din sistem, ci să-l schimbăm; cum nu avem nimic de pierdut, iar singura răsplată a eforturilor noastre este lucrul bine făcut – nu vreun beneficiu material-, ne-am hotărât să renunţăm la colaborarea cu marii difuzori de presă. **Comisioanele împovărătoare, lipsa de seriozitate, întârzierea inadmisibilă – de câte 8-10 luni – a plăţilor**, ne-a obligat să găsim o soluţie. Începând cu 1 ianuarie 2008, revista Rost va putea fi găsită numai în marile oraşe şi numai la anumite centre de difuzare a presei, independente, librării şi biserici, care înţeleg să cultive valoarea. Lista acestor puncte de distribuţie a ROST va fi făcută publică în revistă şi pe pagina de internet a publicaţiei (www.rostonline.org/rost). […] Firmele care deţin chioşcuri de distribuţie a presei decente, librăriile, bisericile de mir şi mănăstirile care doresc să difuzeze ROST, ne pot contacta la numărul de telefon 0740.103.621 sau pe e-mail: revistarost@gmail.com.''

De unde nu tragem concluzia că masoneria e de vină? Pentru că s-au scris şi s-au publicat unele articole care o vizau, mai mult sau mai puţin direct sau indirect…

Dar nici televiziunea publică nu stă mai bine. Filmele, documentarele şi alte emisiuni de ştiri, demonstrează tot mai clar semnarea unor contracte cu mari firme din America şi Europa, cum ar fi BBC, conduse de masoni evrei. Dacă veţi urmări cu atenţie distribuţia afişată pe micul ecran la final, veţi regăsi multe nume de evrei. Iar cum masoneria este condusă de aceştia…

Pe plan spiritual şi cultural, asistăm şi în prezent la o tot mai intensă reeducare a omului contemporan. Observăm cum se realizează în primul rând prin mass-media. Şi în special prin noua orientare prin care cultivă erotismul, magia, violenţa şi ficţiunea (adeseori cu pretenţia de „cercetare ştiinţifică"!). Putem aminti astfel şi cazul ultramediatizatelor volume ale lui Dan Brown: „Codul lui Da Vinci" şi „Îngeri şi demoni" (în prezent rulând şi ecranizarea lui în cinematografe), în care intenţia vădită a acestor romane cu pretenţii finale de cercetări istorice este de a răstălmăci învăţăturile creştinismului şi de a întrona cunoaşterea de tip ezoteric, alchimia. Şi totul, sub auspiciile „ştiinţei", desprinsă total de Dumnezeu şi împotriva Lui.

Ne întrebăm cum de a ajuns să fie atât de mediatizată cartea „Codul lui Da Vinci", care promovează atâtea idei blasfemiatoare la adresa Mântuitorului şi Maicii Domnului, precum şi atâtea idei ale gnosticismului (cum ar fi naşterea lumii din actul erotic al zeităţii feminine Sofia!) şi să fie catalogată de mass-media drept cea mai vândută carte din toate timpurile?

Cum de găsim mai în toate statele şi supermarket-urile cărţile lui K. Rowling (autoarea

romanelor din ciclul Harry Potter, recunoscută ca membră a Bisericii Sataniste!), Dan Brown (ale cărui romane, stârnesc mai degrabă curiozitatea cititorilor) şi Paulo Coelho (la care se observă un pronunţat caracter comercial)?

De ce oare se adânceşte manipularea prin mass-media şi spălarea permanentă a creierelor? De ce scad mereu standardele de calitate cât priveşte programele de televiziune şi emisiunile radio? De ce se insistă tot mai mult pe latura divertismentului în detrimentul educaţiei şi informării corecte? De ce se cultivă atât de mult apatia şi indiferenţa, obedienţa faţă de sistem?

Cum altfel, am putea caracteriza recentul experiment al Uniunii Europene al acceleratorului de la Geneva (aflat în vecinătatea sediului Lojei Prioriei Sionului), care şi-a propus nici mai mult, nici mai puţin decât descoperirea „particulei lui Dumnezeu” şi originea vieţii, cu scopul vădit de a întrona concepţia atee asupra creaţiei universului şi lumii de astăzi? De ce canalele de televiziune Discovery şi National Geographic insistă la nesfârşit pe teoriile evoluţioniste, la care oamenii de ştiinţă serioşi au renunţat de mult timp? De ce mai apar ele încă şi astăzi în programe şi manuale şcolare?

Cum se justifică orientarea tot mai puternică a majorităţii covârşitoare a mass-mediei către pornografie, desfrâu, promovarea avortului şi homosexualităţii? De ce la „sugestia” UE, România a creat şi ea un Consiliu Naţional Pentru Combaterea Discriminării şi are loc o intensă propagandă în favoarea homosexualităţii, deşi până nu demult era abia tolerată sau interzisă? Oare nu pentru a sancţiona orice protest în favoarea normalităţii? De ce pe 15 ianuarie 2008, Uniunea Europeană a adoptat o rezoluţie care propune uniformizarea între statele membre a statutului legal al relaţiilor dintre persoanele de acelaţi sex? De ce oare anul trecut Thailanda a fost lovită atât de crunt prin valurile aduse de tsunami, ştiind că în această ţară înflorise o adevărată industrie a prostituţiei şi pedofiliei?

De ce se luptă atât de mult astăzi împotriva familiei tradiţionale şi creşterii demografice? De ce se insistă pe politici contraceptive ale statului (planning-ul familial) şi pro-avort? De ce în România postdecembristă, prima lege a fost tocmai liberalizarea avorturilor, fapt care a condus la un număr record de avorturi şi atâtea catastrofe naturale? Cum de se insistă încă în România a se introduce pentru fetele de până la 14 ani vaccinul de prevenire a cancerului de col uterin Gardasil, în ciuda tuturor campaniilor ortodoxe de renunţare la el, ştiut fiind că acesta este încă experimental, că alte ţări l-au respins categoric şi că are multe efecte adverse importante, mergând în unele cazuri până la deces sau cel mai adesea la sterilitate? De ce se exacerbează drepturile copilului în detrimentul părinţilor?

Cum se justifică tot mai intensa batjocorire publică a Mântuitorului şi simbolurilor creştine şi reacţia palidă de protest a creştinilor? Cum se explică acordarea Premiului Uniter piesei Evangheliştii a Alinei Mungiu Pippidi (personalitate publică în România de ceva vreme), care batjocoreşte pe Mântuitorul, pe Maica Domnului şi pe sfinţi? Cum de s-a reuşit ca în cadrul expoziţiilor organizate de Institutul Cultural Român la New York şi în Germania, să fie prezentate blasfemii şi adevărate invitaţii la sexualitate? Ce fel de artişti sunt cei care au îndrăznit să-şi descopere descendenţa spirituală din Iuda, vânzătorul lui Hristos, sau afirmă de pildă că: „Ştefan cel Mare este un criminal, un pitic frustrat, pe care românii în nebunia lor l-au mitizat şi remitizat şi cam atât”? (cum apare în articolul lui Dragoş Constantinide, revista Presa ortodoxă, numărul semnal) Cum se explică această încercare de astăzi şi a unor umanişti europeni de a reabilita memoria lui Iuda?

Cum putem cataloga recentul film al danezului Lars Von Trier intitulat „ANTICHRIST'', film plin de orori şi de o violenţă exacerbată? Oare acest titlu nu prevesteşte apropierea domniei lui şi intrarea în memoria conştiinţei colective? Oare încercarea acestui regizor nu continuă gestul altui compatriot, care a lansat acele caricaturi blasfemiatoare la adresa lui Mahomed, care au stârnit în întreaga lume protestele lumii islamice şi care recent au fost din nou prezentate în mass-media?

De ce s-a încercat şi se încearcă şi astăzi scoaterea icoanelor şi simbolurilor creştine nu numai din şcoli, ci din întreg spaţiul public? De ce o nouă „directivă a egalităţii” a Uniunii Europene a interzis

recent afişarea însemnelor religioase în organizaţiile din cuprinsul ei care oferă servicii publice, în spitale, fundaţii, închisori etc.? Cum de s-a renunţat în România la orele de religie din licee?

De ce sediul Parlamentului European a fost proiectat tocmai după modelul Turnului Babel, care a rămas pe veci neterminat pentru ambiţia lui de a atinge cerul şi în care au fost amestecate limbile? De ce însăşi denumirea comunităţii (Europa) se bazează pe un mit grecesc precreştin iar această zeitate este „întrupată'' într-o statuie aşezată la loc de cinste, călare pe un taur?

De ce în Marea Britanie se predă acum „educaţia sexuală" şi copiilor preşcolari? De ce importăm prin mass-media Valentine's Day şi Halloween-ul, care celebrează ziua îndrăgostiţilor, respectiv cultul morţii? De ce în unele ţări se aprobă astăzi pentru bolnavi sinuciderea asistată sau eutanasia?

De ce se urmăreşte îmbolnăvirea premeditată a populaţiei (şi reducerea ei în consecinţă) prin modificarea genetică a unor viruşi, cum sunt şi cazurile gripei aviare şi celei porcine? De ce adepţii globalizării promovează politici de control al populaţiei dar şi de reducere a populaţiei, prin tot felul de măsuri şi legi? De ce alimentaţia omului devine tot mai nocivă şi artificială?

De ce chiar sub masca democraţiei şi drepturilor omului se atentează grav la libertatea şi demnitatea omului, prin obligativitatea purtării microcipurilor şi viitoarelor implanturi? De ce România s-a grăbit atât de mult să implementeze proiectul experimental al cip-urilor biometrice şi încă în modul cel mai complet, cu toate elementele? De ce acest subiect este evitat de către mass-media în ciuda protestelor unor organizaţii şi asociaţii? De ce s-a introdus deliberat şi definitiv numărul 666 în codul de bare şi în sistemul electronic central al Uniunii Europene?

Nu cumva, această criză economică (dar şi socială, culturală şi spirituală), devine un pretext ideal pentru a fi invocată crearea unei Uniuni Europene centralizate, cu şef de stat şi puteri care să controleze economia tuturor statelor membre? În sfârşit, nu este întemeiată opinia celor care cred sau sunt convinşi că omenirea alunecă pe panta unei dictaturi globale?

Am putea face mai întâi o constatare dureroasă. **În vreme ce cartea educă pe om, mass-media reeducă. Cu alte cuvinte, televiziunea şi celelalte mijloace de informare în masă încearcă şi reuşesc adeseori să schimbe sistemul de valori şi reperele culturale în sens negativ (vezi manelele, idolii şi multe alte aspecte), mergând până la spălarea deplină a creierului.**

Nu este dificil să observăm cum în prezent doar foarte puţine televiziuni (sau emisiuni), posturi de radio, ziare şi reviste, mai cultivă valorile autentice şi tradiţionale şi acea deprindere importantă a omului de a gândi singur. Aşa se face că astăzi, mulţi concetăţeni cred aproape tot ceea ce li se spune.

Pentru a înţelege fenomenul reeducării la scară naţională şi globală, ar trebui poate să studiem puţin experimentul diabolic al reeducării prin tortură de la **Piteşti** (dar şi prin constrângeri de tot felul în toate închisorile şi lagărele comuniste), petrecut între anii 1949-1952. În opinia d-lui Dumitru Bordeianu, autorul volumului „Mărturisiri din malştina disperării", la Piteşti şi Gherla „lupta s-a dat între cei ce-L slujeau pe Dumnezeu şi cei posedaţi de duhurile satanei".

Dacă vom lectura numai câteva astfel de lucrări privind reeducarea care s-a făcut acolo, privind liturghiile negre, blasfemiile, ororile şi tragediile care s-au făcut acolo, vom concluziona că, comunismul a luptat într-adevăr împotriva creştinismului şi mai cu seamă împotriva Bisericii Ortodoxe, cea care a dat de altfel cei mai mulţi martiri şi pe care nu am reuşit nici până astăzi să-i canonizăm, măcar pe unii dintre ei aşa cum era firesc şi necesar, după aşa-zisa cădere a comunismului.

Acelaşi lucru se poate spune şi astăzi, când sub masca unei democraţii aparente, de formă, vlăguite şi fără fond, globalismul încearcă să folosească şi să submineze încrederea poporului în credinţa sau religia sa, să reformeze Biserica (!) şi să-i anihileze tot ceea ce are ea mai valoros.

Asistăm totodată la o nivelare a religiilor în spiritul ecumenismului (potrivit căruia toate religiile şi credinţele sunt egale şi au pe acelaşi Dumnezeu ocrotitor!), pentru a „garanta" şi asigura „pacea lumii". Când, în fond, acesta relativizează tocmai adevărul şi caută naşterea unei noi şi singure religii pe tot globul,

care să propovăduiască spiritul lumesc, libertatea (de formă numai, precum în comunism, la Revoluţia Franceză etc.) şi toleranţa deplină între enoriaşi şi clerici. Căci secularizarea adusă de globalizare nu este altceva decât slujirea duhului acestei vremi, care este cu certitudine unul lumesc şi profund impregnat de **materialism şi consumism**, potrivit principiilor: ,,Trăieşte viaţa!" şi ,,Consumă şi aruncă!".

Globalismul se propagă astăzi prin mişcarea New Age (Noua Eră), cultivând un nou tip de morală (morala succesului şi banului), insistând asupra dorinţelor şi poftelor lumeşti. În locul adevărului, este adusă în prim plan plăcerea, adică hedonismul. De asemenea, globalismul ţinteşte spre **schimbarea din temelii a mentalităţilor tradiţionale şi a modului de a gândi** la nivel colectiv şi individual. Totul, în încercarea de a edifica (din nou!) ,,omul nou" şi Noua Ordine Mondială visată îndelung de partizanii înfocaţi ai globalizării şi imperialismului.

Reeducarea omului prin mass-media, chiar dacă se face astăzi în ascuns, fără tortură şi constrângeri făţişe, ci doar **prin reclame, bombardament informaţional, nihilism şi negativism**, totuşi generează mult stres, confuzie, nelinişte, nefericire, însingurare şi chiar depresie. Se merge încă pe filosofia lui Nietzsche, potrivit căreia Dumnezeu a murit şi nu mai e prezent în creaţie, deşi ştim că acesta înainte de a muri în azilul de nebuni, alerga pe câmp strigând că el este Dumnezeu!

Este interesant că, în volumul ,,De la epuizare la echilibru", autorul acestuia, Ben Kubassek afirmă că ,,suntem puternic influenţaţi de ceea ce citim şi vedem cel mai mult", iar ,,mass-media alimentează minţile noastre cu negativism, deoarece negativismul este cel care face ziarele să se vândă şi rata vizionării TV să crească". Am putea completa poate spunând că, negativismul este căutat premeditat tocmai pentru a-i îndepărta pe oameni de Dumnezeu şi pentru că mass-media este formator de opinie. Nu putem crede că asta chiar îşi doresc spectatorii, ascultătorii şi cititorii.

Uitaţi-vă la tinerii care neglijaţi fiind de părinţii lor, evadează în lumea virtuală a filmelor violente sau erotice, a jocurilor violente de pe calculator ş.a.m.d. Sunt tot mai mulţi care îşi spală creierul în felul acesta, descurajaţi fiind şi de viitorul care li se prezintă sumbru şi lipsit de perspectivă, care îşi pierd adesea orice motivaţie şi bucurie de a trăi frumos. Cu ei însă se va construi lumea desacralizată de mâine! În confuzia creată şi întreţinută de mass-media, pentru ei sentimentul iubirii echivalează cu erotismul...

TREBUIE SĂ FACEM CEVA ÎMPOTRIVA REEDUCĂRII TINERILOR DIN SOCIETATEA CONTEMPORANĂ

Dacă aţi observat, în zilele noastre un creştin care vrea să mărturisească sau mărturiseşte pe Hristos, trăind cu adevărat în duhul ortodoxiei, este imediat etichetat în mass media ca fundamentalist, extremist, fascist, xenofob, antisemit sau în cel mai fericit caz habotnic, antiprogresist. Nu credeţi că aceasta dovedeşte o crasă intoleranţă şi o ură furibundă din partea duşmanilor ortodoxiei? Nu este şi acest fapt o dovadă că aşa începe prigoana împotriva creştinismului?

Nu cred nici că este o cauză pierdută să popularizezi anumite idei şi lucrări ale altor autori şi să tragi astfel un semnal de alarmă mai puternic în societatea noastră amorţită şi adormită nu demult de propaganda bolşevică iar acum de cea a globalismului şi consumerismului. Există o decădere dramatică a spiritualităţii şi culturii în societatea contemporană, care nu s-a eliberat nicidecum de mentalităţile comuniste. Sufletul românesc este încă mutilat şi are nevoie de regenerare.

Este absolut îngrijorător adevărul că astăzi, unele sondaje indică faptul că **jumătate din cei intervievaţi afirmă că se trăia mai bine pe timpul comunismului şi regretă acea perioadă**. Nu este oare o dovadă de uitare, nepăsare, ignoranţă şi pragmatism?

Dar oare după 1989 au venit într-adevăr capitaliştii la putere şi au dispărut comuniştii? Puteau să se schimbe ei peste noapte în capitalişti veritabili? Doar dacă admitem faptul că ideologia comunistă era bună numai pentru manipularea maselor şi nu era şi crezul lor. În aceste condiţii, când comunismul şi-a arborat doar o faţă umană, ne putem explica de ce nu s-a adoptat atunci legea lustraţiei, care ar fi interzis accesul foştilor activişti şi securişti în funcţiile publice, de ce au fost arestaţi şi bătuţi cei care au protestat vreo două luni în Piaţa Universităţii împotriva restauraţiei comunismului în România, de ce au venit în câteva rânduri minerii să maltrateze intelectualitatea bucureşteană şi chiar de ce sfinţii închisorilor nu au fost nici până astăzi canonizaţi.

Aceleaşi sondaje ne spun şi că **mulţi tineri cu vârsta cuprinsă între 10-18 ani declară că s-au gândit la sinucidere sau chiar au încercat**. Sinuciderea este victoria finală asupra omului. Occidentul are un număr mare de sinucideri. Mă doare sufletul să constat un asemenea fapt, şi să văd cum tot mai mulţi români se depărtează de Dumnezeu, căzând în diverse patimi, erezii şi boli psihice, toate cultivate cu ardoare de globalismul actual. Materialismul, modernismul, formalismul şi ignoranţa fac tot mai multe victime.

Pe lângă faptul că omul contemporan citeşte arareori o carte şi încă mai rar se interesează de problemele societăţii în care trăim cu toţii, observăm acapararea presei, televiziunii de mari trusturi străine. Până şi marile librării de astăzi ne atrag cu nenumărate volume luxoase aparţinând unor edituri şi autori care promovează cu nonşalanţă ideile şi teoriile anticreştine agreate de cercurile masonice.

Se pare că şi editura Humanitas ţine de loja cu acelaşi nume, iar astăzi fac reduceri de preţ şi oferă o parte din titluri în liceele din România? Puteţi fi de acord cu opiniile actuale ale unor autori precum Andrei Pleşu şi Gabriel Liiceanu? Cum e posibil ca aceste librării şi edituri (Trei, Rao, etc. etc.) să expună ostentativ „operele” lui Karl Marx (pe ideologia marxist-leninistă se fundamentează comunismul), Sigmund Freud (potrivit căruia omul nu se poate înfrâna, de unde şi revoluţia sexuală ulterioară), Charles Darwin, Dan Brown şi alţii asemenea? Probabil că ele mizează mult pe ignoranţa tinerilor, pe faptul că gusturile pot fi formate, mentalul poate fi modelat iar ideile gnostice pot fi sugerate sau inoculate mai uşor, având în vedere curiozitatea şi dorinţa de cunoaştere a lor.

Femeia modernă este reeducată să fie libertină, independentă şi carieristă şi să renunţe la familie şi copii. Pentru că poftele senzuale şi trupeşti, dorinţele personale egoiste au câştigat teren şi întâietate. Oare nu mai există credinţă, nădejde şi dragoste? Doar pofte din acestea josnice?

Majoritatea oamenilor au devenit egoişti. Fac totul pentru ei şi nu îi mai interesează nimic altceva. Ei aduc de regulă argumentul că viaţa e dură şi trebuie să supravieţuim. Însă nu sunt toţi astfel. Unii se străduiesc să-i facă fericiţi pe cei apropiaţi şi pe semenii lor. Până şi o vorbă bună ajută mult, pentru că omul contemporan are nevoie mai mult ca oricând de încurajări sau mângâieri, de respectul, sprijinul şi de iubirea celor din jur.

Noi trebuie să ne împotrivim războiului psihologic dus împotriva poporului român. Imaginea României şi românilor este mereu denigrată atât în ţară, cât şi peste hotare. Au apărut panouri mari publicitare care ne spun că nu suntem buni de nimic şi că nu avem viitor. Sunt infiltraţi oameni în anumite zone ale sportului românesc de performanţă pentru că rezultatele notabile de acest gen ar influenţa în bine moralul poporului român. Chiar şi în concursurile de genul Eurovision, suntem boicotaţi la nivelul politic (50% reprezenta nota juriului din ţările participante), când avem reprezentanţi bine pregătiţi ş.a.m.d.

Noi trebuie să ne opunem actelor personale cu cip şi viitoarelor biocipuri (cipuri implantabile), prin care devenim sclavii globalismului şi dictaturii, lepădându-ne treptat şi în final cu totul de Hristos. Dacă noi nu vom reuşi acum acest lucru, **mai târziu nimeni nu va mai putea opune nici cea mai mică rezistenţă**!

NU INTERNETUL DĂUNEAZĂ GRAV ORTODOXIEI

Fiecare dintre noi are dreptul la replică derivând din libertatea de exprimare consacrată şi de legea fundamentală care este Constituţia. Fiecare creştin are şi această datorie sfântă de a mărturisi Adevărul.

Prin urmare, nu putem trece cu vederea sau sub tăcere anumite articole din presa românească, cu precădere din presa care se pretinde încă a fi şi ortodoxă.

Să luăm cazul articolului ,,Internetul dăunează grav Ortodoxiei", semnat de dl. Răzvan Bucuroiu în revista ,,Lumea credinţei" (ianuarie 2011, pag. 3-4), dezvoltat şi în câteva numere ale acesteia.

La prima vedere, în special pentru cei neavizaţi în problemele cu care se confruntă ortodoxia, articolul nu pare de rea credinţă, incriminând internetul, care astăzi mai mult tulbură minţile tinerilor decât îi ajută să-şi dezvolte personalitatea, le creează nelinişte, indignare, revoltă, amărăciune, depresie şi chiar deznădejde... Însă vom vedea că avem de-a face cu o generalizare care nu corespunde adevărului.

Lecturând cu mai multă atenţie articolul cu pricina, descifrăm şi motivele pentru care militează. Iar motivul principal este acesta: să discrediteze şi să reducă la tăcere pe toţi aceia care au îndrăznit şi critică globalizarea şi oculta mondială (francmasoneria).

Prin cuvintele şi sintagmele folosite, m-am simţit personal vizat, ca unul din autorii care au scris destul de mult despre comunism şi globalizare, despre capcanele întinse omului contemporan şi atacurile îndreptate cu precădere împotriva ortodoxiei.

Autorul acestui articol, vorbeşte printre altele de aşa-zisul gust al românului pentru exagerări şi pentru ,,teoria conspiraţiei", de execuţiile şi sentinţele bloggerilor de pe Internet de tip ,,România Mare", de ,,reeducarea sufletelor creştine slabe prin site-urile ortodoxe", de ,,refuzul realităţii" şi idealizarea unui ,,trecut fabulos", de ,,lagărul virtual al internetului" şi de ,,stricarea suflatelor" celor care cad pradă deznădejdii...

În primul rând, avem convingerea nestrămutată că nu Internetul (sau oricare alt mijloc de informare în masă) este ,,virusul mortal care loveşte Ortodoxia perfid şi nu are antidot", ci globalismul actual care atacă ortodoxia pe diverse căi, care mai de care mai subversive, cum ar fi: promovarea asiduă a sectarismului, ecumenismului, materialismului, relativismului, imoralităţii în mass-media (erotismului, violenţei, pornografiei), teoriilor evoluţioniste (darwiniste şi neodarwiniste) etc.

Fără îndoială că, adepţii sau promotorii globalizării în lume sunt înregimentaţi în francmasoneria condusă de evreii sionişti (ultranaţionalişti), cei care nu au renunţat încă la teoria sau teza poporului ales cândva de Dumnezeu.

Credem că, a vorbi astăzi de ,,teoria conspiraţiei" reprezintă o mare diversiune şi un mare neadevăr. Conspiraţia împotriva libertăţii popoarelor de a avea propriul lor destin prin crearea unui GUVERN MONDIAL, unei REPUBLICI UNIVERSALE, unei RELIGII UNICE este cât se poate de vizibilă astăzi şi cât se poate de reală! Pentru că una este teoria şi alta este practica, dovedindu-ne că totul converge către acest suprem obiectiv masonic urmărind controlul absolut şi puterea sau supremaţia mondială.

Această sintagmă ,,teoria conspiraţiei" neagă astfel adevărul şi încearcă să ascundă obiectivele evreilor sionişti. În mod indirect neagă implicarea masoneriei în dirijarea cursului unor evenimente sau unei părţi a istoriei omenirii, deşi unii masoni se laudă mult cu personalităţile lor absolut remarcabile care au influenţat ,,evoluţia omenirii".

Autorul afirmă că ,,ne stricăm sufletele cu adevăruri imposibil de verificat şi nici de purtat ca povară". Cu alte cuvinte, nu avem nevoie de raţiune şi nici nu trebuie să cunoaştem lumea în care trăim. Dar, oare avem nevoie de dovezi palpabile pentru a crede în Dumnezeu şi în cuvintele proorocilor care

ne-au vorbit de vremurile din urmă când va veni sfârşitul lumii? Cunoaşterea adevărului ne conduce automat la deznădejde? Dimpotrivă, ea trebuie să fie un imbold pentru a demasca uneltirile vrăjmaşului şi celorlalţi creştini, pentru a nu-şi pierde credinţa sau sufletul.

Părerea noastră este că la ora actuală există multe dovezi privind existenţa masoneriei şi chiar despre planurile lor. Există temple masonice deschise formal publicului larg în unele ţări. Există cărţi şi afirmaţii făcute de personalităţi publice de prestigiu din ţara noastră şi din întreaga lume despre acest subiect. Există unii care au înfruntat moartea şi au demascat până la un punct masoneria. Există unele documente ale acesteia care au căzut întâmplător în mâinile altora, cum este şi lucrarea tradusă de Ionel Moţa „Protocoalele Înţelepţilor Sionului”.

Apoi, avem nenumărate dovezi ale imixtiunii masoneriei în treburile politice deşi ei afirmă exact contrariul: Războiul de Independenţă din SUA, Revoluţia Franceză din 1789, Revoluţiile din Europa din 1848, Revoluţia bolşevică din Octombrie 1917 din Rusia, maleficul experiment mondial al comunismului şi multe alte evenimente politice de mai mică amploare.

Este un fapt de notorietate că, preşedinţii SUA şi candidaţii la preşedinţie din SUA (cu rare excepţii), precum şi mulţi dintre politicienii americani sunt masoni. În multe ţări, chiar ocuparea unei funcţii importante cum sunt şi posturile de judecător depinde şi la ora actuală de apartenenţa la o organizaţie masonică! Aşa cum, în comunism trebuia să ai carnet de membru pentru a dobândi o funcţie sau o avansare.

Există şi multe alte dovezi care demonstrează clar că, până şi mari personalităţi din alte domenii, precum Voltaire şi Freud, Nicolae Iorga şi Mihail Sadoveanu la noi, au aparţinut masoneriei sau unei Biserici Sataniste (ca toate sectele conduse din umbră tot de masonerie).

Apoi, nu ştim că Bisericile Ortodoxe din Grecia, Rusia, Serbia, România, Cipru au condamnat în Sinoadele lor deja francmasoneria? Există documente imbatabile. În România sunt încă în vigoare dispoziţiile din 1937. Unul din motivele pentru care Carol al II-lea a desfiinţat în 1938 democraţia şi partidele pentru a instaura dictatura lui personală.

Nu ştim la ce fel de Biserică se referă autorul (sau credem că e vorba de Patriarhia Română, care stă foarte pasivă), când spune mai departe: „Îţi spune Biserica ta ceva? Nu asculţi, că ai aflat tu de pe internet că lucrurile stau tocmai pe dos. Te sfătuieşte duhovnicul tău să faci sau să nu faci cutare lucru? Nu eşti fraier şi nu pleci urechea, că tu ai duhovnici ai neamului, dar şi consilieri spirituali, care postează comentarii şi sfaturi duhovniceşti *on line*.” Oare, în viziunea autorului Biserica se reduce la înalta ei ierarhie, care foarte probabil a îmbrăţişat ecumenismul? Nu a numit marele nostru teolog Dumitru Stăniloae ecumenismul ca fiind „produsul masoneriei”?

Iar noi ştim că mulţi clerici şi mireni se opun ecumenismului, dictaturii mondiale şi globalizării. Îi contestă autorul pe marii duhovnici ai neamului pe care nici nu i-a pomenit, precum Ilie Cleopa, Arsenie Boca, Arsenie Papacioc, Ioanichie Bălan, Iustin Pârvu şi alţii? Ne întrebăm dacă autorul are măcar cunoştinţă despre lucrările lor.

De aceea, a incrimina Internetul reprezintă o greşeală gravă. A susţine că el atentează la viaţa duhovnicească şi duhul ortodoxiei este iarăşi o atitudine contrară adevărului. Dimpotrivă, noi credem că deranjează tot mai mult tocmai această deconspirare a globalizării şi masoneriei. Adevăraţii creştini nu se tem decât de Dumnezeu şi nu se tulbură sufleteşte analizând sau văzând ce se întâmplă în jur. Trăind în duhul ortodoxiei, ei se întăresc permanent prin participarea la slujbe (Sfintele Taine), post, rugăciune şi împlinirea poruncilor (faptelor creştine). Niciun fir de păr din capul omului nu cade fără voia lui Dumnezeu.

Aşadar, Internetul, ca mijloc modern şi rapid de comunicare şi cu o tot mai mare răspândire, nu trebuie demonizat şi respins. Sigur că o anumită cenzură ar fi de dorit, dar numai în privinţa protejării site-urilor ortodoxe, care prezintă ortodoxia şi problemele ei, care sunt infestate de linck-uri sau

materiale postate de anumiţi haeckeri sau profesionişti plătiţi anume în acest scop pentru a semăna confuzie sau a arunca în derizoriu subiecte importante (promovând pornografia, jocurile violente şi cele virtuale).

Nu sunt lipsite de importanţă nici ingerinţele grupului G8 a ţărilor puternic industrializate, care au avut reuniuni unde au ridicat şi problema reglementării Internetului (considerând-o deci foarte importantă!). Deja acordul internaţional ACTA din 2012 a fost foarte criticat de mulţi tineri din multe ţări pentru că este un atentat la libertatea de exprimare.

Discreditarea de către dl. Răzvan Bucuroiu a tuturor celor care se opun masoneriei merge chiar până la insinuarea nebuniei lor: „Te miri cum de mai existăm pe planetă ca oameni ai credinţei, într-atâtea atacuri ale ocultei, ale agenturilor (ironie vizavi de „agenturile străine" pomenite de Ceauşescu la mascarada de proces intentat de un tribunal ad-hoc excepţional – n.a.), ale coruptelor guverne euro-atlantice?! Toate sunt descrise însă minuţios, cu o siguranţă bolnavă. Reeducarea sufletelor creştine slabe, prin aceste site-uri, este garantată! Căci despre reeducare este vorba aici. Devii bănuitor, ciufut. Şi se usucă dragostea din inimă, încrederea, speranţa."

Mai mult, adversarii globalizării sunt acuzaţi că fac o „reeducare" asupra credincioşilor slabi sau neîntăriţi în credinţă. Este practic o răsturnare totală a planurilor şi a realităţii. Nu masonii s-au ocupat de reeducare (spălarea creierului), ci ortodocşii care vorbesc de „himera masoneriei" sunt „torţionari"!... Noi nu credem că omul prevenit în acest fel devine suspicios şi confuz, ci dimpotrivă, devine mai vigilent, mai lucid şi mai bine informat. Ori, ei tocmai asta vor, ca oamenii să fie cât mai puţin informaţi sau ignoranţi.

Este întâmplător faptul că, în altă revistă patronată de acest domn Bucuroiu, fost preşedinte al Asociaţiei Ziariştilor şi Editorilor Creştini, în „Lumea monahilor", apar articole de genul „Lupta anti-cip e o ţintă falsă" semnat de Stareţul Iustin de la Oaşa? Ne îndoim că dumnealui ar fi de cu totul altă părere.

Până la urmă pe cine deranjează atât de mult prezenţa site-urilor ortodoxe în general? Pe cine deranjează existenţa crucilor şi icoanelor în spaţiul public? Oare nu pe cei care luptă de fapt împotriva adevărului şi împotriva lui Dumnezeu? Sfânta Scriptură ne spune că înţelepciunea lumii acesteia este nebunie înaintea lui Dumnezeu. Mândria masonilor legată de cunoaştere şi înţelepciune este nemăsurată. Iar în Patericul Egiptean mai scrie: „A zis iarăşi Avva Antonie (cel Mare – n.a.): va veni vremea ca oamenii să înebunească şi când vor vedea pe cineva că nu înebuneşte, se vor scula asupra lui, zicându-i că el este nebun, pentru că nu este asemenea lor."

RELIGIA ŞI ŞTIINŢA NU SUNT DELOC ÎN OPOZIŢIE, CI COMPLEMENTARE

Nu demult a avut loc la universitatea din municipiul Piteşti o conferinţă intitulată ,,Religia vs. Ştiinţa”. Din păcate, am zărit afişul doar cu o zi întârziere, aşa că nu am mai participat. Cred că a fost cu adevărat interesantă. În acelaşi timp, am zărit întâmplător pe una din aleile unui parc scris astfel: ,,ŞTIINŢA SE ÎNŢELEGE. RELIGIA SE CREDE.” Iar acest mesaj mi-a dat impulsul de a scrie astăzi prezentul articol.

Cum am putea oare descifra mesajul de mai sus? Cu alte cuvinte înseamnă în opinia noastră, că ştiinţa are la bază înţelegerea raţională (probată obiectiv, în mod ştiinţific), în timp ce religia se bazează doar pe credinţă. El ne sugerează aşadar opoziţia dintre acestea şi mai mult decât atât, superioritatea ştiinţei omeneşti faţă de învăţătura şi legile lui Dumnezeu...

Ne putem pune întrebarea fireşte dacă şi în religie există raţiune. Credinciosul este lipsit oare de facultatea sufletească a raţiunii, de puterea de a judeca lucrurile? Dar atunci, teologia (şi implicit învăţământul teologic), care în traducere din limba greacă înseamnă ştiinţa despre Dumnezeu, nu mai este ştiinţă şi ar trebui exclusă din cadrul învăţământului pentru că nu este palpabilă şi nu oferă date concrete? Atunci ce facem şi cu alte ştiinţe precum cele juridice, psihologia, logica şi altele, care nu au nici ele un caracter tehnic?

Doar sectele şi alte confesiuni religioase care se bazează în mod exclusiv pe credinţă, obiceiuri şi superstiţii (perpetuate încă din epoca precreştină), ar putea fi într-o opoziţie cu ştiinţa, precum în vremea Inchiziţiei Catolice, când unii oameni de ştiinţă erau arşi pe rug, deoarece au şi astăzi practici rituale străvechi precum magia albă şi magia neagră. Mai putem adăuga ezoterismul (pornit de la alchimie), yoga, bioenergia etc.

Ortodoxia (în traducere DREAPTA CREDINŢĂ) nu este în fapt, dacă ne gândim mai bine, nici măcar una din religiile existente. Este un mod de viaţă aparte, întemeiat pe învăţătura lăsată nouă tuturor de Mântuitorul Iisus Hristos (legea iubirii lui Dumnezeu şi a aproapelui nostru), care o completează pe cea din Vechiul Testament.

În ortodoxie, nu există doar credinţa în Dumnezeu. **Credinţa fără fapte este moartă**, adică nu are nicio valoare sau substanţă. Iar faptele creştine pot fi de multe feluri, cum ar fi mai ales rugăciunile, postul, prezenţa la sfintele slujbe ale Bisericii, milostenia trupească (sprijinul material) şi sufletească (consilierea, alinarea suferinţelor), sfinţirea casei şi altor bunuri etc.

Cum s-ar putea ca religia şi ştiinţa să fie opuse? Ele nu au scopuri diferite, deoarece urmăresc progresul material şi spiritual al omului. Aşadar, ştiinţa este complementară religiei, iar toate invenţiile omului, făcute în beneficiul omului, sunt opera lui Dumnezeu. Chiar mari savanţi au recunoscut acest lucru. Însă **masonii au creat această sciziune între religie şi ştiinţă**, revendicând ştiinţa de partea lor şi cuceririle ştiinţei, a minţii omeneşti, preaslăvind OMUL. S-a văzut acest lucru mai ales începând cu epoca Renaşterii, întoarcerii la OM şi la filozofia umanismului.

E adevărat că metodele acestora de cercetare diferă, iar religia răspunde mai mult la întrebarea ,,De ce?” şi analizează ceea ce se întâmplă în jurul nostru şi cu noi înşine, în timp ce ştiinţa răspunde la întrebarea ,,Cum?”, explicând în detaliu în ce fel se întâmplă fenomenele acestea. Dar, nu le putem privi ca fiind opuse, ci complementare, adică completându-se astfel una pe cealaltă ca în ,,mariajul” dintre suflet şi trup, ambele lucrând în folosul omului (spiritual şi material). Religia se adresează sufletului, care are nevoie de hrana sa spirituală. Ştiinţa are în vedere mai mult bunăstarea materială a omului.

FRAŢI ORTODOCŞI, DESFRÂUL VA ATRAGE CEL MAI MULT SFÂRŞITUL LUMII

Este un adevăr dureros faptul că asistăm astăzi la prăbuşirea valorilor tradiţionale spirituale şi culturale autentice. Iar locul acestora este preluat de non-valorile unei pseudo-culturi în cadrul căreia creştinismul este repudiat fiind considerat în mod greşit învechit şi depăşit.

Dar, analizând această decădere a omenirii (în fond dramatică), nu ne este prea greu să anticipăm deznodământul: sfârşitul lumii şi Judecata lui Dumnezeu. Aşa gândim noi, văzând schimbările care se petrec în întreaga lume şi provocările şi ameninţările tot mai explicite la adresa noastră, a creştinilor. Ortodoxia este lovită din toate părţile. Vedem cum se încearcă consecvent smulgerea rădăcinilor creştine ale societăţii şi alungarea din spaţiul public a lui Dumnezeu.

Noi ar trebui să ne reamintim că Sodoma şi Gomora au fost distruse complet prin pedeapsa divină tocmai datorită desfrâului celor care trăiau acolo. Ar trebui să vedem ca şi cei dinaintea noastră mâna lui Dumnezeu în cazul cutremurelor, inundaţiilor şi altor calamităţi, pe care alţii le numesc ,,naturale''...

Amintiţi-vă de cazurile mai recente, când valuri seismice au spulberat mari părţi din litoralul Thailandei, când uraganul Katrina a lovit mai ales oraşul New Orleans din SUA. Ei bine, poate nu ştim că tocmai în aceste locuri exista un desfrâu generalizat, constând în multă pornografie, prostituţie, libertinaj şi jocuri de noroc...

Nimeni să nu desconsidere această patimă a desfrânării. Revoluţia sexuală a libertinajului care a debutat cu psihanaliza lui Freud a diminuat considerabil conştiinţa păcatului în această privinţă. Nimeni să nu se laude nici măcar în sinea lui că a biruit această patimă grea, pentru că ea poate renaşte oricând cu putere.

Este bine să descifrăm cauzele, efectele şi remediile acestei teribile maladii sufleteşti şi trupeşti răspândită astăzi peste tot în lume, în condiţiile în care ipocrizia, minciuna, ignoranţa, uitarea şi nepăsarea noastră a tuturor au atins cote de nesuportat.

Când vorbim despre desfrânare, ne referim la mai multe aspecte: lăcomia la mâncare şi băutură, onania (masturbarea şi paza de a nu avea copii), frauda conjugală sau dintre parteneri faţă de Dumnezeu (prin folosirea prezervativului, legarea trompelor uterine la femei), malahia între parteneri (atingerile sexuale), curvia (relaţiile trupeşti dintre cei necununaţi religios), preacurvia (adulterul sau relaţiile trupeşti extraconjugale), neînfrânarea în posturi, sărbători şi în zilele de post din cursul săptămânii, avorturile chirurgicale dar şi cele hormonale (prin folosirea pilulei contraceptive, steriletului şi altor metode), homosexualitatea, sexul în grup, sexul prin schimbarea partenerului şi alte perversiuni sexuale, prostituţia şi masajul erotic, consumul de pornografie, vorbirea şi comportamentul obscen, gândirea pătimaşă faţă de trupul unei persoane ş.a.

Dacă vom cerceta cauzele desfrânării, vom constata că ele depind în mare măsură de valorile dobândite prin educaţia din familie şi societate (şcoală, anturaj, mass-media). Mai importante credem că sunt: neînfrânarea noastră (provenind din curiozitate sau neputinţe trupeşti şi voinţă aproape inexistentă în acest caz), promovarea în societate prin diverse programe de sănătate şi învăţământ şi prin mass-media a desfrâului sub toate sau aproape toate aspectele prezentate mai sus (la care se mai adaugă promovarea feminismului, a relaţiilor libertine, a educaţiei sexuale încă de la grădiniţă!, a cabinetelor de planificare familială etc.).

O altă cauză ar putea fi şi nivelul de trai precar sau sărăcia, când unele femei aleg sau sunt împinse să ia calea prostituţiei...

Cât priveşte efectele desfrânării, vom constata că ele afectează atât sănătatea, cât şi personalitatea celor în cauză. Printre bolile frecvente care îi afectează se enumeră cele cu transmisie sexuală (bolile

venerice, SIDA) dar în ultima vreme şi cazurile de cancer (în special de col uterin la femei şi de prostată la bărbaţi). În plan social, desfrânarea ne îndepărtează de toate valorile morale, ba chiar încurajează infracţionalitatea (violuri, incesturi, crime etc.) Iar în plan duhovnicesc, ne îndepărtează de harul lui Dumnezeu şi de comuniunea cu El. Prin retragerea sau diminuarea harului primit de noi la Sf. Botez, avem parte de multe necazuri şi suferinţe, fiind lăsaţi o vreme la mâna vrăjmaşului nostru şi al lui Dumnezeu. Nu întâmplător există porunca a VII-a din Decalog care ne spune SĂ NU DESFRÂNĂM.

Să încercăm să descoperim şi remediile iar acestea vin mai ales prin trezirea conştiinţei noastre la realitate şi prin cunoaşterea pericolelor la care ne expunem, dacă nu dorim să experimentăm suferinţa într-un grad până la care nu vom mai suporta. Doar puţini, cu ajutorul lui Dumnezeu fireşte pot să se mai întoarcă din drumul acesta al pierzării...

De mult folos ne este participarea la slujbe şi la Sf. Taine (spovedania, Sf. Împărtăşanie, Maslul şi celelalte). Apoi, lectura unor reviste şi cărţi ortodoxe în care apare învăţătura Sfinţilor Părinţi. De asemenea, conştientizarea faptului că suntem fiecare în mijlocul unui război nevăzut, că se duce un adevărat război împotriva familiei şi valorilor creştine şi naţionale.

Noul păgânism are drept idol SEXUL (SEXUALITATEA). Acest cult al sexului neîngrădit şi al amorului liber introduce un nou tip de cultură, o cultură a morţii dar în acelaşi timp constituie un important MIJLOC DE CONTROL DEMOGRAFIC AL POPULAŢIEI! Fără îndoială, cercurile ocultei mondiale urmăresc declinul sever al natalităţii.

Şi de ce se încurajează desfrânarea mai ales în ţările preponderent ortodoxe? Oare nu pentru a le ruina cu totul?

De ce tot mai mulţi medici ginecologi recurg sau recomandă uşor operaţia de cezariană? Nu ştiu tocmai aceştia că în acest caz, organismul femeii se reface mai greu, că pot rămâne cu urmări, că o descurajează de a mai avea alţi copii, că le împiedică să aibă o vreme alt copil? Ba, mai mult, le învaţă să se ,,protejeze'' prin legarea trompelor, sterilet şi alte metode contraceptive. Evident, nu au niciun interes real pentru sănătatea şi viaţa lor. Pentru că adevărul este că se pot declanşa în acest fel diverse forme de cancer şi alte complicaţii...

Cine va reflecta îndelung asupra acestor probleme, va admite că sexul este CEL MAI PUTERNIC DROG. De aceea nu e deloc uşor să lupţi cu el. Împotriva acestuia Preacuviosul Casian Romanul spunea: ,,... războiul cu patima poftei trupeşti este de neocolit pentru suflet până când sufletul nu va cunoaşte că acest război este mai presus de puterile sale, că nu este cu putinţă a primi izbândă asupra lui prin nevoinţa şi sforţarea proprie, fără ajutor şi acoperământ de la Domnul.''

Este recomandată de către un părinte chiar vorbirea mai rară şi mai puţină cu femeile în acest caz sau şederea pentru o vreme departe de ele (la un schit sau o mănăstire, precum la Frăsinei sau în Muntele Athos din Grecia, unde nu au acces femeile). Căci ne spune Sf. Efrem Sirul: ,,Nu numai prin depărtarea de bucate, ci şi prin oprirea ochilor, ca să nu vadă deşertăciuni, se surpă dracul curviei...''

Să nu pierdem din vedere că orice patimă ne înrobeşte păcatului şi prin el ne pierdem libertatea dăruită de Dumnezeu. Iar ,,stăpân adevărat este cel ce se stăpâneşte pe sine şi nu se lasă robit de pofte josnice...'', ne spune înainte de a fi martirizat Sf. Ierarh Filip din Rusia din ordinul ţarului Ivan cel Groaznic.

Chiar Sf. Apostol Pavel ne îndeamnă stăruitor să fugim de desfrânare, pentru că trupul ,,este templu al Duhului Sfânt'' şi ,,nu e pentru desfrânare, ci pentru Domnul...'' În aceeaşi Epistolă către Corinteni zice: ,,Nu vă amăgiţi: Nici desfrânaţii, nici închinătorii la idoli, nici adulterii, nici batjocoritorii, nici răpitorii nu vor moşteni împărăţia lui Dumnezeu.''

Cum este posibil ca în zilele noastre toate devianţele sexuale să devină peste noapte normalitate şi chiar recomandate nouă? Cum e posibil ca unele posturi de televiziune să facă propagandă făţişă desfrâului, incitând la excursii în zone exotice pe mari vapoare de croazieră şi pe care arată că se practică nudismul, sexul în grup, sexul prin schimbarea partenerului etc.? În vreme ce vechiul creştinism este numit fanatism...

Putem noi oare să ducem o viaţă lipsită de înfrânare şi moralitate? Dumneavoastră aţi cumpăra bunăoară un automobil defect, care nu are frâne sau aţi circula cu acesta ştiind că acestea îi lipsesc?

Desigur cea mai bună soluţie este înfrânarea din proprie voinţă şi arătarea că Îl cinstim mai mult pe Dumnezeu, potrivit primelor două porunci din Decalog prin care avem o atitudine dreptslăvitoare.

SFÂRŞITUL LUMII ŞI VENIREA ANTIHRISTULUI NU SUNT BASME DE ADORMIT COPIII

Este o realitate faptul că foarte mulţi creştini şi aproape toţi laicii nu au timp sau nu vor să audă de apropierea sfârşitului lumii şi de dictatura mondială a Antihristului, despre care ne vorbeşte Sfântul Apostol Ioan în Apocalipsă. Sigur că şi aici există o mare Taină a lui Dumnezeu din moment ce nici oamenii şi nici îngerii nu ştiu când se va întâmpla acest lucru.

În istoria omenirii şi mai cu seamă în ultimele veacuri au existat mulţi antihrişti notorii precum Stalin, Hitler, Pol Pot, Ceauşescu, însă Antihristul care va veni va fi Unicul, cel mai mare dintre toţi. Diavolul îi va da toată puterea lui iar Dumnezeu îi va îngădui să stăpânească un timp scurt lumea pentru că mulţi oameni vor iubi fărădelegea şi vor fi amăgiţi de satana.

Se spune că Antihristul va fi crescut în ascuns şi va apărea uimind la început omenirea cu „geniul" şi cunoştinţele lui, fiind numit „învăţătorul Lumii". El va face tot posibilul să fie cât mai agreat şi iubit de oameni, astfel încât să fie recunoscut ca fiind el Hristos la a doua venire a Sa. Se va strădui să-L imite pe Hristos şi să-i atragă în cursă pe cât mai mulţi dintre ortodocşi, până când va fi uns ca împărat al lumii în noul Templu al lui Solomon din Ierusalim. Iar odată ce îşi va fi atins acest scop, va instaura cea mai cruntă dictatură din istoria omenirii printr-o teroare şi violenţă greu de imaginat. Atunci va începe prigoana făţişă împotriva creştinilor şi celor care nu i se vor închina şi nu-l vor adora.

Până atunci putem vorbi de o prigoană ascunsă împotriva celor îi stau în calea acestor planuri. Antihristul ţine morţiş să-L imite pe Hristos pentru a amăgi, fiind interesat a cuceri cât mai multe suflete din rândul credincioşilor. Iar mijloace de a prigoni sunt multe şi variate în funcţie de situaţia şi profilul psihologic al fiecăruia.

Observăm noi înşine că **timpul Antihristului e foarte aproape**. Semnele vremurilor şi folosirea noilor tehnologii împotriva omului ne indică acest lucru. De asemenea, răcirea credinţei, înstrăinarea dintre oameni, înmulţirea infracţiunilor, extinderea aplicaţiilor microcipurilor pentru supraveghere şi control asupra omului, roboţii militari (cu care vor fi înzestrate unele armate, în primul rând cea americană), precum şi multe altele sunt semne clare care prevestesc venirea Antihristului. Iar criza mondială actuală, cheltuielile exorbitante care încă se mai fac pentru înarmare, ne îndreptăţesc să credem că într-adevăr este foarte posibil un al treilea război mondial în urma căruia va apărea „Salvatorul", adică tocmai Antihristul.

Nu mai este deja un secret faptul că până în 2015 se preconizează ca în dotarea armatei americane să figureze un număr mare de roboţi (probabil humanoizi), cam jumătate din efectiv! Desigur aceste maşini ucigaşe vor constitui un pericol redutabil.

După cum avertiza cercetătorul Peter Singer, cel mai mult ar putea avea de suferit tot populaţia civilă, pentru că aceste maşini nu au compasiune sau sentimente omeneşti. Pe de altă parte, aceştia nu ar putea fi distruşi cu uşurinţă şi ar putea fi folosiţi ca „terorişti" kamikadze, pentru a detona încărcături explozive în pieţe aglomerate, centre comerciale etc. Şi credem că, chiar ar putea fi foarte eficienţi în luptă prin dotarea lor cu radare termice de identificare a omului de la distanţă, chiar dincolo de unele obstacole. Ştim că există deja asemenea radare chiar la frontierele unor state, inclusiv la graniţele Uniunii Europene pentru a împiedica trecerea frauduloasă.

FEMEIA MODERNĂ ESTE CREAŢIA MASS-MEDIEI CONTROLATĂ DE OCULTA MONDIALĂ

Observăm cu toţii anumite schimbări care s-au produs în societate în ultimii 50 de ani în special. Constatăm că s-au implementat diverse legi şi au apărut tot soiul de mentalităţi în opoziţie adeseori flagrantă cu morala creştină, cu obiceiurile şi tradiţiile noastre.

Dacă parcurgem revistele adresate în special femeilor vom avea surpriza poate de a constata că ele spun cam aceleaşi lucruri îndreptând femeia zilelor noastre în direcţia greşită, determinându-le să înghită astfel tot felul de concepţii aşa-zis moderne dar profund impregnate de materialism şi ateism, transformând-o mai ales într-un fidel consumator al viitoarei societăţi globale.

Din toate observaţiile noastre reiese că femeia de astăzi este supusă realmente unei **reeducări prin mass-media** care se străduieşte să-i pervertească moralitatea deprinsă în familia creştină, caracterul, firea şi dorinţele sale. Iar cei care se ocupă de acest lucru cunosc rolul şi importanţa deosebită pe care a avut-o şi o are femeia în societate, contribuţia ei importantă în educarea copiilor.

Am putea chiar face distincţia între femeia tradiţională (creştină) şi femeia modernă pentru că valorile pe care le îmbrăţişează ele sunt diferite în general şi adesea chiar opuse. Astfel, observăm că femeia modernă optează pentru carieră profesională, nu-şi mai doreşte copii, nu mai trece pragul Bisericii decât foarte rar şi atunci din curiozitate sau îndeplinind o formalitate.

Femeia modernă iubeşte nespus confortul punând preţ mai mult pe bunăstarea materială în detrimentul laturii spirituale. Ea n-a auzit de faptul că omul se hrăneşte nu numai cu pâine ci şi cu cuvântul lui Dumnezeu. Şi atunci se lasă purtată în vâltoarea duhului lumesc, iubind lumea şi tot ce este „la modă” şi uitând de Dumnezeu. Ajunge să iubească zidirea, lucrurile făcute de om şi uită de adevăratul Creator.

Femeia acesta este modelată conform dorinţelor celor care în fond o dispreţuiesc şi reprezintă opera celor care trasează viitorul omenirii în locuri ascunse departe de ochii privitorilor. Ea este învăţată că trupul îi aparţine numai ei însăşi în întregime şi că poate face absolut tot ceea ce-şi doreşte cu el, că poate avorta oricând, că trupul ei este destinat plăcerilor trupeşti. Ea a ajuns chiar să-şi rezerve libertatea de a avea relaţii cu mai mulţi bărbaţi şi de a divorţa cu uşurinţă dacă nu îi mai place ceva.

Iată şi poziţia chiar a unei femei (Silvia Criveanu, în Presa Ortodoxă nr.6/2009, p.43, de profesie psihopedagog): *„Ce minune poate fi mai mare în viaţa unei femei decât aceea de a zămisli un copil în pântecele său, de a da viaţă! Şi totuşi, ceva s-a întâmplat cu omul în ultimele zeci de ani, căci multe dintre femeile de astăzi nu mai simt atât de arzător acest adevăr în adâncul sufletului şi al trupului lor… Oare concepţia darwinistă, care spune că omul nu e om decât după naşterea sa sau chiar după atingerea unei anumite maturităţi, a avut puterea de a schimba datele firii, ce definesc femeia ca mamă încă de la începutul veacurilor? Sau, în goana după fericirea configurată publicitar şi vândută ca bonus, la pachet, împreună cu produsele culturii de consum, ne-am însuşit nişte concepţii care nu fac decât să ne satisfacă patimile noastre mărunte, aducându-ne, în schimb, o adevărată nefericire?!”*

Cum să ne explicăm chiar această creştere alarmantă a numărului divorţurilor? Oare nu există şi aici o slăbiciune din partea femeilor moderne? Pentru că de cele mai multe ori, divorţul este provocat sau intentat de femei educate mai degrabă de mass-media, de cele prinse în capcanele întinse de ea şi prin ea, care preţuiesc exagerat banii, divertismentul şi chiar aspectul lor fizic.

Atacurile îndreptate împotriva familiei tradiţionale (creştine) le putem observa la tot pasul. Mass-media (în special televiziunea sau cea mai mare parte a ei) incită practic la libertinaj, adulter, la încurajarea relaţiilor nefireşti (lesbianism, homosexualitate, perversiuni sexuale). Ne sugerează că trebuie să acceptăm o limitare drastică a numărului de copii şi că ei sunt o povară.

Pe de altă parte, autorităţile statului, cum sunt şi cele din sistemul medical au înfiinţat cabinete de planificare familială, făcând propagandă prezervativelor şi anticoncepţionalelor sub pretextul reducerii numărului de avorturi chirurgicale. Ba, mai mult, se caută legi de pronunţare rapidă a divorţului, cum ar fi cea în faţa notarului, unde adesea se face şi partajul amiabil (de comun acord).

În opinia noastră, principala cauză a divorţurilor este tocmai înstrăinarea unuia sau a ambilor soţi faţă de Dumnezeu. Pentru că patimile duc la retragerea harului primit de la Dumnezeu.

CE FEL DE <u>DIVERTISMENT</u> PROMOVEAZĂ MASONERIA ÎN MASS-MEDIA INTERNAŢIONALĂ?

Aş începe cu o simplă şi utilă observaţie cât se poate de personală: lumea întreagă (omenirea) se separă astăzi în mod tot mai vizibil, pentru oricine analizează situaţia în ansamblu, în două mari părţi şi relativ distincte. Este vorba mai întâi despre <u>tabăra „tradiţionaliştilor</u>'' (consideraţi de ceilalţi ca reacţionari, împotriva progresului, retrograzi, „perimaţi'' etc.), cei care au aderat şi aderă la valorile creştine (sau ale altor religii mari tradiţionale) şi păstrează cu respect Tradiţia lăsată de înaintaşi. Iar a doua este <u>tabăra „moderniştilor</u>'' (autodefiniţi ca progresişti, umanişti, globalişti, etc.), susţinătorii progresului nelimitat şi cu orice preţ, cei care în acelaşi timp „**cred în divertisment**'' (pentru care este prioritară distracţia de orice fel, potrivit devizei „Trăieşte-ţi clipa!'').

Să nu vă închipuiţi că am fi împotriva distracţiei şi umorului. Consider că umorul este şi el într-adevăr necesar şi util în viaţa noastră, dar el nu trebuie să întreacă orice măsură şi să fie neapărat unul de „o calitate superioară''. Consider că oamenii au nevoie într-adevăr de o destindere, de o relaxare pe măsura activităţilor întreprinse (în funcţie de volumul de muncă) şi au tot dreptul să-şi refacă forţele.

Dar ceva s-a întâmplat în ultima vreme şi cu umorul. Este edificator în acest sens să ne reamintim puţin de calitatea umorului până în 1989 (pentru noi, românii) şi cel de după această dată. Unii intelectuali susţin că el a cunoscut un regres evident în perioada tranziţiei noastre. Şi într-adevăr le dau dreptate. Umorul nostru s-a vulgarizat într-una, s-a degradat şi a contribuit şi el la „opera'' de desacralizare şi secularizare, sub influenţe nefaste din America îndeosebi…

Astăzi asistăm prin urmare, practic neputincioşi, la tot felul de **emisiuni de televiziune şi radiofonice**, de **reclame**, care cultivă umorul de cea mai joasă speţă şi imoralitatea. <u>Asistăm la un atac direct şi indirect la adresa valorilor creştine şi specificului naţional. Cum să interpretăm oare altfel nenumăratele insulte faţă de preoţi şi faţă de anumite precepte creştineşti?</u>

Exemplele pentru a ilustra cele spuse mai sus sunt desigur numeroase. Dar mă voi opri doar la câteva care mi-au atras până acum atenţia. Poate aţi urmărit şi dumneavoastră reclama la emisiunea „Ziua Judecăţii'' de la postul TV Antena 1, care subliniază încă de la început următorul aspect: „**Pentru cei care cred în divertisment**…''. Apoi, imediat apărea invitaţia urmăririi unui „Revelion de poveste'' şi câteva imagini provocatoare, printre care cele cu un manelist cunoscut care arunca zâmbind, una câte una multe bancnote mari… Vă veţi întreba probabil, pentru a demonstra, ce?…

Oare aceşti îmbogăţiţi de astăzi, care flutură ostentativ banii sub privirea celor din jur, bani câştigaţi adeseori cu prea multă uşurinţă, nu se comportă asemenea comuniştilor şi masonilor? Asemenea gesturi nu reprezintă oare în sine dispreţul, <u>**dispreţul profund**</u> faţă de oameni în general, faţă de cei defavorizaţi de soartă şi, în acelaşi timp un impuls şi model pentru „lupii tineri'' de astăzi? Nu întâmplător, unii se laudă cu ce au, iar alţii cu numele lui Dumnezeu…

O altă reclamă la televiziune spunea cam aşa: „Cercetătorii au descoperit că românii se numără printre cei mai **trişti**…'' Apoi, venea şi soluţia, care era … un anume sortiment de vin „nobil''. Iată o „frumoasă'' invitaţie de a-l „aprofunda'' pe…Bachus şi una din reţetele fericirii, când în fond nu este decât un mijloc perfid de „spălare a creierului'' şi mult mai eficientă în comparaţie cu altele!

Prin urmare, vă propun să analizaţi şi să nu treceţi cu vederea asemenea oferte „generoase'' şi să pledaţi şi dumneavoastră pentru **interzicerea acelor reclame** care conţin <u>un mesaj subversiv la adresa dezvoltării personalităţii umane şi libertăţii omului (ştiut fiind faptul că orice dependenţă atentează la libertate!)</u>. Este necesar ca psihologii să se implice sau să fie implicaţi în demascarea acestor demersuri de înjosire, manipulare şi degradare a fiinţei umane! Ei ştiu mai bine decât toţi ce influenţă au în timp

astfel de mesaje, la nivelul subconştientului. E poate la fel cu situaţia când un părinte sau educator îi repetă unui copil că nu este bun de nimic…

De asemenea, vă invit să reflectaţi pe marginea oricăror spectacole sau show-uri (importate sau imitate) de televiziune sau radiofonice şi veţi descoperi ceva terifiant…Veţi remarca poate, cum am observat eu însumi **apariţiile în public … ale demonilor**, sub diverse forme şi măşti. Amintiţi-vă de măştile demonice ale celor care anul trecut au câştigat concursul de muzică uşoară de la Eurovision, amintiţi-vă de numeroasele spectacole de circ pentru adulţi din străinătate şi difuzate şi la noi (care îmbină o anume muzică, cu un anume balet şi cu anumite momente de magie şi iluzionism). Amintiţi-vă de Revelionul recent al „integrării'' de la Sibiu, de proiecţiile făcute acolo de o companie străină (dar din UE), printre care cea a unei măşti … de mumie. Sau, amintiţi-vă de pictura „modernistă'', făcută aici pe un ecran special cu un dispozitiv de genul unui aruncător de flăcări…

Dar, poate cel mai interesant aspect pentru mine este acela că Sibiul nu a fost ales la întâmplare pentru a fi în 2007 una dintre cele două capitale culturale ale Europei. Aici există o diversitate etnică şi o importantă comunitate **protestantă** şi mulţi adepţi ai ecumenismului…O doamnă ne spunea cu mândrie cum, la Biserica Evanghelică există patru orgi pentru a avea o rezonanţă deosebită…

Cultura şi divertismentul cretin care inundă astăzi micul ecran şi viaţa noastră este rodul politicii celor care au obsesia puterii şi manipulării locuitorilor planetei.

De ce sunt **masonii** atât de orbiţi de putere, de ce şi-o doresc atât de mult încât vor să domine întreaga omenire? N-ar fi prea greu de înţeles. Pentru că ei au prins gustul sângelui, au prins **gustul puterii**, având plăcerea excentrică de a trage sforile politicii. De ce au ales mai ales politica? Pentru importanţa ei strategică, pentru că aici există multe intrigi şi intriganţi, mulţi oameni care fac până la urmă pactul cu diavolul. Se ştie că masonii prestează la iniţierea lor şi un jurământ teribil, care consfinţeşte supunerea lor totală şi necondiţionată şi legea tăcerii. Chiar dacă vi se pare incredibil în stadiul de progres la care a ajuns omenirea, acesta este adevărul despre noua sclavie modernă…

CAPITALISMUL DE TIP IMPERIALIST SAU DICTATURA EXTREMEI DREPTE OCCIDENTALE

În condiţiile actuale determinate de accelerarea procesului de unificare a statelor lumii şi a religiilor acestora, sub diverse pretexte invocate precum concurenţa globală din domeniul economic, era şi este de aşteptat reacţia naţionalismului adevărat sau al patriotismului autentic. Dar cum aceasta întârzie să apară în rândul politicienilor şi a slujitorilor Bisericii, ne revine unora dintre noi sarcina ingrată de a condamna globalizarea sau noul experiment diabolic aplicat din păcate pe oameni.

Ca şi în comunism de altfel, putem observa cu ochii minţii noastre, natura sistemului şi operaţiunea de spălare a creierelor şi de intoxicare a informaţiei, precum şi nivelarea dorinţelor şi aspiraţiilor noastre. Este evidentă astfel tendinţa către dictatură sau totalitarism, singura formă de guvernare care are nevoie de manipularea maselor şi de înrobirea totală a acestora. Este evident şi faptul, că noi cei care ne opunem oricărei tiranii, trebuie să ne unim şi să acţionăm în consecinţă.

Globalizarea a început practic după sfârşitul celui de-al doilea război mondial, când au apărut primele mari organizaţii internaţionale (şi funcţionale), motivate în aparenţă de asigurarea păcii şi dezvoltarea relaţiilor dintre state. Războiul acesta a avut raţiunile sale ascunse, după cum şi cel anterior a urmărit destrămarea ultimelor imperii, care stăteau în calea pretenţiilor de dominaţie masonică. Conflictul dintre marii conducători ai lumii şi masonerie exista de multă vreme şi nu se putea stinge decât prin instaurarea unei singure dictaturi, fără rivali şi disidenţi.

Unii intelectuali au tras alarma în privinţa efectelor globalizării, în special pe terenul economic, criticând de pildă Fondul Monetar Internaţional, Banca Mondială, Banca Internaţională pentru Reconstrucţie şi Dezvoltare, ş.a. Împrumuturile acordate le-au creat posibilitatea de a exercita anumite influenţe şi presiuni asupra statelor îndatorate, şi chiar de a dicta politica internă ori externă a acestora! Sunt vinovaţi mai ales cei care conduc multe din corporaţiile sau marile companii, care au creat un sistem economic mondial foarte corupt şi noi instituţii, care promovează interesele financiare şi politice ale masoneriei mondiale precum Organizaţia Mondială a Comerţului, Acordul General pentru Tarife şi Comerţ, etc. Este şi părerea unor intelectuali, din întreaga lume, al căror număr sporeşte.

La o privire de ansamblu, omenirea parcurge o perioadă critică şi destabilizatoare. Neoliberalismul şi globalizarea actuală adâncesc permanent dezintegrarea socială şi falimentul democraţiei. S-a intensificat totodată şi criza ecologică, rezultată din crizele de guvernare şi din birocraţiile guvernamentale. Politica devine tot mai mult un sector iresponsabil şi ineficient, datorită intereselor masonice. Drept dovadă să luăm în calcul, la nivel naţional şi chiar mondial, actuala stare de sărăcie, infracţionalitatea, schimbările climaterice (încălzirea globală, datorată protecţiei scăzute a mediului în faţa poluării şi defrişărilor necontrolate, dar şi politicii jalnice a S.U.A., China şi India, care se opun unor cheltuieli în acest sens, pentru a-şi menţine sau mări nivelul creşterii economice…).

Acestea sunt doar câteva aspecte, dintre cele mai importante dar nu putem să nu remarcăm de pildă gravitatea acestora din urmă, a inundaţiilor tot mai mari, a furtunilor tot mai numeroase şi mai puternice, a alunecărilor de teren de-a dreptul catastrofale. În definitiv, poate că asta se şi urmăreşte: reducerea drastică a populaţiei Terrei, sărăcia în rândul majorităţii acesteia, creşterea infracţionalităţii şi extinderea focarelor de război în întreaga lume.

În mod evident, nu pot fi decât întrutotul de acord cu dl. David C. Korten, care are o experienţă bogată de specialist; a activat în mari cercuri academice, lucrând în Agenţia Americană pentru Dezvoltare Internaţională şi în Managementul Afacerilor în proiecte finanţate de Fundaţia Nord, şi a arătat defectele majore ale sistemului, în aparenţă democratic şi bine intenţionat. Domnia sa, a identificat printre altele, trei forumuri importante, care au servit realizării consensului de sprijinire a globalizării

economice: **Consiliul pentru Relaţii Externe**, **Comisia Bilderberg** şi **Comisia Trilaterală**, adică „fundamentul pe care se construiesc imperiile noului colonialism corporatist''. A precizat de asemenea, că este greşit a-i atribui marelui economist Adam Smith rădăcinile noului liberalism de piaţă, întrucât idealul lui era o piaţă formată din „mici comercianţi şi cumpărători'' iar el „nu a propovăduit niciodată o filozofie morală în apărarea lăcomiei fără margini''. Globalizarea, în opinia sa nu face decât „să transfere puterea din mâinile guvernelor responsabile pentru binele public, în cele ale câtorva corporaţii şi instituţii financiare, mânate de un singur imperativ, căutarea profitului financiar pe termen scurt'' (un gen de cămătărie „la nivel înalt'', mai imorală decât cea practicată îndeobşte - n.a.).

Deturnarea sensului naţionalismului (în mass-media, inclusiv în dicţionarele adresate în special elevilor, studenţilor şi intelectualilor) se subscrie în mod cert politicii globalizării, deoarece imperialismul capitalist, învingător în competiţia cu imperialismul comunist, pledează pentru Noua Ordine Mondială şi „supranaţionalism''. Veţi găsi mai jos doar câteva mostre de dezinformare şi săditoare de confuzii grave, pe care nu le putem accepta…

V-aş invita să intrăm puţin şi în culisele democraţiei, **individualismului democraţiei** (despre care, părintele profesor Dumitru Stăniloae afirma că „este egoism feroce care destramă naţiunea, destramă familia, destramă breasla…'') sau ale **individualismului protestant occidental** (care afirmă o autonomie împinsă uneori până aproape de anarhie'' şi care „pune libertatea de conştiinţă a individului mai presus de orice interes al comunităţii, prin urmare şi al statului''). Acelaşi autor citat la urmă – Simion Mehedinţi – mai spunea de asemenea că „Rezultatul a fost o sumedenie de secte şi de dizidenţe în mijlocul sectelor.''

Nu cred că este întâmplător faptul că, Remus Cernea (de la Asociaţia „Solidaritatea pentru libertatea de conştiinţă'', cel care a contestat vehement în fruntea mai multor ONG-uri prezenţa simbolurilor creştine din spaţiul public, doreşte acum să conteste **Legea cultelor**, recent promulgată de preşedinte, la Curtea europeană a drepturilor omului. Teza lui – discriminarea minorităţilor – este inacceptabilă din multe puncte de vedere. Interesantă este însă, critica venită recent tocmai din Washington la adresa acestei legi de la noi, considerată a fi „cea mai restrictivă din Europa'' şi în detrimentul drepturilor omului, deşi sunt ţări precum Austria, care pun condiţii mai restrictive (pentru a preveni prozelitismul unor secte care văd în ţările din Estul Europei, un fel de nou El Dorado…). Însă, Legea cultelor din România, care pune condiţia pentru cultele oficiale (care pot primi bani de la buget) de a avea cel puţin 22 000 membri şi 12 ani de la înfiinţare, trebuie să respecte într-adevăr tradiţia locului, după cum a declarat însuşi consilierul prezidenţial Teodor Baconsky.

Dacă veţi căuta sensul termenului de libertate (în dicţionar) şi îndeosebi a „libertăţii de conştiinţă'', veţi vedea că acesta din urmă are în vedere doar libertatea de a avea o opinie în privinţa oricărei chestiuni, iar nu de a impune acestă opinie personală altor persoane, cu atât mai puţin majorităţii cetăţenilor!

Am putea presupune, dacă acceptăm existenţa unui plan masonic de dominare asupra întregii lumi transpus în practică punct cu punct, că Erasmus din Rotterdam (care a rămas celebru şi prin codul manierelor pe care l-a lăsat, care a impulsionat civilizaţia formală şi „de curte'', neglijând cultura), Friedrich Nietzsche (cel care a afirmat „răsturnarea valorilor'' şi filosofia luciferică a nihilismului şi Antihristului) şi Carl Gustav Jung au fost şi ei masoni. Masoneria avea nevoie de oameni cu un mare prestigiu pe care să-i sprijine, pentru a-şi impune în plan cultural-ştiinţific interesele. Un alt argument ar fi acela că, cei menţionaţi aici sunt personalităţi care au îmbrăţişat valorile **umanismului** (secularizat), şi **individualismului**.

Revenind la tema noastră – capitalismul de tip imperialist sau dictatura extremei drepte occidentale -, cel care este promovat de globalizarea actuală, mai trebuie să spunem că el a apărut pe la începutul secolului XX (fapt ce confirmă o dată în plus existenţa planului de mai sus, trasat la Basel în

1897!). Comunismul care s-a instaurat în Rusia, după Revoluţia din 1917, fascismul şi nazismul, au apărut anume pentru a contribui decisiv la radicalizarea capitalismului şi liberalismului ce-l caracterizează. Aceste noi sisteme şi doctrine rivale au dat naştere marilor războaie mondiale, nenumăratelor masacre şi fărădelegi din veacul trecut. Or, acestea sunt tot ,,opera'' sioniştilor şi masoneriei mondiale, interesate în crearea şi perpetuarea unor dezechilibre majore între state, între straturile sociale, între drepturile individului şi drepturile statului.

ÎNTOARCEREA OMULUI LA INSTINCTELE PRIMARE ŞI SĂLBATICE ?

Poate că, v-aţi convins într-o oarecare măsură că **demonii există într-adevăr** şi că lumea aceasta este plină de ispitele lor. Dacă nu, cred că merită să oferim un exemplu de manipulare a mentalului colectiv printr-o iniţiativă de-a dreptul bizară. Un documentar francez (cu participarea unui domn pe nume David, foarte posibil evreu) şi-a propus să arate **o nouă faţetă a lupilor**, prin scenele filmate la un centru din Canada, o minirezervaţie amenajată pentru studiul lor şi atragerea publicului larg ca asistenţă. Ideea de bază a filmului consta în demontarea prejudecăţilor europene faţă de lupi şi a temerilor (?!), considerate total nejustificate, deoarece lupii „nu atacă omul decât ca să se apere''. Adevărul este că lupii atacă totuşi oamenii, cel puţin când sunt în haite şi sunt flămânzi.

A mai fost precizat faptul, că în Evul Mediu, lupii erau consideraţi demoni sau diavoli, ,,încarnări ale răului'' şi erau ucişi fără milă. Dar, noi ştim că demonii pot sălăşlui atât în unii oameni, cât şi în unele animale. Astfel, generalizarea cu pricina nu se susţine. Dacă ar fi fost aşa, astăzi specia lupilor ar fi dispărut complet sau ar fost pe cale de dispariţie.

Apoi, s-a încercat şi schimbarea referenţiarului faţă de copii. ,,Lupii nu sunt răi'', cum spun poveştile iar copiii trebuie să iubească lupii, pentru că aceştia sunt ,,magnifici, liberi şi sălbatici''. Fetiţa care umbla printre lupi, însoţită de David şi alţi câţiva bărbaţi (înarmaţi cu spray-uri iritante şi cărora le era, în mod vizibil teamă, deşi ne recomandau nouă să renunţăm la teamă…) asistă la scoaterea dintr-o vizuină a şase pui de lup şi luării a doi dintre aceştia, în timp ce lupii adulţi umblau în jurul lor, fără a se apropia prea mult (probabil temându-se, după ce au luat deja contact cu acele spray-uri iritante sau paralizante).

De ce cred că David ar putea fi evreu? Pentru că a botezat lupul conducător cu numele de Alpha (adică Primul), cu aluzie la primul popor sau poporul ales de Dumnezeu. Pentru că, a comparat destul de mult societatea omenească, cu cea a lupilor. Oare chiar aşa stau lucrurile? Pentru că, admira neţărmurit asemenea animale de pradă (văzând în ochii lor galbeni luna…) şi propunea, în mod indirect, **legea junglei** (a forţei şi dreptului celui mai puternic de a-l sacrifica pe cel mai slab decât el). Să nu uităm, că aceasta este şi mentalitatea cea mai întâlnită în Occident. Cultul cuceritorului (războinicului curajos şi invadator) răzbate din trecutul îndepărtat (cruciade) până în vremurile noastre.

Nu în zadar s-a vorbit despre ,,homo homini lupus'' (**omul ca lup pentru om**). Cu alte cuvinte, se încearcă şi pe această cale inocularea spiritului agresiv şi războinic, a instinctelor primare sau sălbatice. Este într-un fel, o chemare la întoarcerea omului la viaţa sălbatică.

Oare, câţi dintre noi ştiu însă, că mulţi români sunt jefuiţi fără scrupule în străinătate de către autohtoni sau chiar de către alţi români? Pentru bani, mulţi oameni sunt astăzi în stare de orice. Aceasta înseamnă renunţarea la umanitatea din noi şi exacerbarea instinctelor.

Tocmai de aceea, iniţiativa prezentată mai sus îmi pare mai degrabă de sorginte masonică, fiindcă **se lucrează la nivelul imaginarului colectiv, a psihicului uman şi a răsturnării unor mentalităţi**. Poate că întrebarea cea mai nimerită pentru conducătorii proiectului ar fi aceasta: dacă îi iubesc atât de mult, precum afirmă sau lasă să se înţeleagă, de ce nu aleg totuşi să trăiască cu familiile lor, cu proprii lor copii în mijlocul lor?

Probabil, că va apărea curând vreun alt documentar despre şerpi, faţă de care nu trebuie să mai simţim nici un fel de teamă sau repulsie ş.a.m.d.

CAUZE ŞI MIJLOACE ALE CRIZEI MONDIALE CONTEMPORANE

La fel ca şi în cazul aşa-zisului război declanşat în septembrie 2001, după prăbuşirea turnurilor gemene din New York împotriva „terorismului internaţional” sau „fundamentaliştilor islamici”, actuala criză mondială a debutat suspect tot în Statele Unite ale Americii cu probleme foarte grave ţinând de sistemul bancar. Mari companii de asigurări precum A.I.G. şi bănci au înregistrat pierderi uriaşe datorită creditelor ipotecare. Iar criza financiară a determinat în chip hotărâtor criza economică şi socială atât în America, cât şi în alte zone de pe mapamond. Au avut de suferit acţionari din multe state datorită prăbuşirii de la burse. **Unii autori sunt de părere că a fost cea mai mare lovitură de bursă premeditată.**

Recesiunea era atestată de şomajul tot mai ridicat, de faptul că veniturile americanilor de rând a scăzut dramatic la 1/3 iar locuinţele şi proprietăţile au scăzut chiar la un sfert din valoarea lor iniţială. Prin urmare mulţi oameni au sărăcit, în vreme ce oamenii cu averi importante au avut şi au şansa să se îmbogăţească tot mai mult profitând de situaţia creată în mod artificial. Iar din bugetul public şi aşa destul de îndatorat, observăm că s-au acoperit pierderi uriaşe de mii de miliarde de dolari ale acestor bănci şi companii. Cu ce bani s-au acoperit? Desigur tot cu banii contribuabililor.

Analizând toate aceste lucruri, considerăm ca o principală cauză a crizei mondiale **planul masoneriei de a pregăti şi instaura dictatura lui Antihrist**. Astăzi putem vedea cât se poate clar, că se fac ultimele pregătiri în lumea întreagă pentru introducerea microcipurilor în acte şi a biocipurilor (implanturilor) în corpul uman. După acest pas extrem de important care să prevină criticile şi revolta oamenilor împotriva sistemului, va urma desigur anihilarea completă a statelor şi unificarea la nivel global a tuturor instituţiilor în imperiul ce se va naşte.

Cum am putea altfel explica criza de morală a conducătorilor şi a societăţiii în ansamblul ei? Când morala creştină a fost înlocuită tot mai mult şi pretutindeni în lume cu morala succesului, banului şi consumerismului, propovăduită de masonerie atât cu ajutorul celei mai mari părţi din mass-media, cât şi în sistemul de învăţământ prin noile programe de educaţie. Iar masoneria într-adevăr este acea organizaţie care a militat permanent pentru descompunerea societăţii din toate punctele de vedere, conducându-se după scrierile Talmudului care sunt vădit anticreştine! Pentru ca, pe ruinele acestei societăţi să edifice „lumea nouă” de mâine, prin Mişcarea New Age şi Noua Ordine Mondială. De aceea a fost planificată această criză mondială, care ne-a afectat şi financiar şi economic, social, politic, cultural şi mai ales spiritual.

Pe de altă parte, ca şi în cazul marilor conflagraţii mondiale, lovitura are şi un aspect material, vizând îmbogăţirea marilor bănci internaţionale, gen FMI, Banca Mondială şi altele asemenea, precum şi a investitorilor care pot cumpăra acum cu mult mai ieftin. Prilej cu care au fost impuse diverse măsuri restrictive statelor care s-au împrumutat (ingerinţe mai ales în plan economic). Şi noi credem că, chiar această introducere a microcipurilor în acte, carduri bancare şi implanturilor pe motive medicale, au constituit o condiţie de bază impusă pentru acordarea împrumuturilor către statele ameninţate cu recesiunea.

O altă cauză importantă este şi administrarea foarte defectuoasă a veniturilor publice ale statului. Pentru că, pe lângă acoperirea imorală a pierderilor provocate de mari bănci şi corporaţii multinaţionale, s-au făcut pe plan mondial tot mai mari cheltuieli militare mai ales după anul 2000, odată cu războaiele declanşate de NATO împotriva Iugoslaviei, Irakului şi Afganistanului. Sumele care s-au cheltuit sunt de ordinul trilioanelor de euro sau dolari. Apoi, există unele proiecte civile nerentabile, precum cel al acceleratorului de la Geneva, prin care unii oameni de ştiinţă şi-au propus să descopere „particula lui Dumnezeu” şi să nege existenţa lui Dumnezeu în mod ştiinţific! Vi se pare puţin suma cheltuită în acest

proiect, de peste 8 000 de miliarde de euro? Sau e bine că România a participat şi ea cu peste 2 milioane de euro prin institutul de cercetări nucleare de la Turnu Măgurele? România a cheltuit sume enorme şi cu întreţinerea şi plata a câteva mii de soldaţi plus echipamentele şi vehicolele aduse în teatrele de operaţiuni.

Pentru statele mai mici, o cauză a crizei o poate constitui şi exodul creierelor, adică atragerea tinerilor foarte dotaţi prin burse de studiu şi job-uri în Occident, mai cu seamă în Statele Unite şi Marea Britanie. Diverse fundaţii coordonate şi sponsorizate discret de masoneria mondială sau locală racolează adeseori cu succes aceşti tineri capabili, fie pentru a-i înrola în loji masonice, fie pentru a obţine profituri consistente de pe urma activităţilor lor viitoare sau pentru a-i obliga cel puţin să colaboreze în unele situaţii sau în mod permanent.

Un rol important în extinderea crizei mondiale şi adâncirea ei o are însăşi mass-media, care este într-o proporţie covârşitoare dependentă de patronii acestora, care amplifică temerile oamenilor şi manipulează informaţia, ducând un adevărat război psihologic împotriva oamenilor de pretutindeni. Cum vă explicaţi altfel toată această cultură morbidă de astăzi, tot desfrâul şi violenţa care ni se transmit ca pe nişte valori? Cum vă explicaţi apatia şi indiferenţa omului contemporan, pentru care votul şi democraţia au devenit realmente vorbe goale sau chestiuni fără nicio importanţă? Sau vi se pare onest ca astăzi să conducă în topul vânzărilor ziare precum Libertatea, Cancan şi Click, care abundă în tot felul de porcării colorate şi ştiri senzaţionale sau de scandal, dar şi care cumpără cititorii cu diverse premii?

Scenariul anticipat unii autori, pare foarte plauzibil, constând în declanşarea de către înalta oligarhie financiară a unei crize mondiale teribile, cu un haos pe măsură şi în care îşi fac apariţia masonii în chip de „salvatori ai omenirii'', tot ei având mijloacele necesare (materiale şi logistice) pentru a-i pune capăt.

În vederea atingerii unor obiective atât de ambiţioase la nivel mondial, sunt convins că există un întreg arsenal de mijloace, chiar dintre cele mai moderne, printre care ştiinţele experimentale. Prin propriile lor servicii secrete şi reţele informatice, deţin într-adevăr un control tot mai evident asupra mass-mediei de pretutindeni şi a statelor lumii, exploatându-le resursele materiale sau umane, dictându-le propria politică în toate domeniile. Este foarte posibilă chiar subordonarea oricărei reţele mai importante de crimă organizată, care alimentează din plin unele imperii financiare. Politica, afacerile şi crima organizată (Mafia) reprezintă, atunci când îşi dau mâna pentru interese ilegale şi imorale, o caracatiţă pe care cu greu o pot învinge statele lumii.

Este dificil să identificăm fiecare dintre noi, absolut toate strategiile de manipulare utilizate pe scară largă de masonerie, dar merită să le avem oricând în vedere. Aş enumera măcar unele dintre ele:

- cultul banului şi a confortului material desăvârşit, indiferent de suprasolicitarea prin muncă (prin care omul este obligat să-şi reducă foarte mult timpul de odihnă, să înghită divertismentul cretin din mass-media – singura sursă de relaxare mai la îndemână – şi să neglijeze tot ce ţine de viaţa spirituală şi culturală);
- cultul superspecializării omului (pe principiul „fiecare cu meseria lui'') şi al lipsei preocupării de a avea o imagine de ansamblu asupra lumii înconjurătoare;
- cultul consumerismului şi al achiziţionării de diverse bunuri;
- mirajul îmbogăţirii peste noapte şi al goanei după avere;
- stimularea şi alimentarea focarelor de conflict de pe tot globul;
- globalizarea traficului de carne vie, a drogurilor şi a armelor;
- înrolarea celor mai bogaţi oameni în rândul masoneriei şi ruinarea celor care refuză;
- răspândirea hranei chimizate în detrimentul sănătăţii celor mulţi;
- contribuţia efectivă la alcătuirea şi apărarea/impunerea Constituţiei în statele lumii şi a altor legi importante, spre beneficiul intereselor masonice;

● crearea unor mari organisme financiare internaţionale ca paravan pentru mari afaceri şi mai ales pentru îndatorarea îndelungată a ţărilor sărace, care permite dominaţia politică şi economică asupra lor;

● sprijinirea proliferării în masă a imoralităţii şi vulgarităţii, mai ales prin intermediul mass-mediei (a „culturii de cartier''));

● crearea şi difuzarea a numeroase filme, în care sunt exacerbate instinctele primare/sălbatice ale omului (violenţa extremă, amorul pasional, suicidul, crima, răzbunarea…), adresate cu predilecţie copiilor şi tinerilor;

● politica prin jocuri de culise, prin populism şi demagogie, prin propaganda „formelor fără fond''(a unor teorii masonice legate de democraţie, libertate, fraternitate, umanism, toleranţă, pace…);

● oferirea iluziei de fericire prin bunăstare şi de participare reală la viaţa politică pentru masele largi de cetăţeni (în fond, alegerile sunt adesea manipulate, trucate, mai mult sau mai puţin, dirijate prin variate metode, precum dezinformarea, marketingul electoral etc.);

● folosirea celui mai influent şi mai puternic stat pe post de „vârf de lance'', în planul de cucerire a puterii absolute şi oficiale (amintind doar faptul numirii preşedinţilor americani (cu foarte rare excepţii) din rândul membrilor marcanţi ai lojelor masonice);

● încurajarea şi sprijinirea corupţiei de orice fel (în special a celei economico-financiare, care întăresc economia subterană şi slăbesc veniturile statului, îmbogăţind foarte mult pe marii evazionişti şi sărăcind continuu populaţia onestă);

● dictarea politicilor fiscale de către marile organisme financiare creditoare (gen FMI, Banca Mondială ş.a.).

TOT MAI MULTE ATACURI ÎN MASS MEDIA ÎMPOTRIVA BISERICII ORTODOXE DIN ROMÂNIA!

Miercuri, 30 martie 2011, am avut curiozitatea să urmăresc pe canalul TVR 1 (post public naţional) emisiunea CU OCHII ÎN PATRU, prezentată într-un nou format de moderatorul Cornel Mihalache, care încă din precedenta ediţie a ţinut să facă precizarea că emisiunea cu acest nume s-a reluat după o pauză de un an şi jumătate. De unde am dedus cred pe bună dreptate, că ea a fost trasă pe linie moartă de către conducerea televiziunii întrucât îşi permitea să spună realitatea, să spună lucrurilor pe nume şi devenise incomodă pentru tot mai multe persoane din România. Aceste reportaje, precum şi cele de la OCHIUL MAGIC, erau investigaţii mult prea curajoase.

Ei bine, de data aceasta moderatorul nu a mai dat dovadă de imparţialitate şi luciditate, atacând un subiect complex şi inexistent în fapt: imoralitatea averilor Bisericii Ortodoxe. Însăşi reclama emisiunii sugerase deconspirarea creării „averilor uriaşe” ale acesteia. Ceea ce nu s-a dovedit însă.

Urmărind emisiunea cu reportajele prezentate şi dezbaterile din platou cu câţiva autoerijaţi „reprezentanţii societăţii civile”, am rămas de-a dreptul stupefiat de acest atac perfid şi fără precedent asupra ortodoxiei (amintind poate puţin de cazul Tanacu). S-a mizat pe faptul că ortodocşii sunt în post şi pe lipsa lor de reacţie în consecinţă.

Celelalte culte, care şi ele beneficiază de sprijin din partea statului român conform Legii cultelor, au fost doar pomenite în treacăt, fără a face obiectul criticilor sau dezbaterilor. Ba chiar moderatorul s-a trădat singur la un moment dat ca partizan al catolicismului.

Încă de la bun început s-a spus că la noi, vezi Doamne, sunt prea multe mănăstiri şi biserici (ca şi când acest lucru ar fi rău!). Au fost prezentate publicului aşa-zisele afaceri ale Bisericii (cu tot felul de societăţi din ţară care lucrează pentru ea în mod direct)?! S-au intervievat persoane diverse de pe stradă care criticau pe slujitorii Bisericii, însă cum au fost alese astfel...

S-au dat ca exemple ţări în care statul este separat de Biserică deşi nu există nicăieri o asemenea separaţie totală. Chiar şi acolo, statul se îngrijeşte de restaurarea şi întreţinerea lor. S-a repetat în mod eronat că, cei de altă confesiune contribuie la sprijinirea Bisericii Ortodoxe. S-au invocat mereu „averile fabuloase” ale Bisericii, deşi patrimoniul acesta este inestimabil şi nu poate fi evaluat astfel. S-a uitat premeditat de cheltuielile care grefează mereu aceste bunuri mobile şi imobile (legate de administrare şi întreţinere, reparaţii, restaurări etc.), precum şi faptul că aceste terenuri şi construcţii nu sunt în proprietatea cuiva sau a unor preoţi, ci a poporului român dreptcredincios, care a contribuit de-a lungul multor generaţii prin jertfa personală, prin donaţii mai mici şi mai mari.

S-a invocat culmea că ar exista o lipsă de modele în ortodoxia noastră, pentru că nu pot fi acei preoţi, duhovnici care simpatizează Mişcarea Legionară, potrivit opiniei jurnalistei Mirela Corlăţan de la ziarul Evenimentul zilei...

Mesajul exprimat unanim de cei care au criticat în această emisiune Biserica Ortodoxă a fost destul de clar: statul trebuie să se despartă cu totul de Biserică, în special de Biserica Ortodoxă majoritară (86,7% dintre români). Pentru acesta au pledat jurnalista pomenită mai sus, Emil Moise (Asociaţia Solidaritatea pentru Libertatea de Conştiinţă), Remus Cernea (Asociaţia Umanistă din România), Toma Pătraşcu (Asociaţia Secular Umanistă din România), Gabriel Mascaş (preşedintele aşa-zisului sindicat al preoţilor Solidaritatea), Vasile Guriţă (fost preot ortodox, fireşte!), Andrei Chiper (iniţiatorul unui forum antiortodox pe Internet) şi altele câteva.

Nu este greu însă să remarcăm faptul că protagoniştii enumeraţi se numără în mare parte tocmai printre cei care în ultimii ani au făcut eforturi să scoată din spaţiul public (şcoli, spitale, săli de judecată etc.) simbolurile religioase (crucile şi icoanele). Este incalificabilă această intoleranţă a ateilor din România, în

condiţiile în care şi aceste organizaţii nonguvernamentale primesc finanţare de la bugetul statului pe motivul utilităţii publice!

Ne putem întreba despre ce fel de „libertate de conştiinţă” ar putea fi vorba, ştiind desigur că oricum conştiinţa omului este liberă reprezentând glasul lui Dumnezeu care ne vorbeşte şi ne mustră când greşim. Nu cumva se aseamănă mai degrabă aşa-zisei libertăţi a femeii de a face cu trupul ei tot ce vrea, inclusiv de a avorta şi ucide pruncii nenăscuţi?

Fraţi ortodocşi, a sosit vremea să renunţăm cu toţii la indiferenţă şi tăcere. Altfel, ce răspuns vom da la Judecata de Apoi? Astăzi, mai mult ca oricând, avem această datorie de a mărturisi adevărul. Noi trebuie să luăm atitudine. Trebuie să ne apărăm la nevoie valorile creştine şi naţionale, familia şi copiii. Nu putem admite niciun compromis în privinţa credinţei noastre şi adevărului.

Este scandalos chiar şi faptul de a arunca în derizoriu ortodoxia sau Biblia. Sfânta Scriptură nu-i o culegere de „poveşti biblice”, aşa cum o numesc cei ce promovează reclama la Biblia pentru copii, în 12 volume ilustrate, care se vinde odată cu ziarul Gazeta Sporturilor.

Să respingem cu toţii aşadar, în mod hotărât orice atac şi orice hulă împotriva lui Dumnezeu, Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Maicii Domnului şi sfinţilor noştri, învăţăturii ortodoxe, Bisericii şi slujitorilor ei.

Să respingem ecumenismul (care astăzi tinde să se extindă inclusiv în rândul profesorilor de teologie, preoţilor, monahilor!), ereziile şi sectele, teoriile evoluţioniste şi materialiste, avorturile, metodele contraceptive, prelevarea de organe de la cei aflaţi în moarte cerebrală sau comă, homosexualitatea, prostituţia, yoga, astrologia, deschiderea psaltirii ş.a.m.d.

CUM RĂSPUNDEM NOI OFENSIVEI ACTUALE ÎMPOTRIVA ORTODOXIEI?

Este bine să se unească creştinii într-o <u>frăţie ortodoxă</u>, care să lupte pentru cunoaşterea adevărului în lumea secularizată de astăzi, care să reacţioneze prompt când înainte-mergătorii lui Antihrist sunt în ofensivă şi nu-i opreşte nimeni.

Nu putem rămâne indiferenţi văzând cum sub ochii noştri, duşmanul de moarte al Ortodoxiei (satanismul) inversează şi maimuţăreşte în mod indescriptibil toate valorile creştine şi naţionale, tot ce avem noi mai sfânt. De aceea, acest subiect ar merita toată atenţia noastră şi unele dintre reflecţiile noastre zilnice.

Satanismul este un creştinism inversat. Valorile creştinismului sunt blamate şi li se contrapun noile «valori». Acestea din urmă nu au până la urmă nimic în comun cu mesajul iubirii adus pe pământ de Mântuitorul. Dimpotrivă, constatăm că din faptele sataniştilor rezultă o religie a urii şi răzbunării. Se poate vorbi astfel de o continuare a legii Vechiului Testament. Numai că sataniştii merg mai departe, şi în secta denumită Biserica satanistă se închină pe faţă chiar lui Lucifer (ca şi în cazul unora dintre lojele masonice, cele superioare).

De unde ura şi răzbunarea, care au inundat şi mass-media? Izvorul lor e foarte îndepărtat. Satana (cum mai este denumit Lucifer şi exponentul satanismului) doreşte să le sădească adânc în sufletul omului, pentru a-l distruge. Nu poate admite că Dumnezeu umple Raiul cu sfinţi şi drept credincioşi, aşezându-i în locul foştilor îngeri decăzuţi, deveniţi diavoli. De aceea invidia lui e nemărginită, ca şi încăpăţânarea de a-şi cere iertare, de a se căi.

Aş propune ca temă de reflecţie şi pentru dumneavoastră identificarea şi alăturarea, din punct de vedere lingvistic, a termenilor care se înrudesc cu cel de bază – satanism. Există termeni cu sufixul „-ism'' având conotaţie pozitivă sau neutră, însă cei mai mulţi am constatat că au o conotaţie negativă. De aceea, am încercat să găsesc cât mai mulţi termeni dintre aceştia din urmă, pentru că simpla lor alăturare ne poate spune totuşi ceva:

SATANISM, demonism, ezoterism, alchimism, anticreştinism, păgânism, neopăgânism, politeism, iluminism, ateism, umanism, sionism, mesianism, COMUNISM, marxism, leninism, socialism, cooperatism, stalinism, ceauşism, egalitarism, fariseism, internaţionalism, cosmopolitism, GLOBALISM, mondialism, colonialism, neocolonialism, liberalism, neoliberalism, capitalism, imperialism, despotism, corporatism, ultranaţionalism, extremism, nazism, hitlerism, fascism, terorism, fundamentalism (în opoziţie cu alt termen, de astă dată pozitiv – dogmatism, pentru că Ortodoxia se fundamentează pe dogmele sale), antisemitism, xenofobism, negativism, machiavelism, MATERIALISM, idealism, consumatorism / consumism, pragmatism, afacerism, ECUMENISM, sincretism, secularism, laicism, pietism, puritanism, sofism, arianism, maniheism, stoicism, gnosticism, EGOISM, egocentrism, individualism, EVOLUŢIONISM, darwinism, neodarwinism, nihilism, anarhism, freudism, antropocentrism, hedonism, erotism, feminism, modernism, postmodernism, nonconformism (în sens negativ, de anarhism), avangardism (tot în sens negativ), cinism, sadism, masochism, exhibiţionism, primitivism, barbarism, SECTARISM, canibalism, separatism (pe principiul satanic „divide et impera'', adică divide şi vei stăpâni), snobism, aventurism, nepotism, senzaţionalism (procedeu exploatat de mass-media), automatism (în ceea ce priveşte gândirea de exemplu), RELATIVISM, raţionalism, cartezianism, pozitivism, existenţialism, scepticism, stoicism, scientism, libertinism (mai ales sexual), lesbianism, bigotism, SPIRITISM, sentimentalism, subiectivism ş.a.m.d.

În condiţiile actuale, când vrăjmaşii lui Dumnezeu lovesc tot mai mult în valorile şi cetatea

Ortodoxiei, datoria noastră este să ne păstrăm credinţa, să ne întărim mai mult în ea, să fim uniţi şi netulburaţi chiar în faţa unei prigoane generale. Oare nu spune Apocalipsa că va veni şi o astfel de vreme la sfârşitul lumii?

Pe lângă răbdarea de care avem mare nevoie, se cere să luăm atitudine şi să nu stăm nepăsători cu braţele încrucişate, desigur sub îndrumarea înţeleaptă a duhovnicului. Mântuirea nu este astăzi doar individuală. Nici monahii nu se roagă doar pentru ei, ci pentru întreaga lume şi pentru neamul nostru românesc.

Se cere să fim creştini adevăraţi, nu dintre cei care Îl iubesc pe Dumnezeu doar cu buzele. Noi trebuie să conştientizăm că tocmai lipsa de reacţie, apatia, tăcerea nu fac decât să grăbească cursul evenimentelor şi să-i încurajeze mai mult pe duşmanii de moarte ai ortodoxiei care lucrează pe ascuns la introducerea dictaturii mondiale a antihristului.

Observaţi cum apar tot mai multe legi cu un vădit caracter anticreştin, mai ales vizând drepturile omului (de fapt ale homosexualilor, etc.) Preoţii sunt lipsiţi de venituri sau impozitaţi peste măsură. Nu mai au voie să slujească în armată pentru că... aşa vrea NATO.

Observaţi apoi toată această ofensivă din ultimele decenii a ecumenismului, sectarismului, materialismului de consum şi formalismului. Sunt reînviate concepţii precum arianismul, care pretinde că Mântuitorul a fost doar un om excepţional şi profet. Vedeţi cum s-au înmulţit în mass-media parodiile, blasfemiile şi hulele împotriva lui Dumnezeu. Apar noi evanghelii, coduri, Evanghelia satanei etc., la care aproape toţi rămân impasibili.

Observăm din păcate, cum se manelizează permanent cultura şi modul de viaţă. Se fac intense campanii de propagandă în favoarea desfrâului generalizat, violenţei, magiei, ezoterismului sau ocultismului (prin anunţuri care invită la conferinţe urmate de cursuri săptămânale pe teme de antropologie, filozofie, ezoterism şi autodezvoltare personală; www.ageac.org, www.vopus.org etc.; cu un motto: „*Înţelepciunea supremă care există este cunoaşterea de sine însuşi...*'' Galileo Galilei).

Aşadar, cum răspundem noi acestei ofensive anticreştine împotriva credinţei noastre strămoşeşti şi modului nostru de viaţă creştin şi al copiiilor noştri?

Considerăm că e timpul să ne trezim pentru că am dormit destul. E timpul să fim cu adevărat creştini până nu e prea târziu. Adică, să-L mărturisim cu curaj pe Hristos în toată vremea, să păzim cu sfinţenie poruncile, să ne rugăm şi să postim mai mult, să fim mult mai uniţi, să facem mai multă milostenie... Să ne asumăm pe deplin condiţia de creştini, urcând şi noi Golgota indiferent de greutăţi, necazuri sau umilinţe. Crucea noastră o va purta de fapt Dumnezeu în locul nostru, ne va da puterea să rezistăm.

E timpul mărturisirii. Noi ştim de fapt că, fără fapte credinţa noastră nu valorează nimic, pentru că aşa cum ne învaţă Sf. Apostol Pavel, dragostea e mai mare decât credinţa şi nădejdea. De altfel, în iubirea lui Dumnezeu şi iubirea aproapelui (mai ales a celor aflaţi în nevoi) rezidă tocmai ESENŢA ORTODOXIEI.

Fraţi ortodocşi, să luăm aşadar aminte la tot ce se întâmplă în jurul nostru şi în lume, dar mai ales să urmăm pe cât putem pilda sfinţilor şi înaintaşilor noştri care şi-au apărat credinţa şi neamul. Nu-i uitaţi nici pe sfinţii noi mucenici ai închisorilor comuniste, care nu au pactizat cu diavolul. Şi prin aceştia s-a arătat puterea nemărginită a lui Dumnezeu, care i-a întărit şi menţinut în viaţă spre mirarea călăilor lor. Ei şi-au asumat păcatele şi suferinţa, dar puterea de a suporta chinurile, înfometarea, frigul, torturile fizice şi psihice îndelungate şi greu de imaginat nouă, le-a dat-o bunul Dumnezeu. Comunismul a umplut cerul de sfinţi, ne mărturisea cineva.

Ar trebui să înţelegem că, dacă nu ar fi existat aceşti mărturisitori care nu s-au lepădat de Hristos, cu siguranţă am fi avut parte şi noi de vreo 70 de ani de comunism precum a existat în Rusia.

Vorbind despre admirabilul curaj şi demnitate al acestora, Danion Vasile sublinia într-un articol: „E greu de imaginat ce-am fi făcut noi, în locul unor astfel de mărturisitori. Noi care ne temem să înfruntăm necazurile din viaţa de zi cu zi. Să ne hrănim, iubiţilor, din jertfele lor! (...) Aşa cum au fost prigoniţi Sfinţii închisorilor în vremea lor, aşa sunt prigoniţi şi în vremurile noastre. (...) Sfinţii închisorilor ne-au învăţat să fim demni, să fim curajoşi şi când duşmanul lui Hristos vorbeşte, să vorbim şi noi. Să nu ne fie frică. Pentru că secretul prigonitorilor este tocmai trezirea fricii în sufletele celor prigoniţi.'' Sunt oferiţi ca exemplu mai ales Valeriu Gafencu, Costache Oprişan, părintele Marcu de la Sihăstria.

Observăm de asemenea şi faptul că fie în comunism, fie în globalizarea capitalistă corporatistă de astăzi cenzura şi restricţionarea drepturilor sunt elemente importante în subjugarea maselor. Cenzura e prezentă în special în presa de mare tiraj şi televiziunile centrale.

Mitropolitul Bartolomeu Anania ne sfătuia că „noi nu împotriva apocalipsei trebuie să luptăm (căci ea va veni oricum), ci pentru capacitatea noastră, a fiecăruia, de a o traversa fără vătămări sufleteşti... Or, pentru aceasta există o singură armă: răbdarea...'' (din revista Familia Ortodoxă, nr.2 (25) / 2011, p.13)

Într-un alt articol consemnat în aceeaşi revistă de Ioana Pârvu (p.40) scrie: „Purtăm fiecare dintre noi, adulţii de azi, o responsabilitate pentru starea lucrurilor... Suntem puşi în faţa unui fenomen de distrugere în masă, care aproape că anihilează o generaţie întreagă. Legislaţia este slabă. Lupta este grea. Dar să ne gândim că lupta noilor mucenici din temniţele comuniste a fost incomparabil mai grea, iar jertfa a mers până la ultima picătură de sânge. Ei au murit pentru a ne lăsa o mărturie de credinţă. Unde este mărturia noastră acum? Căci, dacă nu o vom da, generaţiile care vin după noi s-ar putea să nu mai aibă nici voinţa, nici forţa de a opune o minimă rezistenţă răului...''

Într-un interviu, Florin T. Roman, autorul volumului „Idolii vremurilor noastre'' sublinia de asemenea: „Părintele Iustin Pârvu spunea că vina pentru dezastrul duhovnicesc în care se află poporul român o poartă în primul rând preoţimea şi intelectualitatea (care nu-şi fac datoria – n.a.)... Aşa că nu ne-au mai rămas decât rugăciunea, postul, faptele bune, evitarea mediilor imorale, spovedania şi împărtăşania. E nevoie, de asemenea, de implicare socială activă şi de răbdare, foarte multă răbdare. Căci numai <<cel ce va răbda până în sfârşit, acela se va mântui>> (Matei 24:13)... Noi niciodată nu-L mărturisim suficient pe Hristos. Întotdeauna este loc de mai bine. Fiecare dintre noi trebuie să aibă curajul de a lupta... Atunci dumnezeiescul har coboară neîntârziat asupra noastră şi ne ajută să biruim toate obstacolele...'' (revista de mai sus, pp.50-52)

Iată şi un alt îndemn poate mai convingător: „Realizăm noi oare creştinii din România unde a ajuns ţara şi neamul nostru, poate şi pentru nepăsarea şi puţina noastră credinţă, pentru lipsa acelora care să-L mărturisească cu curaj pe Hristos peste tot în societate?!... Ce ar mai trebui ca să se întâmple ca să ne trezim? Adevărat, nimic nu este cu desăvârşire pierdut, căci Mare este Dumnezeu, dar parcă noi aşteptăm ca altcineva să ia iniţiativa, altcineva să acţioneze în locul nostru, luptând pentru dreptul nostru de a trăi creştineşte...'' (Gheorghe Fecioru, revista de mai sus, p.5)

ISTORIA ROMÂNIEI ESTE FALSIFICATĂ PENTRUA FI PE PLACUL EUROPEI ŞI MASONERIEI

Asupra acestor rânduri aş dori să reflectaţi, ţinând seama de tot ce s-a scris pe această temă. Eu nu am autoritatea unui istoric consacrat, dar pentru simplul fapt că istoria României a fost şi rămâne o preocupare foarte importantă a vieţii mele, m-am simţit obligat să iau atitudine. Mai ales, în contextul actual al globalizării, în care mulţi istorici au fost practic cumpăraţi (iar acest lucru nu e prea greu de realizat astăzi) de către masonerie iar alţii nu au curajul să spună adevărul pe care îl cunosc, de teama unor represalii.

Pentru a argumenta aceste afirmaţii de mai sus, vă invit la un exerciţiu de analiză şi de comparaţie. Este necesar să analizaţi fiecare propoziţie şi fiecare mesaj pe care aceasta îl transmite. În contextul în care există multe inexactităţi, omisiuni şi distorsionări ale informaţiei în actualele manuale de istorie (poate nu toate), eu am ales unul dintre acestea, ceva mai ,,corect''. Şi totuşi, vom întâlni şi aici o promovare ostentativă a personalităţilor masonice, a oligarhiei financiare (a acelui grup restrâns de mari posesori ai capitalului financiar, care domină viaţa economică a unui stat dar şi alte domenii) şi a celor care au adus servicii masoneriei, tocmai în virtutea faptului că tinerii nu sunt documentaţi în acest sens. De altfel, trebuie să recunoaştem, nici în rândul oamenilor vârstnici nu întâlnim o categorie largă de populaţie bine informată şi bine intenţionată. Iar în acelaşi timp, veţi constata o denigrare în privinţa a tot ce ţine de Mişcarea Legionară, inclusiv a marelui precursor care a inspirat-o: publicistul, scriitorul şi poetul Mihai Eminescu.

Oare, toate aceste aberaţii şi omisiuni voite, trebuie să le înghită actualele şi noile generaţii de elevi şi studenţi? Acest ''adevăr'' îl vor transmite şi ei mai departe? Cui folosesc aceste denaturări ale adevărului şi ce se urmăreşte de fapt? Vă las pe dumneavoastră să trageţi concluziile de rigoare şi să găsiţi cele mai potrivite răspunsuri la aceste întrebări.

Iată ce susţin autorii unui manual de istorie, mai frecvent utilizat astăzi, **manual pentru clasa a XII-a, apărut la editura Humanitas Educaţional, la Bucureşti, în anul 2003** (Nicoleta Dumitrescu, Mihai Manea, Cristian Niţă, Adrian Pascu, Aurel Trandafir şi Mădălina Trandafir) din care spicuim:

,,FRANCMASONERIE, asociaţie internaţională cu caracter filantropic, în parte secretă, ai cărei membri se recunosc prin anumite semne, embleme şi simboluri. [...] <<OCULTA>>, grupare în cadrul P.N.L. (de la sfârşitul sec. al XIX-lea), condusă de Eugeniu Carada, cu scopul de a-l aduce în fruntea partidului pe Ion I.C. Brătianu." (p.99)

Dacă veţi răsfoi manuale relativ recente de istorie sau cărţi şi articole privind acest domeniu, veţi descoperi multe alte inadvertenţe. **Faptul că, regimul totalitar comunist a mistificat adevărul istoric, nu trebuie să conducă la o altă „rescriere a istoriei'', prin alte exagerări şi mistificări.** Ambele sisteme, şi anume comunismul şi liberalismul (cu formele sale, îndeosebi radicale) au păcătuit prin extremism. Statul sau individul, au stat în centrul acestora. Adevărul este însă, după cum se spune, la mijloc, pentru că societatea are nevoie de armonizarea acestor relaţii şi punerea în valoare atât a valorilor colective, cât şi a celor individuale. Exacerbarea însă, a acestora este extrem de păgubitoare.

Să mai precizez că, Mihai Eminescu i-a criticat dur mai ales pe liberalii (numiţi ,,roşii" în scrierile sale politice) care l-au detronat pe Alexandru Ioan Cuza. Mulţi erau atunci masoni. În fruntea lor se aflau C. A. Rosetti (fondatorul ziarului *Pruncul român* şi mai târziu al cotidianului/oficiosului partidului liberal *Românul*, cu care a polemizat intens Eminescu) şi Ion C. Brătianu (cel care s-a ocupat personal de aducerea în ţară, pe ascuns, a prinţului Carol de Hohenzollern-Sigmaringen). Aceştia susţineau ,,organizarea rapidă a noului regim politic'' şi imitarea instituţiilor din ţări, precum Germania, Franţa, Belgia.

De ce credeţi că îi critica Eminescu? În principal, datorită apartenenţei lor la lojile masonice şi excluderii interesului naţional. Chiar în acest manual (la p.104) scrie: *„Mulţi dintre membrii elitei liberale au aderat la* ***lojile masonice****, mai ales în perioada paşoptistă. Sunt cunoscute şi cazurile lui C.A. Rosetti, Ion C. Brătianu, Dumitru Brătianu, Ion Ghica, Ion Bălăceanu şi a multor altora. Însă, după 1866, aripa radicală reprezentată de I.C. Brătianu şi C.A. Rosetti s-a retras din această organizaţie, ca urmare a opoziţiei dintre caracterul naţional pregnant al ideologiei liberale şi internaţionalismul francmasonic.''*

Din păcate, şi aici este eludat un adevăr sau chiar mai multe. Din lojile masonice, nimeni nu se poate retrage fără a suporta consecinţe extrem de dure (moartea). De aceea, chiar şi Titu Maiorescu, cel care iniţial l-a sprijinit pe Eminescu iar apoi l-a trădat în mod incredibil, declarase că fusese francmason în tinereţe. Acum, când ştim cât de mult l-a „preţuit'' el pe Eminescu şi cât a profitat de posteritatea lui pentru a-şi clădi propria lui imagine publică, cum să-l credem pe cuvânt pe „onorabilul'' Maiorescu? Apoi, după trădarea sa, liberalii l-au recompensat cu funcţia de avocat al poporului…

Despre masonerie se pot scrie desigur şi se pot discuta multe. Dar, indiscutabil rămâne faptul, că **ea a lucrat şi lucrează împotriva omului**. M-a surprins iniţial destul de mult poziţia curajoasă a d-lui Antonie Iorgovan, care a criticat masoneria, pentru că el însuşi face parte dintr-un partid în mare parte corupt şi astăzi. M-am gândit că domnia sa a fost şi rămâne totuşi un mare jurist. Altfel, nici nu cred că ar fi fost cooptat în echipa care s-a ocupat de elaborarea Constituţiei României. Am mizat deci, pe obiectivitatea sa, în momentul acuzaţiilor lansate la adresa lui Adrian Năstase şi a altor membri PSD, pentru că eu însumi am la bază o formaţie juridică şi apreciez spiritul critic.

Dar, să nu cădem în capcana unei judecăţi simpliste sau subiective. V-aţi pus întrebarea: oare de ce a fost lăsat să acuze masoneria? Ca să laşi o persoană publică să facă asemenea dezvăluiri (până la urmă senzaţionale), când în alte cazuri, pur şi simplu se întrerupeau parţial sau total emisiunile (mai ales pe postul TV Realitatea, la cele prezentate de d-l Robert Turcescu, care discuta la obiect cu câte un invitat etc.) mi se pare destul de suspect.

Având în vedere faptul, că toţi aceşti purtători de cuvânt (mai puţin Ion Iliescu) sunt masoni de rit scoţian, convinşi şi ei de „necesitatea'' integrării României în Uniunea Europeană (unde domină această masonerie comunitaristă în prezent) şi divergenţele dintre cele două mari ramificaţii masonice, am putea trage concluzia, şi cred că e cea corectă, că Antonie Iorgovan exprimă în fond punctul de vedere al masoneriei comuniste, speriată de pierderea posibilă a privilegiilor şi a organizării unui proces al comunismului, care nu doreşte să lase totul celeilalte masonerii şi ca atare preferă scoaterea din beneficiile legii care-i dă dreptul să primească bani de la bugetul de stat. Însă rămâne de văzut de ce a declarat totuşi că: „***Dacă este să căutăm crima organizată, ea este foarte bine aşezată în aceste structuri masonice.****'' Pentru simplul fapt că acesta este şi adevărul…*

Ar fi interesant de analizat întreaga istorie a loviturilor de stat din ţările româneşti, şi mai cu seamă de când a apărut mai vizibilă masoneria la noi. Dau numai un exemplu. Căderea dictaturii ceauşiste, atribuită în mod greşit doar românilor de rând, care s-au unit în mod spontan şi cu mult curaj (deşi, se ştie că românii trăiau atunci într-o frică generalizată şi întreţinută abil de Securitate). Potrivit, iarăşi unei ''teorii'' conspiraţioniste, dintr-o emisiune cu acelaşi nume (Teoria conspiraţiei), turiştii sovietici aflaţi într-un număr suspect de mare în prejma revoluţiei din decembrie'89 s-au implicat foarte puţin, pentru că Ion Iliescu reuşise să fie impus ca personaj-cheie al revoluţiei şi ca personalitate de prim rang, cu reale şanse de a fi un preşedinte pentru multă vreme (ceea ce s-a şi întâmplat, în pofida multor contestaţii şi acuzaţii care i-au fost aduse în toţi aceşti ani postdecembrişti). Dacă, să presupunem, n-ar fi fost ales acest promotor al politicii gorbacioviste, atunci cu siguranţă am fi asistat la o baie de sânge. Interesele erau mult prea mari, ca să nu se ajungă la acest lucru. Ori, vizionând un alt episod al aceleiaşi emisiuni, m-am convins, în sfârşit (deşi se putea anticipa, dar nu prea aveam dovezi palpabile - n.a.), că

Ion Iliescu nu este doar un apărător şi susţinător al masoneriei, ci un mason de-a adevăratelea!

Prin urmare, aşa-zisa revoluţie română a fost de fapt o lovitură de stat autentică, în care rolul principal l-a jucat masoneria! Cine să-l mai creadă pe Petre Roman, care susţinea că românii din stradă au făcut-o? Cine? Ion Iliescu sau Silviu Brucan, ei înşişi direct implicaţi în evenimentele sângeroase, soldate cu peste o mie de morţi şi peste 3 000 de răniţi? Istoria va clarifica până la urmă ceea ce s-a întâmplat cu adevărat în acele zile. Dacă nu va fi rescrisă din nou de către masonerie…

Tineretul, mai cu seamă de după 1989, nu va putea să aibă o imagine clară despre istoria neamului românesc, inclusiv cea recentă, datorită mistificărilor şi dezinformărilor, care s-au făcut în ultima jumătate de veac şi au loc chiar şi în prezent, sub ochii noştri. Îmi vin în minte acum, câteva exemple: prezentarea acelui „documentar'' despre Ion Antonescu de către Adrian Cioroianu (susţinut de Andrei Oişteanu ş.a.); calificarea Mişcării Legionare de către detractorii ei (unii evrei şi susţinători ai lor) drept „o mişcare anarhică sau fascistă'' iar de unii (precum Dragoş Bucurenci) drept „cea mai criminală după comunism''; manipularea perfidă, demitizarea şi banalizarea valorilor naţionale (inclusiv istorice) în cadrul ciclului de emisiuni „Mari români'', care urmăreşte în fapt prin înlocuirea criteriului valorii cu cel al notorietăţii, să rescrie istoria şi să „educe'' tineretul pe linia altor valori considerate „moderne'' şi a excluderii naţionalismului, văzut ca un capitol încheiat al istoriei; contestarea Mişcării Legionare de către Andrei Pleşu (care are o rubrică în revista controversată „Dilema''!), alăturându-se d-lor Zigu Ornea şi Andrei Oişteanu, poate deşi cunoaşte adevărul istoric (călcând astfel, s-ar putea spune, pe urmele profesorului Nicolae Iorga, care a uitat complet de principiile sale din trecut şi de morala datoriei faţă de neam şi semenii din jur); rescrierea istoriei de către autorităţile comuniste de la Chişinău (care, printre atâtea altele, au mai şi cheltuit sume uriaşe pentru cimitirul dedicat eroilor ruşi şi ucraineni, căzuţi în război iar pe cel al eroilor armatei române l-au uitat cu totul, el fiind astăzi acoperit de gunoaie, profanat şi nesupraveheat de nimeni) şi exemplele pot continua la nesfârşit...

În final, aş vrea să formulez câteva critici sau întrebări, care vizează un volum de crestomaţie, intitulat **„Altfel despre Ştefan cel Mare''**, apărut de curând la Ed. Anastasia. Sunt intrigat, fie şi ca cercetător amator într-ale istoriei neamului românesc, de unele inexactităţi, pe care nu le pot trece cu vederea.

Cum este posibil ca istorici, precum Oreste Tafrali, C. I. Andreescu şi A. Pippidi, să avanseze ipoteza că „mariajul <<bizantin>> (cu Maria de Mangop, din spiţa Paleologilor) ar fi inspirat voievodului moldovean ideea să ridice pretenţii la tronul Constantinopolului''? (p.168) Cum pot să acrediteze unii istorici existenţa şi influenţa puternică a astrologilor de la Curtea Domnească, ştiind totuşi că domnitorul Ştefan cel Mare era credincios şi ortodox pe deasupra? (pp.147-151) Cum pot să-şi dea cu părerea unii autori (specialişti chiar în alte religii), precum A. K. Coomaraswamy (un budist recunoscut pe plan internaţional) şi traducătoarea acestuia, Anca Manolescu, în probleme ce privesc un erou şi sfânt ortodox? (p.282 ş.a.) De ce este pomenit, aparent fără rost, Christian Rosenkreutz (din Ordinul masonic al Rosicrucienilor)? (p.151) De ce se invocă ecumenismul, legat de chivotul ecumenic cerut de Petru Rareş? Cine sunt până la urmă „cercetătorii noştri''? (p.60)

Apoi, de ce în acest volum plin de date de tot felul, în general despre civilizaţia medievală, nu se aduce aproape niciun omagiu sau elogiu marelui domnitor? De ce coperta cărţii prezintă un pocal aurit înconjurat de steluţele Uniunii Europene, iar titlul este scris cu litere mari albastre? Pentru a da bine înaintea acesteia? Cum de a fost scos la tipografia… Gutenberg?

APĂRAREA ADEVĂRULUI ISTORIC

Avem astăzi, printre altele, **datoria de a apăra şi posteritatea eroilor neamului românesc**, ameninţată din diverse direcţii. Chiar în mass-media noastră şi în special în unele manuale alternative de istorie, în programe şcolare şi apoi în rândul publicului larg, au apărut tot mai multe denigrări şi dezinformări în privinţa acestora, care denaturează practic adevărul istoric. Rolul jucat de acestea este acela de a realiza ştergerea treptată a marilor noştri eroi din memoria naţională, din mentalul colectiv şi chiar din conştiinţa românilor şi excluderea lor din istorie, în faţa noilor generaţii.

Să luăm de pildă, cazul domnitorului Ştefan cel Mare şi Sfânt. Canonizarea sa recentă de către Biserica Ortodoxă Română a stârnit unele valuri şi controverse. Se uită un aspect important, şi anume acela că gloriosul nostru voievod era considerat încă de pe vremea sa un sfânt care a apărat cu sabia într-o mână şi crucea în cealaltă Poarta creştinătăţii de năvălirea păgânilor (tătarilor şi otomanilor, aflaţi în plină expansiune). În lupta teribilă pentru independenţa Moldovei, toată ţara i-a fost alături, indiferent de sacrificiile umane şi materiale cerute de războaie. Nu cred că întâmplător, marele Ştefan a fost inclus în rândul celor 100 de personalităţi din toate timpurile care au influenţat evoluţia omenirii, în cartea intitulată astfel şi semnată de dl. Michael H. Hart. În acord cu opinia sa şi a d-nei Diana Constantinescu, care s-a ocupat de biografia domnitorului *„Ştefan cel Mare nu şi-a pus pecetea numai pe istoria unui popor, care îl va glorifica veşnic ci şi pe aceea a unui continent, care, fără el, ar fi avut mult mai mult de furcă cu turcii”*, iar *„Nimeni şi nimic nu va putea şterge amintirea unei domnii atât de glorioase din memoria moldovenilor şi, în general, a românilor”* (carte apărută la Editura Lider, Bucureşti, 1992, pp.104-106). Daţi-mi voie să-mi exprim îndoiala, în actualele circumstanţe, faţă de ultima afirmaţie citată, pentru că istoria poate fi rescrisă de principalii actori politici ai vremii, ca şi în timpul comunismului, după bunul lor plac.

Cum se face însă, că în zilele noastre, **denigrarea vine din partea multor oameni şi mai ales din rândul celor cu mentalităţi comuniste sau ateiste**? Cum putem noi să-l acuzăm cu uşurinţă de adulter (că ar fi avut ibovnice în fiecare sat…), de apucături despotice (că ar fi ucis mulţi boieri şi oameni nevinovaţi, la mânie…) şi să nu-l mai considerăm sfânt (deşi există sfinţi care au avut „căderi'' înainte de a apuca calea grea a sfinţeniei), pornind de la spusele cronicarului Grigore Ureche? Este acesta adevărul istoric? În opinia d-lui profesor Ştefan Gorovei, care recent a publicat o amplă carte despre viaţa acestui domnitor, sunt doar două cazuri consemnate de izvoarele istorice, când Ştefan a pedepsit cu moartea boierii trădători. Iar din analiza documentelor epocii, reiese clar că el a fost într-adevăr un judecător drept şi că în miile de procese nu a nedreptăţit pe nimeni (ca dovadă, după moartea lui, în perioada domniilor care s-au succedat, nu s-au revizuit sentinţele date de el). Războaiele, la care au participat atât boierii cât şi răzeşii din popor nu au condus la revolte, pentru că ei au ştiut că Ştefan „a făcut ceea ce trebuia să facă” în calitate de bun creştin ce era, că el dorea chiar să creeze la Suceava un centru al creştinătăţii răsăritene (un nou Constantinopol). A zidit numeroase biserici şi mănăstiri în semn de mulţumire faţă de Dumnezeu şi pentru a-I slăvi numele.

Cât priveşte acuzaţia de adulter, exagerată în mod premeditat, istoria nu consemnează decât relaţia sa din care a rezultat un copil din flori, viitorul urmaş vrednic de înaintaşul său - Petru Rareş (după domnia fiului legitim al lui Ştefan, Bogdan al III-lea). Dacă am presupune că au fost mulţi bastarzi datorită „nenumăratelor aventuri extraconjugale”, atunci ar fi fost şi de presupus bătălii acerbe pentru tronul Moldovei, despre care însă nu se ştie nimic, pentru că ele pur şi simplu n-au existat. Păcatul său, omenesc până la urmă, dacă avem în vedere şi tradiţia epocii de a avea mai mulţi urmaşi la tron şi vrednici pentru asta, a fost spălat cu prisosinţă în focul celor peste 47 de războaie şi cam tot atâtea biserici şi mănăstiri.

În opinia mea, **denigrarea marilor eroi ai neamului nostru se subscrie îngropării valorilor naţionale, care stau în calea făuririi noului tip de om şi a «naţiunii universale»**. Dar, din fericire pentru noi, **nimeni şi nimic nu poate împiedica adevărul ca să iasă la lumină**, oricât ar fi de bine ascuns sau îngropat, pentru că El cunoaşte Învierea şi pentru că numai o viaţă trăită în adevăr poate fi un prilej continuu de bucurie, după cum spunea Constantin Noica. Iată, de ce nu-mi este teamă să vorbesc despre el: pentru că **adevărul merită orice sacrificiu din partea noastră**. Faptul, că am sărit astăzi de la o extremă la alta, devine pe zi ce trece tot mai evident. Am putea încerca să dăm o definiţie globalizării (denumită de unii autori comunitarism), definiţie pe care doresc să v-o propun: **globalismul sau comunitarismul reprezintă acel sistem social-politic, promovat de anumite cercuri interesate, la nivel mondial, care se bazează pe ideea unificării tuturor statelor şi garantării proprietăţii particulare, conducând în mod inevitabil la amplificarea extremă a diferenţelor sociale, la uriaşe tensiuni şi inegalităţi sociale şi economice între indivizi, şi la împărţirea lumii în câteva state foarte bogate şi multe state foarte sărace.**

Mi se pare absolut regretabil faptul că tot aceste dicţionare uzuale interpretează naţionalismul drept o ,,doctrină politică bazată pe apărarea (uneori exagerată) a drepturilor şi aspiraţiilor naţionale'', iar ceea ce ne interesează pe noi (globalizarea sau globalismul) nu apare în nici un fel. Acest lucru ar trebui să ne dea de gândit, pentru că prăbuşirea sistemului comunist în fostul URSS şi Europa de Est a fost regizată atent şi premeditată iar capitalismul învingător s-a orientat apoi spre imperialism (de altfel o acuzaţie venită tocmai de la comunişti!), spre neocolonialism şi neoliberalism, spre un extremism de dreapta, care a subminat şi subminează mereu dreapta tradiţională şi democraţia autentică din întreaga lume. **Pretutindeni, dreapta ca şi societatea civilă aproape nu există.**

S-a denaturat în mod voit sensul naţionalismului, o doctrină altădată atât de apreciată. Mass-media a reuşit să-i dea în timp o conotaţie negativă, asimilându-o tot mai mult cu xenofobia şi extremismul, la ordinul masoneriei mondiale, care a considerat că nu-i mai este de folos (după ce şi-a îndeplinit rolul dezintegrator al imperiilor din ultimele două veacuri) şi că trebuie pusă la stâlpul infamiei şi aruncată în lada de gunoi a istoriei. Ba, mai mult, orice formă de extremism devine automat naţionalism. Ori, să stăm şi să judecăm drept. Naţionalismul reprezintă cu totul şi cu totul altceva: patriotismul curat, nealterat, constând în tot ceea ce se jertfeşte pentru ţara natală, în sentimentul şi dorinţa de a-ţi servi mereu, cu devotament patria şi neamul, inclusiv în a răspunde oricăror agresiuni la adresa lor. În schimb, **comunismul şi globalismul – adevăratele forme de extremism** – sunt trecute total sub tăcere. Foarte interesant! Nu întâmplător, observăm că nu s-a condamnat oficial comunismul în multe ţări şi nici n-au fost pedepsiţi autorii nenumăratelor crime comise (culmea ironiei, în numele unor ,,idealuri înalte ale omenirii''). În schimb, este tot mai lăudat mondialismul sau supranaţionalismul (cu organismele sale ramificate în toată lumea), văzut ca un rezultat firesc al modernităţii, al umanismului şi toleranţei dintre popoare, aducător de prosperitate şi de pace în întreaga lume?! Istoria ne-a demonstrat însă, cu prisosinţă utopia şi absurditatea comunismului, natura lui criminală (diabolică) şi va demonstra desigur şi ''viabilitatea'' ideii de ,,naţiune universală''.

Înţelegând prin naţiune acea ,,comunitate stabilă de oameni, istoriceşte constituită ca stat, apărută pe baza unităţii de limbă, de teritoriu, de viaţă economică şi de factură psihică, care se manifestă în particularităţile specifice ale culturii naţionale şi în conştiinţa originii şi a sorţii comune'', putem remarca astăzi faptul că, **atacul dezlănţuit asupra ideii naţionale şi naţionalismului** (asupra patriotismului, astăzi demonetizat) este concertat cu **atacul asupra naţiunilor**, care potrivit planurilor globaliste desigur trebuie să dispară. De ce? Pentru că altfel nu pot fi nivelate culturile naţionale şi nu se poate produce mai rapid «omogenizarea indivizilor şi a naţiunilor», care să transpună în practică naşterea unei «naţiuni universale», a unei limbi şi a unei culturi unice, a tipului de ''om nou''(oare al câtelea?!) – ***homo globalis*** –, adeptul fidel al globalismului şi al unui pragmatism feroce. Până la urmă,

de ce să nu spunem că acelaşi scop - sclavia omului, de tip modern - l-a urmărit insistent şi sistemul comunist, prin dictatura unui grup restrâns de privilegiaţi, alcătuită din mulţi activişti de partid influenţi şi sprijinită masiv de către securişti.

Condamnăm preocuparea „celor din umbră'' pentru ascunderea adevărului faţă de publicul larg, îndeosebi a celui referitor la Mişcarea legionară din România şi prezentarea ei într-o perspectivă cât mai inadecvată şi ostilă (fascism, extremism, fanatism etc.etc.), atât înainte de 1989 cât şi după această dată. În realitate, legionarii au fost spre deosebire de alte formaţiuni mai radicale, cum a fost cea a lui A. C. Cuza, mult mai ponderaţi, realişti şi responsabili, datorită spiritului lor civic şi creştin, suportând după cum spun numeroase documente, umilinţe şi brutalităţi, care nouă celor de astăzi ni s-ar părea incredibile (mai grave decât în scenele bine cunoscute ale mineriadelor postdecembriste şi tulburărilor de la Târgu Mureş).

Atunci, cine are interesul de a-i asimila pe legionari, precum au făcut şi comuniştii, cu extremiştii cuzişti sau de alte culori politice, unii finanţaţi şi conduşi chiar de masoni? În realitate, ei au fost, exceptându-i pe cei care s-au infiltrat (cu sprijinul KGB-ului sovietic), **adevăraţi eroi ai luptei anticomuniste şi antimasonice**. Dacă ei ar fi fost într-adevăr extremişti, cu siguranţă că n-ar fi intrat în rândul lor atât de mulţi intelectuali români (dintre care unii foarte cunoscuţi), nu s-ar fi produs acel impact social formidabil, n-ar fi ajuns la guvernare alături de Antonescu ş.a.m.d. Dacă un francmason reactivat, precum Alexandru Paleologu, îl „glorifica'' pe regele Carol al II-lea şi îi îndemna pe tineri să nu tragă concluzia „greşită'' că legionarii ar fi fost buni, devreme ce comuniştii erau răi, şi că legionarii erau profund încrâncenaţi şi extremişti, nu înseamnă că este şi opinia pe care noi trebuie s-o acceptăm fără rezerve.

Nu trebuie uitat un aspect. Aşa zisa rebeliune legionară din 21-23 ianuarie 1941, a fost în disperare de cauză, o diversiune abil orchestrată de către masonerie şi numită astfel de Mareşalul Ion Antonescu (în fapt, o lovitură de stat, faţă de statul naţional-legionar de atunci). Cu câteva săptămâni înainte, legionarii confiscaseră o mare parte a arhivei masonilor din România! Iată de ce, masonii au făcut mari presiuni asupra lui Antonescu prin apropiaţii săi şi prin orice mijloace.

Cităm în acest sens din revista Permanenţe nr.1-2/2010 (p.1): ***„Percheziţia făcută la lojile masonice cât şi în apartamentele unor membrii marcanţi ai masoneriei şi, mai ales anunţul lui Horia Sima că va face public nume şi date de trădare naţională ale unor personalităţi politice şi militare, l-au întărâtat şi mai mult pe Antonescu*** (care ţinea la blazonul armatei - n.a.). **(...) 14 ianuarie 1941 -** *Vizita Generalului Antonescu în Germania, unde capătă acceptul lui Hitler de înlăturare a conducerii Mişcării Legionare şi îndemnul de a prelua el conducerea Legiunii. (...)* ***19 ianuarie*** *- Asasinarea şefului Abwehr-ului din Balcani, maiorul german Döring, de către un grec (Sarautopoulos), agent englez. Cercurile legionare şi unele nemţeşti nu înlătură amestecul lui Eugen Cristescu, şeful Serviciului Secret Român, fost om de încredere al lui Armand Călinescu în acest asasinat. De fapt, acest asasinat a fost pretextul de a scoate din funcţie pe guvernamentalii legionari. (...)* ***23 ianuarie****... Horia Sima dă un comunicat în care ordonă legionarilor să ridice baricadele, să evacueze clădirile şi să intre liniştiţi în viaţa publică. Antonescu nu face cunoscut public comunicatul lui Horia Sima. În tot timpul nopţii de 22-23 ianuarie, cât şi în cursul dimineţii,* ***armata deschide focul, fără control, atât asupra unor clădiri, cât şi asupra unor grupuri de cetăţeni de pe stradă****.* (pentru a acredita şi legitima teza „rebeliunii", aşa cum s-a întâmplat şi la „Revoluţia Română" din 1989 - n.a.) *Rezultatul: 2 ofiţeri, 15 subofiţeri şi soldaţi şi cca. 1000 de civili, împuşcaţi. Discuţie între Gen. Antonescu şi ambasadorul H. Neubacher. Antonescu mulţumeşte pentru intervenţia făcută şi apoi întocmeşte un proces verbal prin care ordonă să fie spânzurată toată conducerea Gărzii de Fier. Ambasadorul german se înfurie, spunând că el nu poate fi intermediarul unei asemenea crime şi până la urmă renunţă.* (mai târziu, Antonescu dă ordin să fie arestaţi toţi legionarii şi umple închisorile, iar după 1944 aceştia sunt preluaţi de comunişti... -n.a.)."

Îmi exprim însă, cu această ocazie şi protestul faţă de lucrările care se scriu în prezent, de către mesagerii Masoneriei şi Noii Ere (New Age), care se îndepărtează tot mai mult de adevăr. Am rămas surprins neplăcut să descopăr accesând pe Internet http://scribd/raduiacoboaie, lucrarea doctorului Ovidiu Vuia, în care contestă asasinarea lui Mihai Eminescu, precum şi lucrările eminescologilor Nicolae Georgescu şi Theodor Codreanu. Precizez că Mihai Eminescu a fost supus forţat tratamentului cu mercur, fiind sănătos! Iar doza administrată de 7 ori mai mare (pentru un sifilis inexistent dealfel) i-ar fi putut fi fatală, dacă nu intervenea sora lui Maiorescu, pentru a merge la spitalul din Viena (văzând că tratamentul îi agravează starea sănătăţii). Oare cui face jocurile dr. Ovidiu Vuia?

Este suficient poate, să invoc doar cartea d-lui **Michael H. Hart: „100 de personalităţi din toate timpurile care au influenţat evoluţia omenirii''**, reeditată de Ed. Lider (Bucureşti, 1992). Această carte, chiar a stârnit mari controverse, după cum se aşteptau editorii acesteia (după cum scrie pe coperta finală). De ce? Tocmai datorită … ,,acurateţii'' informaţiilor conţinute şi subiectivismului autorului (jurist, fizician şi astronom).

Dincolo de unele biografii, cât de cât acceptabile (cum ar fi cea despre Ştefan cel Mare sau Mihai Viteazul, etc., scrise de Diana Constantinescu, respectiv Stelian Neagoe), veţi remarca inexactităţi evidente, în privinţa elogierii inadecvate de pildă, a lui Nicolae Titulescu (de către prof.dr. Adrian Năstase!), în contextul celor 10 personalităţi româneşti incluse în acest volum, cu acordul autorului. Nu se ştie, prea bine şi de ce s-a recurs la această ,,generozitate'' a acestuia.

Aş dori să confruntaţi chiar dumneavoastră adevărul istoric cu cel expus în cartea pomenită mai sus, din care nu pot reproduce texte datorită drepturilor de autor. Dar, din punctul meu de vedere **este o mare greşeală – a falsifica trecutul sau istoria** – în primul rând din punct de vedere etic. Nu e necesar să citiţi chiar toată cartea pentru a vă convinge singuri. Adevărul este denaturat cu ,,bună'' ştiinţă, mai ales în privinţa lui Iisus Hristos, Sf. Apostol Pavel, Martin Luther, Jean Calvin, Karl Marx şi Sigmund Freud, făcându-se reale concesii evreilor (talmudişti) şi ideilor de origine protestantă şi neo-protestantă.

În acest context, al unor vremuri care seamănă izbitor cu cele anticipate de Apocalipsă, **consider drept una dintre principalele îndatoriri ale oricărui creştin autentic, mărturisirea cu putere a lui Hristos şi acceptarea spiritului de jertfă creştin fără nici cea mai mică reţinere sau urmă de îndoială**.

Evocat în volumul de mai sus (apărut la Ed. Christiana, Bucureşti, 2006), cu mult respect dar şi admiraţie, **Valeriu Gafencu** se dovedeşte a fi într-adevăr, pentru oricine, un mare mărturisitor al lui Hristos, un om de o înaltă prestanţă morală şi de o smerenie desăvârşită. Nu întâmplător, a fost numit de către Nicolae Steinhardt şi apoi de către mulţi alţi deţinuţi politici, drept ,,sfântul închisorilor''. El, spre deosebire de filosoful Constantin Noica şi de ,,şcoala'' sa ulterioară de la Păltiniş (care punea accent pe ,,autoanaliză, autocunoaştere şi responsabilizare''), a optat pentru **o şcoală a credinţei vii întru Iisus Hristos** iar ideile sale despre naţionalism şi despre evrei sunt absolut admirabile şi îşi păstrează actualitatea, deşi a murit în închisoarea-sanatoriu de la Tg. Ocna în 1952.

El a murit cu puternica convingere, că şi-a dat viaţa pentru Hristos. Este cel care alături de Corneliu Zelea-Codreanu (prin *Jurnalul* său de la Jilava, scris concomitent cu recitirea Evangheliilor şi a Epistolelor Sf. Pavel) a contribuit la convertirea pastorului evreu protestant Richard Würmbrand la ortodoxie (acesta cerând să fie botezat de preotul Ianolide, lucru care s-a şi întâmplat apoi, fără nici o grabă!) şi cel care a insistat ca Ioan Ianolide şi alţi prieteni apropiaţi să ducă mai departe **duhul credinţei**, ca o rugăminte sau ca o prevedere de tip testamentar. A trecut la cele veşnice înconjurat cu dragoste şi gestul său creştinesc de a-i dărui cele 10 grame de streptomicină (primite din afară, expres pentru el) pastorului Würmbrand (în ideea că acesta era mai util lumii decât el!) îl onorează pe deplin. A fost un gest eminamente creştin şi înălţător. Din păcate, el a murit după o agonie îndelungată iar Würmbrand s-a lepădat ulterior în America de ortodoxie, revenind la protestantismul dinainte, a uitat

totul, şi mai mult, a acceptat eticheta infamă şi câtuşi de reală de „fascism'', aplicată de evrei şi de către comunişti, legionarilor…A refuzat apoi orice dialog cu dl. Ianolide.

Este revoltător faptul, că un istoric apreciat precum Stejărel Olaru, în finala concursului (circului) de la TVR 1, botezat „Mari români'', în faţa a milioane de telespectatori a inversat (distorsionat) lucrurile, afirmând printre altele, că Würmbrand a salvat în închisoare viaţa unui tânăr legionar (pe care nici nu l-a numit!). Este puţin probabil că s-a aflat în necunoştinţă de cauză şi a fost indus în eroare de către partizanii fideli ai lui Würmbrand. Este părerea mea personală de tânăr istoric autodidact, dar responsabil şi nepărtinitor, observând mai ales în ultima vreme **ofensiva protestantismului, cu precădere în România**, înainte chiar de integrarea în Uniunea Europeană. În acest caz, se justifică demersul marilor interese oculte de a obţine concursul unui asemenea istoric, cunoscut publicului prin intermediul mass-mediei (care se afişează tot mai frecvent la televiziune), dar şi al Luciei Hossu-Longin, distinsa doamnă care a regizat amplul documentar *Memorialul durerii*, precum şi micul documentar privitor la Richard Würmbrand.

Părerea mea este, că intrăm sau am intrat deja într-o eră a protestantismului şi ecumenismului, întocmai cum a fost ea planificată de către artizanii din umbră ai globalizării. Altfel, nu-mi explic iniţiativele şi mediatizarea tot mai intensă a protestanţilor şi neo-protestanţilor. De pildă, recent am avut surpriza să asist la o emisiune-dezbatere de la Radio Actualităţi, a d-lui Cristian Curte, în care s-a polemizat pe tema **scoaterii simbolurilor religioase din instituţiile de stat (mai ales din şcoli)**. Este vorba de iniţiativa unui „intelectual'' de prin părţile Buzăului, dl. Emil Moise, care nici mai mult, nici mai puţin, a cerut, dimpreună cu câteva asociaţii anonime sau obscure (cum ar fi asociaţia Solidaritatea pentru Libertatea de Conştiinţă, etc…), scoaterea icoanelor şi crucilor îndeosebi, pe motiv că ar aduce atingere drepturilor omului, că sunt discriminatorii şi cultivă intoleranţa!

Cum discuţiile purtate nu duceau la nici un consens sau rezultat valabil pentru ambele tabere (cei pro şi cei contra), unul dintre invitaţii emisiunii, în persoana lui Remus Cernea a subliniat în final intoleranţa românilor şi a ameninţat cu acţionarea în judecată, probabil a statului român. De partea sa, în mod oarecum straniu s-a situat şi jurnalistul Mircea Toma! De cealaltă parte, deputatul independent Anghel Pavelescu (dacă i-am reţinut bine numele) şi alţi invitaţi (prin telefon) precum un jurnalist de la „Ziua'' (dacă nu mă înşel, dl. Victor Roncea) şi Claudiu Târziu (de la „Cotidianul'') au avut intervenţii salutare, lucide şi responsabile. Ideile cele mai pregnante au fost acelea, că nu există de fapt aşa de mulţi părinţi revoltaţi de prezenţa acestor elemente sacerdotale (de cult), cum s-a invocat tendenţios, că, bineînţeles şi alte culte pot să introducă simbolurile lor (acolo unde există numeroşi membri ai acestora) şi mai ales, că ele nu deranjează decât pe cei care sunt cu adevărat **anticreştini**. Într-adevăr, ele sunt motiv de iritare pentru … demoni, în condiţiile în care astăzi, şcolile sunt asaltate de „moda'' fumatului, alcoolismului, violenţei de orice tip şi mai ales de cea a drogurilor sau „morţii albe''!

În mod cu totul justificat, ne putem pune şi noi întrebarea legitimă: ce se va întâmpla oare, dacă vom scoate Biblia şi crucea din sălile de judecată (şi se va jura pe „onoare'' sau altceva). Sau, dacă am introduce şi noi botezul pe la 16-18 ani, pentru a se avea „discernământul necesar'', cum se procedează la sectanţi, subiect de altfel, asupra căruia dl. Cernea a insistat în emisiune. Şi sunt convins, că iniţiatorii „Reformei'', ca adevăraţi „umanişti'', nu s-ar opri aici. În Grecia, o altă ţară ortodoxă (prima care a aderat la UE), n-au avut atâta curaj sau mai bine zis tupeu, cunoscându-se spiritul activ şi combativ al credincioşilor greci (inclusiv sau mai ales la nivelul Sinodului), în schimb la noi, unde toleranţa este de-a dreptul proverbială şi permanent actuală, se poate încerca şi experimenta orice. La noi, nu e o noutate sau mirare dacă se manipulează aproape totul, prin urmare şi valorile religioase. În numele cui şi din ce motiv?

LUAŢI AMINTE LA PILDA TUTUROR CELOR CARE L-AU MĂRTURISIT PE HRISTOS

Este de-a dreptul incredibil faptul că în ultimul timp, unii prelaţi catolici promovează liberalismul tot mai mult în Biserica lor, acreditând teza că aceasta trebuie „să se adapteze'' vremurilor pe care le trăim. Imaginaţi-vă şi dumneavoastră dacă puteţi, că în prezent au început să admită filosofia sau teoria reîncarnării şi a multiplelor vieţi, în care poţi face ce vrei, numai în ultima să te dedici mântuirii sufletului! O teză desigur incompatibilă cu creştinismul (deşi adepţii ei susţin contrariul) şi promovată de yoghini.

Imaginaţi-vă că au acceptat unii dintre ei cel puţin, chiar şi teza existenţei extratereştrilor şi astrologia! Şi nu s-au oprit aici. În acord cu „reforma'', au căzut la pace şi cu evoluţioniştii, acreditând posibilitatea naşterii universului din nimic potrivit teoriei bing-bang.

Iată până unde merg concesiile şi slăbiciunile unei Biserici fără Hristos. Compromisurile sunt făcute faţă de grupurile puternice de presiune din interiorul şi exteriorul ei. Iată de ce, Biserica Ortodoxă, care a rămas de două mii de ani fermă pe poziţiile ei, este considerată de duşmanii ei inamicul numărul unu.

Fraţi creştini şi ortodocşi, avem datoria să-L mărturisim pe Hristos. Nu putem trăi doar pentru noi şi pentru propria noastră mântuire. Dar mântuirea neamului românesc de pildă, pe umerii cui o lăsăm? Şi noi suntem români.

Să avem cât mai des gândul la Judecata de Apoi şi la Înviere. Aşa cum credem în învierea Mântuitorului, tot astfel să credem şi în viaţa viitoare şi în învierea noastră.

Spun unii tineri că astăzi fără tupeu nu facem nimic. Nimic mai fals. Fără ajutor de la Dumnezeu nu realizăm nimic.

Credem că noi am putea defini în modul cel mai concis Ortodoxia ca fiind „calea către Dumnezeu”. Tocmai de aceea este impropriu a se vorbi despre ea ca fiind o religie între alte religii. Ortodoxia este cu alte cuvinte în opinia noastră credinţa în Hristos, Care a venit să ne ofere şansa mântuirii şi împăcării cu Dumnezeu.

Credem de asemenea că recursul la istorie, chiar la istoria creştinismului, este mereu binevenit, util şi necesar. Este bine aşadar să ne amintim din când în când de jertfa celor care au luptat eroic pentru apărarea libertăţii neamului şi credinţei lor.

Să ne amintim de războaiele purtate de Ştefan Cel Mare şi Sfânt (cu turcii, tătarii, ungurii şi polonezii), de domnitorul Constantin Brâncoveanu (decapitat la Instanbul împreună cu cei cinci fii ai săi şi sfetnicul Ianache), precum şi de mulţi alţi martiri care au mărturisit prin faptele şi însăşi viaţa lor credinţa în Hristos.

Să ne amintim mai mult de lupta grea şi îndelungată dusă de românii din Transilvania pentru păstrarea fiinţei lor naţionale, a credinţei şi tradiţiilor lor strămoşeşti. Deşi aceştia constituiau populaţia majoritară, nu aveau multe drepturi (cum ar fi cel de a cumpăra pământ, de a avea şcoli, biserici şi preoţi, de a obţine titluri nobiliare şi a participa la conducerea ţării ş.a.m.d.). În plus au fost supuşi unei deznaţionalizări forţate în perioadele de intensă propagandă a calvinismului, catolicismului şi uniaţiei, mergându-se până la dărâmarea bisericilor ortodoxe, întemniţarea şi torturarea celor care au cerut drepturi în propria lor ţară, uneori chiar împreună cu familiile lor!

Să ne amintim de mitropoliţii ortodocşi precum Ilie Iorest (în timpul încercării de calvinizare a românilor din Transilvania), Simion Ştefan, Sava Brancovici, Inochentie Micu (când catolicii habsburgi interziceau învăţământul pentru fiii preoţilor ortodocşi şi iobagilor, când „românii nu aveau dreptul să practice comerţul şi alte meserii, nu erau primiţi în funcţii publice şi nu aveau dreptul să cumpere sau să moştenească pământ”, când „erau încărcaţi de biruri şi zeciuieli chiar şi de către preoţii de altă confesiune”), de călugărul Visarion Serai (luptător împotriva Uniaţiei, adică unirii cu catolicii) sau de

călugărul Sofronie (ce a condus răscoala împotriva uniaţiei şi iobăgiei). Mulţi preoţi ortodocşi au fost întemniţaţi cu familiile lor pentru că au cerut prin memorii episcopi ortodocşi, înapoierea bisericilor confiscate de către preoţii uniţi, eliberarea celor închişi pentru credinţa lor, scutirea preoţilor de dări etc. Iar cererile lor cum au fost satisfăcute? Prin ani grei de temniţă şi torturi. Mai mult, împărăteasa Maria Tereza a considerat cel mai potrivit să trimită un general care a distrus cu tunurile sau prin incendiere zeci de mănăstiri şi biserici ortodoxe. (conform lucrării „Mică istorie a creştinismului", având ca autori pe preotul Ioan şi monahul Averkie).

Să ne amintim măcar de istoria mai recentă a comunismului, de jertfa tuturor celor prigoniţi, arestaţi, chinuiţi în mod sălbatic (mergând până la satanistul experiment al reeducării, schimbării identităţii şi convingerilor personale prin torturi repetate sau permanente), deportaţi sau supuşi unui regim de exterminare în lagăre de muncă (la Canalul Dunăre-Marea Neagră, etc.) Să ne amintim şi de militarii români dezarmaţi de sovietici şi trimişi în frigurile Siberiei sau chiar mai departe, în colonii sau lagăre de muncă. Credeţi că s-au întors peste ani mulţi dintre ei? Foarte mulţi însă au sfârşit în mizerie şi boli, chinuiţi de dorul după ţara lor dragă...

În consecinţă, aş adresa un modest apel către toţi ortodocşii. În aceste vremuri de prigoană voalată şi ocultă (vezi infiltrarea ecumeniştilor în Biserică şi alte aspecte), se impune cu hotărâre să ne rugăm mai mult, să postim mai mult şi să facem faptele bune plăcute lui Dumnezeu. Masoneria luptă pe multe căi oculte împotriva Ortodoxiei, naţionalismului curat, culturii şi tradiţiei. Luptă împotriva familiei şi moralei creştine. Luptă în special împotriva tinerilor, pe care voieşte să-i alăture în masă planurilor diabolice anticreştine.

FRAŢI ROMÂNI, VA TREBUI SĂ NE APĂRĂM ÎMPREUNĂ LIBERTATEA, IDENTITATEA, CREDINŢA ŞI NEAMUL!

Credem că în faţa acestei ofensive generale a GLOBALIZĂRII susţinută de oculta mondială (şi de uneltele lor, cozile de topor sau francmasoneriile locale), care e tot mai aproape de atingerea obiectivelor (guvern mondial, sistem economic unic, religie unică, mod de viaţă consumerist ş.a.), noi trebuie să ne unim eforturile pentru a concepe o adevărată strategie de apărare viabilă, care să contracareze şi să întârzie planurile lor diabolice.

Prezentăm mai jos un posibil model de strategie sau un program orientativ de la care putem pleca şi pe care să-l îmbunătăţim progresiv.

1. În primul rând, noi românii suntem peste 86% ortodocşi în această ţară. Măcar o parte consistentă dintre noi să fie tare şi statornică în credinţă. Să ne trăim credinţa efectiv şi cu convingere. **Să încercăm să fim creştini adevăraţi** şi nu ortodocşi cu numele! Să-L mărturisim cu putere pe Hristos Mântuitorul nostru şi să căutăm în toate să fim un exemplu pentru cei din jur şi pentru copiii noştri, cultivând mereu adevărul, bunătatea, blândeţea, smerenia şi celelalte virtuţi creştine. Să păzim întocmai poruncile lui Dumnezeu.

2. În al doilea rând, noi trebuie **să conştientizăm războiul nevăzut** îndreptat împotriva ortodoxiei şi valorilor poporului român. Masoneria mondială, condusă de evreii sionişti (extremişti, ultranaţionalişti, care se conduc după cărţile Talmudului anticreştin), îşi găseşte rădăcinile cele mai adânci în secta fariseilor şi cărturarilor care au cerut în faţa guvernatorului roman Pilat răstignirea Mântuitorului Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Cavalerii Templieri, cavalerii iezuiţi, cavalerii cruciaţi au fost apoi precursorii masoneriei moderne organizate astăzi în loji, ordine, asociaţii, fundaţii caritabile (paravan) etc.

Credem că este necesar să înţelegem mai profund totuşi ceea ce se întâmplă în jurul nostru, atât în România, cât şi în întreaga lume.

Un atac direct la adresa ortodoxiei şi creştinismului în general a fost şi este comunismul. El a reprezentat doar prima etapă a globalizării. Evreul Karl Marx a mărturisit nu o singură dată că voia să lovească în creştinism. Nu degeaba era membru al Bisericii Sataniste din Anglia iar Alianţa Drepţilor (lojă creată de puternica organizaţie evreiască B'nai B'rith în 1864) i-a încredinţat conducerea Internaţionalei I-a Comuniste, având ca program Manifestul Comunist întocmit de el.

Observaţi toate atacurile din mass-media şi nu numai, îndreptate mereu împotriva ortodoxiei, inclusiv **capcana ereziei ecumenismului** (cu aşa-zisul dialog ecumenic), discreditarea preoţilor şi Bisericii Ortodoxe. Tot mai multe filme de lung metraj şi documentare regizate de evreii sionişti îi atacă pe creştini deformând adevărul şi prezentându-i pe evrei ca victime (Agora ş.a.).

Observaţi **războiul psihologic dus împotriva poporului român, identităţii şi valorilor sale**. Ni se inoculează şi astăzi complexul ruşinii de a fi român şi ni se cere implicit să devenim europeni renunţând astfel la identitatea noastră naţională şi la naţionalism. Mai urmează să fim ademeniţi şi obligaţi să devenim apoi cetăţeni universali ai unei „republici" (dictaturi) mondiale.

Vedem cum mass-media este foarte preocupată să cultive în permanenţă **spiritul iudaic şi pragmatismul**, şi tot ce este mai rău tocmai în ţările ortodoxe pentru a le distruge cultura, spiritualitatea şi tradiţiile. Aceasta se poate verifica cercetând cine sunt cei care conduc aproape toate posturile de televiziune şi ziare, care sunt fie evrei sionişti, fie persoane abilitate de aceştia, pricepuţi în prelucrarea şi distorsionarea informaţiei, în diversiune şi în alte tehnici de manipulare în masă.

Observaţi cum până şi televiziunea publică naţională a devenit în ultimii ani comercială ca şi celelalte posturi private iar unele librării importante etalează acum aceleaşi cărţi şi edituri existente şi în supermarketuri („opera" lui Karl Marx, autori precum C. Jung, S. Freud, Dan Brown, Rowling şi mulţi alţii;

teoriile evoluţioniste, o mulţime de cărţi bizare despre societăţile secrete, concepute ca să atragă curiozitatea unora şi chiar în scop de prozelitism ş.a.m.d.).

Observaţi cenzurarea şi marginalizarea cărţilor, ziarelor şi revistelor, emisiunilor, autorilor care îndrăznesc să vorbească despre istoria reală a masoneriei, despre adevărata ei faţă, despre istoria Mişcării Legionare din România. Observaţi delimitarea care se face în privinţa operei unor autori precum Emil Cioran şi Mircea Eliade, care în tinereţea lor au fost profund legaţi de idealurile Mişcării Legionare. De ce se întâmplă acest lucru? Doar pentru că Uniunea Europeană nu agreează naţionalismul? Nu. Pentru că această mişcare unică era profund anticomunistă şi antimasonică. De aceea opinia publică nu trebuie să cunoască adevărul.

Mai vedem cum mass-media ne alimentează cu perseverenţă mai ales cu negativism şi pesimism, încercând să ne împingă în disperare, descurajare, resemnare, depresie şi chiar suicid. Iar divertismentul oferit este în general de-a dreptul jalnic.

3. În al treilea rând, noi trebuie **să ne cunoaştem cât mai temeinic valorile spirituale şi naţionale, Istoria României**. Vom vedea că avem mulţi oameni de cultură reprezentativi, o spiritualitate originală şi aparte (sinteză între Orient şi Occident) şi mai ales o istorie presărată cu nenumărate pilde de eroism şi jertfe pentru apărarea credinţei şi neamului românesc.

4. În al patrulea rând şi nu ultimul, va trebui **să luăm noi înşine atitudine** până nu e prea târziu. Nu putem sta la nesfârşit nepăsători faţă de suferinţa semenilor noştri. România se confruntă cu multe probleme grave şi ameninţări. Avem peste trei milioane de români bolnavi de depresie şi mulţi alţii cu alte probleme de sănătate. Consumul de droguri şi prostituţia cresc alarmant. Se comit tot mai multe infracţiuni. Mai puţini tineri aleg să se căsătorească şi să aibă copii. Numărul divorţurilor realmente a explodat ş.a.m.d.

Cuviosul Paisie Aghioritul din Grecia ne îndemna să fim trăitori ai ortodoxiei: *„Dumnezeu nu vrea creştini căldicei, ci adevăraţi. (...) Îi iubesc mai mult pe cei fierbinţi şi dăruiţi cu totul celor lumeşti decât pe cei căldicei în cele duhovniceşti, deoarece primii, cu râvna pe care o au pentru cele lumeşti, se vor întoarce cândva către cele duhovniceşti.”*

Istoria creştinismului este plină de altfel de cazuri minunate de convertiri la ortodoxie (în traducere din limba greacă: dreapta credinţă). Cel mai elocvent este cazul Sfântului Apostol Pavel, care dintr-un prigonitor mare al creştinilor a devenit Apostolul Neamurilor şi ne-a lăsat prin Scrisorile sale o adevărată comoară duhovnicească.

Indiscutabil, unii ajung să-L iubească cu o mare râvnă pe Dumnezeu, pentru că li s-a iertat mult. Prin pocăinţa lor adevărată şi faptele lor, încearcă să-şi răscumpere păcatele şi să dobândească iertarea şi intrarea în Împărăţia Cerurilor. Este poate suficient să amintim cazul Sfintei Maria Egipteanca, care este cinstită de noi în una din duminicile Postului Mare.

DOAR ÎMPREUNĂ NE PUTEM APĂRA VALORILE!

O întrebare-cheie se desprinde din actualul context: Vom accepta noi, cetăţenii de astăzi, să servim ca sclavi **noua tiranie (globală)** şi acest nou experiment anticreştin şi antinaţional, fără a ne sinucide astfel din punct de vedere moral şi spiritual? Răspunsul meu este unul singur: **Depinde şi de noi ca această autodistrugere (inclusiv «spălarea creierelor») să nu se întâmple, să nu se generalizeze.** Dumnezeu nu intervine decât arareori şi nici atunci în mod direct şi peste voia noastră, prin anumiţi oameni pe care îi înzestrează cu calităţi providenţiale (adesea pentru a salva anumite popoare, de pildă pe cel francez prin Ioana D'Arc). Depinde de noi să nu retrăim experienţa comunismului) şi să învăţăm din această lecţie teribilă, fără a o repeta. **Dincolo de această mască a globalizării, se ascund de fapt tot cei care au inventat comunismul: reprezentanţii sionismului mondial, care se impun prin organizaţii de tipul Illuminaţilor, Masoneriei (masoni evrei) şi Francmasoneriei (masoni de altă etnie decât cea evreiască), la care se alătură numeroase secte religioase (mergând până la Biserica Satanistă), unele fundaţii „caritabile'', unele O.N.G.-uri etc.** Este vorba de o reţea imensă internaţională!

De aceea, supravieţuirea noastră, atât ca naţiuni cât şi ca indivizi liberi, depinde de **unitatea noastră**, de **întărirea societăţii civile**, de **independenţa ONG-urilor şi a jurnaliştilor** (care vor crea mereu presiuni asupra magistraţilor, politicienilor şi altor funcţionari), de **implicarea masivă a tuturor intelectualilor adevăraţi** (fie în diverse asociaţii cu caracter civic, fie chiar în politică, atunci când e în joc soarta naţiunii noastre, fie prin lucrările lor). Iată de ce este atât de important astăzi **dialogul urmat de acţiune**. Fără acţiune, dialogul nostru constituie prin urmare doar un lux, o filosofare fără rost sau o pierdere de timp. Să încercăm cu toţii, să fim pe cât ne stă în putinţă şi oameni de acţiune, oameni hotărâţi. Să nu neglijăm nici relaţia noastră cu Dumnezeu.

Mă număr printre acei români, care consideră atât **morala**, cât şi **educaţia**, **domenii de importanţă vitală pentru supravieţuirea noastră şi pentru existenţa oricărei naţiuni de pe pământ**. Acestea sunt astăzi, după părerea mea, în cea mai grea suferinţă, antrenând în degringoladă întreaga societate. E firesc să ne punem atunci unele întrebări. Cine provoacă în mod deliberat decăderea lor şi îndeosebi a moralei creştine? Cine urăşte atât de mult valorile noastre? De ce suntem şi «trebuie» să fim supuşi unui **proces de îndobitocire sau de spălare a creierului**, deşi comunismul - se spune - că s-a prăbuşit? Cui folosesc într-adevăr toate acestea?…

Imperativul vremurilor pe care le trăim este **redescoperirea valorilor autentice şi reaşezarea societăţii pe temelia lor trainică**. Pentru a reuşi acest lucru, noi trebuie să pătrundem hotărâţi în cunoaşterea şi trăirea realităţilor adânci nedescoperite sau nepătrunse de analiza noastră, în miezul teribilului război psihologic actual, care îl completează pe cel economic. Abia apoi, ne putem angaja să luptăm cu toată dăruirea fiinţei noastre împotriva manipulatorilor din umbră şi împotriva alienării premeditate a personalităţii noastre şi anihilării dreptului naţiunilor la propria lor suveranitate (la autodeterminare).

Prin urmare, nu vom putea supravieţui cu adevărat, ca oameni, fără **aportul informaţiei reale şi culturii**, fără **credinţa noastră vie în Dumnezeu şi trăirea creştinismului** (El există, orice am crede noi, păstrând neatins universul cunoscut nouă), şi nu în ultimul rând, fără o serioasă **implicare personală în «viaţa cetăţii», adică în spaţiul public sau în comunitatea locală**. În opinia mea, aceste trei cerinţe de mai sus sunt la fel de necesare astăzi şi toate trei trebuie duse la îndeplinire, întrucât ideea creştină şi ideea naţională se completează în mod reciproc şi armonios.

Noi chiar avem cu toţii o datorie sfântă şi o mare responsabilitate faţă de tineretul nostru şi generaţiile viitoare.

Fraţi români, va trebui să ne apărăm împreună libertatea, identitatea şi credinţa noastră ortodoxă! De noi depinde şi soarta generaţiilor viitoare! Soluţia cea mai bună ar fi după părerea noastră dialogul deschis în spiritul adevărului urmat de acţiune. **Doar împreună ne putem apăra valorile!**

Nu credem că e posibil şi absolut necesară scoaterea masoneriei în afara legii. Observăm ce s-a întâmplat în cazul unor ţări ortodoxe precum Grecia şi Cipru, altor state, ori mai recent postului OTV (pentru dezvăluirile făcute pe această temă în unele emisiuni îndrăzneţe, ulterior desfiinţat la sfârşitul lunii ianuarie 2013, deci puţin după alegerile parlamentare, prin retragerea licenţei acestuia de către Consiliul Naţional al Audiovizualului, instituţie manevrată de politicieni, îndeosebi de stânga), ne amintim de asasinarea lui Corneliu Zelea Codreanu împreună cu 13 lideri ai Mişcării Legionare (mişcare de masă, apolitică) şi a preşedintelui american J. F. Kennedy (a cărui moarte a fost anchetată tocmai de un fost director CIA, dat afară pentru abuzurile sale etc.).

Reînvierea misticii ortodoxe, adică trăirea autentică a ortodoxiei, în spiritul Adevărului şi potrivit modelului creştin care este Domnul nostru Iisus Hristos, este imperativul vremurilor noastre. Noi trebuie să luptăm împotriva duhului Antihristului, chiar dacă el domină deja lumea contemporană. Îmi exprim chiar încrederea în spiritualizarea pe care o poate produce răsăritul creştin-ortodox asupra Occidentului secularizat. Nu pot decât să doresc ca tot mai mulţi occidentali să descopere tezaurul de învăţătură al ortodoxiei, tradiţiile sale şi să se mântuiască dimpreună cu semenii lor cei mai apropiaţi.

Eu cred că această bătălie care se duce actualmente între cei devotaţi Tradiţiei şi partizanii Modernităţii şi progresului cu orice preţ (inclusiv ai creşterii economice nelimitate, care a declanşat şi procesul încălzirii globale printre altele), va fi câştigată la nivel individual. Fiecare persoană va îmbrăţişa valorile sau non-valorile în raport de educaţia primită şi de morala adoptată.

Şi mai cred că, cu cât vor fi mai puţini creştini practicanţi pe pământ (acuzaţi de atei/masoni de ,,habotnicie'', fanatism şi misticism), datorită prigoanei împotriva lor, cu atât **creştinii adevăraţi vor trebui să-L mărturisească mai mult pe Hristos**, cu putere mare, cu curaj şi cu încredere în izbânda viitoare a Binelui.

Aruncându-ne doar o privire asupra evenimentelor petrecute în istoria omenirii, mai cu seamă după sfâşierea în două a Bisericii Creştine în anul 1054, nu putem nega îndepărtarea omului de spiritul învăţăturilor creştine, de harul lui Dumnezeu şi de pilda jertfei lui Iisus Hristos. Biserica Catolică a ales să-şi urmeze propriul ei drum şi s-a pulverizat parţial în multe secte, autoproclamate «reformatoare», în vreme ce Biserica Ortodoxă a căutat să menţină tradiţia creştină şi preceptele ei într-o formă nealterată.

Trebuie să mai recunoaştem, că a existat încă din vremuri foarte îndepărtate permanent un război sau o rebeliune împotriva lui Dumnezeu, care cunoaşte în prezent o amploare fără precedent în istoria omenirii, în ce priveşte dimensiunea globală şi formele de manifestare. Această **ofensivă mondială a Antihristului** vizează amăgirea cât mai multor oameni (de preferat creştini) şi obţinerea acceptului oamenilor, apoi a puterii totale şi definitive. Tocmai de aceea, constatăm un atac concertat asupra omului contemporan, care de cele mai multe ori nu mai găseşte drumul către adevăratul Dumnezeu şi alunecă pe panta unor rătăciri tot mai greu de desluşit.

Totuşi, noi trebuie să ştim de cine să ne ferim, pentru a nu cădea în capcanele lor întinse cu abilitate (cu vicleşug diabolic). Masonii sunt prezenţi în toate statele lumii şi îşi infiltrează oamenii în instituţiile lor de bază şi în poziţiile de decizie, pentru a crea un guvern mondial, o republică universală (dictatură în realitate) şi NOUA ORDINE MONDIALĂ.

De pildă, masonii din sistemul de sănătate din România sunt în mare parte răspunzători de corupţia gravă din sistem, de proasta gestionare a banului public, de faptul că românii au ajuns să fie pe primul loc în Europa la mortalitatea infantilă, la anumite boli (cancer, cardiovasculare ş.a.) (unul din patru români este bolnav cronic!), de plecarea specialiştilor din sistem. Se fură în prezent ca în codru, cum mărturisesc unii jurnalişti. Unii medici iau şpagă. Am ajuns piaţa de desfacere din Europa, unde se vând şi medicamente

care pot ucide (retrase de pe piaţa altor state!), precum algocalminul, aulinul, diane 35 etc. Se experimentează la noi în premieră substanţe noi toxice precum Initium, vaccinuri precum Gardasilul. Se vând tot mai multe alimente având aditivi alimentari sau E-uri (102, 110, 120, 211, 223, 412, 950, 951ş.a.) cu potenţial cancerigen...

Omul este încununarea întregii creaţii divine şi lui i-a fost dată în administrare această lume şi de aceea revolta împotriva lui Dumnezeu este dovada celei mai mari ingratitudini şi trădări a Lui. Noi nu trebuie să fim părtaşi ai războiului antichristic şi să cădem în cursele lui. Ispitele satanice sunt ce-i drept peste tot, dar este datoria noastră de creştini (mai ales practicanţi sau activi) de a le rezista, până la capăt şi de a le deconspira. **Sufletul şi libertatea omului este marea miză, pricipalul obiectiv al diavolului iar ţările în care ortodoxia (păstrătoare a tradiţiei creştine şi a dreptei credinţe) este preponderentă, sunt cel mai mult atacate şi astăzi în acest război nevăzut, declanşat în toate domeniile vieţii noastre.**

Tocmai de aceea ne revine unora dintre noi, sarcina ingrată, imensă şi dificilă de a evidenţia **cauzele** acestor stări de lucruri, de a face transparent un astfel de război între oameni şi al unora împotriva lui Dumnezeu, şi de a căuta **soluţii**. Ceea ce caracterizează cel mai bine lumea contemporană este tocmai **înstrăinarea tot mai mare a omului faţă de Dumnezeu şi semenii lui**. Moralitatea trece astăzi prin cea mai mare criză, pentru că tot mai mulţi oameni (chiar ’’creştini’’) îmbrăţişează imoralitatea, materialismul societăţii de consum

Se impune astăzi, mai mult ca oricând, solidaritatea intelectualilor, care să coaguleze în jurul lor cât mai mulţi oameni responsabili şi cu simţ civic, care să spună deschis adevărul pe care au izbutit să-l cunoască (cu voia şi ajutorul lui Dumnezeu, chiar dacă nu recunosc acest lucru întotdeauna). E timpul ca oamenii să se trezească din strania somnolenţă colectivă în care au fost aduşi şi din somnul raţiunii (care naşte într-adevăr monştri). E timpul să ne apărăm cu hotărâre şi cu orice preţ toate valorile înaintaşilor noştri (măcar pentru strădaniile şi sacrificiile lor), valori eterne şi universale, atât spirituale cât şi naţionale. **E TIMPUL TREZIRII SPIRITUALE A OMULUI ŞI A NAŢIUNILOR DIN ÎNTREAGA LUME.**

Am scris aceste rânduri cu speranţa unei lumi mai bune, pe deplin convins că, cel puţin două realităţi crunte ar trebui să ne determine a lua atitudine în vreun fel sau altul şi să ne preocupe mai mult. În primul rând, ajungem să recunoaştem noi înşine faptul, că asistăm mult prea indiferenţi la **decăderea dramatică a culturii autentice şi a modului nostru de viaţă, a informării în deplin consens cu adevărul** şi observăm cu tristeţe sau cu dezamăgire că există tot mai puţini oameni care au curajul să gândească ei înşişi, care au propria lor judecată sau cântărire a lucrurilor. Iar în al doilea rând, observăm **o desacralizare fără precedent a lumii contemporane, o întoarcere la păgânism (la semibarbarie) tot mai accentuată şi cu consecinţe incalculabile**. Atacul concertat împotriva naţionalismului este coalizat cu cel îndreptat împotriva creştinismului (ţinta principală). Rezultatul se vede: tot mai puţini preoţi vrednici de misiunea lor înaltă şi tot mai puţini „creştini practicanţi’’, adică creştini în adevăratul înţeles al cuvântului, trăitori în spiritul ortodoxiei care urmează modelul lor întruchipat în persoana divino-umană a lui Iisus Hristos**. Din păcate, spiritul de jertfă creştină pentru aproapele nostru şi de jertfă pentru naţiune aproape că ne lipseşte astăzi cu desăvârşire.**

Creştinii desigur, au ca model pe Mântuitorul nostru Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Dar ei, de asemenea, pot învăţa şi din viaţa unor sfinţi precum Sf. Ioan Gură de Aur, Sf. Apostol Pavel şi mulţi alţii. Pot învăţa şi pot cere un sfat de la marii duhovnici în viaţă, printre care se remarcă părintele Arsenie Papacioc şi părintele Iustin Pârvu.

În această calitate de **creştin**, vreau să-L mărturisesc cu putere pe Hristos şi să cer fraţilor ortodocşi de pretutindeni să se întărească în credinţă şi faptă. Nu trebuie să acceptăm nici un compromis,

în privinţa oricărui aspect care ar aduce atingere Ortodoxiei şi Bisericii, dar şi credincioşilor înşişi! **Nu trebuie să ne închinăm niciunui idol al lumii moderne de astăzi şi să ne avertizăm din timp semenii! Iar, cu cât vom rămâne mai puţini creştini trăitori, cu atât mai mult fraţilor ortodocşi, va trebui să-L mărturisim mai mult pe Dumnezeu!…**

Este şi motivul pentru care cred că este timpul (şi nu este încă prea târziu!), ca fiecare dintre noi şi fiecare naţiune să-şi revalorizeze trecutul şi tradiţiile, să-şi descopere energia şi optimismul în valorile perene ale umanităţii, să se trezească la realitate cu adevărat şi să lupte pentru păstrarea identităţii proprii, a spiritualităţii şi culturii neamului său (naţiunii sale). **A sosit timpul ca toate naţiunile şi toţi indivizii să se trezească la viaţă din punct de vedere spiritual**, din inerţia lor şi să-şi urmeze drumul lor firesc, chiar dacă ar fi să facă ele însele istorie (ceea ce ar fi, până la urmă un semn de normalitate).

Recomand cu căldură lectura volumului lui Virgiliu Gheorghe, **Ştiinţa şi războiul sfârşitului lumii. *Faţa nevăzută a tele*-viziunii**, (Ed. Prodromos, Bucureşti, 2007), **a** lucrării istorice de excepţie a lui Florin Mătrescu, **Holocaustul Roşu** (Ed. Irecson, Bucureşti, 2008, trei volume, despre marele genocid comunist la nivel internaţional şi despre francmasonerie), a volumului **Ecumenismul fără mască**, scrisă de părintele grec Haralambie D. Vasilopoulos (Ediţia a III-a), **Profetism românesc** (două volume) de Mircea Eliade, **Schimbarea la faţă a României** de Emil Cioran, **La apusul libertăţii** a părintelui Hristodul Aghioritul**,** precum şi a cărţilor de învăţătură ortodoxă de mare valoare precum **Biblia (mai ales Noul Testament), Vieţile Sfinţilor, Proloagele, Patericul, Filocalia** şi lucrările sfinţilor Părinţi.

Pentru un spor de informaţie dar şi ca argumente în sprijinul lucrării de faţă, anexăm fişierul „***Materiale alese de pe Internet despre masonerie***", care cuprinde:

DECONSPIRAREA FRANCMASONERIEI - site pe internet
Români geniali, dar puţin cunoscuţi
Francmasoneria în România
Lista "neactualizată" a masonilor din România – raport SRI. (din 2010)
Lista celor mai importanţi "venerabili" din Bucureşti

Articol din Evenimentul Zilei: *"Arhitecţii", în toate instituţiile*

UN ISTORIC AL MASONERIEI

Cornel Dan Niculae – Armaghedonul Templului lui Solomon **...**

Ne vorbeste Parintele Sofian despre LOJA SATANICA A MASONERIEI

DEZVĂLUIRILE PĂRINTELUI GHEORGHE CALCIU-DUMITREASA (care confirmă faptul că francmasoneria luptă de multă vreme împotriva religiei creştine, fiind incompatibilă cu aceasta)

Bunul Dumnezeu, după mare mila Lui, pedepseşte aşa cum trebuie Biserica Ortodoxă Română! Ce aveţi de va agitaţi aşa?

Masonii din Biserică

CABALA SI MAGIA (Francmasoneria contra religiei, Bisericii si preotimii crestine...)

Cele opt lovituri de stat confirmate de istoria Romaniei (sursa: site-ul ziare.com)

BisericaSecreta.WordPress.Com – BISERICA „SECRETĂ“

Roncea.ro: Lista masonilor venerabili din Bucureşti şi poziţiile acestora în stat şi societate

Lista lojilor masonice din România

ŞOCANT: Rugaciunea masonilor adresata satanei

POZIŢIA BISERICII ORTODOXE ROMÂNE FAŢĂ DE MASONERIE

EVREII SIONIŞTI (MASONI) AU IMPUS ŞI LA NOI, PRIN ORDONANŢA 31/2002, PEDEPSIREA CELOR CARE NEAGĂ ÎN PUBLIC EXISTENŢA HOLOCAUSTULUI ÎN ROMÂNIA

Manipulare si Masonerie

Guvernele masonice ale României

„Masoneria conduce România (I)” – Afaceriştii şi politicienii purtători de şorţuri, în fruntea Argeşului

Candidaţii masoni, scoşi la lumină de EVZ

Masoneria, patriarhul şi Catedrala Neamului

DIN ANTOLOGIILE AUTORULUI RADU IACOBOAIE (unele capitole)

CUPRINS

LUCRĂRILE AUTORULUI
(evidenţa lor pe scurt)

Puteţi consulta unele lucrări ale autorului, prezentate mai jos şi comentariile altor autori pe Internet, accesând pe Google.ro sau Google.Romania:

scribd.com radu iacoboaie
raduiacoboaie şi **iacoboaieradu**
saccsiv, natiunea.ro, Monitorul de Suceava ș.a.

• **CE SE ÎNTÂMPLĂ ÎN ROMÂNIA?**
***Un proces al comunismului, globalizării şi materialismului societăţii de consum**’’*
(volum publicat, Ed. Pim, ed.I în 2004 şi ed. a II-a, Iaşi, 2005)

• **CINE A FOST CU ADEVĂRAT EMINESCU?**
Suceava, 2007 (antologie)

• ***OFENSIVA MASONERIEI ŞI ÎMPOTRIVA ORTODOXIEI***
Un răspuns creştin-ortodox la provocările globalizării contemporane
Suceava, 2007 (antologie în patru volume)

I. FRAŢI ORTODOCŞI, MĂRTURISIŢI-L CU PUTERE PE HRISTOS, ÎN FAPTĂ ŞI CUVÂNT
(Invazia neoprotestantismului. Dictatura mascată a Uniunii Europene – o nouă probă de credinţă pentru ţările ortodoxe. Naţionalismul în spiritul adevărului)

II. JERTFA TINERETULUI NAŢIONALIST DIN PERIOADA INTERBELICĂ
(Confruntarea Masoneriei cu Mişcarea Legionară. Reabilitarea adevărului)

III. OFENSIVA MATERIALISMULUI ÎMPOTRIVA TINERILOR ŞI FAMILIEI
(Masoneria mondială şi subminarea creştinismului prin teoriile evoluţioniste sau <<filosofia>> lui Antihrist. Despre manipularea opiniei publice şi tinerilor prin televiziune şi internet)

IV. NE SALVĂM TRĂIND ORTODOXIA!

(Apărarea identităţii naţionale şi spirituale. Modele de patriotism. Redescoperirea valorilor creştine şi naţionale)

• LUPTAŢI ÎMPOTRIVA SCLAVIEI ELECTRONICE!
Suceava, 2009 (antologie)

• DE CE TREBUIE CONDAMNATE ECUMENISMUL ŞI MASONERIA
Suceava, 2011 (antologie)

• CUM RĂSPUNDEM NOI PROVOCĂRILOR SATANISTE ALE GLOBALIZĂRII?
(Dincolo de aşa-zisele «valori» ale civilizaţiei moderne, dincolo de publicitatea ispititoare şi agresivă, dincolo de afirmarea erotismului, violenţei şi perversiunilor ş.a.m.d., se ascunde vrăjmaşul lui Dumnezeu – satanismul)
Suceava, 2011 (antologie)

• CAPCANE DIABOLICE ALE MASONERIEI
Piteşti, 2013 (volum de articole)

• ADEVĂRUL DESPRE MASONI
Adevărata faţă a masoneriei.
Despre cei ce urăsc de moarte creştinismul (ortodoxia)
Piteşti, 2013 (sinteza articolelor autorului)

• MATERIALE ALESE DE PE INTERNET DESPRE MASONERIE
Piteşti, 2013 (antologie)

• 7 APELURI CĂTRE ROMÂNI
Piteşti, 2013 (antologie şi comentarii)

• SUNTEM NOI ORTODOCȘI CU ADEVĂRAT?
Pitești, 2014

• A FOST MASON ALEXANDRU IOAN CUZA?
Pitești, 2014 (antologie și comentarii)

• LUPTAŢI ÎMPOTRIVA SCLAVIEI ELECTRONICE!
Pitești, 2014 (antologie revizuită și adăugită)

• <u>MASONERIA - ORGANIZAȚIE RELIGIOASĂ ANTICREȘTINĂ</u>

Pitești, 2014 (antologie revizuită și adăugită)

Puteţi cunoaşte frumuseţile ortodoxiei şi Adevărul, accesând pe google.ro sau google Romania, site-uri și cuvinte precum:

Sfintii Inchisorilor, Sf. Valeriu Gafencu, Sf. Ioan cel Nou de la Suceava, saccsivs, bucovina profundă, apologeticum, apologetica.lx.ro, Crestinism Ortodox, HRISTOS este ORTODOX, Marturisitor ortodox, Ortodox liber - *Nihil sine Deo*, Vestitorul ortodox, Ortodoxie și ecumenism, Tezaurul Ortodox, Biserica „Secreta” - *Despre păstrarea și mărturisirea Adevăratei Credințe*, ortodoxiacatholica, Marturii Ortodoxe, calauzaortodoxa.ro, Blogosfera ortodoxa, frontpress.ro, Eurosceptic.ro, Un blogger SCEPTIK, Nationalisti.ro, agonianatiunii.ro, Sită Deasă, Curtea Brancoveneasca, acvilaortodoxa, DeconspirareaFrancmasoneriei, Părintele Dan Badulescu, Parintele Amfilohie Branza, Monahul Teodot, Părintele Savatie Bastovoi, Danion Vasile, Mugur Vasiliu, Maica Ecaterina Fermo, doctorul Nicolae C. Paulescu, Cornel Dan Niculae, Ion Coja, doctorul Florin Matrescu, Rafael Udriste, Laurentiu Dumitru, Ciprian Voicila, DanielVla, Graiul ortodox, Corneliu Codreanu, N. C. Paulescu, fight4romania, Națiunea.ro, foaienațională.ro, atitudini.ro, familiaortodoxa.ro, luptapentruortodoxie, Marturisim.ro, jos-comunismul, DoarOrtodox, sfaturiortodoxe.ro, axa.info.ro, altermedia, Refuz implant, ramailiber.ro, Santinela Ortodoxa, bunavestire.ro, credo.ro, Miscareaconservatoare, Pentrupatrie.ro, Botoșăneanul Ortodox, Totulpentrutara, Miscarea de Rezistenta, Miscarealegionara.org, Portretul Romaniei interbelice, toaca.md, CodexAlimentarius, Gandeste.org, Bad politics, BibliaOrtodoxa.ro, filocalia.ro, Doxologia, Vietile Sfintilor, Ceaslov, Predania, Sfantul Munte Athos, Pantocrator, Timpul.md, Să fim oameni, crestinortodox.ro, misiune-ortodoxa.ro, avertizari.blogspot.com, crestinism-ortodox.ro, singur-ortodoxia, pentrulibertate.ro, Lumea după Eufrosin, Demascarea manipulării colective, Romania uneste-te!, lovitura de stat din 1989, piata universitatii 1990, Vreau sa aflu ...

NOTĂ: Din aceste site-uri de mai sus, aveţi acces şi la alte pagini importante, atât din ţară cât şi din străinătate, dar **mare atenţie la selecţia lor**, întrucât altele sunt postate de masoni, sectanţi etc.

De exemplu, scrierea numelui Isus în loc de cel corect ortodox Iisus indică scriere protestantă (sectantă), o hulă sau blasfemie (prin traducerea lui în limba originară). Site-uri precum prosistemhaha.wordpress.com, carti-bune.ro şi multe altele, credem că nu informează corect publicul. Pe

de altă parte, site-uri utile (ortodoxe sau nu) observăm că sunt greu de accesat sau virusate intenţionat.

Pentru o mai facilă parcurgere a blogului saccsiv accesați vă rog "CUPRINS":
http://saccsiv.wordpress.com/about/

PE COPERTA FINALĂ

Scrisul cere celor ce vor să i se dedice o jertfă completă, jertfa unei vieţi întregi. (...) a trebuit să renunţ la multe, să îndur multe, să risc tot pentru a mă dărui pe deplin scrisului...

LIVIU REBREANU

Dacă s-a pierdut ceva în om este simţul sacrificiului, al jertfei, fundamental pentru om. Lipseşte simţul onoarei şi al altruismului; omul de azi e pragmatic, realist, nu idealist, nu arde pentru idei. Pe vremea mea, am văzut cu ochii mei oameni care au mers până la capăt.

CONSTANTIN NOICA

Cine îşi poate închipui că odată «Armata Roşie » intrată în România nu va pleca până când această ţară nu va fi bolşevizată? (...) Cine luptă, chiar singur, pentru Dumnezeu, nu va fi învins niciodată.

CORNELIU ZELEA CODREANU

Să nu răzbunaţi, dar să nu ne uitaţi. MIRCEA VULCĂNESCU

Cea mai mare datorie pe care o aveţi voi cei căsătoriţi, asta este: să aveţi mare grijă cum vă creşteţi copiii. Dacă în familie, cât ai copilul acasă în cei şapte ani, nu te-ai îngrijit să-l înveţi rugăciuni, să facă cruce, să ştie Tatăl nostru, Crezul, să-l duci la biserică, să ştie ce înseamnă post, să ştie ce înseamnă păcat, să se ferească de păcat, atunci cresc nişte bestii, nişte fiare. Vai şi amar de lumea asta!

Să nu credeţi dumneavoastră că-i glumă. Copilul, dacă nu ştie ce-i păcatul, ce-i ruşinea, ce-i ascultarea de părinţi, devine o fiară.

PĂR. ARHIM. ARSENIE PAPACIOC